

Madras & Andhra Universities.

THE
Malayalam Text-Book
FOR
Group A
FOR
THE S. S. L. C. PUBLIC EXAMINATION
AND FOR
The Matriculation Examination
1938

CALICUT

PRINTED AT THE SARASWATHY PRINTING WORKS.

1937

Madras & Andhra Universities.

THE
Malayalam Text-Book
FOR
Group A
FOR
THE S. S. L. C. PUBLIC EXAMINATION
AND FOR
The Matriculation Examination
1938

CALICUT

PRINTED AT THE SARASWATHY PRINTING WORKS.

1937

Price Re 1

വിഷയവിവരം.

<u>പദ്ധതി.</u>	ഭാഗങ്ങൾ.
1. ഒരു തതമ ഭക്തൻ. (തൃഷ്ണഗാമ) (ചേരാദ്യൂതി)	1—3 വരെ
2. ലക്ഷാമഞ്ചനം (രാമാധനം—സുന്ദരകാണ്ഡം) (എഴുന്നൂള്ളൽ)	4—8 ,
3. ഒരു മിമ്രാചവാദം. (സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓട്ടന്ത്രഭൂതങ്ങൾ) (നബ്യം)	9—12 ,
4. സന്താനഗ്രാഹാലം. (ആര്യുല്പചരിതം മണിപ്രവാളം) (നബ്യം)	13—19 ,
5. കളിനിയും ദിവാകരനം. (കളിനി) (ആരംഭം)	20—25 ,
6. കാരുകണ്ഠകപ്പകൾ.. (സാഹിത്യമഞ്ജരി) (വാഴിനേരം)	26—29 ,
7. ഗംഖിണകന്നുക. (കാവേരാചമാരം) (കരിപ്പൂറ്റു കേരവൻ നംബർ)	30—34 ,
8. മാലഗ്രാഹാലം. (വി. ഉള്ളിത്രഷ്ണൻ നംബർ)	35—37 ,
<u>സഭ്യം.</u>	
1. മന്ദ്രക്തി. (വിചാരവും ശരീരസ്ഥിതിയും) (ആരംഭം)	38—41 ,
2. വിചാരവും സകല്പവും. (ആരംഭം)	42—45 ,
3. വിചാരവും കാഞ്ചസിലിയും. (ആരംഭം)	46—51 ,

4. അതവത്തുർ നമ്പി. (ഹരുതിഹ്രമാല)	
(കൊട്ടാരത്തിൽ ഒളണ്ടി)	52—72 വരെ
5. ധർമ്മചത്രൻ. (മംഗലമാല)	
(അപ്പുന്ന് തന്യുരുൾ)	73—89 „
6. സുരീകളം ഇംഗ്ലീഷ് വില്പാല്പാസവും.	
(ചില ചിന്തകൾ)	
(മി. കല്യാണി അമ്മ)	90—96 „
7. കടപ്പക.	
(യം. ആർ. കെ. സി. യുട ചെറുക്കമകൾ)	
(സി. കണ്ണിരാമൻ മേനോൻ)	97—108 „
8. മധ്യാട്ടമലയിലെ ഭ്രതം.	
(യം. ആർ. കെ. സി. യുട ചെറുകമകൾ)	
. (സി. കണ്ണിരാമൻ മേനോൻ)	109—125 „
9. കേരളവമ്മ് വലിയ കോഴിതന്ത്രജ്ഞാൻ.	
(സാഹിത്രപ്രഖ്യാകൾ പി-ബംഗാരം.)	126—161 „
10. പ്രാവ്യാനക്ഷരിപ്പ്.	
	162—238 „

ഹൗസ്ഥമാക്കേണ്ട വരികൾ.

1.	തെരുമഞ്ചൽ— (ഇഴവൻ)	66 വരി.
2.	സന്താനഗോപാലം— 26-ാംഡ്രോകം മുതൽ 35-ാംഡ്രോകം തുടി— പത്തു ഡ്രോകം	40 ,,
3.	റാമീണകന്നക— അമ്പിരണ്ണ പതിനെം്പത്തും—	60 ,,
4.	ബാലഗോപാലൻ— എള്ളും മുതൽ— “ആ മാതൃവക്ത്തവിലങ്ങരിയ്യ്”— എന്നാതുക്കി	34 ,, <hr/> അച്ചക. 200 വരി. <hr/>

ശ്ര അപ റോ.

ഭാഗം.	വരി.	തെററ്.	ഒരി.
6	6	സിഹ	സിംഹ
13	1	മഞ്ചോട്ട	മഞ്ചേട്ട
14	16	താക്കവാൻ	താക്കവൻ
31	9	സസ്യ	സസ്യ
34	22	മെല്ലാം	മെല്ലാം
37	11	വിലാസത്തിൽ	വിലാസത്തിന്
79	9	താന	താന
86	1	നിർമ്മണ്യ	നിർമ്മണ്യ
92	14	ണിരിയിക്കുന്ന	ണിരിയിക്കുന്ന
100	28	നടക്കുന്ന	നടക്കുന്ന
102	8	കൊച്ചത്തിട്ടുള്ള	കൊച്ചത്തിട്ടുള്ള
141	16	അകുഖിച്ചിരുന്ന	അക്കിക്കുമിച്ചിരുന്ന
176	2	ഹരിഹസിച്ച	ഹരിഹസിച്ച

രാത്രി ഭക്തി.

(മുള്ളിഗാമം)

ക്ലിനിനക്കാണ്ടിന്പുഡ്യോ പോകനു	
പുസ്രവാനേന്നതു നിള്ളിയം ഞാൻ.	1.
ആയർക്കാൻ തന്നടെ കാണിയായുജീവായ	
പീഡയ്യ വാരിതന് ഘുരു തന്നെ	2.
കൊരി നിറച്ചു കൊണ്ടെന്നട ക്ലിനു	
പാരം കളിപ്പിച്ചു നില്പേനോ ഞാൻ.	3.
കാൽപ്പന്നൻ തന്നടെ കണ്ണുനയായോ	
കാൽപ്പന്ന വനിക്കു മെല്ലു മെല്ലു	4.
ദീനനായ് നിന്നോയു ന്താനായ പുവിൽ വ	
നാനുമോട്ടു കളിക്കുന്നോ താൻ.	5.
ക്ലിനുന്നറ ത്രാമാഴിയായോ തേൻ കൊണ്ടുന്ന	
ക്ലിനും രണ്ടും നിറച്ചു ചെമേരു	6.
പുമാതു പുണ്ണന പുമേനി കണ്ട കു	
ണ്ണാമോടം പുണ്ണക്കു നില്പേനോ ഞാൻ.	7.
പുണ്ണിവിയായോ പുനിലാഘവരു നി	
നൊഞ്ചിത്തമായുജീവാരാന്വയൻ ചെമേരു	8.
ഉല്പസിച്ചാനുമായോ തേരു ദ	
ഞപ്പലേപ്പുാക്കമാറുന്നോ വന്ന.	9.
ചെണ്ണ പഞ്ചിട്ട തിണ്ണം കളിത്രംജീവാ	
ങ്ങ്ലിക്കൈത്തുണ്ണ മുകന്നിതാവു.	10.
ക്രോട്ടായ നേരത്തകാർമ്മകിൽ വണ്ണനെ	
മണ്ണിയണ്ണാനേതാനു പുന്നതിാവു.	11.
	1

- ചേവടി റണ്ടുമെട്ടത്തുടൻ മെല്ലവൈ
ചെറുദ്രോട് മെഴലിയിൽ ചേത്തിതാവു. 12.
- ഇജ്ഞനെന തന്നിലേ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
ചൊംഞ്ചിന കെരളകും ഷുണ്ട് ഷുണ്ട് 13.
- സാധമായുണ്ടായ കാലം വരുന്നാപ്പോ
ഖായർകലം തന്നിൽ ഏന്ന ഘകാൻ. 14.
- അതുണ്ടെന്നുംനും ചേവടിതാരിനു
പുഴിയിൽ കാണായി ഷുക്കനോരം 15.
- തേരിൽ നിന്നനോരം പാമിലിനങ്ങീട്
പാരാതെ കുമ്പിട്ട ക്രൂപി നിന്നാൻ. 16.
- ആഴം ഷുണ്ടിട്ടനോരാമോദം തന്നാലേ
പുഴിയിൽ വീണു പുരണാൻ ചെമെ. 17.
- പിന്നെയുള്ളനോരം ധന്മാധുണ്ടായ
നൂറും മഞ്ഞിരം തന്നു കണാൻ. 18.
- കാലി കറന്നഉള്ളാരൊരുയുണ്ടാക്കുമെ
ബാലനൂർ കോലുന ലീലകളും. 19.
- കനിനോടൊന്നു കലന്ന് കാഴ്ചക്കു
കനു കിടാങ്ങളുണ്ടുചെമെ. 20.
- കാളുകൾ താഴുളിയിൽ കണ്ണിക്കതന്നിട്ട്
യുള്ളിരുക്കുന്ന മുണ്ണോരോ ദിക്കിൽ. 21.
- ധേനുററ പാൽക്കഴി ചേത്തു കയ്യിൽ
ചാലേമുട്ടുകുന കാഞ്ചിയു മാണ്ഡിളി
നീലവിലോചനമായഉണ്ടും. 22.
- കണ്ണുനും വേണ്ടതൻ നാദനേരക്കും കിടയാൽ
കണ്ണഞ്ചും തിന്നും കലവിച്ചുപ്പോം 23.
- കനുകളുണ്ണം തന്നുമഹമാർ ചാരത്ര
ചെന്ന തൃടങ്ങാതെ നിന്നനേരും 24.
- ചെന്ന തൃടങ്ങാതെ നിന്നനേരും 25.

- അമ്മ താൻ ചെന്നിട്ട് കള്ളുകൾ ചാരത്തു
നമ്മാഴിയാണ്ടുകൾ ചൊന്നാളപ്പോൾ:— 26.
- “കന്ന കിടാഞ്ഞൾ കടിപ്പതിന്നായിക്കൊ
ണ്ണാനുമേ ചെല്ലുന്നതില്ല കള്ളാ
ചെന്നാവയോന്നം കടിക്കൊന്നാതുമില്ല
മന്മായ് നോക്കൊതിഞ്ഞ തന്നെ. 28.
- നിൻകഴിൽ കേട്ട തന്റുക്കളെല്ലാനുമേ
നക്കുന്നതില്ല താൻ യേനക്കുള്ളം. 29.
- രാവായിപ്പോയാലിക്കാലി കറപ്പതി
നാവത്തെല്ലുന്നതു തേരണം നീ. 30.
- കാലികരന്നാഞ്ഞൾ പോയിട്ട് വേണം നിൻ
കോലക്കഴിൽ വിളിവയൻ മക്കേന”. 31.
- അമ്മതാനങ്ങങ്ങേ തന്മകൻ തന്നോട്
നമ്മാഴി ചെന്നാതു കേട്ട കേട്ട
ചെന്ന തുടങ്ങിന ധാരവൻ താനപ്പോൾ 32.
- മനക്കുംരകൻ തന്നെ കണ്ണാൻ. 33.

ല ക റ റ ട ന .

(രാമാധനം—സുന്ദരകാണ്യം)

- ചെറുതകലെയാൽവിടപിശിവരവുമല്ലെന്ന്
ചിന്തിച്ചുകണ്ടാൻ മനസി ജിതത്രുഹം. 1.
- പരപുരിയി ബോങ്കരു പതി കാഞ്ഞാത്മഭാഷതി
പാടവമുഖിച്ചായ കും നിയോഗിച്ചാൽ 2.
- സപയമതിനൊരുപിനിവയോഴിഞ്ഞു സാധിച്ചുമ
സപസ്പാമികാഞ്ഞം തിന്തുരമെന്നാണെ 3.
- നിജഹൃദയ ചതുരതയോടപരമായകാഞ്ഞവും
നീതിയോടെ ചെയ്തുപോമവാനുത്തമൻ. 4.
- അംതിനമുഹൂരമ മവില നിശിച്ചര ക്വേൾക്കെ
യൻപോട്ടുകണ്ട പറഞ്ഞു പോയിടേണം 5.
- അംതിനപൈവാഴിയുമിതുസുദ്ധഡിതി ചിന്തചെ-
യ്യാരാമമെമാക്കു ഷ്ടൂട്ടിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ. 6.
- മിമിലന്തപംകരം മതവുമതി വിമലശിംഗപോ
വുക്കുമെമാഴിഞ്ഞുള്ളിതൊക്കെത്തകത്തവൻ 7.
- കസുമഭലപദവസഹിത തുല്യവല്ലീതയെ
ക്രൂഞ്ഞം പൊട്ടിയലറിവീഴിം വിയെറ 8.
- ജനനിവച്ച ഭയജനന നാജണ്ണേജാളം
ജാഗ്രാജാതികളായ പതതുംകരം 9.
- അംതിനേമാടവിലഭിരിഡിശിവലുപരിനാട
നാകാശഭാക്കപ്പുരണോന്ത ശബ്ദവും 10.
- വജനിച്ചവരുവിയെടിതി കീഴുമേരു മറിച്ചിരു
രാമസ്താൻ മഹാ വീഞ്ഞപരാങ്ങുമൻ. 11.

- ഭയമൊട്ടുപോഴ്തു നിശിചരികളുണ്ട് ഇതിന്റെ
പാത്രനേരം കപി വീരനെക്കാണായി. 12.
- ‘ഹവനമിത ബലസഹിത നിടിനികരമോച്ചുയ
മെന്നൊരു ആളുവിതെന്തിനു വന്നതും 13.
- സുമുഖിതവനികടല്ലവി നിന്നു വിശ്രദിഷ്ഠി
സുന്ദര ഗാത്രി ചൊല്ലിലേയോ ചൊല്ലുണ്ടോ. 14.
- മനസിഭയമധികമിവനേക്കണ്ണട എങ്ങുംകു
മക്കടാകാം ധരിച്ചിരിക്കുന്നിതും 15.
- നിര്ത്തിതമസി വയവതിനു കാരണമെന്തുപോർ
നീക്കിഞ്ഞിലേയോ ചൊല്ലിവനാരേണ്ടോ’ 16.
- ‘രജനിചരകലരചിത മായകളോക്കുവേ
രാത്രിയൈരമ്മാക്കൊഴിഞ്ഞതിയാവതോ. 17.
- ഭയമിവനെ നികടല്ലവി കണ്ണടമമ്മാനസേ
പാരം വള്ളുന്നിതെന്നാവതീശപറ’. 18.
- അവനിമകളുവരോട്ടിതു ചൊന്നാനേരത്തവ
രാത്രു ലങ്കേശപ്രഭനോട് ചൊല്ലിടിനാർ :— 19.
- ‘ക്രവിപിനചരനഭിത്യലനചലസനിഭി
നല്ലാനമൊക്കെപ്പുംചുക്കുള്ളിതു. 20.
- പോതവതിനു കയ്തിയവനപറത ഭ്രാക്കലം
പോച്ചിച്ചിതു ചെവത്രപ്രാസാദമോക്കുവേ. 21.
- മുസലയരനനിശ്ചയ കാക്കുന്നാവരെയും
മല്ലാട്ടത്രുകൊന്നിടിനാന്തരമാം. 22.
- ഭവനമതിലോരുവരെയു മവാഡയമില്ലുണ്ടോ
പോയി ലവനവിട്ടുനിന്നും പ്രഭോ’. 23.
- ഭശവദനനിതിരജനിചരികൾ വചനംകുട്ട
മനസ്സുകൊപമക്കുാധവിവശനായും :— 24.
- ‘ഹവനിവിടെ നിശിതമസി ഭയമൊഴിയെ വന്നവ
നേരുള്ളിയവനല്ലെന്ന നിശ്ചയം. 25.

- നിശിത്താകലിശേഷംലാല്പരി ക്രയ്യോണം
നിങ്ങൾ പോകാതു തുറായിരു വിരുന്നാർ'. 26.
- നിശിവരകലാധിപാ ഇതാകരമാരതി
നിംഗം ചെല്ലുന്നതുകണ്ട മാരതി 27.
- ശിവരികലമൊട്ടഭവനി മഴവനിളക്കംവണ്ണം
സിഹനാദം ചെയ്യതു കേട്ടുരാക്ഷാസർ 28.
- സദയതര എദ്ദയമമ മോഹിച്ചവിനിതു
സംഭവതോട്ടത്തിടിനാർ പിന്നെങ്കും 29.
- ശിതവിശിവ മവനിവില ശ്രദ്ധജാലഭാളു
ണ്ണില്ലും പ്രയോഗിച്ച നന്നം കപിത്രം 30.
- മഹാപരി വിരവിനൊട്ടയൻ ജിതത്രുമം
മര്യല്ലരു കൊണ്ണ താഡിശ്വാടക്കിടിനാൻ. 31.
- നിയതനിധിചരനിധന നിശമന ദശാന്തരര
നിംഗം ക്രൂലിച്ച നക്തമുഖരേഞ്ഞം 32.
- അവിലബലപതി വരഹിലൈവരെത്രപ്പുകൈ
നാത്രംനാശാൽ നിശ്ചാഗിച്ചുന്നതരം 33.
- പരമരണനിപ്പണനൊട്ടതിന്ത്രു പണ്ണതപ്പും
പണ്ണസേനാധിപനാക്കം ഭവിച്ചിതു. 34.
- തദനംശൈദനനമിതക്കുയാ ചൊല്ലിനാൻ:—
'തണ്ണബലമത്രതം മതഭയോഗത്രിക്കം 35.
- പരിഭ്രഹംമിതബലസഹിതമഹി പെന്നാക
പണ്ണസേനാധിപനാർ മരിച്ചിടിനാർ. 36.
- ഇവനെ മര നികട്ടഭവി ത്യടിതി സമജീവനോ
ടിണ്ണ ബന്ധിച്ച കൊണ്ണനു വെച്ചീട്ടവാൻ 37.
- മഹിതമതി ബലസഹിതമഴവശാരമിച്ചടക്ക
മന്ത്രിച്ചതനാർ ഏരപ്പുടവിൻ ഭ്രതം' 38.
- ഭദ്രവന വചന നിർബന ബഹു സമന്വയിതം
ബന്ധനുസവ വരേപ്പുച്ച വാഹാദികരം 39.

- കപിന്താമലവി നിജകരമതിചലട്ടത്രടക്കൻ
കർമ്മം രേതുമാണ്ടുന്നാർ, കപിരുഹം 40.
- ഭൂവന്തലമുഖയെ മുഹൂരലവി മതവും വിഡിയു
ഭ്രഹ്മസ്ഥം പ്രദേശാഗിച്ചാരനക്ഷണം 41.
- അനീലിജനമവരെ വിരുവോടു കൊന്തീടിനാ
നാഗ്ര ലോഹസ്ഥം തൊഡാധനന്നാലഫറോ 42.
- നിജസചിവതനുവരെഴുവുക മിത്രസൗഖ്യം
നിജം രഖാക്കം ഗമിച്ചതു കേരംക്കയാൽ 43.
- മനസിദ്ധംവും മുക്താപദ്മം ഭീതിയും
മനുവും വേദവും നാനാവും തേടിനാൻ. 44.
- ഹനിയോദയവനിവനോടു ജയിപ്പതിനില്ല മ
റിഞ്ഞുനെ കണ്ണിലെ മറ്റു ഞാനാരയും. 45.
- ബഹരാദയവരെ തിരിച്ചകിലസുരസുര ജാതിക
കളഞ്ഞുമേ നില്ലുമാറിപ്പു ഇന്തുരെ
അവർ പലതമൊരു കപിയോടോടു മരിച്ചതി 46.
- നാന്ത്രം സുകൂതം നശിച്ചിത്രു മാമകം
പലവുമിതി ക്രാനി യുദ്ധപരവശത കണ്ണുണ്ടി
പാരം തള്ളുന്നായ താതനോടാഡാരു 47.
- വിനയംമാട്ടു തൊഴുതിള്ളു മകനു മരഹെയ്യിതു
'വീരപുംസാ മിതു യോഗ്രമഞ്ചുതുമേ. 48.
- അലമലമിതരികിലനചിതമവില ഭ്രംതാ
മാതമവേദം ദേയന്തരംഗത്രു തേജോഹം 50.
- അരിവരുനെ നിമിഷമിഹകാണ്ടി വയവനെ'
നാക്ഷക്കമാരനം നിർമ്മിച്ചീടിനാൻ. 51.
- കപിവരനമത്ര പൊഴിതു തോരണാമേറിനാൻ
കാണായിതക്ഷക്കംാരനെന്നുനിയു. 52
- ശാന്തികര ശകലിത ശരീരനായു വനിത
ശാഖാമുന്നാധനിപൻ താസംഗ്രഹണം 53.

- മനിവിനൊട്ട് ഗഗന ഭവിനിന്ന താണാത്രതൻ-
രുല്ലി മയ്യരം കൊണ്ണറിഞ്ഞീടിനാൻ 54.
- മഹന്പുരി വിരവിനൊട്ട് ചൊന്ന പുക്കീടിനാൻ
ശക്തനാമക്ഷകമാരൻ മനോഹരൻ. 55.
- വിബുദ്ധക്ലഹിപ്പ നിശിചരാധിപൻ രാവണൻ
വൃത്താന്തമാഹന്തങ്കളു ദിവാത്തനായ 56.
- അമരപതി ഇത മഹിതബവസ്ഥിതമാനമജ
മാതമദേവദത്താടനാച്ച ചൊല്ലീടിനാൻ. 57.
-

രക്ഷ മിസ്റ്റ്രാഡ്വോദ.

(സ്വർഗ്ഗക്കം ഓട്ടന്തുള്ളിൽ)

കാലത്തിന്റെ പകർന്നിന്ത്യാൽ
മാലോക്കം പൊരുപ്പാൻമേലാ.
വേദികൾത്തെന്ന വിളവു ദിന്ത്യാൽ
കാലിക്കളിൽ നടന്നിട്ടെ.
ക്രൂഷകത്താൽ കിഴക്കിന്തനാൽ
എപ്പോഴില്ലോഅ സുവമറിയേണം.
വീടിലിരിപ്പാൻ തമമില്ലാത്താൽ
കാട്ടിപ്പിരിക്കാം പണ്ണായകാലം
കാട്ടിയചെന്നം കൊന്നപറിക്കം
ആമതിപ്പോളിണ്ണായുംവാ.

10.

നാലുപണത്തിനു മുതലുണ്ടനാൽ
നാടിലിരിപ്പാനെങ്ങുത്തല്ലെന്തും.
നീലമനോത്തുണ്ണുകൂടി ഇനത്തെ.
കൊല്ലാനില്ലോഅ മടിയിനേതും
പത്രവയതുപറം നൈല്ലാണ്ടനാട
പത്രാധിക്കു ലളിവേ കണ്ണതെ-
ടുതുകൊട്ടേതെന്ന് വിത്രും ശ്രദ്ധിയു
മെത്താനെനായുണ്ടി കണ്ണതുമില്ല.
പത്രാധിക്കിനരപ്പും പോരാ
കാത്രുകിടപ്പാനാളിം പോരാ
കുട്ടനടക്കം ഭജ്ഞിക്കാനുണ്ടിനു
കിട്ടിയതല്ലോം കൊള്ളാം താനും

20

തൃപ്പക്കിളിച്ചും ചേരുകൾ നട്ടു
 തുവരകൾ വഴിതും വാഴകൾ വെച്ചും
 നന്ദിരാജരെ പുരക്കുന്നു
 ടിമിനിബിഥതഭ നമ്മണണായതു
 ഹാടുകളും ദിവിച്ചുനാംകിൽ
 പാളിപ്പിടിച്ചു നടക്കേയുള്ളി.
 ക്രയമേനികളും പലമേനികളും
 സപ്പച്ചിച്ചും കൂട്ടുത്തിലും
 പലിശക്കാട്ടപ്പാനം തിരുന്നും
 പലതരമാക്കിയളന്നും വെച്ചു
 ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ കൂട്ടുനു
 കുപ്പാൻ നല്ലാൽ തരമായ് വന്നു
 എതാനും ചില കാളകളുള്ളതു
 മേതാരാജിക്കിൽ സുക്ഷിക്കേണ്ട
 കാളകളേയും മുറികളേയും
 കൂട്ടുനക്കപ്പാൻ വിത്തേറീടു,
 ഒരു വിതച്ചിട്ടുള്ളതുമല്ലോ
 കൂട്ടുനാരാജരെ വായിൽത്തനു.

30.
40.
50.

കൂട്ടുനാരതു കട്ടിജിച്ചാൽ
 പഴു പൊരുപ്പാനാവത്തുമില്ല.
 മംഗലത്രണനും ഗ്രവാനനക്കു
 ണിഞ്ഞെനച്ചിവരച്ചുഷിച്ചീടുനു
 ഉണ്ടിലസുയമ്പുത്തിട്ടുണ്ണി വർ
 പേരുനടിച്ചു ഭഷിച്ചുത്തുടങ്ങി.
 “സത്രാജിതെതാരാജമന്നിയും കൊണ്ടതി
 ശ്രദ്ധയാ ഫരി മുന്നിൽചെന്നു
 മുള്ളുനമതിലേ തുമ്പുയുമണണായു
 സത്രാജിത്രു കൊടുന്നതുമില്ല

പെട്ടുനാനജൻ മനിയുംകൊണ്ടായ
കാട്ടിൽചെന്നമരിച്ചുംപോയി

ചിത്തംകൊണ്ട് വിചാരിക്കുന്നോടു
കൊള്ളുംകോഴി മത്താള്ളു ചമന്നാ.

ചെശേഖവകാലരുണ്ടായിടിന്
കൈതവമുഖങ്ങാ മാറ്റിട്ടു.

അതുകുറവപ്പും കഴുവിലിങ്ങുന്നായ
നായുടു വഞ്ചു വളുങ്ങുന്ന തീരു

കൊച്ചുകളോട് പിടിച്ചുപറിച്ചും
മഹ്മിലാളിച്ചുമ പാലുകടിച്ചും

അച്ചുകളുണ്ടു കുട്ടിക്കുന്നോരം

കച്ചുകളോക്കെ യെട്ടുള്ളുമരിച്ചും
പച്ചപ്പാലും മോങ്ങം തെതയം

നിത്രവമഞ്ഞുനു കട്ട ഭജിച്ചും

പുച്ചുംഡി കൊടുത്തും പലവക
പാച്ചുകളിച്ചു നടന്നവന്തേപ്പേജ്.

കണ്ണൻ കണ്ണൻിതെന്നാലുാക്കിച്ചും

തിണ്ണം തേടിനുക്കതിയുമോത്താൽ

വെണ്ണക്കാക്കു നടന്നപ്പോഴേ

കളളിനിതെന്നായ പേരവന്നുണ്ട്.

മരത്തുവലിച്ചുകുംഡനേതുലോങ്ക്

കളളു കൊടു ഞാപ്പാലു കടിച്ചും

ഇന്തരമുള്ളായ കളളും കാട്ടി

ട്ടത്തമരാക്കിയ ഇനനിഡയാങ്ങന്നാരു

സത്പരമവനെയാണ്ടു പിടിച്ചുവ

ജീരലുംകുട്ടിക്കുട്ടിപ്പേജ്?

പുതനയെന്നായ പെണ്ണിനെയും കൊല്ല

ചെയ്യുത നിങ്ങൾ ധരിച്ചിപ്പേജ്?

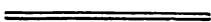
60.

70.

മാത്രലനായോരു കംസനെ വൈന്നോരു
 കൈതവനമല്ലോ ഭോധിച്ചിരുണ്ടോ?
 കാടകൾ തോറു കാലികൾ മേപ്പുന്ന്
 ശ്രദ്ധക്കന്ന കടന്ന നടന്ന
 പേട മുഹാക്ഷികളും കുടി
 കുടനാവരെന്നതനൊരു ചതിരും
 ക്രുതമായി ക്രുട്ടിനടക്കം
 കാടകൾ പലതും കാട്ടിനെന്നോരു
 കട്ടരഹനാക്കിയ കണ്ണൻ തന്നെ
 നാടകനെല്ലോ കെട്ടിട്ടിരുണ്ടോ?
 ക്രൂണക്കൈളിയോരു തക്കം നോക്കീ
 ദ്രോപ്പും പണി ചെയ്യേണ്ണുള്ള ”.

80.

90.

സന്താനഗ്രാഫലം.

(ആര്യജ്ഞ ചരിതം മനിപ്രവാളി.)

അരക്കാലമണ്ണാട്ട എമാരക്കുമാ
രോക്ക ക്ഷയിച്ചു തക്കട്ടിവരേം
ശത്രുങ്ഗനം ചെരുത്താൽ ഭ്രമ്പുന്നേറ്റുന്
വക്രായുധം ഫൂപ്പു ശശംസ സർപ്പം.

1.

‘കമ്മാനക്രുലം ഫലമമാനനാഴിപ്പാൻ
നമ്മാലസാല്പ്പം ധരണി സുരേദ്’
ഇത്തും അഭാനി മരിച്ച ചെയ്തു തുണ്ണൻ
ബുദ്ധിക്ഷയം പുണ്ണ ഗമിച്ച വിപ്രൻ.

2.

പാത്രൻ താം തൽപുര മാനമിച്ചു
നാത്രൻ മഹീഡവൻ മതു വന്ന
“ചുത്രൻ മരിച്ചു നവമൻ ഇരാരേ
കതാധമി ഭിവമപാധരിപ്പു.”

3.

നിന്നും നീയ്യുനിക്കളുണ്ട് രണ്ട്
പ്ലൈനിക്കഹോ ദൈവതുപേര് മരിച്ചു
അനക്കമെലിപ്പിരിതമരത്തൽ കേട്ടാൽ
നിനക്കഹോ തുണ്ണു മനക്കരുന്നിൽ.

4.

രക്കുനിയെക്കണ്ണ ഫലിച്ചു കൊടിവാ
നൊരീഡ പരാന്നഗ്രഹമിപ്ലൈനിക്കം
ചുരന്തിൽ മേഘം ഇന്തിൽ വെച്ചി-
കൊയത്രബന്ധന്തുര നിനക്കമെലിപ്പ.

5.

തനിക്ക താൻ പോന്നവനെന്ന ഭാവം
നിന്മയും ഭോജ്യമില്ല മഴിത്തുപാരം
ജനത്തിനണിംഗകമനത്ത്‌ചമാനം
നിനക്കമാറില്ല ഇളംപ്രഥപാൽ.

6.

മല്ലാക്കിമാങ്ങഡിധ വേണ്ടിവോളിം
നദ്ദോയ സവബത്തു നിനക്കുണ്ടാം
വാല്ലാഡത്തല്ലാതൊയ ചിന്തയിപ്പും
ഉംല്ലേശനർ ഗോവിംഗ നിനക്ക എന്നും”

7.

ഒംഭാഷണം കേട്ടതിങ്ങൾക്കാകം
കൈല്ലേറുമല്ലുംത്ത്വനടൻ പരഞ്ഞതാൻ
“വിപ്പേരുചും! പോതു മാത്രവാക്കും
ക്ഷിപ്രംതവഴും മഹാകരിശ്ശു.

8.

രണ്ടാങ്ങണ കെത്തംവസംയാമെല്ലാം
ക്ഷണേനകൊന്നായും മുടിച്ചുവീരൻ
അനന്തകീത്തിപ്രസരാഭിരാമൻ
യനഞ്ഞയൻ ഞാൻ ധരണീസുരേദ്ര.

9.

ഹതിപരം സന്തൃപ്തി ജാതനാകം
സുതനെന്റെ ജീവൻ പരിപാലയേമഹം
അതില്ലെയന്നാകി ലിഭംശരീരം
ഈ താമനെ ഭസ്യമതാക്കവാൻ ഏതാൻ.”

10.

ഹതിപ്രതിജ്ഞാശുവണ്ണന വിപ്രൻ
നിതാനമോഡേന രൂഹം ഗമിച്ചുണ്ട്
ക്ഷണീസുതൻ ചെന്നമ ഖാണക്രൂഢം
ഖണ്ണിച്ച രക്ഷിച്ച ആത്തനിന്നാൻ.

11.

തണ്ടാവയം പുക്കമെ വിപ്രപത്നീ
സത്താഗദയയം പ്രസവിച്ചുവോലു
അരപ്പോളിഹോ! പുത്രവപ്പുപോലും
കിട്ടിലക്കാണ്മാനതു താൻവിശ്രഷം.

12.

പുരുത്തവന്നാളു മഹീസുരൻതാൻ
കുറത്താവേന ഭഷിച്ചുവാനാൻ: —
“വിചിത്രമെന്നാജ്ഞന് നിന്ന് പരിതു
വിവാദമില്ലാത്ത മനഷ്യരുഡി!

13.

ഇള്ളതപ്രമോഡാന പറത്തുകേൾപ്പും
ചുണ്ണക്കിനാനെന്നുടെ മാനസം നീ
ജനിച്ചപത്രാഞ്ചു ശരീരമാതു
മെനിക്കൈട്ടില തവല്ലാവാൽ.

14.

ഹലിച്ചനിന്നല്ലത വാക്കുമെല്ലാം
ജപലിച്ചതിനിൽ തന്റെ പതിക്ക”
ഹതീരിൽനു കേട്ട ധനഞ്ജയൻ താ
നതീവഗദ്ദേശന തിരിച്ചു വേഗാൽ.

15.

മാതാളജലാകേ പുനരിരുജലാകേ
ആപ്രതാധിനാമഞ്ചേര പുരേ തിരഞ്ഞെന്താൻ
എങ്ങും ലഭിക്കാനെത്തുടനിങ്കു പോന്നാ
നംഗം മഹിപ്പിപ്പുതിനം ത്രട്ടാൻ.

16.

കാഴ്ന്നതിയും സ്വത്തെവന്നുചാട്ടാൻ
വീരേളന്നടക്കന്ന ദശാന്തരാളൈ
മനസ്സും പുണ്ണമ വാസ്തവാൻ
മരഞ്ഞേ താരം പാതമ്പകരം പിടിച്ചും.

17.

നാശായണൻ താൻ നാനെത്തമാനീം
ദേഹിൽ ക്രഹേറു തത്തസാ സലീലം
താരം ക്രഹേരീ പ്രകടപ്രസാഡാർ
യാനാ ത്രുട്ടേ ബത പദ്മിമാശാം.

18.

അതിക്രമിച്ചാമെ വകുവാളം
പത്രക്കാവ ദായവ പാണ്യചനാർ
അതിപ്പരഹം സൗംകരങ്ങളില്ലോ
ഞത്തിസ്തു തം ക്രൂരിയരു വന്നകുടി.

19.

വകുപ്പുകാശേന മഹാസ്യകാരം
നീക്കിടിനാനക്ക് സ്ഥാനാശാഭേം
നോക്കം വിഡിയ കണ്ണിത്ര ചീരളീരെ
വോയ്ക്കൊണ്ടവൈക്കണ്ണുപദം മനാജ്ഞതം.

20.

ക്രൂഷാന്തലാഗീതിര വന്നടിക്കം
പാലഃഴിതനിൽ ധരിതോവിള്ളങ്ങൾ
ലീലാഗ്രാജഹാല്പര സുവള്ളംസാല
ശാലാളി കേളീനിലയങ്ങരം കണ്ണാർ.

21.

ക്രൂമണതുംഗായ ഭിഞ്ചതല്ലേ
ക്ഷമാരമാലക്കുത പാർപ്പാഗം
അമേകമാനദ ശരീരമാകം
പുമാനെയും സാദര മത കണ്ണാർ.

22.

അനാരതം ത്രംബുകനാരപാദി
മുനീപ്രവൃദ്ധസ്തി വാല്പ്രയോഷം
മനോഹരം കേട്ടുവണ്ണേ മെല്ലൈ
സ്തുനാതനാല്പ്പന്ന മനഞ്ഞു ചെന്നാർ.

23.

തദാമുകങ്ങൾ ഫണീയ്രത്തല്ലെ
രജാ കളിച്ചും പുന്നശാശ്വതാളിച്ചും
മിള്ളൽപ്പുംമാഡേന റമാഃഷീവൈ
കളിച്ചുമേവുണ കമാരകനാർ

24.

അണണണതുചവന്തു ഹരിഫൽത്തനനാർ
വണാങ്ങിനിന്തു ബഹു ഭക്തിയോടെ
മനാഗനന്താസനനായ ദേവൻ
മനോധരം സാദരഭാഖാശേഷ.

25.

‘മഹ കൃഷ്ണ മഹ ഫഞ്ചത്രന നിങ്ങളേന്നോ
ടേക്കത്പരാവേന നിരന്തരനാർ
വദാമി സാനനക്കിലുമാറുചീഛു
സദാരമാം വിഗ്രഹമൊന്ന കാണ്ണാൻ.

26.

ക്ഷിപ്പം ഭാദ്രൻ വാദ്യരഖാ തോൻ
വിപ്രാത്മജമാരെ ഹരിച്ചു ഗ്രഹം
ഇപ്രാഭവം കണ്ട ഗമിച്ചുകൊണ്ടാ
ലിനിബോദ്ധവാനാക്ക്തി കീർത്തിയുണ്ടാം.

27.

ധാതീകരം തീപ്പ് തിനെങ്കിലും കേരം
മാത്രാധിക പ്രാണിവയം നിമിത്തം
ഉണ്ണായ ചാപജാളിശ്രേഷ്ഠമനെന
കണ്ണാലകനീടി മത്രം പ്ര സിലം.

28.

ശിഗ്രം ക്ഷേമിക്കൊണ്ട ഗമിച്ചു കൊരംവിൻ
ശിവദ്വിജാഗില്ലു ലഭിച്ചു കൊരംവിൻ
എവം തദാനീ മരണ ചെയ്തു ദേവൻ
ശ്രേംഭ പത്രാപ്പുണ മാത്താന.

29.

കമാരാ നിനക്കു പുനാരമയാരെ
നമങ്ങളുമോദേന ഫോബിച്ചു തീപ്പുൾ
മധ്യദേപഷിയേയും മഹാശക്തിയേയും
തലാ തൊട്ടുകാട്ടിനിനാനേക ഖാലൻ.

30.

കരാംഡോയഹം നീട്ടിമെല്ലുനൊട്ടപ്പാ
നൊയെവഴ്ചേവന്തു തപാകംസവേഹി
കരഭേദതാടിവേഗന സപ്പുത്ര തല്ലു
കരേറിക്കിടനീടിനാനന്ധഖാലൻ.

31.

കളിപ്പുണ്ണിരിക്കാശ്വലും തുകിമെല്ലു
കളിപ്പും വിളിച്ചാനളിച്ചാത്തു ദണ്ണും
വെളിച്ചത്തു നിന്നായു മണിത്തിരിച്ചാ
നൊളിച്ചാനൊരേതതാതണ്ണിക്കിശോരൻ.

32.

പട്ടശ്ശുമസംഫലനാം മല്ലൈവേഹി
പിടിച്ചുജ്ഞഭക്താനട്ടക്ഷണ നേരം
മഴക്കാലുകാത്തിത്തിരിച്ചാനൊയ്യണി
വഴിഞ്ഞാതെ നീന്തിപ്പുമിച്ചാനൊയ്യണി.

33.

ഗമിച്ചാനൊയ്യണിക്ക മില്ലിപ്പുയസ്സേ
നാറിഞ്ഞതായ നേരം ഭജംഗരുദായി
കരഭേദതായ മായാവിഫോർമം വരുത്തി
പ്പുതെതു ഗമിച്ചാലുമെന്നാസ്ഥയോടെ.

34.

അരനേരം തരസാ നടന്നിതു നടക്കാവുന്ന
ഖാലാറുജിൽ
പിനാലേ തദനന്തരം തദനജിൽ ഭാതാവ-
ദോസ്യാനജിൽ

മനം പിച്ചുനടന്ന മേകനപരൻ മെല്ലീ
പ്രിടിച്ചുത്തിനാ
നന്നുൻ മുട്ടകൾ കൂടി മറവന്നേഹാ നീന്തി
തതിരിച്ചാൻ ഭൂതഃ. 35.

ആകുണ്ണൻറ പദാരബിന്ദനിക്കട ചുറ്റം
മുഴനീടിനാ
രേകാനേ ജനനീ ഗ്രഹാഭി സകലം ചിന്തിച്ചു
കൈത്തുമഹായ
എവം തത്ര വരുന്ന വില്പനുതരെ ക്ഷിപ്പം
കഴരറിശമേ
ഗോവിന്ദൻ ബത്പാത്മരം മരരിച്ചും നത്പാ
നടനീടിനാർ. 36.

സപ്രാപ്യപാരകായാം ചുരി ധരണി സുഖരഞ്ജ
ൻറ ഗ്രഹം പ്രജവാഹി
ചുന്നോടാനുദായീ മഹാരഹിച മംഗാ ഗ്രൂവമന്ന
ബ്രാഹ്മനീച്ചും
ഒത്പാസസ്ഥപത്രപത്രാനപി മരരിച്ചതാൻ
പാണ്ഡിപ്പഞ്ചത്രം സാകം
ലഘുപാശിത്രുംഭദ്രേണാ നവനിസുരത്താനച്ചു-
കൈക്കളിഡിചേ. 37.

തേജസ്സു മായസ്സു മഹോ യഗസ്സു
മോജസ്സു മെമഗപത്രവുശൈനം വേണാ
സപ്പം ഭവാന്മാക്ക ഭവിക്കശാനന-
അച്ചത്രീസുംശയീശനന്മരച്ചിച്ചു. 38.

നളിനിയും ഭിവാകരനം.

നല്ലം മഹമവത്ത്രവി ലേറെയായു
ക്കൊല്ലു മഞ്ചാങ്ങ വിഭാതവേഴ്ത്തിൽ
ഉള്ളസിച്ചു യവയോഗി ഫേകന്ത്-
എല്ലബ്ബാലരവിപോലെ കാന്തിമാൻ.

1.

ഒാതി നീണ്ട ജടയും നവഞ്ചിളം
ത്രതിയും ചിരപപസ്പിയെന്നതും
ദോാതമാനമുടക്ക നഗമെന്നു ശീ-
താതപാഡികളിവൻ സഹിച്ചതും.

2.

പാരിലില്ല ദയമെന്ന മേരെയു
ണ്ണാരിലും കരണായെന്ന മേതിനും
പേരുമെന്ന മരളി പ്രസന്നമായു
ധീരമാണ മുഖകാന്തിയാലവൻ.

3.

തല്ലരതപ മവനാന്നിയെന്ന തെ-
സിപ്പും, ഏനാരിചയ യുശികാക്കവാൻ
കോപ്പിട്ടും റപതിപോലെയും കളി-
ക്കൊപ്പുട്ടതെ ചെറുപെപത്തുപോലെയും.

4.

ഇതുയന്നുത തികഞ്ഞു കാണുത്തി
സ്ഥതനുനെഹാങ്ങസാൻ്റ് ഭേദമനിൽ
ചിത്രമാം വലിയവെരികീഴിമ-
ന്നത്തുക്കീന്നയമിതനെ ഓഗ്രുവാൻ.

5.

ധ്യാനശീലനവനങ്ങയിൽക്കും
സ്ഥാനമാന്നും തടങ്ങാണ്ടേനാക്കിനാൻ

വാനിൽനിന്നു നീജനിധിമാന്നെഴും
കാനനം വഗയുവാവുപോലവെ.

6.

ബ്രീജർത്തുഗമനങ്ങൾ ഷുദ്ധതും
ഭ്രംഖങ്ങൾ നിറയുന്ന കാട്ടകൾ
ഭൂരഭൾന തൃശ്ശേങ്ങൾ കണ്ടുതെ
ചാരച്ചിതു പട്ടംഗിപോലവൻ.

7.

പണ്ടുതന്നെ പുരപുഷ്പവാടി യും-
ക്കാണ്ഡവാപികളെല്ലവെന്ന പൊയ്യുയിൽ
കണ്ണവൻ കത്തുകമാന്ന തെന്നലിൽ
തന്മാലഞ്ഞു വിട്ടുന്നതായകൾ.

8.

സാവധാന മെതിരേറൈച്ചെല്ലുവാ
നാവികസ്പരസരസ്സുയച്ചുപോയ്
പാവനൻ സുരഖി വായു വന്ന ക
ണ്ണാവഴിക്ക പദ്മുനിന്നാനവൻ.

9.

ആഗതക്ക് വിഹഗസ്തരങ്ങളാൽ
സ്പാഗതം പറയുമാസരോജിനി
യോഗിയേവശഗനാക്കി രമ്പ്രു-
ഭാഗഭംഗികൾ ഹരിക്കമാരെണ്ണും.

10.

എന്നമല്ല ശ്രൂട്ടരൂപവിവ-
ക്കുന്ന മുഖഭൂതാരനവല്ലഭോഗമാം
വന്നുഞ്ഞോക്കളി ലതയല്ല യീ
ധന്നുന്നാന്നായ നിസ്ത്രീജം രസം.

11.

ആകയാൽ സ്പദയുക്കണ്ണുംനസൾ
പോകയാമത്ര വഴിക്ക തന്നിവൻ

എകകാൽ മമവാ ബഹുത്യഹാ
മേക്കേമത ബഹുകാൽകാരിയാം.

12.

കന്നതനാടിയിലെത്തവേസ്പയം
നിന്നപോയു് ത്യജിതി ചി. തപ്പണഭപ്പോയു്
എന്നമല്ല ചെറുതാത്തിയാന്നവാ
രൊന്നവിന്റു നെടുതായുടൻ യതി.

13.

എഞ്ഞവാൻ യമി യിവണ്ണമന്തരാ-
ചിന്തയാന്ന തമവാ നിന്നയുടകിൽ
ജന്മവിനു തുടങ്ങു വാസനാ-
ബന്ധമിങ്ങിടലുപീഴ്വോളവും.

14.

അസ്ത്രമാഞ്ഞരയകമോളമാന്ന പീ-
പ്രശ്നാശാഖതനതിലുര ഭൂമിയിൽ
അരള്ളതം തരവിച്ചിനമേനിയായു്
നില്ലുംരാംക്ക തിരത്തും എന്തും.

15.

സ്വന്തനിഷ്ടയതിനായു് കളിച്ചനിർ-
മിന്തുമീറനാട് പൊയ്യുതിന്തദേ
ബന്ധംഗാംഗച്ചി തുവിനിന്നും-
സ്വസ്യപ്രോഭവേലയോദ പാവനാംഗിയാറിം.

16.

കണ്ണതിലുവർ പോസ്സം മരം
കൊണ്ടുനേർവഴി മരഞ്ഞിരിക്കയാൽ
രണ്ടുപേരുമകതാരിലാന്നിതും-
കണ്ണു, കാൺകഹരു ബന്ധവൈഖവം.

17.

ആതവോമുഡിതയാരാക്ക തൽക്ക്ഷണം
ശീതബാധവിരമിച്ചുവൈക്കിലും

ശ്രേതമായ് ത്യടിതി ക്കണ്ണാഭമാ
മാതപം തടവിലും ആവാംബുജം.

18.

ആശപോകിലുമതിപ്പിയതിനാൽ
പേശലാംഗിയഴഫലേക്കേമാമ്മയിൽ
ആത്രവായുവിൽ ജരപ്പുനയാ
മാശിരിഷ ലതപോൽ ഞടങ്ങിനാൽ.

19.

സീചയററശലിഡലാട്ട് സുചിത-
ക്കേഷമമൊന്നമ ചവിച്ചു മീനിനാൽ
ഭാമനതച്ചുരുണ്ണാളിമെന്നപോൾ
വാമനേന്തരുടെ വാമമരാംകരം.

20.

ഹന്തകാനന്തപസ്പിനി ക്ഷണം
ചിന്തബാലയിവളാൻ വാടിനാൽ
എന്തിനോ കലവയുടികർക്കെഴു-
നാന്തരംഗാഗതിയാരിംത്രുതാൻ.

21.

നേനനിണ്ണന്തമുഖിണ്ണംദാഭയാ
ഖിന്നതാപസകമാരിയല്ലിവരം
ക്കദവല്ലിവന്ത്രവിൽ നിൽക്കില്ലു
ക്കദാശാന്തിന കാന്തി വേരെയാം.

22.

എന്നമല്ലസുലഭാംഗംഗിയം
ണിന്നമിത്തങ്ങൾ പേണരിമാരിലും
മിന്നക്കില്ലി ശാഭദ്രാതയായ്
വിന്നയാകിലുമഹോ തടില്ലത.

23.

സ്ത്രീമായിവരം വെടിംത്രുപ്പോന്നാരാ
സപ്ത്യാസ്തരുദിവർക്കു ത്രഞ്ഞാം

അം പ്രസാ ഇന്തിതാൻ മാത്രിയാ
ലിഷ്ടുഹാൻ മുതിതാൻ വരിച്ചുപോൽ:

24.

മാഹസിക്കത്ര ചെയ്യു കേവലം
സാഹസിക്കു മിവശ്രംഖ സാധപിശാദി
ഗൈഹവും സുവവുമൊക്കെ വിട്ടുതാൻ
സ്നേഹമോതിയതു ചെയ്യുതാണിവരം.

25.

സ്ത്രിശ്വമാരിവള്ളു ദയാത്രിയന്നാസ-
നിശ്വ മഹുനിരഹൈയ്യു താൻചിരം
മുഖ്യമതൻ മുടക്കരം കൊതിച്ചുമേ
ദശബ്ദരായ് പലയുവാക്കരം വാണിതാൻ.

26.

ഇത്തിയിംസകലവോഭനീയ മീ
ജീവിതംപ്രത വിശീശ്ന്നമാക്കിനാദി
ഭാരുകാംഗി, തമവാമണനാജതമാം
ചുവുതാൻ തിരുവാദച്ചനാർമ്മാം.

27.

ജീവിതാരകര നശിച്ച വാടിയർ-
പ്പുവ ജീവഗതിജ്ഞാന്ത്ര ചെയ്യുയാം
ദേവദേവപദ്മസ്വ യേവമീ
ഭ്രൂലംബിലതപോവതിനിവരം.

28.

ശാന്തഹായ് സുചിരേജ്ഞാഗനാംയത-
സപാന്തയാഗിവിട മേഖിഡേരനാദി
കാന്തയിനടിംകന്ന സേതുചുപാൽ
ഭാന്തിയറുഭയനീയ യായിതെ.

29.

ഇത് മഹാപ്രതകാതിച്ചസിലിനൈ
അംമയം പരമിതേജസി തെറ്റുവാൻ

ഹാ മനഷ്യനമവാചിതാത്മമായ”

വാമലീല തൃടങ്ങനാതാം വിധി.

30.

മാനസംഭവംസ്രമിപ്പക്കജ-

സ്ഥാനധാരയി ലുഡ്ധിടാജ്ഞയാൽ

ബീനധായ” ഗതിതടണ്ടു—വേനലിൽ

സ്ഥാനധാര തടിനിഫോലെ തന്ത്രിയാർ.

31.

നോന്തചിത്തമൊട്ടനിസ, ക്ഷേമനീർ

ചിന്തി വൈദമനസശ്രാജമൊന്തവർ

സന്തപിച്ച വധുവിന്നധീം

നോന്തരംഗമഞ്ചിവിജ്ഞയാകില്ലും

32.

വിനാഭാവമിതകരി മാനസം

പിണ്ണായം പ്രതിനിധൃതമാക്കവാൻ

സന്നധിച്ചുമ സരസ്സിൽ നോക്കിയാ

സന്നദ്ധേയമുള്ള അനിയേ പുലമ്പിനാർ.

33.

“സ്പാഖിയാം റവിതൈ നോക്കിനിയ്ക്കുമെൻ

താമരേ തരുളവായുംവരു നീ

ആമയം തടവിടാജ്ഞ തക്കര-

അഞ്ചുമമുണ്ട് തിരിയുന ദിക്കിലും

34.

സ.നതം മിഹിരനാത്മശ്രാഡ്യും

സ.ന്തമാം മധു കൊതിച്ച വണ്ണിനം

ചന്തമാൻഞ്ഞളി നിയക്കുമോമലേ

കന്ത ധന്ന മിഹിരന്റെ ജീവിതം.”

35.

കാരകണ്ട കാർപ്പകൾ.

- നിഭാഷണസ്യാക്ക് മയുമായ
നീർമ്മിക്കരും വററിയതോടുകൂടി
ആകാശമാം ഹാപിയിലാബേവാമ
മദ്ദിങ്ങവൊഞ്ചി ചളിയെന പോലെ. 1.
- ശ്രവക്കപാത്രത്തിലുരത്ത വൈവലാം
ചെന്നി ചിംഗൽ കന്തിയടങ്ങിയദ്ധൂർ
കാമേംമലമാകും ഒഷ്ടി കൈവളുന്ന്
കാണായും നല്ലൂറ മുകൾച്ചുരാതിൽ. 2.
- ഇളംതലം നല്ലൂരിൽം തൃട്ടൂർ
തിളങ്ങി നീർക്കൊണ്ടിൽ മുതിന്നനേരം
പ്രാണാധിനാമമന്നുര സമാഗമത്തിൽ
നവോധ്യതൻ ഷുകവിശ്രൂപോലെ. 3.
- കവോഴ്ജ്ജ സൗംഗ്രാമ സുവർണ്ണനിരിൽ-
ക്കളിച്ച സസ്യാംഗനചന്തമോടെ
അഴിച്ച വിക്രീടിന കേരഹോഡ
മാകാമൺകൊണ്ടലിതാംബുരാനെ. 4.
- തുമിനലാം കേസരിതനിരിന്തു-
ക്രടാകവോനീയ സിതാളകുടം
ഇടയ്ക്കിന്നുമേനി വെളിക്കകാണായും
ഗംഗീരമാം ഗഞ്ജിതവും മുഴങ്ങി. 5.
- ബ്രാഹ്മാലയയ്യോര നീലമേലാ-
പ്രാകാശവാടിക്കതമാലജാലം

തടിനടിക്കിള്ളുമണിക്കളിൽ
എവം ലസിച്ച ജലങ്ങളും

KANNANHOLE, TRICHUR

6.

വെഴംവയൽ പോലുന്നുവനാകി നിൽക്കും
കുഷ്ഠിവലനോരു വിടൻ കണ്ണിൽ
സുഖാഞ്ജന്മ്മും ശത്രുതിച്ചു മേധാം
സൈറ്റാമിനി അപ്പുശലാകയാലേ.

7.

പുത്തൻപയോദജാളിൽ നിന്നിടയ്ക്കു
ചുറപ്പേട്ടു പേലവ ഗജ്ജിതന്താൽ
അവൻറു കണ്ണപ്രയമാസപദിച്ചി
താഴെന്നുംഗമംഗലവുംഡംഗനാം.

8.

അബ്ദാജരം വാനത്തു ചരിപ്പുതീക്കി-
ചുവന്നൊരാളുംഡരസം വളൻ്തു
മേയുനിതേം മേനിമിന്നനിങ്ങളും
മെച്ചപ്പേട്ടു പോത്തുകർ പുൽപ്പിന്നിൽ.

9.

സന്ധ്യാരണം മുകാരമായ നെത്തുത-
ണംബക്കപ്പുറിച്ചിട്ടുതൊപ്പുമാക്കി
വഴ്തകിനായുംഉണകമിട്ടതാരോ
വാനായ പാടത്തണി വാരിഭന്നാൽ.

10.

ജുംലിക്കു, ജുംലിക്കു, കട്ടത്ത ചുട്ടേ
സംപ്രാണ്ടമായും നിന്തുവേം മഹുത്തം
മുകിൽക്കരിഞ്ഞാലുായിങ്ങായ നിന്നു-
ഞ്ഞയന്ന മിന്നൽനെന്തളിവാരും മഹേപ്പുൻ.

11.

| ധരിതിപോരും പരിതാപ മഹേ
ചുംബക്കും സൈവവ്യതിനെക്കുവടി കണക്ക്

ഇതാ നമ്മക്കായ മുതം നിരച്ച
നീലാശ്രക്ഷാഭ്യർഥ നിരന്തര വഹനിൽ.

12.

വില്ലുന്നമാലക്കുളി പുണ്ണൻ മെയ്യിൽ
വലാരിവില്ലാം വന്നമാല മാത്രി
താപാത്ത രക്ഷായ്ക്കുഴന്തുളി നിൽക്കു
താപിയേമവർണ്ണം തടവുന്ന ദേവൻ.

13.

ആമോദത്രമാവയങ്ങം ഹിയം നീ-
രാടിക്ക മിന്നാഞ്ചെയ നീരംബഞ്ചും
നാളു സ്വയം നിന്റെ തിരുമാറിൽ നാനെന്ന്
നെൽവിത്തിനാൽ പോരമണിമാല മാത്രം.

14.

അന്തശ്ശനം പോലുന്നതിൽക്കിടക്കം
വിദേശ നിനക്കുന്നിരിക്കും വിച്ഛി നാജ്ഞ
അമമക്കെടപ്പാനഴക്കറ പച്ച-
പ്രധിക്ക നെയ്യുന്ന പണിക്കിരണ്ണാം.

15.

ഡാത്രീപ്രസാദാൽ പുനരൈത്രയെതു
സിലിക്കകില്ലല്ലേഡയം ക്രമാൽത്തെ
സ്വാഗതോന്നവാ വിധിതാൻ മഹത്പ-
സ്വർത്തനിലേയ്ക്കുള്ള വിമാനക്കാനം.

16.

ഇമാതിരിക്കുള്ള മണ്ണാരമ്പത്തി
ലേറിക്കുപ്പിക്കാരനവൻ ചരിക്കു
ക്കണാലതിന്റെ ഓസ്പരലായിക്കാ
മാർത്തനിലെപ്പുമിയും വന്നയൻ്തു.

17.

കയത്തുകൊണ്ടാടിയക്കുള്ള ചീരും
കാററിന്നറ ക്കുള്ളപൊരായ്യാലു

മേരുപ്പിൽ പുറംവിട്ട് കതികയോയി
വാനത്തവൻ കണ്ണ ‘കരിന്മുറ’ അഞ്ച്.

18.

പ്രാരംഭമൊന്നം ഫലിയാതെ ഇന്നം
പാഴായ് കലാതിച്ച വലാധകങ്ങൾ
എഴുപ്പിബാപ്പുാദക ബിസ്തമനാിൽ
വീഴിച്ചടൻ പോയിമരണതിതെങ്ങോ.

19.

കലച്ചുപ്പത്തൻ നവരത വില്ലു -
മേന്തിപ്പുറപ്പുട് കയറ്റത്തർപ്പോലും
ശരം വിട്ടാനിങ്കീട് കിട്ടിടാതെ
അതാള്ളുന്നമാ ജീ വിത്സരഗരത്തിൽ.

20.

തൻമേനി കാട്ടാൻ തകവററ മുഹം
താരജ്ഞാലേ നിങ്ങൾ ചീരിച്ചിട്ടുണ്ട്
ഒരിപ്പു തന്ന ജീവനഭംഗഥിവം
സനിക്കമോ തുംഗപദമ്പർ നിങ്ങൾ.

21.

ഇവണ്ണുമായ് പ്രത്തിപേഖി പേരുത്തു തങ്ക് -
നാഞ്ചുപരത്തിയന്ത്രണമലിനൻ ചുവടിൽ
ഹാ കഷ്ടാമതു ജന്മാണം ചൊന്പത്തുട്ടം
കാണാതെ പട്ടിണികിടന്ന പുലാന്തിട്ടുണ്ട്.

22.

റാമീണകവ്യക്ക.

പ്രഭാഷകിപാവലി കണ്ണകകാണ്ട്,
പാശ്വാത്രഭ്രാഗമനംതര സുത്രം,
പ്രഭാതദിപാവലി കണ്ണകകാണ്ട്,
ചേഴ്രേസ്തു ദേശത്തെയാംതര വീണ്ടം.

1.

കളി നീര കണ്ണിനമലാഞ്ചനത്തം
കൈകൈക്കാണ്ട് കാണായ തമസ്സാഴിത്തു,
പ്രകാശമോ വീണ്ടുളനാലികാല്
സാമാജ്യപിനാത്തയലക്കരിച്ച.

2.

താഴക്കാൽ കൊട്ടക്കാതയാണോദയംതിൽ -
അതാനേ മുഴങ്ങിം വലിയോരല്ലാറം,
മൃക്കാഴിത്തു പുജ്ജവ കണ്ണനാലം,
കെട്ടഞ്ഞിണനീറാറു തുഷീവലനാർ.

3.

ഹാടത്തുപോയ് സ്ഥാംസുലഹാരി
തുഷീവലൻ വേല തുടങ്ങി നുനം;
ഒസാത്താഹമായ് കാലിക്കലിത്തെരളിക്ക
മവൻനു താരസപരംണ്ട കേൾപ്പു.

4

നിശാന്ത സക്കിത്തന റീതികകാണ്ട്,
നില്മായുമായ് തനിന്ന് നികേതനങ്ങൾം,
കാണായി ബാലാത്തനാരഞ്ജിതങ്ങൾം,
റൂക്ഷാന്തരംളം വഴിയങ്ങളിങ്ങം.

5.

മന്ത്രിൻ കണം ചാത്തി മരങ്ങൾ തോറം,
ഞ്ചിത്തംഞ്ഞാത്തവിധംഗനാം

പാടേ ചരിക്കുന്ന തൃഷ്ണിവലൻറെ
കിടാവിശനാടോള്ളു വിഭാതവാതം.

6.

നിദ്രേഷ വിശ്രാമവശായ വിശ്രാമ-
ചൈതന്യമെന്നേറിയപോലെ വീണക്ക്,
ഇരവവും കവവുമൊന്ന് മില്ലോ-
ളണ്ണന് നാട്ടിൽ പുറമെത്തു മുറം.

7.

മാവും, പിലാവും, പുളിയും, കരിന്തും,
തെങ്ങും, ധനം തിങ്കളിളംകവുങ്ങും,
നിരന്തരചോ! സന്ധ്യാലതാവ്യർഹയ
വീടൊന്നിതാ മുനിൽ വിള്ളഞ്ചിട്ടുണ്ട്.

8.

കടിജത്തശ്ശ കാച്ചിടിന കയ്യുവഴ്ച്ചി
കിടന്നിട്ടം വെലികളായ മരങ്ങളും,
നേരുംകിരാമം ഗ്രാമങ്ങളുംതും,
വുംക്കുമ്പുമ്പുംയായിൽ നിന്നിട്ടുണ്ട്.

9.

സോക്കൊന്നിടത്താകയുമുണ്ട് കായ്യും
മുള്ളും പഴങ്ങളും, കുഞ്ചിക്കുംനും,
അതിന്റെ നടക്കിച്ചേരുതായ വീഡ്
കണ്ണിനാനാധാസ സുവം തയന്നു.

10.

മുറരത്തോരരത്തോര പുരുഷരങ്ങൾ
മുറിത്തും തുണ്ടിനെ നിന്നിട്ടുണ്ട്;
അലല്ലുംതു ചിത്താവരന്നായും ഗ്രാമമു-
ന്നന്തിക്കരിക്കിയിൽ ചോട്ടിലിരിപ്പുതുണ്ടാം.

11.

പാർപ്പാതവും കൊണ്ട് പുറത്തുപററി-
ഞ്ഞായും പിടിക്കുന്ന കിടാവു തന്നു

ഇടയ്ക്ക് ശാസിച്ചു, ഗ്രാഹത്തിങ്കാഡാ-
പ്രശ്ന ക്ഷേമപ്പെട്ടതു കരനിട്ടന.

12.

ദോഢാട്ടിലിപ്പോറ്റ ഗ്രാഹസാർപ്പണങ്ങൾ-
നതാതു സന്ധ്യക്കപ്പള്ളയങ്കുമിക്കും,
ഗംഭീരമായോരു വിലോകനം എന്നാൽ
സ്ഥാപനം ചെയ്തു നടനിട്ടന.

13.

നീണ്ടുള്ള കൈകു, നീങ്കുലോഹകായ,
ധിലിഗാഡംബായുഖതമായ നോട്ടും,
അംഗ്രേഷ സാധാരണമായ ദേവജ്ഞ-
മഹോ ! ഗ്രാഹാധികൻ ബഹു ധീര ശാന്തൻ.

14.

ചുറാ കദോരം, വരിഗ്രൂ ജ്ഞാമൊട്ടു-
ക്കണ്ണേളാ മുഖസ്പാച്ച രസാനവിശ്വം,
നാടൻ തൃഷ്ണികാരൈയു നാളികേര-
പാകത്തിലാണിങ്ങിനെ മിക്കപേഞ്ചം.

15.

സമ്മാഞ്ജനായാസമുഖാധരിക്കു-
മേരാച്ചുക്ക്ലുപ്പാന് കരാംബുജ നതാൽ,
കടം മുമ്പാജീളാരു ചെണ്ടുകിടാവു-
ണ്ടിതാ പുരാതയ്ക്ക് വരുന്ന ഒന്നം.

16.

സുന്ദേരമായും സേപ്പാലവാശം ചിന്നി-
തനന്ത്രീചവം സാധു വിളിഞ്ചിട്ടനു,
കാലത്രു നീത്തിളിക്കളഞ്ചുമിക്കും
ചീത്തുനു ചെന്താമരചയനു ചോഡി.

17.

പ്രാലംബിനിനിലാളിക ഓഗ്രിത്തിങ്കു-
മതത്തുലിൻ ചാരു കവിംതതച്ചപാറം,

ମିଳନ କେଣମାର ମନୋଧରଙ୍ଗ-
ହାରୋଗ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମଣି ଦ୍ଵ୍ୟାଣଙ୍ଗରଂ.

18.

ଆଜିଙ୍ଗ ଫୁଂଗାର ସରଳ୍ପ ଯୁକ୍ତ
ଲୀନାପତ୍ରାଂ ମୋହନଲୋଚନଙ୍ଗରଂ,
କାଣିପୁତ୍ରଙ୍ଗରେତ୍ରର ଚେଣ୍ଠକିକାବିନୀ
ନିର୍ମାଜନ୍ମୁ ଭେଦବୁନ୍ଧାଯ ଭାବଂ.

19.

ଅଗହିତାଚାରବିହାର ଇନ୍ଦ୍ର-
ମାରୋଗ୍ରସଞ୍ଚାଗ୍ରବିଲାଗମନୀ,
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରିମାଣ ରମଣୀଶରୀରଂ,
ବିଲୋଚନା ଗୋହନକଂ ପିତ୍ରଙ୍ଗା.

20.

ତୋର୍କଂ ନନ୍ଦାନବର ପୋତିର୍ଦେଖାର,
ବଶିକ ନିତିକଂ ମେର ପିତ୍ରକଣରଂ,
ମନୀନିଲାଙ୍ଗାଛିତ ଶାବଦ୍ୟାଲେ
ମାନିଷୁ ମେନେତ୍ର ତକବି ତପଂଗ.

21.

ଅଣ୍ଣିକୁ ପିଣ୍ଡିତିଗୀ କିଟକି-
ମଧ୍ୟିଷ୍ଟକ ଶ୍ରୀଲକରତତତାନୀ,
ଉତ୍ତର କଂ ବୈତ୍ତବାହୀନୀରେଣାତୁଣୀ,
କନୀହାସି କେକଶିକ ନିର୍ମିଶେଷଂ.

22.

ଅର୍ପନର ମେତନୋତମାଦୀ ତୃତୀ
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଷ୍ଟିଂ ପୁଣି କୋତିତ୍ରିଵଳୀ,
ଅତର ପୁବିକଂ କନ୍ଦିତିବିଦୀଯକ-
ଶାନ୍ତିନାନ ଧରିକେଣାନବର ନିନାପୋଯି.

23.

ଅଗ୍ରପ୍ରାତିବୁଂ ବେଲାଯୁମକମାରି-
କେନ୍ଦ୍ର ବିଯଂ ସମ୍ପୁରତା ବିତାନଂ.

പുവിട്ട് കാണുന്ന ദിനങ്ങളെല്ലാ—
മൃദുവൻറെ ജനർക്ക്ഷഭിന്നങ്ങൾ തന്നു.

24.

സസ്യാവലീസേചന ദീർഘജ്ഞതം
കഴിഞ്ഞു കല്പ്രാണി മട്ടാണി മേം,
മുന്നാഴികാകോമല്ലൊം തലീയം
ഇം തദാ തെള്ളു തൃഞ്ഞിയന്ന.

25.

പ്രത്യുംഗ കാംന്ദ്രമെടത്തു പുതന്—
വയസ്സുംതും തഥരു പ്രദേഹം,
നിതാന്ത നിൽപ്പാസ വശാലുഡന്റും,
താനും, തദാ കഴുറു കവന്നിയന്ന.

26.

ഒത്തെത്തന്നൽ തദ്ദിച്ചുവെതാനന്നമും,
നീലാശക ഭ്രംണാകളാൽ നിഗ്രീണ്ണം,
കശാരി തൻ കോമലുച്ചാലബദ്ധം,
ആരംബു ലേഖങ്ങളുണിഞ്ഞിയന്ന.

27.

നീർകൊണ്ടവാർകൊണ്ടവിനിംബലകി
നീണ്ടു ചുത്തണ്ണം നിബിരീസമായും
കാണായ തൽ കേരളത്തം തദാനീം
നിതംബു ബിംബവത്തു നാച്ചിയന്ന.

28.

നാട്ടുല്യാനം നഗരം ദരിദ്രം
നാട്ടിന്തപുരം നമകളാൽ സമുല്ലം
കാട്ടിനാക്കരെതാ കടലിനാക്കരെതാ
കാട്ടിനതരുന്നു വിധിരതാമല്ലും.

29.

ബാലഗ്രോഹാലൻ.

ആനന്ദമാക്ഷിയററി യദ്യാടിയി
ലാനന്ദനന്ദനണ്ണി വാഴ്ത്തേ
അതായർ ചാപ്പതാജംകാരുചം വാച്ചിത
സ്സുനാംഗനോടൊത്തു കേളിയാടാൻ. 1.

കണ്ണനെന്നതാജാളോടൊന്നിച്ചയച്ചീടം
വണ്ണമനമതി നേട്ടവാനായ്
ഭേദി യദ്രോഭതൻ ഗൈഹത്തിലവനാങ
രാവിശാ ചുനാരഞ്ചാലകമാൻ. 2.

പുച്ചവത്തികളിൽതനമയന്നര
മോമലാ മൃഗ്ഗിതൻ വാർഥടിയിൽ
പീചികൾ ചാത്തിയും വാൻ്റ് മിനക്കിയും
ചേച്ചിൽ തുനെററിയിൽ ചൊച്ചതൊട്ടം
മൺതച്ചിററാഡയടപ്പിച്ചും നന്മണി .
മഞ്ജീരം ചെക്കുകൾ താനാളിലിട്ടം
പൊൻകുക്കണാജാളണിയിച്ചും മാറിട
നാികൽ പുലിനവക്കോഴി ചേര്ത്തും
സമേംഡാലുണ്ണിയെ—തരൻകണ്ണിലുണ്ണിയെ—
ചുമേ ചനയിക്കയായിരുന്ന. 3.

ബാടക്കാൾ തുടങ്ങാമനക്കട്ടൻ ത
നോടലർക്കയ്യിൽ കൊച്ചത്തുപിനൊ
“അമരക്കാട്ടേയന്നണ്ണി പാടനാതെ”
നാമന്നിക്കണ്ണിനോടോരുകയും
സമുദാ ചുണ്ടിക്കൾ വാരിക്കൈച്ചകയും
നിമ്മലത്രീച്ചവം ചുംബിക്കയും

എന്നവേണ്ടിങ്ങിനെ വേരെയുമോരോന്നാ
യന്നമു ചെയ്യാൽ ലാളിനകൾ
കണ്ടുകണ്ടണ്ണഞ്ചിടിനാർ കെട്ടതുകം
ചൂണ്ടിഷ്ട ശോകൾ ബാലകരാർ.

4.

തണ്ണേലർ പോയ്ക്കൈ വണ്ടുകളുന്നപോൾ
കൊണ്ടയ്ക്കേന്തുവണ്ട് നൃഥകരാർ
ചുററിവള്ളത്തു നിന്മീടിനാർ കണ്ണിനു
ചോദമിമച്ചിടാതൊട്ടുനേരം.

5.

പ്രൂമാഡിമാനപ്രകാശമെന്നാനുന്നു
താമാത്രവകുതു തിലകം ചിച്ച.
അമുഖം ചാടപ്പോഴാഴിപ്പാർ ബാലകർ
“സമതം നേട്ടവാൻ വന്ന തണ്ടം.

6.

കണ്ണുനെ തണ്ണേലോടൊന്നിച്ചയക്കേണും
കന്നമേച്ചിട്ടവാൻ പോകുന്നും
കാളിനിയാറിൻ കരയിൽ കളിക്കവാൻ
കാർപ്പണം കുടു പ്രോന്നിടേണും
പട്ടിളം പള്ളിൻ വിരിപ്പിലിയ്യോവിനും-
കട്ടിയെച്ചുമുമയിയിൽത്തി തണ്ണും
വുദാവന്തിലെ മദാരപ്പു സഹിതാൽ
നന്നായെയായനും മാലകെട്ടി
മംഗലശിവൻനു മെച്ചിലണിയിക്കാം
തണ്ണുക്കതിൽപ്പരമില്ലാനും.

7.

ചുഞ്ഞുനിന്മീടം കടവിൻ കൊന്നുത്തുചുട്ടു
ആത്താലിനേലവാൻ മേഹിടുനും
പുവഴിയിക്കലെ പ്ലുവിനെ തുരന്നുപോൾ
കാർവ്വണ്ടുനെ റാജാളംട്ടിക്കൊള്ളിം.
ശോഭിന്നൻ തണ്ണേലോടൊന്നിച്ചില്ലുന്നാകിൽ
കേവലമില്ല കളിക്കരേഷം.

കണ്ണനെ തൊഴുട്ടാടോന്നിച്ചുയക്കിവാൻ
തിന്നുമറവാഡിക്കേണമേമു്”.

8.

തങ്കടമാം തന്റുക്കണ്ണതിനെന്നയാദിനെ
തകരുന്നിനന്നുതു വിടയക്കം ?
ഉണ്ണിക്കപ്പോകാനാണത്സാഹ, മെങ്ങിനെ
വണ്ണിച്ചതിനെതിരായിച്ചുണ്ടും ?
കളള മറിയാത്ത പിള്ളിരോടെങ്ങിനെ
തള്ള യാം താങ്ങോ രഫിതമോആരും ?
എവമനേക വിചാരങ്ങളുള്ള ഏരിൽ
കൈവന്ന ഭദ്രിയു മന്ദരനാം.
ഒലേവ വിലാസത്തിൽ വൈഖവമോന്നതാൻ
കൈവലമന്നം വിജയങ്ങേടി.

9.

ര ന ശ്രീ കതി .

വിചാരവും ശരീരസ്ഥാതിയും.

ശരീരം മനസ്സിന്റെ അതജ്ഞതകിൽ നില്പിയാണ്. അതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമാ സഹജമാ അതു മനസ്സാവ്യാപാരങ്ങൾക്കുംപോലും കീഴുംവഴിക്കുന്നു. അധികമാണ് വിചാരങ്ങൾക്കും കീഴുംപ്രവൃത്തിയോടു ശരീരം രോഗത്തിൽ കുട്ടണ്ണുകയും ക്ഷീണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസന്നവും ശ്രദ്ധവും വിചാരങ്ങളാൽ ശരീരത്തിനു താങ്കൾ സ്വന്നവും സംശയത്തുവും വല്ലിക്കുന്നു.

രോഗവും അരുംരാഗവും പര്യാതാവസ്ഥകൾ ഒപ്പാലെ തന്നെ വിചാരത്തിൽനിന്നാണുതന്ത്രവിക്ഷ്യന്നതു്. അതുവേണ്ടാതെ മനസ്സിൽ അനാശ്വര്യത്തിന്റെ ഫലമാണു്. ഭാവവിഷയമായ വിചാരങ്ങൾ മനസ്സും വെടിയുണ്ടാക്കപ്പെടുവാലും ശീമളാന്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു് പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എത്രയോ അതിനും അതുകു ഒഴി മുന്ത്യാഴം അഞ്ചിനെന്നുള്ള വിചാരങ്ങൾ അതു ശീമളാന്തിൽ അംബൈകിലും അതുപോലെ നിശ്ചയമായും കൊന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നുള്ളു്. രോഗത്തെപ്പറ്റിച്ചു വാഴുന്ന അനാശ്വര്യാണു് രോഗത്തിനിരയായിത്തീരുംജുള്ളതു്. അതിനിരിയാതുക്കളും മഴവൻ ചുഡിപ്പിക്കയും വ്യാധിക്കു വാതൽ തുറന്ന കൊടുക്കയും ചെയ്യും. ചുറ്റിപ്പിയത്തിൽ ശരീരം പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽക്കുടിയും തന്നെബുദ്ധമായ വിചാരങ്ങളാൽ സിരാബുദ്ധങ്ങൾക്കു കൈമലില്ലും നേരിട്ടുന്നതാണു്.

ശക്തിമത്തും ശ്രദ്ധവും സൗഖ്യകരവുമായ വിചാരങ്ങളാൽ ശരീരം തന്ത്രിക്കുന്ന ഓജസ്സും ലാവസ്സുവും സിദ്ധിക്കുന്നു. ശരീരം മുഖ ദിശയുമുണ്ടാണും ഉച്ചയാഗിക്കാവുന്നതുംഡായ തുലി ഉചകരണംഡാണു്. അതിൽ പതിനേണ്ടിട്ടുള്ള വിചാരങ്ങൾക്കു തുലി ചെയ്യുന്നും അതു ചേ

ഷ്ടൂഡിനും പരിപിതമായ വിചാരങ്ങൾ നല്ലതായാലും ചീഞ്ഞ യായാലും അവയുടെ ഫലത്തെ ശരീരത്തിനേൽക്കു വരുത്തുകയും ചെയ്യും.

മനസ്സിൽ അള്ളുമ്പുവിചാരങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലംവരെ ശരീരത്തിൽ രക്തം തുടർന്നുകൊണ്ട് അന്തരുല്ല വും വിഷചുഡിതവുംഹാസിതനെന്ന ഹരിക്കും. മനസ്തുഖിയിൽ നിന്നുണ്ടാവുന്ന ജീവിതത്തുലിയും ശരീരത്തുഖിയും ഉണ്ടാകുന്നതും. മനസ്സിന്റെ അള്ളുലികൊണ്ടാണ് ജീവിതം അള്ളുഭായും ശശിം ദോഷചുഡിതമായും തിരുന്നതും. കമ്മം, ജീവിതം, പരിണാമം ഇവയുടെ എല്ലാം ഉത്കവസ്ഥാനം വിചാരമാണ്. ഇതു ഉത്കവസ്ഥാനവത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടാൽ ഏ പ്രിം ശ്രദ്ധിക്കുമായിരിക്കും.

വിചാരങ്ങളെ മാറ്റാത്ത ആരം അതുമാരംസാധനങ്ങളെ മാററിയതുകൊണ്ട് തുണ്ടുമാനാമില്ല. വിചാരങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുമാക്കിയാൽ പിന്നെ അള്ളുലാഹാരങ്ങളിൽ ഫീതി കോന്നുന്നതുമില്ല.

ശ്രദ്ധ വിചാരങ്ങൾക്കാണ് ശ്രദ്ധ വിന്തപ്പുണ്ടാക്കും. കൂളിക്കാത്ത ക്ഷോഗിവേഷധാരികൾ ദോഗികളും. വിചാരത്തെ രക്തിമരുത്തും പരിശ്രദ്ധവുമാക്കിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാൻ അപാദകരങ്ങളായ സാങ്കുലികരോഗാണ്ങളെ ക്രൂക്കേണ്ടതില്ല.

ശരീരത്തെ സംരക്ഷിക്കണമെക്കിൽ മനസ്സിനെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊള്ളുക; ശരീരതെ പുതുപ്പിക്കുന്നമെക്കിൽ മനസ്സിനെ മരുമാക്കുക. ഭ്രാഹം, അസൂയ, കണ്ണിതം, നെന്നരാശ്രം ഇവ ശരീരത്തിന്റെ അരുരോഗ്യസ്ഥാനത്തും അപഹരിച്ചുകൂട്ടും, മുഖത്തിന്റെ ത്രുക്കത ഒരാധികം യദ്ധേയായി വരുന്നതല്ല; ത്രുക്ക വിചാരങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതാകും. മുഖത്രുക്കം ഹാനികരമായ വരികൾ മെഴുല്ലും, രാഗങ്ങളും, ചുരണിമാനം ഇവയാൽ ഉണ്ടാകുന്നതാകും.

തൊണ്ടു റാറയു വയസ്സായ ഒരു മുഖ്യമായ ഏനിക്കരിയാം; അവരുടെ മുഖം ഒരു പെൻകുട്ടിയുടെ നിശ്ചിപ്പടമായ മുഖം പോലെ പ്രസന്നമായിരിക്കുന്നു. ഒരു നല്ല നടപ്രായക്കാരനായ മനഷ്യനേയും എനിക്കരിയാം. അയാളുടെ മുഖം താരുമാരായും ഇള ക്രാനോകം വരികൾ കൊണ്ട് “വിത്രപമായിരിക്കുന്നു. ആ ദ്രോണത്ര, മധുരവും മുഖനവുമായ സ്പദാവത്തിനേറയും, ഒട്ട വിൽ പറഞ്ഞത്ര രാഗദേപചജകൾ, അതുപോലീ, ഇവയുടെയും ഫലമാക്കുന്നു. വാസനയലം സുവമായും ശ്രൂച്ചിംഘായും ഇരിയ്ക്കുന്ന ഒക്കെൽ മുടികളിലെല്ലാം കാരഡം സുത്രപ്രകാശവും ധാരാളം കുപ്പാൺ അനുപാതിയേണ്ടതാണെല്ലാം. അതുപോലെ ശരീരഭാ നീംഗ്രവും പ്രസാദം, സന്തൃഷ്ടി ഇവയോടുകൂടിയ മുഖഭാവവും, മനസ്സിൽ സന്തോഷം, പരഹിതമുഖി, സഖാധാനം ഇവ നിരത്തെ വിചാരണങ്ങളെ ധാരാളം കടത്തിവിട്ടുന്നതിൽ നിന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടാവു.

മുഖ്യമായുടെ മുഖത്ര പലമാതിരി വരികൾ കാണാം. അവയിൽ ചിലതു അനുകരിക്കവയും മറ്റൊരു ചിലതു “സമിരവും ഗ്രാലവും മുഖഭാഷ വിചാരത്തിനും വേറെ ചിലതു “രാഗദേപച ഷാളിടെയും ആക്കുന്നു. ഇവയെ ആർക്കിം തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൂടാ; ധമനിപ്പായി ജീവിതം നയിച്ചുവക്ക് വാല്ല സ്ത്രീ സുത്രാസുമയം പോലെ ശാന്തവും സഖാധാനംക്കുവും സൗമ്യമുഖമായ ഒരു പരിണാമമാണ്. ഒരു തത്പരതയോനി മരണശ്രദ്ധയിൽ കിടക്കുന്നതു “ശാന്തി ഇഷ്ടിട കണ്ണി. അഭ്രേഷം പ്രായം കൊണ്ടെല്ലാതെ മരുരാനുകാണ്ണം മുഖനല്ലാചിങ്കുന്നു. അഭ്രേഷം മരിച്ചതു ജീവിച്ചിനാലാവതെന്നും തന്നെ സുവാഗതാടം സഖാധാനതോടു കൂടിയാണെന്നുണ്ട്.

ശരീരത്തിലെ രോഗങ്ങളെ നിഃന്നാതിനു മാനസിംഹാസ തെരുപ്പാലു അതു നല്ല ചികിത്സകൾ വേറെ ഇല്ല. വിഷം ദം റൂപസനം ഇവയുടെ ഉഭയുടെ മരിക്കുന്നതെല്ലാം വ്യാപയത്തിൽ നിന്നു “ആ

ടീംകററിക്കേള്ളുന്നതിനും പരഹിതകാംക്ഷയെപ്പോലെ അംഗീകാരം നല്കുന്ന സാന്തപ്പനക്കാരൻ വേറെ ഇല്ല. ഇടവിടാതെ ഭ്രാഹ്മാവിന, പരനിന്ദ, സാന്ദ്രയം, അസൃഷ്ട ഇവന്നിരഞ്ഞ വിചാരണങ്ങളാം ദിക്കി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതും സ്വയംഭൂതമായ ഒരു പാരാവിൽ തന്നൊത്തൊൻ അടച്ചപുട്ടി താമസിക്കുന്നതിനു തല്പരമാക്കുന്നു. മരിച്ചും, എല്ലാവരെയും പാറി തുന്നമായി ചിന്തിക്കു, എല്ലാവരോടും സന്തോഷപൂർണ്ണം വര്ത്തിക്കു, എല്ലാവരുടെയും തുന്നന്തെ മാത്രം ഗ്രഹിപ്പാൻ ക്ഷമാധികാരം കുടി പറിക്കു ഇജിനെന്നയും അസ്വാത്മായ വിചാരണാരംഭം സാക്ഷാത്ത് സപ്താംഗത്തിന്റെ ഹാതിലുകളിലും ആകുന്നു. എല്ലാ ജന്മക്കളിടുന്ന നേരെ സമാധാനം പൂർണ്ണമായ വിചാരണങ്ങളാം ദിക്കി ദിവസം പ്രതി ജീവിതം കഴിച്ചുകൂടുന്ന ശീലം ഒരുത്തരിനും അഉവരീറ വിത്രുമ്പുവരത്തെ നല്കുന്ന താക്കുന്നു.

വിചാരവും സകല്പവും.

വിചാരത്തെ സകല്പങ്ങളാട്ട് ഖടപ്പിയ്ക്കുന്നതെ ഒരു കാഞ്ചിതിന്റെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ നിർവ്വഹണം സാദ്ധ്യമല്ല. അധികജനങ്ങളുടെയും വിചാരമാക്കുന്ന തോന്തി ജീവിതസമ്പ്രദാതരിൽ അനുമരക്കാറനില്ലാതെ അല്ലാതെ തിരികയാക്കുന്നു. ലാക്കില്ലായും, ഒരു ദർത്തംമാണ്. അപകടവും അപായവും കൂടാതെ ജീവിതയാതു ചെയ്യുന്നമെന്നാലും ക്ഷേമനാവർ വിചാരത്തെ അഞ്ചിനെ അവശ്യതു തിരിവാൻ സമ്മതിക്കുന്നതും.

ജീവിതത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒരു സകല്പം (ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ലാത്തവർ എഴുപ്പത്തിൽ നില്ക്കാരമായ മനഃപീഡി, ഭയം, ഭിഡം, കുചന്നത് ഇവയ്ക്ക് ഇരയാ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇപ്പറമ്പത്തിലെ യൈല്ലാം ദൗർജ്ജല്പ്പത്താൽ ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്. അവയെ ലീം മനഃപൂർമ്മായി ചെയ്യു പാപകർമ്മങ്ങൾ പോലെ തന്നെ നിശ്ചയമായും (മരുരാജ മാർത്തില്ലുടെയാണെങ്കിലും) അപജയം, അസുഖം, നാശം ഇവയിൽ കൊണ്ടു വിട്ടുന്നതാക്കുന്നു. എന്നുകൊണ്ടുനാൽ ശക്തികളെ മാത്രം ആവിഷ്ടരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗുഹാശ്രദ്ധയ്ക്കിനുള്ളിൽ ദൗർജ്ജല്പ്പത്തിനും ഇടംതു നില്ലാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

ന്രായമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഗതിയെ ഉള്ളിൽ സകല്പിച്ചു് അതിന്റെ നിവൃത്താന്തിനായി ഓരോയുത്തെനും താതിക്കേണ്ടതാക്കുന്നു. ആ സകല്പത്തെ തന്റെ ഏല്ലാ വിചാരങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രമായി വെച്ചുകൊള്ളുന്നും. സകല്പം അല്ലോത്തമായ ഏതെങ്കിലും നിങ്ങളായ സംബന്ധിച്ചിള്ളിയുള്ള തായിരിയ്ക്കും. അപ്പുകിൽ ഏതെങ്കിലും ലൈറ്റിക് വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിള്ളിയായിരിക്കാം. അതു് അവനവന്റെ തൽക്കാലത്തെ മരുന്മാവം അനുസരിച്ചു് ഏതെങ്കിലും ആയിരുന്നുകൊള്ളുന്നതും.

എത്ര തന്നെ അന്യാലും താൻ പിടിച്ചു ആ സകല്ലത്തിനേക്കു വിചാരങ്ങളിക്കേണ്ട മുദ്ദവൻ സമിംമായി പ്രയോഗിക്കണം. ആ സകല്ലത്തെത്തന്നെ പരമമായ കർത്തവ്യമാസിക്കൊള്ളുന്നുണ്ട് എന്നും. വിചാരങ്ങളേൽ അസമിരമായ മനോരാജ്യങ്ങളിലും അതുവരും ശ്രീലധികാരിവന്നു വിഭാവനകളിലും തന്നെ മണിം സമ്മതിക്കാതെ ആ സകല്ലത്തെ നിറവേറ്റുന്നതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ബലബന്ധുലരായിരിക്കുകയും വേണം. ആത്മസംയമനത്തെ അപ്പേക്ഷിക്കുന്ന മനോനിധിമനവരു പ്രാചീകരിക്കുന്നതിനുള്ള രാജപാത ഇതാക്കണം. സംഗതി സാധിക്കാതെ വിണ്ണിക്കുവീണ്ണിക്കു ഗ്രൂപ്പതിൽ ഒന്നാൽവികദി നെഹിഡാലും (മെർബിബല്ലുന്നതു മുദ്ദവൻ ഇക്കുന്നതുവരെ അവശ്യമായും അങ്ങനെ വരുന്നതാണ്).) അതുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന സമിരനിശ്ചയിലും തന്നെ ധമാത്മമായ ഒരു വിജയമാണ്. അതു ഭാവിയായ ശക്തിക്കും വിജയത്തിനാം കാരണാന്തരമായിത്തീരുന്നതുമാക്കണം.

വലിയ സകല്ലങ്ങൾക്കാണിനും താലുക്കുല്ലൂർക്കുവർ വിചാരങ്ങളേൽ അവരുടെ സപന്ത കർത്തവ്യക്രമം, അങ്ങളിനേക്കു (അവയുടുത്ത നില്ലൂർമായിത്തന്നാലും വേണ്ടില്ല) ദ്രശ്മായി നിറുത്തുന്നും. വിചാരങ്ങളേൽ സപത്രവിച്ഛു ഏകാഗ്രപ്രേരിതരാണും, മന്ത്രക്രതിയേയും നിശ്ചയഭാർഥസ്വരൂപത്തെയും പുഷ്ടിപ്പേട്ടത്താണും ഇതോടു മാറ്റുമെന്നുള്ളത്. ഈ സാധിച്ചാൽ പിന്നെ അസാല്പരമായി നേരുക്കാണുണ്ടില്ല.

അതിഭീമമായ മനസ്സുക്രിയയും അതിന്റെ ഭേദഭ്രത്യവും ഓഫീസുകളും, ശക്തി വല്ലിപ്പിപ്പാൻ അലപനവും കൂടി ഭ്രാസവും ഉണ്ടാക്കിയ മാത്രമേ സാധിക്കു എന്ന വിശ്രേഷിക്കുയും ചെയ്യാൽ ഉടനെ അതു¹ അതിനായി യത്തിക്കുന്നതാണും; അങ്ങനെ യത്തിച്ചു യത്തിച്ചു ക്ഷമയേയും ശക്തിയേയും വല്ലിപ്പിച്ചു² നിരന്തരമായി കൂടുതു പുഷ്ടിപ്പേട്ടകയും ഒട്ടവിൽ അത്രുതകരമായ ശക്തി സന്ദർഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇൻഡ്യുവന്റാർ ബുലിപ്പുവും കായികവ്രായാമങ്ങളെ ശീലിച്ച് ക്ഷമയോട്ടക്രടി അഭ്രസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ബലവാന്നാരായി തീരുന്നതുപോലെ ഇൻഡ്യുവമനസ്സുന്നായം നല്ല വിചാരങ്ങളെ നിരന്തരമായം ക്ഷമയോട്ടക്രടിയും അഭ്രസിച്ചാൽ അവരുടെ മനസ്സുകൾ ശക്തിമഹറകളായിതീരുന്നതാണ്.

ലാക്കില്ലായ്ക്കും എന്നർബ്ബച്ചുവും വിച്ഛകളകയും ഉദ്ദേശ്യത്താടക്രടി മനസ്സിനെ വ്യാപരിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു, തോൽവിയെ വിജയത്തിനും പല കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നായി പരിഗണിക്കുന്നു, എല്ലാ അവസ്ഥക്കും അനന്ത്രപ്രാവസ്ഥക ഇംഗ്ലീഷ് കാണകയും, സംഗതികളുപുറി ശക്തിയോടു വിചാരിക്കയും നിംഖമായി യത്തിക്കയും സാമർത്ഥ്യത്താടക്രടി അവരെ നിർമ്മിക്കും ചെയ്യുന്ന ശക്തിമാന്നാരായ മഹാഞ്ചായങ്ങ പദ്ധവിയിലേക്കു കാലുവയ്ക്കുകയാകും. സകലുതെ മനസ്സിൽ കുത്തിക്കഴിഞ്ഞതാൽ അതിനും നിർമ്മാണത്തിനായി ഇടവും വലവും തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ ചോദ്യേയുള്ള ഒരു വഴി മനസ്സുകൊണ്ട് കുറിക്കുന്നും. സംശയം, ഭ്യം ഇതുക്കു അഭ്യരംഭം മുതൽ തജളിക്കുയ്യുണ്ടും; അതുകൊണ്ട് പ്രധാന പ്രതിബന്ധ ഓദം, ചോദ്യേയുള്ള പ്രയത്നമാർപ്പണത തട്ടത്രും അതിനെ കടിലവും കിണ്വിൽക്കരുവും നികുപ്പങ്ങാഗവുമാക്കുന്നതും അതുകുംാണ്. സംശയവും ഭയവും മനസ്സും ഏകക്കലും ഒരു കാഞ്ചിയും സാധിച്ചിട്ടില്ല; ഏകക്കലും അതിനും സാധിപ്പാൻ കഴിക്കുമില്ല. സംശയവും ഭയവും എഴുപ്പാഴം തോൽവിക്കു വഴി കാട്ടിക്കൊട്ടക്കുണ്ടും. അവ ഉള്ളിൽ കടന്ന കുടിയാൽ സകലിം, വീഞ്ഞം, തുപ്പുശക്തി, മുതലായ പ്രൗഢ്യമ മനോധർമ്മം എല്ലാം നിലച്ചു പോകുണ്ടും. പ്രവൃത്തിയിൽ ഇല്ലായുണ്ടാകുന്നതു തന്നാൽ കഴിയുമെന്നുള്ള അതാന്തരിക്കിൽ നിന്നാകുണ്ടും. സംശയവും, ഭയവും അതാന്തരിക്കുന്ന വൈരികളാണ്. അവരെ

ധ്യാനസിക്കാതെ വെള്ള പോരുന്നാതു് തന്റെ ശമ്പളഗതിയെ താൻ തന്നെ തട്ടക്കയാകുന്നും.

സംശയത്തേയും ഭയത്തേയും ജയിച്ചുവന്നു മുമ്പിൽ തോർവി തല പോക്കുന്നതല്ല. അവൻറെ ഓരോ വിചാര തതിലും ശക്തികൾ ഏഴപ്പൊഴിം സംഘടിച്ചിരിക്കും. എല്ലാ വിവരത്തുകളേയും അവൻ ധീരതയോടെ നേരിടകയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി ജയിക്കയും ചെയ്യും. അവൻറെ സങ്കലനങ്ങൾ കാലം തെരാതെ നട്ട പെടികൾ പോലെ പുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കും. അവ പ്രീപ്പിക്കാലത്തിൽ പൂക്കയും, പാകമാകും മുഖവു പോഴിഞ്ഞു നിസ്ത്രേയോജനമായിപ്പോകാതെ സർവ്വമലങ്കരിക്കുന്നതു നൽകകയും ചെയ്യും.

സക്കലത്താട്ട നിംഫമായി യോജിച്ചു നില്ക്കുന്ന വിചാരം സ്വപ്നിശക്തിയായിണ്ടിരുന്നു. ഈ തത്പരം അറിഞ്ഞവൻ വെള്ളം മനദ്ദുംബുദ്ധവും തതിന്റെയും ഹാർഡിചവാപല്ലങ്ങളുടെയും ഒരു ഭാണ്ഡം മാത്രമായിട്ട് ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല. അതിനേക്കാടം ഉയന്നതും ബുദ്ധിമത്തുമായ വസ്തുവായിണ്ടിരാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവൻ മന്ദ്രക്കതികളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം വിനിഞ്ഞാഗിക്കുന്ന നിയോകതാവായും തീരും.

വിചാരവും കാൽപ്പിക്കിയും.

ഒരു വന്നാലാക്കന്ന എല്ലാ കാൽപ്പികളും എല്ലാ തോൽ വികളിലും ശരിയായും അവക്കെന്റെ വിചാരങ്ങളിടെ ഫലമാക്കുന്നു. നേരിക്കെന്റെ സമനില തെററിയാൽ സർവ്വത്തിനും നാശമുണ്ടാക്കുന്നവുണ്ടാണെന്നും അതു കുമപ്പേട്ടുത്തി വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തു തു പ്രധാനമായും ഓരോന്നിനും അവസ്ഥയും അതായിരിക്കുന്നതിൽ ഓരോന്നിനും അവസ്ഥയും അതായിരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. ദരാഡിക്കളും ബഹുമാനിക്കുന്നവും പ്രഖ്യാതിയും അതു കുമപ്പേട്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നും. മരാറാരാളിക്കളും സ്വന്തം തന്നെ അതു കുമപ്പേട്ടിരിക്കുന്നും. മരാറാരാളിക്കളും അവയെ അയാൾക്കുന്ന ഉണ്ടാക്കിയതാണു്. മരാറാരായാൾക്കുന്ന ഗണക്കിയതല്ലു. അവയെ ഭേദപ്പെട്ടതാണും അയാൾക്കുന്ന കഴിയു; മരാറാരാരാൾക്കുന്ന കഴികയില്ലു. തന്റെ സ്ഥിതിയും തന്റെരത്തു തന്നെയാണു്; മരാറാരായാൾക്കുന്ന തല്ലു. തന്റെ സുഖഭൂമിയും ഭവജ്ഞളിലും തന്റെ ഉള്ളിക്കിനിനുതന്നെ അതുവിർക്കുവിളിക്കും താക്കുന്നു. താൻ ഏങ്കിനെ വിചാരിക്കുന്നവോ അങ്കിനെ തുരിക്കുന്നു. തന്റെ വിചാരം ചുണ്ണിക്കുന്ന തുടങ്ങുകൊണ്ടാക്കിക്കുന്നും അതുഫോലെ തന്നെ താൻ ജീവിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.

ബഹുമാനിക്കുന്ന സഹായില്ലാൻ, അയാൾക്കുന്ന സഹായം കിട്ടുന്നമെന്നു് അതുഗ്രഹിക്കുവോഴ്സ്ഥാതെ സാധിക്കുന്നതല്ലു. അപ്പോഴിലും ബഹുമാനിക്കുന്ന സഹായത്താൽ ബഹുമാനാക്കുന്നതു് നിശ്ചയമായും തന്നത്താർ അങ്കിനെയാവാൻ അയാൾക്കുന്ന വിചാരിച്ചിട്ടാക്കുന്നു. മരാറാരായാൾക്കും അതുയെല്ലും തോന്നുന്ന ബഹുമാനിക്കുന്ന വരംലിപ്പിച്ചും കൊള്ളാമെന്നു വിചാരിച്ചു് അതിച്ചുകിൽ മാത്രം തന്നിക്കുണ്ടാവു. അവനവക്കെന്റെ സ്ഥിതിയേ മാറാൻ അവനവക്കുന്ന മാത്രമേ കഴിയു.

வத்துவம் அங்கு நியாய காரணத்தால் அரசேகம் பேற் அவர்கள் அடிமீகலூட்டாயின்தீவிரிக்கண ஏனையெல்லாம் எது அங்கு மிக நாம் வெடுக்கொட்டாவொன்றை ஜன ஈர்சு ஸாயார்ஸமாயி பரக்கும் விசுவாரிக்கூடிய செய்துவதை. ஏனால் ஒத்தின்தீவிரியோ விரோப்பாய்வாயி, கணதால் அங்கு நியாயின்தீவிரித்து அரசேகம் பேற் அடிமீகலூட்டாயிரிக்கணதினாலுமானால் அது அடிமீகலை (ஸப்பூலியலூட்ட ஜனப்பதை) நாம் வெடுக்கொட்ட தாவொன்றை ஒத்திட ஏதுதான் சிலர் விசுவாரிபூர் துட்சை யிரிக்கணதாயி காள்ளுங்கள்⁹. அவர்கள் ஏன்னோ வல்பித்துவ கிக்கும் செய்துகூன். வாழ்வத்திற் அங்கு மிகக்கூடும் அடிமீகலை அரியாதை அரசேந்து ஸமாயிக்க யான். காட்டியிற் அரவர் அண்ணாட்டுமிழைாட்டு போய் செய்துயாவொன்றை தொகியா லும் தானாப்பர்க்க தனை போய் செய்துயானோ¹⁰; அதுவாறு¹¹ ஸத்து. பூண்டாய அதொன்னடில்லிகொள்க எனாக்கியால் அங்கு மத்தினா கிழிட்டுவிதவதை வெவ்விடுத்துவிலும் அங்கு நிக்கூட்டு சுற்பிடியோடு செய்திரிக்கொ வெவ்வத்திலும் குதியாகியமால் கொ போல பூவத்திக்கணதாயி காண்டு. பூண்டுமாய ஸ்ரீமத்தில்லிகொள்க எனாக்கியால் ரணவெஸ்மயும் டீவுக்கரமாவொன்றை காவொடுக்கொள்க¹² கை குட்டிலும் வெடுப்பு தொகையிலூ. பூண்டாக்கிவழுத்து ஏதுபயம் அங்கு நினேயும் அங்கு மத்தினா¹³ கிழிட் தூக்குவரையும் கொபோல அருட்டேஷிக்கூடியும் செய்து.

ബലഹീനതയെ ഇയിക്കായും സപ്താത്മവിച്ചാരങ്ങെന്ന് അംഗീകാരം തൃജിക്കായും ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൈവൻ അങ്ഗമിക്കായിരിക്കുന്നും അംഗമാന്തരിക്കുന്നും കീഴിൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വെള്ളന്നതല്ല. അവന്നുണ്ടാവുന്നതും സപ്താത്മനും.

விசாரணைகளை நிலையை உறுத்தியென்கிற மாறுமே உள்ள திடும் ஜயவும் காண்பினாலிடும் உள்ளவு. அதைகொண்ட வெள்ளுதா

വൻ ദ്രാഗേനക്കും ബലഹമീനനായും നില്പുനായും ടിപ്പിതനായും തന്നെയിരിക്കും.

രാംക്ക്⁹ എത്തെങ്കിലും ലൈക്കിക്കാഞ്ചേരി തന്നെ സാധിക്കേണ്ണെങ്കിൽ ആദ്യത്തേ വിവാഹങ്ങളെല്ലാജീതു സാധാരണ മായ ഭോഗ്യം ആവശ്യതു അനുഭവശ്രദ്ധിക്കുന്ന നിന്നും അയാൾ വിടുതി വരുത്തുന്നതാണ്¹⁰. കാൺസിലിയുണ്ടാക്കന്നതിനായി ജീതുസ്വപ്നാവവും സ്പാത്മതയും അദ്ദേഹം വെടിഞ്ഞെത തീരു ദ്രാഗീല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ ഒരംഗംമങ്കിലും വെടിഞ്ഞെത കഴിയു. ഒരു തന്നെന്നു മുഖ്യാനന്ദിന മുഹസാധാരണമായ ലോകസ്വാദമുള്ള ഭവിഷ്യന്തിലാണെങ്കിൽ അവനും ഒരു സംഗതിയെപ്പറ്റി വണ്ണിതമായി വിവാഹിപ്പാനോ കുമമായി അതിനെ നിർണ്ണയിപ്പാനോ സാധിക്കുമെല്ല. അവൻ ഉള്ളിൽ അടങ്കിക്കിടക്കുന്ന ശക്തികളും കാണുകയോ അവരെ വർദ്ധിപ്പിക്കയോ ചെയ്യാൻ അവനും കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ട്¹¹ അവൻ ഏപ്പെട്ടുടന്ന സംഗതികളിലോകെ തോന്ത്രവിയുണ്ടാകും. വിചാരങ്ങളെല്ലാം പെണ്ണങ്ങംകൊണ്ട്¹² നിയമനം ചെയ്യാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അവനും കാൺലൈന്റെന്നും ഗൈറ്റുവമുള്ള തുതുജോലിക്കുചുംബക്കും എൽക്കുളിക്കും തുല്യമായി നില്പുനായും ഒന്നു പ്രവർത്തിപ്പാനോ സ്ഥാത്രൂപത്വം കൈമാറുന്നതുവും തലയിട്ടു നില്പാനോ അവനും ദേഹം ശ്രദ്ധ പരമായി ദാനിക്കും അവനും തന്നെ തന്നെ പ്രതിബന്ധമുണ്ടാണ്. എന്നാൽ തന്നെ മുള്ളും അയാൾ തന്നെ അനുഭവമുണ്ടാണ്. എന്നാൽ അവനും അയാൾ തന്നെ സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിപ്പാനും വിചാരണയും മാത്രം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും.

ത്രാംഗംകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു അഭിവൃദ്ധിയും ഒരു കാൺസിലിയും അക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. ഒരുത്തനും ഏറ്റവുംകുക്കാഞ്ചേരി കൂലിലുണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നുംഡേഡല്ലും രാഗദേഹം സമീരുമാണ് വിചാരങ്ങളും ത്രാംഗിക്കുന്നതിന്റെയും ഉദ്ദിഷ്ടസംഗതിയുടെ നില്പുന്ന സന്തീത മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രപ്പേച്ചതുന്നതിന്റെയും നിശ്ചയ

ബുദ്ധിയേയും ആത്മ ചിംഗാസത്തെയും ബഹുപ്രഭൃതിനീളെൻ്റെയും തോതനെസരിച്ചു് മാത്രം കിരിക്കെന്നതാണ്. വിചാരങ്ങളെ എത്ര ഉയർന്ന് വിഷയരിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നവോ അതു അധികം പെണ്ണെഴുവും, നിജീപടതയും, ധർമ്മനിജ്ഞയും ഒരു സംശാക്കന്നതാണ്. അവൻ്റെ വിജയങ്ങൾ അതു വലുതായും കാൺസിലികൾ അതു യാധികം ഓഹ്രയകത്തായും സ്ഥിരമായും ഇവിക്കെന്നതുണ്ട്.

അതുാറു ഹിയോ അസത്രവാനോ അധികമിജ്ഞനാ ആയ ഒരു ലോകം പുരുഷേ അനന്ത്രിക്കെന്നതാകി ചിലപ്പോറും തോനിയാലും വാസ്തുവന്നിൽ അനന്ത്രിക്കെന്നതല്ല. സത്രനി ജൂഡം വിശാപഹ്രദയസം ധർമ്മതല്ലരനമായ മനശ്ശേര മാതൃകേ ലോകം അനന്ത്രിക്കെന്നല്ല. ലോകത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ആഹാരം നും അനുഭവല്ലാം ഈ വസ്തു തന്ത്ര പര പ്രകാശനിൽ വിളിച്ചു പറ ഞതിട്ടിണ്ട്. അതിനെ ഏതുകിയിക്കുന്നേ അനഭവിച്ചരിക്കുന്ന ചെയ്യുന്നതിന് വിചാരങ്ങളെ ഉൽക്കൂദ്ദൂവിഷയങ്ങളിലേക്കു നയിച്ചു് ധർമ്മനിജ്ഞായ നിരന്തരമായി പരിശീലിച്ചു നോക്കിയാൽ മതി.

വിജ്ഞാന സംഖ്യന്യമായ സിലികൾ എല്ലാം തത്പര നേപ്പണവിഷയത്തിലോ, ജീവിതത്തിലും പ്രതിയിലുമുള്ള സന്തുവും സൗഖ്യത്തുവും കണ്ണ പിടിക്കുന്നതിലോ വിനിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള എക്കാറമായ വിചാരത്തിന്റെ ഫലമാകന്നു. ആ വകു സിലികൾ ചിലപ്പോറു ദാംഡം, ഭദ്രമാഹം ഇവയോട് കലന്നിരിക്കുന്നതാണി കാണാം. ‘എന്നാൽ അവ ആ ഭൂത്യനാജൈടെ ഫലമല്ല; ദിവിലും കാലത്തെ കറിനമായ പ്രയത്നങ്ങൾന്റെയും പരിശുദ്ധവും സപാത്മര മിത്രവുമായ വിചാരത്തിന്റെയും സപാദാ വികമായ ഫലമാകന്നു.

ആല്പ്പാത്മികമായ സിലികൾ സാത്പീകരണ ശുഭഭേദ്യ എ ചാരിച്ചുത്തിയാണു്. ഉഭാരവും ഉൽക്കൂദ്ദൂവുമായ അഭിപ്രായ

അമ്പ്രോട്ടക്കട്ടി ജീവിക്കയും തുലവും സംഗരഹിതവുമായ വിചാര അഭേദ സദാ പരിശീലനക്കയും ചെയ്യുന്ന പരിഷൻ ക്രമേണ ഉച്ച സ്ഥാനത്തിലേക്ക് പൊങ്കുന്ന നൃത്യനേപ്പാലെയും പൂണ്ടതയെ പ്രാപിക്കുന്ന ഓഖവത്രനേപ്പാലെയും നിശ്ചയമായും ഉൽക്കു സ്വീകരിക്കുന്ന വിജ്ഞാനാഭിരൂപിയേയും ലഭിക്കുന്നതു ഒക്കെ മത്തും ഓസ്റ്റുണ്ടുമായ ഒക്കുതാവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നതു മാക്കുന്നു.

സിലബികൾ ഏതുതരത്തിലുള്ള വയായാലും അതെല്ലാം അയത്തക്കിണ്ണിന്റെ അധകരിക്കുന്ന കിരീടവും വിചാര ത്തിന്റെ ചുഡാരത്തവുമാക്കുന്നു. ആത്മസംഘമനം, സ്ഥിരത്തിലു യം, എഡയത്രലി, ധർമ്മനിജ്ഞാ, ഏകാഗ്രത തുലയാൽ മനഷ്യർ ഉന്നതിയെ ആചാരിക്കുന്നു. മുഗ്ഗസാധാരണമായ രാഗദേപങ്ങൾ, അലസത, എഡക്കമാലിന്റും, നിഷിലംപരം തുലയും അധിനന്ദനയിട്ടും മനഷ്യർ അധികമായി പതിക്കുന്നു.

രഹം എറുമുകമായ ഏററവും ഉയൻ്റ് പദവികൾ നേ ടിനെന്ന വശം, ആല്ലൂത്തമികമായി അസൂന്നതമായ സ്ഥാന അഭ്യൂതം എത്തി എന്നും പറയാം. എന്നാലും ധാരാളം സ കാമവും മലിനവുമായ വിചാരങ്ങൾക്ക് കീഴോപ്പുട്ടാൽ അയാൾ അധികമായി അഭ്യൂതമാണെന്നും അനുഭവിക്കുന്നതാണ്.

ശരിയായ വിചാരങ്ങളിൽ സന്ദേശിച്ച കാൺസിലറി കൾ സർവ്വവും നൃക്കിച്ചു രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ മാത്രമേ നില നി ക്ഷേമാളി. സിലബി കൈവശമായിക്കുഴിഞ്ഞതാൽ പലങ്ങം ഉപേക്ഷ കാണിക്കപ്പെടുണ്ട്”; അവർക്ക് വേഗത്തിൽ വീണ്ടും അധികമായി പതിക്കുന്നതു മുണ്ടാക്കുന്നു.

ലെഴക്കിക വ്യാപാരങ്ങളിലോ വിജ്ഞാനവിഷയത്തിലോ ആല്ലൂത്തമിക രാസ്തയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സിലബികൾ എല്ലാം അതാളിൽ പ്രത്യേകം നിയുക്തമായ വിചാരങ്ങളിടെ ഫലങ്ങ ഇംഗ്ലീഷ്. അവ എല്ലാം ഒരോ നിയമത്താൽ നിശ്ചയിത്താണും

ഒരേ ക്രമത്തെ അന്നസർബിച്ചും വല്പിക്കുന്നവയുമാണ്. അവ യുടെ സമ്പാദനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ വ്യത്യാസ മുള്ളി.

അല്പകാഞ്ചം സാധിക്കേണമെങ്കിൽ അല്പമായ ത്രാഗം വേണം. അധികകാഞ്ചം സാധിപ്പാൻ അധികമായ ത്രാഗം വേണം. അതുകൂടുമായ കാഞ്ചം സാധിപ്പാൻ അതി മഹത്തായ ത്രാഗം തന്നൊന്നു വേണം.

(എൻ. കമാരൻ അരുണൻ.)

ആലത്തർ നമ്പി.

ആലത്തർ നമ്പിയുടെ ഇല്ലം ഗ്രീക്കിഷ്മലബാറിൽ ചോന്നാനിതാലുകിൽ തുകണ്ടിയുരംശത്തിൽ ആലത്തർ ദേശത്താണ്. ഇതു കുടാതെ അവിടയ്ക്കു കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു തലപ്പിള്ളി താലുക്കിൽ ചുണ്ടൻ പ്രവൃത്തിയിൽ തായങ്കാവു ദേശത്തും കെല്ലുമണ്ണക്ക്. അതു് രണ്ടാമതുണ്ണാധതാണ്. ആ ദേശത്തു പണ്ട് ചുണ്ടൻ മുസ്സ് എന്നൊരുജാവെല്ലംണ്ണായിരുന്നു. ആ ഇല്ലത്തു് ഒരു കാലത്തു പുതഞ്ചമാരായമില്ലാതെ ഒരു വിധവയും ഒരു കന്ധകയും മാതുമായി തീനിന്. ആ കന്ധകയെ ആച്ചത്തുർ നമ്പിമാരിബാരാഡ സർപ്പപദാനമായി വിവാഹം കഴിച്ച് അവിടെ ഒള്ളുകയറി. അതിനാലാണ് അവിടെയും ഒരില്ലം അവിടേയ്ക്കുണ്ടായതു്. ചുണ്ടൻ മുസ്സിൻറെ ഇല്ലം വകയായിട്ടണാഡിരുന്നു എതാനം വസ്തുവകകളിൽ നമ്പിക്കു കിട്ടി. എതാനം വസ്തുക്കളിൽ ഒരു ദേവസ്പവും അന്റ്രാധിനപ്പേട്ടപോയിട്ടുണ്ട്.

ആലത്തർ നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു് രീക്കരെ പുതഞ്ചമാരായമില്ലാതെ ഒരു കന്ധക മാതുമായു് തീനിന്. അനു് ആ കന്ധകയെ സർപ്പപദാനമായി വിവാഹം കഴിച്ച് അവിടെ ഒള്ളുകയറി. അതിനാൽ അവിടെയും ഒരില്ലം അവിടേയ്ക്കുണ്ടായതു്. ചുണ്ടൻ മുസ്സിൻറെ ഇല്ലം വകയായിട്ടണാഡിരുന്നു എതാനം വസ്തുവകകളിൽ നമ്പിക്കു കിട്ടി. എതാനം വസ്തുക്കളിൽ ഒരു ദേവസ്പവും അന്റ്രാധിനപ്പേട്ടപോയിട്ടുണ്ട്. അജാമിലിഡോക്കും, ബാലയും ചെരിതം മുതലായവയുടെ നിംഭാതാവായ കുറത്തു പാറ ഓഫോ ദരം നന്നുരി മരിച്ചിട്ടു് അധികം കാലമായിട്ടില്ലെല്ലാ. ആ ഓഫോരുന്ന നന്നുരി മരിച്ചപ്പോഴം ആലത്തർ നമ്പിമാർ പുലാചരിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് അറിയുന്നതു്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ആലത്തർ നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തും ഒരു കുറത്തു പാറ ന

നൂറിയുടെ സന്താനപരബ്യാധിലുംപേട്ടവരാക്കണ്ണം വിശ്രാഷിച്ച പറയണമെന്നില്ലോ.

എവത്തുക നമ്പിമാരുടെ ചികിത്സയ്ക്ക് അനീതരസാധ്യാരാമായ ഒരു വിശ്രാഷമുണ്ടാക്കിതു പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിനുള്ള കാരണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പവ എന്തിഹരുങ്ങളുണ്ട്.

ആലത്തുക നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തിനു സമീപം ‘വൈദ്യൻ തുക്കോവിൽ’ എന്ന പ്രസിദ്ധമായിട്ടും ഒരു ശിവക്ഷേത്രമണ്ഡലം. പണ്ണാടുക കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നമ്പി പതിവായി ഒണ്ട നേരവും ആ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ പോകി ദർശനം കഴിച്ചു വന്നിരുന്നു. നമ്പി അനുഭവഞ്ചിലേക്ക് പോകുന്നോടു പഴിക്കണ്ടായിരുന്ന ദോഹിനേച്ചിയന്മാരും ഒണ്ട പക്ഷികൾ “കോങ്ക്”, കോങ്ക് ക്ക്” എന്ന ശബ്ദികയും പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നമ്പി ആ പക്ഷികൾ മേലുന്നതു പ്രകാശം ശബ്ദിച്ചപ്പോൾ തിരിത്തു നിന്നും ആ പക്ഷികളെ നോക്കി—

“കാലേ ഹിതമിത ഭോജി

കൃച്ചം ക്രമാം ക്രമേണ വാഹം ഉം

അവില്ലത്തുതു പുരിഷഃ

സൗഖ്യയതാത്മാ ച യോ നമഃ സോദശഃ”

എന്ന പറഞ്ഞിട്ടും ഇല്ലതേക്കു പോകി. അതിൽപ്പിന്നു ആ പക്ഷികളെ കാണുകയോ അവയുടെ ശബ്ദം കേരംക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ‘കോങ്ക്’ എന്നുള്ളതിന്റെ, കിം അതുക്ക്? ദോഹമില്ലാത്തവനാരും. എന്നാണോല്ലോ അതുമാം. ആ ചോദ്യത്തിനു നമ്പിയുടെ മുഹപടി വേണ്ടുന്ന കാലത്തു ഹിതമായും മിതമായും ക്രഷിക്കന്നാവൻം ഉണ്ണാ കഴിഞ്ഞതാൽ കൂട്ടു നടക്കുകയും മുത്തുവശം ചരിഞ്ഞു കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻം മലമുത്തുങ്ങളെ തട്ടക്കാതെ വേണ്ടുന്ന സമയത്തു വിസജ്ജിക്കുന്നവനും സൗകര്യിൽ അത്രാസക്തിയില്ലാത്ത (അടക്കമെഴുപ്പ്) വന്മായിരിക്കുന്ന

തു് ആരോ അരു മനഷ്യൻ സ്വന്തരാഗിയായിരിക്കും എന്നാണ് ല്ലോ. ഇതു് അവച്ചു് സമ്മതമായതിനാലായിരിക്കാം അരു പക്ഷികൾ പിന്നെ വരാത്തെത്തു്.

പക്ഷികളെ കാണാതെയായതിന്റെ ശ്രേഷ്ഠം രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോറും രണ്ട് ഗ്രൂവമന്നകമാരന്നാർ നമ്പിയുടെ അടക്കൽ തെന്ന് തങ്ങളെമ്മുട്ടുടർന്നും അവിടെ താമസിപ്പിച്ചു് വൈദ്യരും ശാന്തി പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അവേക്കിക്കുകയും നമ്പി സമ്മതിക്കുകയും അവർ അന്നു നന്നാ പഠിച്ചു് തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതു കട്ടികൾ മഹാ വിള്ളുതികളുായിരുന്നവെക്കിലും അത്രുന്നം ബുഖലിമാനായമായിരുന്നതിനാൽ നാബിക്കു് അവരേക്കറിച്ചു് വിശ്രായമല്ല, എററാവും ഭൂമിച്ചുവാരുവും ശാഖാശാഖായതു്. അവർ ഒരു കുടുംബം കസ്തു തികരിക്കുന്ന കാട്ടിയാലുംപരാത്താലും നമ്പി അവരെ ശാസിക്കാണില്ല. അതിനാതിന് അവരുടെ ഭൂമിശാഖയിൽ അഡി വല്ലിച്ചുകാണ്ടുതന്നേ ഇരുന്നു. പഠിക്കുന്ന സമയം നമ്പി പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതോന്നും അവർ കേരംക്കുകയും മനസ്സിലും ക്കുകയും ചെയ്തില്ല. നമ്പി ഒരു വിധത്തിൽ ഒരു വാകുത്തി നു് അത്മം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുമ്പോരി ഓവർ അതിനു് വേദന നാലു വിധത്തിൽ അത്മം പറഞ്ഞു്, അഞ്ചിനെന്നയായാലെന്നാ?, ഇഞ്ചിനെ ഫായാലെന്നു, എന്ന ചോല്ലും തുടങ്ങും. അവരെയല്ലാം ചേരുന്നവും മറ്റായം വിചാരിക്കുകയും ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാം നമ്പിവയ്ക്കായിരിക്കും. അതിനാൽ അരു സമയങ്ങളിലും നമ്പി ക്കു സന്തോഷവും അഞ്ചുതവുമല്ലാതെ അവരോടു് കൊപ്പേരോ വാരോധരായും ഉണ്ടായില്ല. ഒടക്കം നമ്പി അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു് അവരിൽനിന്നു് അരുനു കവിയത്തിലുള്ള വിശ്രാംഖാത്മം അഡി കേട്ട ധരിക്കാനായി ഞീൻ്റെവന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

ഒരു ദിവസം നമ്പി ഇല്ലത്തില്ലാതിയന്ന സമയം ഇതു ഗ്രൂവക്കാരന്നാർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പടിപ്പുര മാളികക്കു് തീ വെച്ചു ചുട്ടു് അതു ഭൂമാവശ്രേഷ്ഠക്കിക്കളുണ്ടു്. നമ്പി തി

രിച്ചുവന്നപ്പോൾ സംഗതി മനസ്സിലായി എങ്കിലും അതിനേക്കു റിച്ച് അവരോടൊന്നം വോദി ശൈക്ഷണ്യം ചെയ്തില്ല.

ങ്ങ ദിവസം നമ്പിയുടെ അട്ടുവൻറെ ശ്രാംകാഡിയും, ബലിക്കു കുളിക്കാനായി നമ്പി പോയിത്തന്നസമയം ചില നഃയാ ടിക്കർ (വേടക്കാർ) പടിക്കൽവന്ന ഭിക്ഷയ്ക്കായി വിളിച്ചു. ഈ ഗ്രൂവമനബാലന്മാർ അട്ടക്കമെറിയിൽ കടന്ന ബലിക്കായി വെച്ചു വെച്ചിരുന്ന കുപ്പുകൾ (ചോറ) ഏടുള്ളുകൊണ്ടുപോയി നായാടി കരംകു കൊടുത്തു. നമ്പി കുളിച്ചു വന്നപ്പോൾ മുഴുവിനി വിവരമറിയും. എങ്കിലും വേരെ കരുപ്പും വെച്ചുണ്ടാകി ശ്രാംകം നടത്തിയതല്ലോതെ ഇതിനേക്കണം റിച്ചുവന്നമാബാലന്മാരോട് നന്നം ചോദിച്ചില്ല.

പിന്നെന്നും കിക്കൽ നമ്പി ഈ ഗ്രൂവമനക്കരണാരോടു കൂടി ഒരു രോഗിയെ കാണുന്നതിനായി ഒരു സ്ഥലത്തേക്കപോയി. അപ്പോൾ മലേപ്രമാർഗ്ഗം ഒരു ചെറിയ നബിയുണ്ടായിരുന്നു. മുന്നപേരും കൂടി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പാലത്തിനേൽ ചെന്ന കേരി. ഏകദേശം മല്ലുത്തിക്കലാരജപ്പോൾ ഈ ബാലന്മാർ നമ്പിയെ പിടിച്ച് പുഴയിലേക്കു തുട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നമ്പി നീന്തി അക്കരെ ഏതെങ്കിലും പിഴിഞ്ഞുചെരുതു് തയാറായി. അപ്പോഴുണ്ടും ഗ്രൂവമനബാലന്മാരും അവിടെയെത്തും അവിടെയെത്തും, പിന്നെയും മുന്നപേരും ഒരിഥിച്ചുതന്നു പോയി. ഇതിനേക്കണം റിച്ചുവന്ന അവരോടൊന്നം വോദിച്ചില്ല.

ങ്ങ തലവേദനക്കാരൻ തലവേദന കലാരഖാക്കനേപാൾ നമ്പിയുടെ അട്ടക്കൽ ചോസ പറയുകയും നമ്പി വല്ലതും ചികിത്സ പരിപാതയയ്ക്കുകയും അതുകൊണ്ടു് കൂച്ച ദിവസതേക്കും സുഖമായിരിക്കുകയും പിന്നോയും തലവേദന വരികയും സഹിക്കാൻ വരുത്താതാക്കണ്ടോരും നമ്പിയുടെ അട്ടക്കൽ ചെന്ന പറയുകയും പതിവായിരുന്നു. അത് പതിവുപോലെ ഒരിക്കൽ അന്ധാരം ചെന്നപ്പോൾ നമ്പി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തലവേദന

ചന്ദ്രുമഹായിതീയകയാൽ അധാരം “അഞ്ചു ! സൊന്തിനി എ നൊണ് വേണ്ടതു് ? സൊൻ ഇവിടെ കിടന്ന മരിക്കും” എന്ന പറഞ്ഞു് ആ മററത്തു കിടന്ന നിലവിളിച്ചു. അഞ്ചും അ ബ്രഹ്മ നൂഹമാരമാർ അവിടെ നിന്നിരഞ്ഞി പുരയിടത്തിവേക്ക പോയി രണ്ട് കുട്ടം പച്ചിലകൾ പറിച്ചുകൊണ്ട് തിരിച്ചുവന്നു്, ആ തദ്ദേശവേദനക്കാരനെന്ന വിച്ചിച്ചുംകൊണ്ട് ഒരു മറിക്കൈ ഞെരക്ക കയറിപ്പോയി. അക്കത്തു കടന്ന ഉടനെ വാതിലക്കു സാക്ഷ യിട്ട്. നവിയുടെ പുതുമാരായ ചേറിയ ഉണ്ണികൾ ഇവരെ നൊണ് വയ്ക്കാതെന്ന കാണാനായി ആ മറിയുടെ നിരയ്ക്ക സാധിക്കുന്ന ചെറിയ പ്രാർത്ഥനക്കുട്ടി തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടുനിന്നു. അക്കത്തു കടന്ന ബ്രഹ്മനൂഹമാരമാർ ഒരു കുട്ടം പച്ചിലകൾ തിരഞ്ഞിപ്പിഴിഞ്ഞു് രോഗിയുടെ തലയിൽ പുരട്ടി. ഉടനെ തലയുടെ തോചി ആക്കപ്പുാടെ രോമത്തൊട്ടുട്ടി ചോ ഔവനു. ബ്രഹ്മനുഖാലഭാർ ആ തോലിച്ചെടുത്തു മാറി പച്ചിട്ടു് തലയോട്ടിൽ പററിയിക്കുന്ന ഒരു തരം ചെറുപ്രാണി കുളു തുള്ളുകളുകയും തോലിച്ചെടുത്തു് വിണ്ടും തലയിൽ പതിക്കകയും, പിനെ ഒരു കുട്ടം മരന്നുടെ ഉണ്ണായിക്കുന്നതും തിരഞ്ഞിപ്പിഴിഞ്ഞു് നിജരട്ടത്തു തലയിൽ പുരട്ടുകയും തോലി യമാഷ്ട്രം ടടിപ്പിടിക്കകയും ചെയ്തു. രോഗിക്കു തലവേദന മാറി സുഖമാവുകയാൽ വാതിൽ തുറന്ന പുതിയിരഞ്ഞിയ ഉടനെ ധാത്രപറഞ്ഞു് അധാരം പോയി. ബ്രഹ്മനൂഹമാരമാർ പുറ ത്തിാഞ്ഞിപ്പും നവിയുടെ ഉണ്ണിക്കുളു കണ്ണിട്ടു് “ഇസ്തിനെ നോക്കികാൽ കോക്കുണ്ടാകും” എന്ന പറയുകയും ഉള്ള കൂളിൽ പററിയിക്കുന്ന മരന്നു് അങ്ങനെത്തിനെറു തുണിനേരൽ തെച്ചുകളുകയും അതിനെറു പിരിടു് ആരും കാണാതെ അവർ ഏപിഡൈസ കളുകയും ചെയ്തു.

നവി മടങ്ങിയെത്തി കളികഴിഞ്ഞു് അക്കത്തു ചെന്ന പത്ര നൂഅടക്കുടി ഉണ്ണാനിക്കും. ഉണ്ടും കാണിക്കുന്നപ്പും ആ

ഉള്ളികൾ തലവേദന ക്ഷാംഗ് വന്നതു മുതൽ ഉണ്ടായ സകല സം
ഗതികളിൽ നമ്പിയോട് പറഞ്ഞു. അതു സമയം മരേരു ബ്രഹ്മ
ഞക്ഷാരങ്ങാർ നമ്പിയുടെ അട്ടക്ഷയ്ക്കുള്ള “എഴുപരിക്ക്” മുനി
ശ്വിംഗ് താമസി ക്ഷാംഗ് നിവൃത്തിയില്ല പോകാൻമുള്ള സന്ദയ
മായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ശ്വിംഗ് താമസിച്ചു പറിക്കുകയും അരങ്ങേണ്ണ
പല വിധങ്ങളിൽ ഉച്ചത്വവിക്കുകയും ചെയ്യു. അതിനൊക്കെ തക്ക
തായ പ്രതീപദം തങ്ങാതിനു “എങ്ങളുടെ കൈവശമെന്നു
മില്ല. എങ്കിലും ഹതിരിഡിഷട്ട്” എന്ന പറഞ്ഞു “എ ചെറിയ
ഗ്രന്ഥം നമ്പിയുടെ നേര നിട്ടിക്കണ്ടതു. നമ്പി ഉണ്ടാക്കു
ണ്ണിരിക്കുയായിരുന്നതിനാൽ ഇടത്തുരക്കു നീട്ടി ക്ഷാത്ര മേടില്ല.
അംഗ്രോഹം ബ്രഹ്മ ഞക്ഷാരങ്ങാർ, “എ നിവൃത്തിയുമില്ലാതെ
മട്ടനാ സമയം ഇംഗ്രന്ഥിച്ചു” നോക്കിയാൽ ഇരിക്കു എന്നെന്ന
കിലും സഹായാനം കാണും. ഇംഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ര ഇല്ലത്തുള്ള വര
സ്ഥാതെ ഭാഗായം കാണാനിടയാക്കുതു” എന്ന പറഞ്ഞു
യാതുക്കായി. നമ്പി വലത്തുരക്കെ മടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അ
നയാത്രയായി അവരുടെ പിന്നാലെ ചെന്നു. അവർ മുറരൽക്കി
രങ്ങുന്നതിനിടയ്ക്കു നമ്പിയും അവരും തമ്മിൽ ഒരു വെറി വ
സംഭാഷണം നടന്നു.

നമ്പി:—നിങ്ങൾ ആരാഖാൻാ?

ബ്രഹ്മഞ്ചക്ഷാരങ്ങാർ:—അതറിഞ്ഞതിട്ടു് എന്തു വേണ്ടം?

നമ്പി:—ഒന്നം വേണ്ടിക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾ കൈവല്യം മനഷ്യരല്ലെന്നു
തോന്തി. അതുകൊണ്ട് മോബിച്ചുതാണോ.

ബ്രഹ്മ. ക:—എന്നാൽ എങ്കിലും പക്ഷികളോ ദേവന്മാരോ ആ
ഞന്നു വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളണം.

നമ്പി:—നിങ്ങൾ ശ്വിംഗ് വന്നതെന്തിനു?

ബ്രഹ്മ. ക:—ശത്രുഗുംബ മിക്കിസൗക്കു് പ്രസിലിയും ഫ്രസിലി
യും പ്രചാരവും വല്ലിപ്പിക്കാണു.

നമ്പി:—നിങ്ങൾ എൻ്റെ പടിപ്പുംക്ക തിാവച്ചുരുത്തിനാണോ?

ബ്രാ. കു:—ആ സമയം ഇവിടെ ഇല്ലാത്തിനും അഗ്രിബാധയും ബാക്കാൻജീ ദൈ ദോഹരമായിരുന്നു. അതിൽപ്പെടെ തീരട്ടു എന്ന വിചാരിച്ചുണ്ട്. എങ്കിലും അതും ഇനി ദേശ കാലത്തുണ്ടാകും.

നമ്പി:—ഗ്രാലുംതിനു വെച്ചു കവറ്റ് എടുത്തു നായാടികൾക്കു കൊടുത്തെത്തന്തിനാണോ?

ബ്രാ. കു:—അവർ ടാസ്സുവത്തിൽ നായാടികളും. പിന്തുകളും എം. ഗ്രാലുംതിനു സമയം അതിക്രമിച്ചതിനാൽ അവർ ഇം ആപത്തിൽ വന്ന വിളിച്ചതാണോ. അപ്പോൾ സ്ഥാനത്തെത്തു കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ അവർ ശപിക്കുകയും ലുവിടെ സന്തതിയും സന്ധ്യയ്ക്കും നശിക്കുകയും ചെയ്തുമായി അണ. അപ്പെടെ വരും എത്തനു വിചാരിച്ചു് അപ്പുകാരം ചെയ്താണോ.

നമ്പി:—എന്ന പഴയിൽ ഉരുട്ടി വിട്ടുതാ?

ബ്രാ. കു:—ആ സമയത്തു് ആ പുഴയിൽ ഗംഗയുടേയും ധമന യുടയും സരസപതിയുടേയും സാന്നില്ലെന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെ സ്ഥാനം തെള്ളാൽ ത്രിവേണിസംഗമ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലം സിലിക്കമായിരുന്നു. അതു അപ്പേ സിലിക്കവാനായിട്ട് അങ്ങിനെ ചെയ്താണോ.

ഇതുയും പറഞ്ഞെപ്പോഴുണ്ടുണ്ടെന്നു അവർ മുഹാത്തിനിട്ടുകയും അവിടെയുള്ള ആൽത്തറയിൽ കയറുകയും അവിടെ വെച്ചു് അവർ അപ്പേരുരാഹി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബ്രാവമനക്കഥാരമായുടെ ആ സംഭാഷണം നിമിത്തം അവർ അംഗപിനിപ്പേഖമാരായിരുന്നുവെന്നും അവർ തന്നെയാണോ തന്നെ പരിശീകാനായി ആലീനേയും വന്നിരുന്നു ‘കോൺക്രെറ്റ്’ എന്ന മോബിച്ചുതെന്നും നമ്പിക്കു മനസ്സിലായി. ആംഗപിനിപ്പേഖമാർ അന്തല്ലാനും ചെയ്തു അ ആൽത്തറയിൽ വെച്ചു് ഇപ്പോഴുണ്ടുണ്ടെന്നും പത്രമിട്ട് അംഗപിനിപ്പേഖമാരെ ഒഴി

ചുപ്പോങ്ങൾക്ക്. അതുതുന്തെ നമ്പിമാക്ക് ചികിത്സാവിഷയ തനിൽ അനിതരസാധാരണമായ പ്രചാരവും മുസിലിയും സിലിച്ചതും അതു മല്ലതും അശ്വിനിദേവമാരുടെ സാന്നില്ലെന്നൊരുക്കാണ്ടാണെന്നും ഇനി വിശദിച്ചും പറയണമെന്നില്ല എല്ലാ. അശ്വിനിദേവമാർ അവരുടെ ക്രിയകൾ പററിയ മരുന്ന് തേച്ചു തുണി ചുരുഞ്ഞി സപ്ലൂം ചെഡിചൈറ്റതും വെള്ള തനിൽ കഴുതും നെററിക്കു പുരട്ടിയാൽ എത്ര തലവേദനയും തൽക്ക്ഷണം മാറ്റമായിരുന്നു. അതു പലദിംബം അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണോ. എക്കിലും അന്നാഹെത അതു മല്ലും അന്നും തനു അതു ദേവദൈവത്വത്തുമാർ പരിഞ്ഞിരുന്നതും ചോദ്യം എത്രയും കാലത്തിനു മുമ്പ് അഗ്നിഭഗവാനും അത്മാരമായി തനിൽക്കയും നൃത്താടക്കുടി അതു തുണി സ്നേഹശ്രദ്ധമായിപ്പോകയും ചെയ്യു. അശ്വിനിദേവമാർ കൊട്ടണ ഗ്രന്ഥം ഇടഴ്ച കൈകൊണ്ടും വാങ്ങിയതിനാൽ അതുതുന്തെ നമ്പിമാർ മല്ലപ്പാഴം മരുന്നുകളോ മരുന്നിനു കുറിച്ചുതോ മല്ലതു കൈകൊണ്ടും കൊട്ടണതാൽ അഡികം ഫലം കാണുമെന്നാണോ ഇനവിശ്രദ്യാസം. ഇനി അതു മല്ലതുജീവൻ ചികിത്സാവിഷയമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില അത്ര തകർമ്മങ്ങളിലൂറി കുടി സപ്ലൂം പറത്തുകൊള്ളുന്നു.

•സപ്പ് ഫ്രേഞ്ചുനായ സാക്ഷാത് തക്ഷകൾ ഓക്കൽ ഒരു ഉഡരഭാഗം നിമിഞ്ഞും അവശ്യനായി തനിൽക്കയാൽ ഒരു ഭ്രാവമുണ്ടാക്കുന്ന അനുഭവം യില്ലോ. അനുഭവം മല്ലപ്പാഴം നമ്പിയുടെ അട്ടക്കൽ ചെയ്യും തന്നെന്നു രോഗത്തിനും വിവരമറിയിക്കുകയും തന്നെന്നു ദീനം ഭേദമാക്കി അയച്ചാണെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യു. നമ്പി ഒരു മരുന്നു ചുക്കാവജീവനിൽ തനിൽ കലക്കി, അതു ഭ്രാവമണ്ണെനു അവിടെ കിടത്തീട്ടു, വാഴിൽ ഒരു കഴുതും വെച്ചും വലതു കൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു കൊണ്ടും, ഇടതു കൈകൊണ്ടും മരുന്നു കഴിലിൽക്കുടി ശീച്ചു കൊട്ടതും. അതു മരുന്നു സേവിച്ചു ക്ഷണത്തിൽത്തനു വയററിയും വേദന മാറ്റി അഞ്ചേം വൃശ്ചികം

സുവര്ണത പ്രാപിക്കുകയും, അരഞ്ഞവര്ണതാട്" നമ്പി, "ഈനി ചോകാം, ഈനി ഇത് ദീനം രഹികലുജണാകയില്ല" എന്ന പറയുകയും ചെയ്തു. അരപ്പും ആ ഗ്രാവമന്നൻ — "എൻറ രോഗം ശമിപ്പിച്ച കഷ്ടപ്പാട് നീക്കിയ മഹാനായ അങ്ങേ വണ്ണിക്കുന്നത് എനിക്കു വിഹിതമല്ലോ. അതിനാൽ താനെന്നൻറ സത്രസ്ഥിതി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ താനെന്ന ഒരു മനഃപ്രാന്തി. താൻ തക്ഷകനെന്ന പറയപ്പെട്ടുന്ന സപ്പ്‌മാണം. അവിടുന്നും എൻറ രോഗം ശമിപ്പിച്ചതിൽ എനിക്കു ഇള അപാരമായ സദ്ധനാശം നിഖിതതം ഇതാണെന്ന് അന്നറ ഹിക്കുന്നു. ഈ ഇല്ലത്ര ജനിക്കനാവരെ ആരെയും ഒരു കാലം ത്രാം സപ്പ്‌സംഡ ദംശിക്കുകയില്ല. അമവാ ദംശിച്ചാലും വിഷം വ്യാപിക്കുകയില്ല. ഈ ഇല്ലപ്പുംയിടത്തിനുകൂടു വെച്ചു് അ നൃനാരെയും അപ്രകാരം തന്നെ. എനിക്കു് ഇടത്രു കൈകൊണ്ടു് മരഞ്ഞാഴിച്ച തന്നാണ്ണല്ലോ എൻറ ടീനം ഭേദമാക്കിയതു്. അതിനാൽ ഈ ഇല്ലത്രും ഒരു ഇടത്രു കൈകൊണ്ടു കൊടുക്കുന്ന മരന്നിനം മറ്റും കുട്ടതൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നും ഇവിടെ തൊറാക്കുകയിലും സപ്പ്‌ദിശ്ചി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും —" എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു് ഗ്രാവമന്നാവേഷ്യാരിയായ തക്ഷകൻ അവിടെ നിന്നു് ഇരണ്ണിപ്പോകയും ചെയ്തു. •

അംഗ്രീനീക്കേവന്നാത്തെയും തക്ഷകൻറയും അന്നറഹം നിഖിതതം ഇപ്പോഴം അവിടെ കോങ്ക്ലേണ്ട് സപ്പ്‌ദിശ്ചിയോ ഇല്ലാതെ ആരും ഉണ്ടാകാറില്ല. തക്ഷകൻറ അന്നറഹംകൂടി നിലിച്ചപ്പോൾ ഇടത്രുകളിൻറ മാഹാത്മ്യം ഒന്നുടി വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്പിയുടെ ഇല്ലപ്പുരയിടം എക്കേണ്ടും നാലേക്കു രോളം വിസ്താരമുള്ളതാണു്. അതിൻറ നാലു മുള്ളുള്ളും ഓരോ സപ്പ് കാവുമുണ്ടു്. ആ ഇല്ലത്രും ഒരു ചുരയിട്ടിൽ വെച്ചു് അനുന്നരെയും ഇപ്പോഴം ചാവുകടിക്കുകയോ, കടിച്ചാലും വിഷം വ്യാപിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല.

രിക്കൾ പാനുമേകാട്ട് നന്മരിലാരിൽ രഹിക്ക തിന്മായിട്ട് ചികിത്സയ്യായി അന്നഃഥായിരുന്ന രോഗത്തിൽ നമ്പി ഒരു വാദത്തിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ സമയം മേകാട്ട് നന്മരിയും നമ്പിയുംകൂടി വെട്ടപണ്ഠ്യകാണ്ഡിരി ന സമയം അതി ഭുക്രാതീയായ ഒരു സപ്പ് അവരുടെ അട്ടക്കലേഷ ഇഴന്തുചെറാൻ. അതു കണ്ട് നമ്പി ദയപ്പെട്ട് എന്നിരോടാം ഭാവിച്ചു. അപ്പോരു നന്മരി, ‘ദയപ്പെട്ടകയും പരിശോധകയും എന്ന വേണ്ട, ഇവർ ഉപദേശക്കനാവരല്ല’ എന്നപറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും നമ്പിക്ക് നല്ല ഉറപ്പ് വന്നില്ല. സപ്പ് ഇഴന്തുചെറാൻ നന്മരിക്കും രിഖക്കവുമണ്ഡായില്ലെന്ന പരായണഭത്തില്ല ദ്രോ. അതു കണ്ണപ്പോരു നമ്പിക്കും ഒരു സമാധാനമായതിനാൽ തു യമാവുമ്പും നന്മരിയുടെ അട്ടക്കയ്ക്കുന്ന ചെന്നിരുന്നു. അപ്പോരു ആ സപ്പ് നമ്പിയുടെ അട്ടക്കലേഷ തലനീടി. അതു കണ്ണപ്പോരു നമ്പി വിണ്ടും പരിശോധിച്ചു് എന്നിക്കാം ഭാവിച്ചു. അപ്പോരു നന്മരി—‘വേണ്ട; അവിടെനുന്ന ഈ റിജ്ഞാം. ദയപ്പേണ്ടും, അതു ഉപദേശക്കാനല്ല; അതിന്റെ തലയുള്ളു് മുന്തൊ സുവാസേഭിഷ്ടതിനാൽ അതു നമ്പിയെ കാണിക്കാന്നായിട്ട് തവ നീട്ടിയതാണു് —’ എന്നപറഞ്ഞു. നമ്പി സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയതേപ്പോരു ആ സപ്പ് തതിന്റെ തലയിൽ സപ്ലും നീങ്കു് ഉരുണ്ടകൂടിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. നമ്പി നന്മരിയുടെ വാക്ക് വിശ്രസിച്ചു്, ഒരു വിധം ദൈർଘ്യത്തെ അവലുംബിച്ചു കാണ്ടു്, ഒരു ക്രമിയെടുത്തു് ആ നീങ്കു് കീറുകയും അതിനകത്തു് രജിനത്തിനുന്നു ഹല്ലിമുള്ളു് എടുത്തുകളുകയും അവിടെ ഒരു മരനു പുരട്ടുകയും സപ്പ് പതുക്കു മുറഞ്ഞി വന്ന വഴിയേ പോവുകയും ചെയ്തു.

എതാനം ദിവസങ്ങൾക്കാണ്ട് പാനുമേകാട്ട് നന്മരിക്കു് ദിനമാറി സുവാദുകയാൽ നന്മരി നമ്പിക്കു് പലവിധി

സമ്മാനങ്ങളിലോ മറ്റൊം കൊച്ചത്തു “യാത്രയാകി. നമ്പി പോകാ നായിട്ട് ഇരഞ്ഞിയപ്പോൾ അനന്തരാത്രയായി നമ്പുരിയും പിന്നാ ലെ ചെന്ന. ആ സമയം മനു “നമ്പി മുഖം ചുരുക്കത്തുകളും വിട സപ്പ് അവിടെ വന്ന. നമ്പി എനാക്കിയപ്പോൾ നീരെല്ലാം പോയി, മുഖവുശംഖാഡി, സപ്പ് തിനും നല്ല സുഖമായിരിക്കുന്ന തായി കണ്ടു. ഉടനെ ആ സപ്പ് വായിൽനിന്നു് ഒരു മാണിക്ര കൂല്ലു നമ്പിയുടെ മുവിൽ ഇട്ടുകൊച്ചത്തു. നമ്പി അതു കണ്ടു സംശയിച്ചു നിന്നപ്പോൾ നമ്പുരി, “ഒട്ടം സംശയിക്കേണാം, നമ്പി ദീനം ഭേദമാക്കിയതിനാൽ സന്ദേഹിച്ചു” സപ്പ് അതു “നമ്പിക്കു സമ്മാനം തന്നതാണു്”, എടുത്തുകൊണ്ടുപോകാം” എന്നപറഞ്ഞു. നമ്പി ആ മാണിക്രകൂല്ലുമെടുത്തുകൊണ്ടുപോ യുകയും ചെയ്തു. ആ നാഗമാണിക്രും ഇപ്പോഴും ആവത്തു നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു “ഇരിക്കേണ്ണെന്നുണ്ടു്” കേരംവി.

നവജൈവന്യവക്തനും നല്ല സുവർന്നം രസികനമായ ഒരു നമ്പുരി ക്ഷുഭ്രാഹ്മാധ്യിതന്നായിത്തീരുക നിമിത്തം പല വൈദികനാശരക്കോണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചിട്ടിട്ടും ഒരു ധാരവുമുണ്ടാക്കായും യാൽ ചെട്ടം അരുളേമാം ആവത്തു നമ്പിയുടെ അട്ടശരീര ചെന്ന വിവരങ്ങളും പറഞ്ഞു. നമ്പി സപ്പുന്നേരം മനസ്സുഭിരാജി വിചാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം, “ഒരു മുന്നാഴി പെയ്യവാവിന്റെ നേരു” സേവിക്കാമെങ്കിൽ തൊൻ ഇരു ദീനം ഭേദമാക്കാം. അ സ്ഥാത തൊനെന നല്ലും, ആരു വിചാരിച്ചാലും ഇതു ഭേദപ്പെട്ടു തൊൻ സാധിക്കുമ്പും” എന്നാൻരും പറഞ്ഞതു. ആതു കേടുപ്പോൾ നമ്പുരിക്കു വ്യസനം സഹിക്കാവാതെന്നായി. ആ തൊയാലും പെയ്യവാവിന്റെ നേരു “സേവിക്കാനു കാര്യം പ്രയാസം തന്നെന ഏന്ന തിച്ചപ്പെട്ടതാണി. ആവത്തു നമ്പി തന്നെ ഇഞ്ചിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും പിന്നെ വൈദ്യന്മാരെ കണ്ണതുകൊണ്ടു പ്രയോജനബോധമില്ലപ്പോ ഏന്ന വിചാരിച്ചു അരുളേമാം ഉടനെ ചാറുവട്ടത്താൽ ജേനം തുടങ്ങി.

“അന്താവി ചിതറി വീഴം നല്ല പേരാദ തന്റെ
വടക്കരെ മതതിൻ കീഴംചെള്ളു മെന്നോൽ തെശവം,
അമരകൾ പലവട്ടം ഒക്കെതാഴം ചാറുവട്ടം
വിലസിന കലബെദവം താങ്കളേറാനാക്കെന്നു.”

എന്നുള്ള പ്രാത്മനയോടുകൂടി അദ്ദേഹം പത്രണ്ട ദിവസം അ
വിന്ത ജീവ്യതിന്റെ ശേഷം തെ ദിവസം രാത്രികിൽ അദ്ദേ
ഹം അന്വലത്തിൽ കിടന്ന് “ഉണ്ണിയിരുന്നാപ്പോരു ആരോ ഓ
രാം അദ്ദേഹം എന്ന അട്ടക്കൽ ചെന്നു”, ‘പതിവായി രാവി
ചെ പുഴയിൽ ചെന്ന കൂളിക്കുന്നോരു സന്ധ്യാവര്ഷനം കഴിഞ്ഞാം
ബുദ്ധനെ പുഴയിൽ നിന്നു് മുന്ന കടന്ന (രണ്ട് കയ്യും നിന്തു്)
വെള്ളം എടുത്തു കടിക്കുന്നും. അങ്ങിനെ നാല്പത്തു ദിവസം
ചെയ്യാൽ ദിനം ഭേദമാകു്” എന്ന പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹ
തത്തിനു തോന്തി. ഇതു ചാറുവട്ടം അങ്ങളിലെപ്പുയുള്ള
തു തന്നൊയാണെന്നു് വിശ്വസിച്ചു് നന്ദുരി പിന്നെ പതിവാ
യി അങ്ങിനെ ചെയ്യുകൊണ്ടു് ഭജിച്ചു. അങ്ങിനെ നാല്പത്തു ദി
വസം കഴിഞ്ഞതപ്പോഴുണ്ടാക്കി ദിനമൊക്കെ ഭേദമായി നന്ദുരി സ്വ-
സ്ഥ ശരീരനായിക്കിന്നും.

അനന്തരം നന്ദുരി ആവത്തും നമ്മുൾ അട്ടക്കൽക്കൂട്ടു;
നു, “പെയ്യപ്പാമ്പിൻ നെന്തു് സേവിയ്ക്കുതെ തന്നു് എന്നുറു
ക്കിനും ഭേദമായി” എന്ന പറഞ്ഞതു. അപ്പോരു നമ്മി, “പിന്നെ
എന്തു സേവിച്ചു്?” എന്ന ചോദിച്ചെപ്പോരു നന്ദുരി, “നാം
ചാറുവട്ടത്തുപുനെ സേവിച്ചു; അല്ലാതെ നും സേവിച്ചില്ല”
എന്നപറഞ്ഞതു. പിന്നെ നമ്മി ഉണ്ണായ സംഗതികളെല്ലാം
വിവരമായി പറയാൻ പറഞ്ഞപ്പോരു നന്ദുരി ഭേദത്തിന്റെ
വിവരവും, അതിനിടയ്ക്കു തന്നീക്കു ദർന്നുണ്ടായതും പുഴയിൽ
നിന്നു വെള്ളം കോരിക്കടിച്ചിരുന്നതുമെല്ലാം വിസ്തീര്ണപറഞ്ഞതു.
ഉടനെ നമ്മി, “എങ്ങിനെയെങ്കിലും നന്ദുരിക്കു സുവാഡയപ്പോ,
അതു സന്ദേശംതന്നെ. എക്കിലും എന്നീക്കു ആ സ്ഥലമൊന്നു

കാണണും, നന്മാരി ക്രൂട് വരണ്ണം” എന്ന പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവർ രണ്ടിലേപ്പും ക്രടിപ്പോയി ചാതുവട്ടത്തെന്തി. അവിടെ അവലുക്കെടുവിൽനിന്ന് പുഴവക്കരുത്തുക്കടി കാച്ചി കുറം ചെന്ന പ്രസാദം അവിടെ ഒരു വലിയ പെത്തന്നാമ്പു് ചന്ത ചീന്തുകി ടക്കന്തും മഴവെള്ളു കൊടുത്തുക്കടി ഒരു നേരിൻ്റെ നേരു് പുഴയിലേ ക്കു് ഏകിക്കേശ്വരന്തും കണക്കിട്ട് നമ്പി നന്മാരിയോടു്, “ഹരാ, ഇതു കണ്ടവോ? ഇം നേരുംതുക്കടിയ ബുള്ളമാണു് നന്മാരി പതിവായി കടിച്ചിതന്നും”. മനാഴി നേരു് സൗഖ്യങ്ങൾക്കും നോ തോൻ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ മുനിച്ചുക്കാശിയിലധികം നേരു് നന്മാരി സേവിച്ചിരിക്കും” എന്ന പറയുകയും, തരിത നൊയെന്നു് നന്മാരി സമതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന രോഗന്തി നു് ഇന്നതു ചെങ്കുന്നുണ്ടെന്നും നിയുച്ചും നമ്പിക്കു് എത്തമാത്ര മുഖങ്ങന്നു്, ആതുതെന്ന ചെയ്യാതെ ആ രോഗം ദേശമാവുകയി ല്ലോം ഇതുകൊണ്ട സ്വജ്ഞമാക്കാണണ്ടെല്ലോ.

പാണ്ഡാരിക്കൽ രാബത്തുർ നമ്പി കള്ളന്ത്രപ്രകാരം തിരുവ നന്തപുരത്തു താമസിച്ചിരുന്നു. അക്കാദത്തു് കിളിമാന്തുർ കൊട്ടാരത്തിൽ അന്നനേരെ മുത്ത കോകിതന്നുരാൻു് ഒരു ദിന മണിഞ്ഞായി. ദിനം തണ്ണീർജാഹംഭായിരുന്നു. അതു വല്ലിച്ചു് എത്തു വെള്ളി കടിച്ചാലും മതിയാകാതെ നിലയിലായി. അങ്ങി നെ കണക്കില്ലാതെ വെള്ളി കടിക്കന്തു് ശരിയല്ലെല്ലാ എന്ന വിചാരിച്ചു് കുന്തി മുതലായവ ക്രടാതെ പ്രതിഭിനും തുറാൻ പത്തു് ഇളംനീരിൻ്റെ വെള്ളി എന്തുക്കടി കടിക്കുക എന്നാൽ പതിവു വെച്ചു. അതുകൊണ്ട മതിയായിട്ടല്ല, എങ്കിലും ഒരു കണക്കു വേണമെല്ലാ എന്ന വിചാരിച്ചു് അങ്ങിനെ നിയുധിച്ചതാണു്.

അങ്ങിനെക്കിരിക്കുന്നും കോയി നുരുരാൻു്, “എൻ്റെ ഇം ഭാവം ആരെക്കിലും മാററിയാൽ മാററുന്നവക്കും തോൻ ആയിരം ആപ കൊടുത്തെന്തും” എന്ന പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അങ്ങി നെ പാബിപാശം കേട്ടുപ്പൂർണ്ണ കിളിശാന്തു് കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു

തന്നും ആട്ടിയുടെ ഭർത്താവായി താമസിക്കുന്ന ആളും തിരുവനന്തപുരത്ത് വച്ചിയ കൊട്ടാരത്തിലെ ഒരു പൂജക്കാരാനും നമ്മിയുടെ ഒരു സ്നേഹിതനമായ ഒരു നന്ദി കോയിതന്നുംരാഞ്ഞു രഹാ ലൈന നിവയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന് നമ്മിൽെ കണ്ണ് വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞു ക്ഷൗംഖിച്ച് കിളിമാന്ത്രശ്ചേരു കൊണ്ണംപോയി. അവിടെ എത്തിയ ദിവസംതന്നു നമ്മി കോയിതന്നു രാഞ്ഞ കാണ്ണകയും, ഒരു മരുന്ന് കൊട്ടാരത്തു സേവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. പിറേരു ദിവസമായപ്പോരു തുറന്നിനാല്ലെന്നു കരിക്കു (ശ്രൂനീർ) കൊണ്ണം മതിയായി. അനും മരുന്നുകൊട്ടാരത്തു. അം ട്രണ ദിവസമായപ്പോരു ശ്രൂനീർ പത്രങ്ങളിൽ കൊണ്ണം. അം അദിനെ പതിനെല്ലു ദിവസംകൊണ്ണ് ഒരു ശ്രൂനീംബാധാരയും മതി മരുന്നും സ്ഥിതിക്കിരാതി. അംപ്പോരു നമ്മി, “ശ്രൂപ്പാരാം ഇ അദിനെ ശ്രൂനീർ കൊണ്ണം നാട്ടിവേക്കു എന്ന ഫോഫി വരും. മല്ലത്തനിന്നു പോന്നിട്ട് വളരെ നാഭായി” എന്നു പറ ഞ്ഞും ധാതുധായി. കോയിതന്നുംരാഞ്ഞു നമ്മിക്കു് തുറ ത്രപ കൊട്ടാരത്തു. നമ്മി എന്നു ഭിന്നാതെ സംഗ്രഹണമേരും, കൊട്ടാരത്തു വാണ്ണിക്കൊണ്ണ്, ഫോഫുകയും ചെയ്യു.

നമ്മി ഫോഫുകിന്നു പിറേരുഡിവസം മുതൽ കോയിതന്നുംരാഞ്ഞു ഭാഹാ വല്ലിച്ചുത്തുടങ്ങി. പതിനെല്ലു ദിവസംകൊണ്ണ് പുർണ്ണസ്ഥിതിയിൽ തുറാൻപാത്ര കരിക്കിന്നു വെള്ളംകടിച്ചാലും മതിയാവുകഴില്ലു എന്നായി. കോയിതന്നുംരാഞ്ഞു മല്ലു നമ്മിയെ വിളിച്ചു കൊണ്ണംവരുന്നുമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോരു നബുരി, “അതു പ്രംഭാസമാണു്, ഏക്കൽ തോന്ന വിപ്പുലിയായി. ശ്രൂ അതിനു തയാറില്ലു. അല്ലെങ്കിൽ ശ്രൂപ്പാരാ കൊട്ടാരത്തിട്ടുള്ള കുടാതെ മുൻപു ചാറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ആയിരംതുപാതികച്ചു കൊട്ടാരങ്ങാം. അദിനെ ചെയ്യാമെന്നു നിയേയുള്ളജീവിൽ തോന്ന പോയി നമ്മിയെ കൊണ്ണംവരും. ആ സംഖ്യ നമ്മി

വന്നാലുടനെ കൊച്ചക്കുകയും വേണം” എന്ന പറഞ്ഞു. നന്മ റിയുടെ അഭിപ്രായംപോലെ ചെങ്ങാടെനു് കോയിത്തന്മുരാൻ സമ്മതിക്കുകയും നന്മരി പോഴി വീണ്ടും നമ്പിൽ കൊണ്ടവ റികയും ഉടനെ കോയിത്തന്മുരാൻ ആയിരും അപ കെട്ടിക്കൊച്ചക്കുകയും, നമ്പി ചികിത്സിച്ചു ദീനം ദേശ്വേടത്തുകയും ചെയ്തു.

ആവത്തുകൂടുന്ന നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു് അപ്പോൾന്നാണു് വെവി ഭ്രംതിൽ അധികം വിഭദ്യമായം പ്രസില്ലമായായിത്തീരുക പതിവു്. അപ്പുൾ നമ്പിമാർക്കു് സപ്ലൈമായ കമ്മ്യൂണിറ്റായ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും പതിവാണു്. ഏകിലും തുരപ്പത്തിനും ചെക്കപ്പെടുന്നതിനും ആക്ഷം കാവുണ്ടായിരിക്കാറില്ല. ഇക്കും ഞ്ഞ 1092-ാമാണ്ട് കഴിഞ്ഞുപോയ അപ്പോൾ നമ്പിതന്നെ എററാവും വിഭദ്യമായം പ്രസില്ലമായിത്തന്നുവരുപ്പോ.

1092-ൽ കഴിഞ്ഞുപോയ അപ്പോൾ നമ്പിയുടെ ജ്യേഷ്ഠനായി രഹാജ്ഞാനായിതന്നു. അവിടേക്കു പറിപ്പും പ്രസില്ലി യും വളരേ കാവായിതന്നു. സപ്ലൈമായി ഉന്നാബദ്ധായയുണ്ടായിതന്നു. റെക്കൽ അവിടുന്നു് ഗൈപ്പാലത്തിനു സജീവം ഒരു സ്ഥലത്തുപോയി മടങ്ങിവരുമ്പോരു കൂതിരവട്ടത്തു വലിയനായ ഒരു ചില ട്രൗണർ കണ്ടക്കുടി. വലിയനായക്കു് അതികല ശ്രദ്ധാർ ഒരു വയറിൽ ചുംഗംഡായിട്ടു് ഇളയനമ്പിയെ കുട്ടിക്കാണ്ടു ചെല്ലുന്നായി അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ മുത്ത നമ്പിയെ കണ്ണപ്പോരും ഇളയനമ്പിയാണെന്നു തെററിലുറിച്ചു് കുട്ടിക്കാണ്ടുപോയി. വലിയനായർ വേദനയുടെ കാറിന്നും നിന്മിത്തം ആഫാരം കഴിക്കാൻ, ഇരിക്കാൻ, കിടക്കാൻ ചെയ്യാതെയായിട്ടു്, മകളിൽ ഒരു കയറു കെട്ടി അതിനേരൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് നിന്നു നിലവിലിക്കുകയായിതന്നു. നമ്പി അവിടെ എത്തിയ ഉടനെ, “എനിക്കു ഭാവം കുലശ്രദ്ധായി രിക്കുന്ന; അതിനു വല്ലതും വേണം” എന്ന പറഞ്ഞിട്ടു കളിക്കാൻ പോയി. നമ്പി കൂടി കഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോരു അഞ്ചും കരി

കും പത്രപതിന്റെ പുവനേഷ്വരം കൊണ്ടു ചെന്ന കൊട്ടത്തു. നമ്പി അതിൽ രണ്ട് കരിക്കെട്ടുള്ള് രൂപിച്ചു് വെള്ളം തമയി ലോചിച്ചു. ഒരു കരിക്കിൻറെ വെള്ളം കുടിച്ചു. രണ്ട് പഴവും തിനു. പിന്നെ ശോഗിയോട്, “കരിച്ച പഴം തിനാമോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. “വയ്യ” എന്ന വലിയനായർ പറഞ്ഞ മുപ്പാടം നമ്പി, “എക്കിലും പരിഷീച്ചനോക്കു്” എന്നു് പറഞ്ഞു ഒരു പഴമെട്ടത്തു ശകലം മറിച്ചു കൊട്ടുള്ളു് തീറി. അതു തിനു കഴിഞ്ഞപുംപാടം നമ്പി, “ഹുമുപാടം വേദന മുഖിനെ ഇരിക്കുന്നോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. “കരിച്ച കാവുണ്ണോ എന്ന സംശയം” എന്ന നായർ പറഞ്ഞു. നമ്പി കുറേറ്റു കുറേറ്റു യായി ഒരു പഴം മഴവൻ തീറിടി, “ഹുമുപാടം മുഖിനെ കുറിക്കുന്നോ?” എന്ന ചോദിച്ചു. “വള്ളരേ ദേശമുള്ളു്” എന്ന നായർ സമ്മതിച്ചു. പിന്നെ നമ്പി, “അവിടെ ഹുങ്ങാം” ഒരു പഴം കുടി തിനു് ഒരു കരിക്കിൻറെ വെള്ളം കുടിക്കു്” എന്ന പറഞ്ഞു. അതുയും കുടി കഴിഞ്ഞപുംപാടം വലിയനായർ, “ഹുമുപാടം വേദന ടെനിസ്പിൾ; എനിക്കു നല്ല സുവാഹയി” എന്ന പറഞ്ഞു. നമ്പി അരപുംപാടംനെന്ന അവിടെ നിനു് ഹറി ജീപ്പുംപാകി. വലിയനായക്കു പിന്നെ മരിക്കുന്നതുവരെ വരുന്നിൽ വേദന ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ല.

മെല്ലാത്ത സംഗതിയണ്ണായതു് ഒരു മീനംഡാസത്തിലോ കും. മല്ലുാധി സമ്മാനാം നമ്പി ചോയതു്. കരിച്ച നടന്നപുംപാടം വെയിലിൻറെ ചുട്ട കൊണ്ടു നടക്കാൻ വരുത്താതെ യാവുകയാൽ നമ്പി വഴിക്കു കണ്ണു ഒരു പടിപ്പുരാതിയ കയറി ഹുങ്ങാം വിത്രുചിച്ചു. അതു വലിയ ധനവാനായ ഒരു നായകു ദു വീടിനിൽക്കു പടിപ്പുരായിരുന്നു. അതു വീടിലെ കാരണവർക്കുണ്ടാലും കാഞ്ഞംതിനും വള്ളരേ ദോഗ്രം ചെരുപ്പുകാരന്മാരിരുന്നു. എക്കിലും അയാൾ കരിച്ച നാളായി ബധിരനായി നാരിന്നിരുന്നു. അതിനു വള്ളരേ ചികിത്സകളുാക്കേ ചെയ്തു

നോക്കിട്ടും ധാരതാത്തരവും കാണായ്യും അയാളിലും വീടിലും ഒരു മറൊളുകളിലും അതുന്തരം വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് നമ്മി അവിടെ ചേന്ന കയറിയതു്. നമ്മിനെ അറിയുന്നവരായി ആ വീടിലാത്തുനായിരുന്നില്ല. അപ്പോൾ നമ്മിച്ചും പരിപരയും ഒരാൾ ദൈവഗത്താം അവിടെ വന്നുവരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു സ്ഥാനം അവിലും പരിച്ചു വില്ലുക്കുള്ളില്ലെങ്കിലും ചെയ്തു. “നാനുകം ചൈവദ്രൂപാർ പരിച്ചു വില്ലുക്കുള്ളില്ലോ പ്രഞ്ചാഗിച്ചു നോക്കിട്ടും തെരുന്നവുന്നുണ്ടാകാത്ത സ്ഥിതിക്കും, വിശേഷിച്ചു ഫുമൊന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നിരിക്കാം; എക്കിലും ഇതു കൂടി ഒന്നു പരിക്കൊണ്ടിരുന്നുണ്ടായാം.” എന്ന വിവാഹിച്ചു് വീടുകാർ ആ പരിചിതൻ മുഖാന്തരം വിവരം നമ്മിനെ അറിക്കിക്കൊണ്ടും അതു ബന്ധിരാന കൊണ്ടു ചേന്ന കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മി ഉടനെ കുറച്ചു് കൊടുണ്ണു (വിളക്കിലോഴിക്കുന്ന ഒരു മാതിരി എന്നും) വരുത്തി രോഗിയുടെ തലയിൽ തേപ്പിച്ചു വെയിലത്തു പിടിച്ചു നിറുത്തി. തീ പോലെയുള്ള വെയിലത്തു കുറച്ചു നേരം നിന്നന്നും രോഗി വല്ലുതെ വിഷമിച്ചു. അയാളിടെ കുഴുപ്പുടു കണ്ണു് പീടിലും വല്ലും കുഴുപ്പിലും പിഴിച്ചിലും അലയും മുയും തുംഞ്ഞി. ടെക്കം രോഗിയുടെ അന്തിമ നമ്മിയുടെ അടക്കാൽ ചേന്നു്, “എൻറു പ്രിയപ്പെട്ട എക്കപ്പത്തൻ ഇണ്ടിനെ വെയിലത്തു നിന്നു് പൊരിയുന്നതു കണ്ണു് സ്ഥാരിക്കാൻ എനിക്കു ശക്കിയില്ല. രണ്ടു നാഴികയിലാധികം നേരമായില്ലോ അവൻ കുഴുപ്പുടുന്നു, ഇനിയെങ്കിലും കയറിപ്പോകാനുവദിച്ചാൽ കൊള്ളാം” എന്ന വ്യസനസമേതം കരണ്ടും കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്മി രോഗിയുടെ അടക്കാൽചുന്നു് രണ്ടു ചെകിട്ടതും ലാഡോ ‘ചീക്ക്’ വെച്ചു കൊടുത്തു. അതു കണ്ണു് വീടുകാർ പൂർണ്ണാധികം ഉറക്കെ നിവബില്ലിച്ചു. എക്കിലും തല്ലു കോണ്ടിരുന്നുടി രോഗിചു് ചേവി കേരംക്കാറായി. ഉടനെ നമ്മി അവിടെ നിന്നു പോവുകയും ചെയ്തു.

രെയ്യുൽ കോട്ടയ്യുൽ താമസിച്ചിരുന്ന എറാൾപ്പാട് തന്മാൻ ക്ഷയരോഗബാധിതനാകിത്രിക്കയാൽ ചികിത്സയ്ക്കും യി അനൈൻ നമ്പിക്കെ കൊണ്ടുപോകിരുന്നു. നമ്പി അവിടെ എത്തി, കണ്ണപ്പോരു തന്നെ രോഗം അസാഖ്യമെന്ന തീച്ച് ദൃഢത്തി. എക്കിലും അതു പായുകയോ ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് തരിച്ചല്ലപ്പോ എന്ന വിചാരിച്ചു് ചില വികിതസകൾ ചെയ്യുകൊണ്ടു് അവിടെ താമസിച്ചു. രോഗം പ്രതിദിനം വല്ലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. തന്മാൻ ഒപ്പി ലവലേശമില്ലാതെയായി. ക്ഷേമം കരണ്ടതതിനോടുകൂടി ക്ഷീനവും കലശലാഡി. “അചിയേംടക്കുടി ഒരു കുളച്ചുരാജാക്കിട്ടു് അപ്പോരു തന്നെ മരിച്ചും സകടമില്ല, അതിനു വല്ലതും നിറുത്തിയുണ്ടോ?” എന്ന തന്മാൻ നമ്പിയോട് ചോദിച്ചു. “അചിയുണ്ടാക്കാം” എന്ന നമ്പി മറവടിയും പറഞ്ഞു. അഞ്ചിനെയെല്ലാതെ പരിയതകളും എന്ന വിചാരിച്ചുന്നു് നമ്പി അഞ്ചിനെ പറഞ്ഞതു്. പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുപ്പോരും ‘ഹനി എന്താ നിറു നാ’ എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടു് നമ്പിക്കു മാറ്റുമെന്നും തോന്തിയില്ല. അപ്പോരു ജ്ഞാന്യും അവിടെ സമീപം “അച്ചില്ല” എന്ന ദേശത്തു് ചെന്നിട്ടാണെന്നു കേട്ടു് ഉടനെ ആളിയച്ചു് കോട്ടയ്യുൽ വരുത്തി വിവരമല്ലാം പറഞ്ഞു. ജ്ഞാന്യും നമ്പി തന്മാനനുചുന്ന കണ്ണു്, “എന്തു ക്ഷേമിയ്ക്കാണു് അവിടയ്ക്കു ഒപ്പി തോന്തനാതു്?” എന്ന ചോദിച്ചു. “എന്തിക്കും നാനിനും ഒപ്പി തോന്തനാിലു എന്നാൽ, ഒരു കുളച്ചുരാജുകിലും അചിയോട് കൂടി ഉണ്ടാൽ കൊള്ളിം മെന്നു് ശോശ്വതിക്കും. അചിയില്ലതാനും; പിന്നു എന്താ ചെയ്യു്?” എന്ന തന്മാൻ മറവടി പറഞ്ഞു. ഉടനെ നമ്പി ഒരു വലിയ സപ്രകാശി വിദ്വാന്മാളാക്കേ ഉണ്ടാക്കാൻ പറഞ്ഞു. ക്ഷേമം തിരി എല്ലാം തയാറായി ഹല വെച്ചു് തന്മാനനു പിടിച്ചെല്ലാം അവിടെ ഹയത്തി. ജ്ഞാന്യും നമ്പി എന്തോന്തു ഒരു മനന കയ്യിപ്പിട്ടു് തിരുന്നി ഒരു ഏറിയ തുളികപ്പോലെയാക്കി തന്മാൻറെ വാഴിൽ ഇട്ടുകൊടുത്തിട്ടു് ഇരക്കാൻ പരാത്യാ.

അതിരക്കിയ തുടനെ നെയ്യും പരിപ്പും കൂടി ദയവെള്ളു വോദകോ ടത്ത്. അത്⁹ ഉണ്ടു കഴിവെന്തപ്പോറു മുൻവിലഭേദപ്പോലെ ദയ ശ്രാവശ്രാം കൂടി മയനു കൊടുത്തു. “ഈപ്പോൾ ഒപ്പി തോനു നുണ്ണോ?” എന്ന നമ്പി മോബിച്ച്. “കരിച്ച കൂടി ഉണ്ണാമെ നു തോനുന്നണ്ട്” എന്ന തന്മാൻ പറഞ്ഞു. പിനെ കാ ഉൻ മുതലായവയും മോയും കൂട്ടി എക്കുണ്ടോ നാഴിയരിയുടെ ചോദം കുറേ പ്രമാണം കഴിച്ചു. തന്മാനു് വളരെ സന്തോഷമാവുകയും വെയ്ക്കു. ജേരുജ്ജുന്ന നമ്പി അനുവിടെനെന്ന താ മസിച്ചു. പിരീറ ദിവസം രാവിലെ ധാരയായപ്പോറു, “അ നാജൻ ഇന്നു വരുന്നുവോ?” എന്ന ചോബിച്ചതിനും, “ഞാൻ നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞു വരും” എന്നു് അനാജൻ നമ്പി മുഹ ടി പറഞ്ഞപ്പോറു ജേരുജ്ജുന്ന നമ്പി, “അതു ഷേണു ഇന്നില്ല കുൽ നാലു രാവിലെ പോയ” എന്ന പറഞ്ഞതിട്ടു പോയി. അനു രാത്രിയിൽ തന്മാൻ തീരപ്പുട്ടുകയും ചെയ്തു.

എ ജേരുജ്ജുന്നനമ്പിക്കു് പറിപ്പു് അധികമണഡാക്കിയെന്നി ലൈനു മാത്രമല്ല, കുറോളു കയ്യും യായയുമണഡാക്കിയെന്നു. എക്കിലും രണകപ്പുണ്ണും മററാക്കിം അതു ഉണ്ണാക്കിയെന്നില്ല. ചികിത്സ അപ്പോഴുപ്പോറു തോനുന്നതുപോലെയാണു് ചെയ്യു; ശാസ്ത്ര പ്രകാരമൊന്നമായിരിക്കുമ്പോൾ എക്കിലും നേം ഫലിക്കാതെ വരാറില്ല. എന്നു കാഞ്ചി തേച്ചിട്ടു രൈണ്ണുയും പിടിക്കാതെയാ കുദോരു അതുരകിലും ചെന്ന പറഞ്ഞതാൽ ജേരുജ്ജുന്നനമ്പി, കൂളിക്കുന്നതിനു മുമ്പാണുകുൽ ചുരുക്കുകിലും കുറേ മുള്ളുവെച്ച തത്തു് ഹട്ടത്തുകെക്കുക്കാണ്ടു് അവങ്ങെട തലയിൽ തേപ്പിച്ചുക്കും; കൂളി കഴിഞ്ഞതിട്ടാണുകുൽ എന്നു തലയിൽ ശീതുകൊടുക്കും. പിനെ അവക്കു പച്ചുള്ള ദേഹം മതി. ഒരു ദീനവുമണ്ഡാ കയില്ല. മും ജേരുജ്ജുന്നനമ്പി ഒരു കട്ടുദേശ്വരി മുള്ളിനേറു അവ താരമാണെന്നും ജനങ്ങളുടെ ഹടയിൽ ഒരു വിശ്വാസമുണ്ഡാ കുയെന്നു. അതിനേരു കാരണമായി ഒരു ദീനത്തിലും മുള്ളുക്കും.

അലഭ്രത്തുക നമ്പിമാർ വൈദ്യരാഘവം പറിക്കക കട്ടങ്ങേയും രി മുസ്ലിംകൾ അടക്കലാണ് പതിവു്. അതു പതിവന്നസരിച്ചു് ഇതു ജേരു ശ്യൻനമ്പിയുടെ മുത്തുനം അവിടെചെയ്യുന്ന പറിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നു. അന്നംബാധിതനു കട്ടങ്ങേരി മുസ്ലിം വൈദ്യരു സംബന്ധമായി ഭ്രാഹംകത്തിലുള്ള സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നോക്കിട്ടു ണഭാധിതനുവരെ. അഭ്രമം ഒരു ദിവസം ശിഷ്ടനായ നമ്പി യോടു്, “താൻ അപ്പാംഗാദ്ധ്യം, അപ്പാംഗസംഗ്രഹം, ചരകം, സുത്രതം മുതലായി ഭ്രാഹംകത്തിലുള്ള സകല വൈദ്യഗ്രന്ഥം ആ തു നോക്കിട്ടുണ്ടു്. ഇനി രഹാഗ്രമമേ ഉള്ളതു്. നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു് അംഗപിനിദേവമാർ കൊച്ചുത്തതായ ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൂടി എന്ന നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നാണു് ആഗ്രഹം. അതിനെന്നതാ നിവൃത്തി? എന്ന ചോദിച്ചു. അതിനു മുമ്പടിയായി നമ്പി, “അതിനെന്നതാ പ്രയാസഃ? അവിടെചെയ്യുന്നാനു ഇനിച്ചാൽ മതിയാണു” എന്ന പറത്തു. അതുകേട്ടിട്ടു മുസ്ലിം വളരെ സദ്ഗോഷമാണെന്നായതു്. ഉടനെ മുസ്ലിം, “രഘവി വളരെ ഭംഗിയായി. ഇങ്ങിനെതന്നെന്നയാണു് പറയേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ എല്ലാ വിഷയത്തിലും എല്ലായ്ക്കും ഉചിതമായതു തോനാട്ടു” എന്ന പറത്തു നമ്പിയുടെ റിമസ്ലി തു റണ്ട് കയ്യും വെച്ചു അനന്തരാമിക്കകയും പെട്ടുന്നു് അവിടെ കിടന്ന മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കട്ടങ്ങേരി മുസ്ലിം ഇവിടെ വന്ന ഇനിച്ചു അഴിംബാണു് ഇതു ജേരുശ്യൻമ്പി എന്നാണു് ഇന്നതുതി.

അലഭ്രത്തുക നമ്പിയുടെ ഇല്ലത്തു് അടക്കത കാലത്തുണ്ടായി അനവരിൽ പ്രസിദ്ധം യോഗ്യനമായിരുന്നതു് 92-ൽ മരിച്ചേപായ അപ്പോൾ നമ്പി തന്നെ ആയിരുന്നു. അവിടുന്ന കീത്തിയും വിത്തസവത്തും ശിഷ്ടസവത്തും ധാരാളമായി സാധാരിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആ ഇല്ലത്തുള്ള മുന്നു നമ്പിമാരെയും വൈദ്യരാഘവം ചാരിപ്പിച്ചതു് അവിടുന്ന തന്നെയാണു്. പ

ஒத்தாய் ராமபும்தும் படிவேவர்க்கபிடித், ஹனுமார் இழை வபேஞ்சு படுகாத்தின் கை வெற்றுமால் ஸமாபித்து பிகி ஈ நடத்திவிட்டா ராமங்கபிடித் அவர்க்கர் முதலாகி அனே கஂ வெற்றுமாக் அவிட்டதை ஶிஷ்யவழ்த்திக்கீழ்க்கால் வரா என்னோ.

92-ஆக் காலித்தோய் நவீனியங்க அநங்ஜங்காயிடும் கை ந வியுள்ளாயிட்டா. அடுத்ததின் பூஶவ சிகித்தாயிலா ஸ் அயிகா பூஸிலியுள்ளாயிட்டான்று. ஏரிக்கை கோடி கொட்டு ஸாந்திரி கோவிலக்கும் கை தங்குராட்சிக்கு பூஶவ வேங்கு குட்சைக்கீடு ஈண்வாடு லிவசுமாயிடும் பூஶவிக்காயையாகு அனேகஂ யாத்துற்மாரை வது தீக்காள்ளித்து. ஏழுவதும் அ ஸால்புமென் பார்த்து கஷித்தத்திட்டாக் கேஷம் ஹா நவீ சில விழுக்கர பூநோயார்டு தலை யூரூ பிடித்து யூரூ யாதொகை வோச்சும் பாராதெ பூஶவங்காத்தியதிகாக் கூடுதிரிப்பா டு தங்குராங் ஸாந்தாஷித்து நவீக்கை பீரஞ்சுவல ஸமாவித்து யத்து. ஹண்ணை அறுவட்டுக் காலிமாரைப்பூஶவித்து பாய காலைவெற்றாகு ஹனியு, அனேகஂ ஸங்கெதிக்கூட்டுள்ளது. வி ஸ்து உயித்தாகு பூஞ்சென்.

அறுவட்டுக் காலிமாரியில் சிகித்தாவிஷயத்தில் ஈயி கஂ பூஸிலியும் பூநோரவும் ஸிலிக்கக் காப்புமொக்காளும் பதிவென் முங்கு பார்த்திடுவதோ. அது பாரங்குமும் ஸஸரித்து ஹபூரார் அவிடென் அது ஸமாங் வகித்திரிக்கான்று முகாமங் நவீயியாளும். அவிட்டுத்து சிகித்தாவிஷயத்தில் ஸிலித்திடுத்து பூஸிலியும் பூநோரவும் செந் விலூரியலூ. அ விட்டேந்கூரித்து பூநேருக்காதொயைப்பற்றாஸமெழுத்தேநேதாக்காது காலை காலை அதிகியைாரவைசுரத்திலாயிக்கொட்டுவதும் மென்ன காலை ஹு வேவங் ஹுறுங்கொட்டு அவஸாநிப்பித்துக்காலை என்ன.

(கொங்காரன்னில் கைக்கீழி.)

യ മ പ ത .

ചുരാണങ്ങളിലും ഇതിഹാസങ്ങളിലും മറ്റൊരു കമാപ്പ അഖിയാര കാവുന്നാടകാദികളിലോ പാത്രങ്ങളായിട്ട് സപീകരിക്കുന്നോ മുഖത്തിൽനിന്ന് റൂത്രാസ്പ്രൈറ്റിയും ചിലപ്പോൾ സാധാരണ വെളകിക്കുമ്പിതിക്ക വിരോധമായും പ്രത്യേകമാണെന്നും പല ഭേദഗതികളിലും മനോധർമ്മപ്പോലെ ഉത്തരത്താശാഖ. ശാക്ഷത്തുകൂടിലെ ഭഞ്ജനത്തിനാൽ ഇതിനുന്നത് പ്രശ്നാന്തമാണെല്ലാ. ഭഞ്ജനത്തുമാരാജാവു കാട്ടിൽവെച്ച് ശക്തിയും ഗാന്ധി വിവാഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നാട്ടിൽ വന്നതിനുശേഷം അന്തപ്പുരവിഹാരാദികളുക്കുണ്ട് വിസ്തൃതിപ്പോയി എന്നും വാസ്തവം നായകനം, മനസ്സിൽനിന്ന് ഭാരതത്തുപോവാതെ തുന്ന മിസ്താന്തതിഞ്ചാണോ ഏന്നാണ്കാകാവുന്ന ശൈ നായികക്കം നൃനത യാദിന്തരിരാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി ഭര്ത്രാസാവിന്നുന്ന ശാപവുംകൂടി നായികക്ക കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ കമ ഭാരതത്തിൽനിന്ന് നാടകത്തിലേക്കു കാലിഭാഷയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ഇതിൽ ലെഡകിക്കുപ്പാവത്തിനു ദോജിക്കുന്നതു ഭാരതമേം നാടകമോ ഏന്ന സംശയിപ്പാനുണ്ടോ? സൈറസ്ത്രവതികളായ അനേകാശാന്തപ്പുര സുരീകളോടുകൂടിയ ഒരു രാജാവു സംഗതിവരാത്രം കാട്ടിൽവെച്ച് സംസ്കർത്തിനിടയായിട്ടുള്ള ഒരു സുരീചയ മരന്ന പോയി എന്നതു സംഭവിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതുനു കാളി ഭാസന്ന ശക്തിയുടെ സവിക്കേണ്ടിയും രാജാവിനോട് പറയിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നമില്ല. അതുകൊണ്ട് ലോകുപ്പാവത്തിനു തക്കവണ്ണം തുന്നാണോഷ്ഠാർ കലന്തിട്ടുള്ള കമാപ്പയുംനാർ കാവുന്നാടകാദികളിലേക്കും ചുരാണാദികളിലായിരിക്കും അധികമാണും രൂക്തമാകുന്നു. നമ്മുടെക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യോഗ്യ റാങ്കഡ ജീവചരിത്രമരിവാൻ പ്രധാനമാ

യിരിക്കേ പുരാണാദികളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടുട്ടിട്ടിള്ള ഓരോ മഹാ നായനു സ്വപ്നാവശ്യന്തിനും അചിക്കന്തും ഉപകാരമാക്കാ തിരിപ്പാൻ തയ്യാറാണ്.

യമ്പുത്രാണല്ലോ ത്രീഖരാഭാരതത്തിലെ കമാനായകൾ. അദ്ദേഹത്തക്കിട്ടു താഴെ അതിക്കൂലയാം അല്ലോ പ്രസ്താവിക്കന്തും. പാണ്ഡുമഹാരാജാവിശൻറെ സ്വപ്രാഭരോധന ത്തിനും ശേഷം ശത്രുംഗം-പ്രത്യക്ഷിപ്പിനും ധന്മുന്നാപുരത്തി ലെത്തിയതിൽ പിന്നെ തന്റെ വലിയ തുന്നായ യുതരാഷ്ട്രരെ അപ്പുന്നപ്പോലെയാണും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നതും. പ്രതി രാഷ്ട്രം തന്റെ മക്കളോടൊന്നിട്ടും പാണ്ഡുപുത്രനാരായ ധർമ്മ പത്രാദികളെ കൂപാവാന്തരം അട്ടക്കൾ വിഭ്യാല്പ്രാസം ചെങ്കി പ്രിച്ചു. അക്കാദാവത്രും രഹനല്പ്യാധനത്തിൽ ഇം കട്ടികൾ കൂടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നും കുലിസ്സാമാനം കിന്നറിൽ വിശ്വദോധി. അതെടപ്പാൻ വയ്ക്കാതെയിരിക്കുന്ന സമയം ഭാത്രയോടും പ്രതി നോടും കുടി അപിടെ ഒരു ബ്രാഹ്മണനും ചെന്ന. “മുനി ദിവ സമാധിച്ച ഭക്ഷണംകിട്ടാതെ വിശ്വനാ കിടന്നാലുണ്ടുന്ന ഏങ്കണ്ണം കേൾക്കുന്നും തരാമകിൽ നിങ്ങളുടെ കുലിസ്സാധനം എടുത്തുതരു” എന്നും “അതു ബ്രാഹ്മണനും പറഞ്ഞെടുപ്പാരും അനുകമ്പയോടുകൂടി ഭക്ഷണം തരാമെന്നും എറാറു പറയുവാൻ ധർമ്പുത്രൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ. പാണ്ഡുവാലരാജുംതുനിനും ഇപ്പോംഗഭരതാടക്കൂടി വരുന്ന ഭ്രാണാവാന്തരായ അതു ബ്രാഹ്മണനും നേരാര ധർമ്പ തർക്കാനിഥി പിന്നീടു കുരഞ്ഞാശംവന്നാൽ ദൗത്യക്കാശം എന്നിനും പ്രസിദ്ധിക്കുന്ന കാരണമായിത്തീർന്ന്. കുരക്ക ലാചാന്ത്രനായിത്തീർന്ന ഭ്രാണാവാന്തരം അട്ടക്കൾ ഇവരുടെ അതുഡിവിഭ്യാല്പ്രാസം കൂഴിപ്പിത്തതിനാശേഷം യുതരാഷ്ട്രമാണ് കുടുംബം തന്റെ ധർമ്പമാരിൽ പ്രതിപത്തി അധികമായി തോന്തി തുടങ്ങാം. എന്നാൽ മറരിളിവക്കല്ലോം ധർമ്പത്രാശായിരുന്നു അധികം പ്രീതി. അദ്ദേഹത്തിനും ഭാക്ഷിപ്പാദിത്തം ആണ്

ହୀଲାଙ୍ଗୁ " କାରିଗିର କାରିଗିର । ନାହିଁକାହିଁଛି ପ୍ରତିପତ୍ତି କାରି ନାତିଗିରିଫେରାଳି ଯାଏସୁଧାରିତିରେ ରାଜ୍ୟାବକାଶିଯାଏ ଯମ୍ଭପୁତ୍ର ରେ ଉପାଯ ରାତିରେ ବାରିଗାଵରତନିରେଲେକଷ୍ଣ ମାରିଖାନ୍ତାମସିଫ୍ଟି କିବାଳ ଯୁତରାଷ୍ଟର ଆଲୋଚିତ୍ତ । ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟଲାଭରିତିରେ ପ୍ରତିବେଳୀକାହିଁ ପାକଷ ଜୀବମାନିକା କ୍ରି ନିମିତ୍ତରୁମାତ୍ର ହୁଏ ନମଲଂ ମାରିବା ରୁକ୍ଷକାରୀକାଣଙ୍କିରେ ସମଗ୍ରୀକାଣଙ୍କିରେ ଯମ୍ଭପୁତ୍ରର ନିର୍ମାଣରୁ ସମତିତ୍ତ । ହୁଏ ପ୍ରାଚୀତି ତଥା ପ୍ରାଚୀକରିକାହିଁ ଅନ୍ତରେମନିରେର ପେରିଲିପିତ୍ତ ପ୍ରତିପତ୍ତିକାହିଁ କାରିଗିରି ରାଜ୍ୟାବକାଶିଯାଏ ବେତ୍ତା ବାହିବିଷ୍ଣାବିକାଳେ କାଣଙ୍କିରେ ପାଣୀଯବର୍ଣ୍ଣର ନାହିଁଫ୍ଟିକିବାଳ ଚେତ୍ତିରାଯ ଛଣ୍ଡା ଯକାଳିକାଳର ଚତିପ୍ରଦେହର ରୁକ୍ଷକାରୀକାଣଙ୍କିରେ ଧୂସାରଂ କାଣଙ୍କା ଯାତ୍ରା ପୁରୁଷପ୍ରଦେହର ବିଭିନ୍ନର ଯବନ ଭାଷ୍ୟରେ ବଜ୍ରାତ୍ମକ ପାରତିକିନ୍ତିରେ ନୃତ୍ୟର ଯମ୍ଭପୁତ୍ରର ଚେତ୍ତୁ ନିର୍ମକତାତଥକାଣଙ୍କିରେ ନିର୍ମାଣମାତ୍ରାଯିତ୍ତିରେରେବକାହିଁଲୁ ଅନ୍ତରେମନିରେ କାରିତ୍ତାକାଳର ନାନାଜନମାରୋଟିର ନାମରେଯାଟିର କ୍ରି ପ୍ରାଚୀନାସମ୍ବେରଂ ଚେତ୍ତେ ଶତିବରି । ଶୈମଶେଷରେର ମିଳୁଣ୍ଠବ୍ୟାଯଂ, ମହାରାଜୀଙ୍କାରୋ କୁଞ୍ଚୁବରଂ, ବୁକାବ୍ୟାଯଂ, ହୁବାରୁ ଅନ୍ତରୁନିରେ ଗନ୍ଧାର୍ତ୍ତବିଜ୍ୟଂ, ଲକ୍ଷ୍ମୀରେବରଂ, ହୁବାରୁ ହୁଏ ପ୍ରାଚୀନାସମ୍ବେରତାରେରେ ପବମାଣୁ । ପାଣୀଯାଲୀ ସପ୍ତଯାବରତିରେ ଶେଷମାଣୁ " ପାଣୀଯବର୍ଣ୍ଣର ମରିଛୁଟିରେଲୁଗା ଜନାପରିକାରିଯାରାଯତ୍ର ।

ജേയ്യാനാഞ്ചുരണ്ണുപേരും ക്രടി പാഞ്ചാലിയെ വിവാഹം ചെയ്തു് എത്തോളം അംഗിരായിരുന്നു സാധാരണ സംഗ യിക്കാടുള്ളതാണോ൦. “രൈ യുചത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ രജ്ജു കെട്ടാറണ്ടുകിലും ഒരു രജ്ജു പല യുചത്തിൽ ക്രടി കെട്ടുന്നതിനു വിധിച്ചിട്ടില്ലോ.” എന്നാൽ ശരന്മാപദ്ധതിമാരും വേദവാക്കും കൊണ്ടും ഏതുകുളേക്കൊണ്ടും ഒരു സ്ഥീശം അനേകകും തെത്താക്ക നായണ്ഡാക്കന്നാൽ നിഷ്ഠിലുമാണാല്ലോ. അങ്ങിനെയിരിയേക്ക ധമ്പതുവർത്തകനായ ധമ്പതുത്രൻ നാഃനാജമാരാട്ട് ക്രടി പാ

മാത്രലപ്പതനായ തുടക്കപ്പെട്ട സകല രാജാക്കന്മാരേയും എന്നാണ് ചീട്ടിനും പിന്നാണ് കീഴടക്കി റാജസൂയ യാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ മഹാപുത്രപ്പെട്ട മഹാഭാരതം സ്വല്പസില്ലമാണെല്ലോ.

ചതിയന്മാരാണെന്നു് അറിവന്തുകൊണ്ടു് ഭദ്രാധനാദിക ഭോട്ടു് ഇള്ളേം ചുത്രപൊയതിയതു് എന്തുകൊണ്ടാണു്? ‘നാടം നഗരവും വീടും കടികളിൽ’ കലിച്ചു കളിത്തു്, അന്നജന്മാരേയും തന്നേയും പാശ്വാലിയേയും പശ്വയം വെച്ചതു് മന്ത്രാദ്ദേശബന്ധം ഒഴിയുവുമല്ലോ? ഭൂളാസന്ന രാജസഭയിൽ വെച്ചു് ഭാഞ്ഞുടെ വന്നുകേൾപ്പും ചെയ്യുന്നതു കണ്ണംകൊണ്ടു് മിണംതിന്നന്നതു പെരുങ്ങപ്പെട്ടിനു തക്കതായോ? എന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു് സദായാനു പറയാം. ‘അതുമല്ലോനു നിവത്രേതത പ്രതായച രണ്ടായച’* എന്ന രാജസൂയഷതിൽ വെച്ചു ചെയ്യു ശപമംനിമിത്തം പോരിന്നോ ചുതിന്നോ വിളിച്ചാൽ ധർമ്മപുത്രക്കു് പോകാതിരിപ്പും നിവൃംഖിയില്ല. എടയുടെവെച്ചു പിൻ വലിക്കുന്നതോ സത്രാട്ടിനും വിരയമ്പാറിനും പോരാത്തതാണെല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു് തന്നെറ സകല മുത്തുകളിൽ അന്നജന്മാരേയും തന്നേയും ഭാഞ്ഞേയും കുടി പണയം വെള്ളേണ്ടിവന്നതു്. ജയാപജയങ്ങൾ ഇംഗ്ലൈന്മാനാണെല്ലോ. എന്നാൽ പാശ്വാലിയെ പണയം വെച്ചു കാഞ്ഞാൻിൽ പ്രതമത്തുംകുടി സപ്രത്തു ചുണ്ണിക്കൊണിച്ചു പണയം വെക്കുന്നതു യക്തമല്ലെന്നും വിശ്വേഷിച്ചു് പണയസ്പദാട്ടിനു്, അതായതു് അടിമയായ ധർമ്മപുത്രക്കു്. ഷുഠിസപ്തതായ പാശ്വാലിയിലിളജ്ജ അവകാശം നശിച്ചതുകൊണ്ടു് പണയം വെള്ളുംഉള്ള അധികാരം നശിച്ചവനും ഒരു ഭാഗമായം, ഏല്ലാ സപ്രത്തുക്കുണ്ടും പണയം വെച്ചുപെട്ടാം തന്നെ

* പോതം പ്രത്യും അന്നാബന്ന കംലാത്ത് ക്രൈപ്പംലെ വിരയമ്പംകായിട്ടുണ്ട് രാജാക്കന്നാർ വിചാരിച്ച വന്നിന്നന്നതു്.

പാശ്വാലി അതിലുംപെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെനും, അമവാ സ്ത്രി ല്ലേക്കിൽത്തനെ ഭാഗ്യം ദിന്താവിനു് എപ്പോഴും അടിമയായതു കൊണ്ടു് ധർമ്മപത്രക്ക് പാശ്വാലിയെ പാശയം വെയ്ക്കാണെങ്കിൽ അര ഡികാരമുണ്ടെനും ഒരു ഭാഗക്കായും വാദിയും നാതായ ഈ വിഷ യത്തിൽ ഭീഷ്മദ്രാണാഭികർക്കുപോലും ഒരു തീര്ത്ത് കല്പിക്കുവാൻ സാധിയ്ക്കുംതന്നെനു്. അതു് എങ്ങിനെന്നെങ്കിലും ഇരിക്കേട്ട; ധർമ്മപത്രര സഃഖ്യാചിത്രംതോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ത തതി അനീതിയാണു തരമില്ല. എന്നെന്നും താൻ അടിമ യായിരിക്കുന്നവസ്ഥക്കു് എജമാനൻ കല്പിയുംനാപ്രകാരം ചെ ഇംഗ്ലീഷും നിറ്റണ്ണിയും തല്ലപ്പോ. അസ്പത്രതനാകയാൽ പാശ്വാലിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷംപവും കണ്ണനിനു് സഹിക്കുകയേണ്ട അനുഭൂതി? ‘ധർമ്മസ്വർഹത്വാദി’ എന്ന മാതൃമാണു് സമാ യാനും.

ചുത്തുകളിയിൽ തോറു കാട്ടകേരിയ ഉടൻ ഭീമസേനൻ കൂദാശം നശിപ്പിപ്പുന്ന് ഉടനേ പുരപ്പേരുകേന്നുമെനും മറ്റൊ ചൊടിപ്പുപറത്തു ചാടിപ്പുറപ്പേരപ്പോൾ ഭാര്യയനാഭികളിടെ അംജലിയെ സയുക്തിക്കമാറി പറത്തു ബോല്പുപ്പെട്ടതി ക്ഷമിപ്പിച്ചു് തരുക്കിനിരത്തിക്കാതിൽ ധർമ്മപത്രക്കു ക്ഷമയും, സത്രനിഘ്യയും, ധർമ്മബന്ധിയും, നീതിനെപുന്ന്യുവും, വാശി തപവും വഴിപോലെ വെള്ളിപ്പെട്ടനാതാണു്. വനവാസകാലത്തു പതിനേണ്ണായിരം ഗ്രൂവമനക്കു് അക്ഷയപാത്രംകൊണ്ട മുഖ്യാ നും കൊട്ടത്തുചേണ്ടന്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭേദവ്യാവമനാക ക്കായും, ദരണംക്കായിയും, ദയാലുപതപവും, ഏഡാന്തവും, ആവ റക്കാലത്തുപയോഗിച്ചതാകയാൽ ഇരുട്ടുരു വിളക്കപോലെ അത്രയികം പ്രകാരിക്കുന്നു. വനവാസകാലത്തു സർവ്വതപ ജനമാരായ അനേകം മഹാപിംബാങ്കു സംസ്കർത്തനിനാടിയാക യാൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരുവികമായും ലഭക്കിക്കമായുമെങ്കിൽ അറി വു് ഉത്കാഖിവരുത്തു കാഞ്ഞപോലെ അധികം തുലിയും മാ

ററം കൂടിയതാവാനിടവനാട്ടണ്ണം^o. വനവാസത്തിലേക്കാൽ അം അഞ്ചാതവാസത്തിലാണ് അഭ്രമഹാനിന്റെ സഹനശക്തി അധികം പ്രകാശിച്ചിട്ടുള്ളതും.

പാണ്ഡാവിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷേപം കണ്ടു മിണ്ടാതിങ്ങന്തി നേരക്കാഴ്ചം കീചകൻ്റെ ചവിട്ടം കൂട്ടം തടിയും ഏറ്റു സകട പ്ലേറ്റ് വിരാടസബ്യിൽ ചെന്ന ആവലാതി പറയുന്ന പാണ്ഡാവിയുടെ സ്ഥിതിക്കണ്ടു സഹിച്ചതാണ് അധികം അഭ്രതം.

ഭാരത യുദ്ധം നാണ്ഡന സകല സന്നാഹജ്ഞാളം ഒരു ക്ലിക്കതിന്നാശേഷം ഭാഗ്യാധനാബിക്കോട്ടും വളരെ താന നിലയിലും സന്ധിക്കുന്ന മാമതിച്ചുകൊണ്ടു ഭഗവാനെ കൂതിനയച്ചതിന്തന്നും അഭ്രമഹതിന്റെ വംശദൈഖ്യം പുജാവാസലും, പ്രജാവാസലും, ദോക മന്ത്രാദയമല്ലാതെ മററാനുമല്ല തെളിയുന്നതും.

യുദ്ധത്തിനും ഇരുക്കുന്നതിന്റെ മലപ്രതിക്രിയ വെച്ചും ആതതാഴികളായ ഭീഷ്മദ്രാണാഭി തുരക്കന്നാരോടും യുദ്ധത്തിന്നാശവും ഇയത്തിന്നന്നഗ്രാഹവും വാങ്ങിച്ചതിൽ അഭ്രമഹം കാണിച്ചിട്ടുള്ള നിഷ്പചടമായ ഇരക്കുന്ന ഏററവും പ്രശംസക്കുന്നതുതന്നെ.

യുദ്ധത്തിൽ ധർമ്മപത്രക്കൾ ഇയം കിട്ടിയെങ്കിലും യുദ്ധത്തും വിട്ട് ചില അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന പറയാതിരിപ്പാണ് നിരുത്തിയില്ല. ഇരുന്നാമുണ്ട് ഭ്രാവമണ്ണഗ്രേഹ്യനമായ ദ്രാണാഭാത്രം ചാത്രം^o അശേപത്മാമാവിനെ കൊന്നവെന്ന ത്രാഖപ്ലേശാശി പാണ്ഡു വില്ലവെച്ചിട്ടും അഭ്രമഹതിനെ കൊലപ്പെട്ടതിനുള്ള കപടമാണെങ്കായ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ നിർമ്മാണപ്രകാരമാണെങ്കിലും ധർമ്മപത്രക്കൾ എന്നെന്നേക്കും പദ്മാസാപത്തിനു കാരണവും പ്രത്രക്ഷയ്ക്കും ഭ്രസ്തംമില്ലാത്ത തന്റെ തേരും താനാശോക യാൽ അധിക്കരിക്കുന്നതിനു നിമിത്തവും ശ്രീചൂഢാലോചിയാത്തതും ആയ ഒരു വലിയ അധികമാണെന്നു പറയാതെ കഴിയുന്നതല്ല. അധികമാണെന്നും ശരൂജയം സാധിക്കും എന്നായി വരുന്ന

യമ്മ സകടത്തിൽ അധികാരിയായാണ് നൃായമാണാനുള്ള ഭേദവലോകനടവടി മാത്രമേ ഇവിടെ ശ്രദ്ധാർഹിക്കാണാം ഒരു ദിവസം യമ്മാധികാരിയായ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ വിധി.

എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടാണ് യമ്മപുത്രക്ഷേമം മനസ്സുമായാണ് വന്നില്ലെന്ന മാത്രമല്ല മററിയ വലിയ പദ്ധതിയാപത്തിനാക്രമി ശുട്ടയാക്കി. യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിന്റെ ഫലങ്ങൾ, പാശ്ചാത്യരാധായ ബന്ധുക്കളുടെ ശ്രദ്ധക്രമിയ ചെയ്യാനാരംഭിച്ച ഫ്ലോറി, ‘ആലൂം ഉഭക്രമിയ ചെയ്യേണ്ടതു കണ്ണന്റെവൈദികിയാണ്’ എന്നം, ‘ആ മഹാപുത്രൻ കന്തിന്റെവിജയാട പ്രമാഥത്തുനാണ്’ എന്നം അമ്മതനെ പറഞ്ഞതിന്റെവാനിടവന്നേതാടക്കുടി, ‘വാസ്തുവത്തിൽ പാണ്ഡുമഹാരാജാവിന്റെ രാജുത്തിനു താനാണവകാശി’ എന്നുള്ള വിചാരത്തിനേൽക്കു ഇതേവരെ പ്രവൃത്തിച്ചതു മഴുവൻ തെററാണെന്നുള്ള ദ്രിശ്യവിശ്വാസം ആ മഹാധികാരിക്കുന്ന മനസ്സിൽ കടന്നാക്കുടി.

‘പാണ്ഡുമഹാരാജാവിനു’ ഒരു സപ്തത്തിനില്ലാത്ത സമിതികൾ, ക്ഷേത്രങ്ങളാരായ പുത്രങ്ങാരിൽ വെച്ചു’ താൻ ജ്യേശ്വരനാക്കയാൽ അഭ്യേഷണത്തിന്റെ രാജുത്തിനു നൃായമായ അവകാശം തനിക്കുണ്ടാണ്’ എന്നായിരുന്ന യമ്മവിജയിയായ യമ്മപുത്രക്ഷേമം അഭ്യന്നവരെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിചാരം. കന്തിന്റുതന്നാരിൽ ജ്യേശ്വരൻ കണ്ണനാണെന്നുള്ള ഗ്രം തത്പരം അറിഞ്ഞാലും, ഒന്നരാമിട്ടു തനിക്കുവകാശമില്ലാത്ത രാജുത്തത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൊണ്ടും നടത്തിയ നടവടിയെക്കു തെററിപ്പോയി എന്നതോന്നിയതിൽ അഭ്യേഷം അത്രത്തെപ്പറ്റവാനില്ല.

‘സംഘമ്മത്തെ രക്ഷിപ്പുന്ന വേണ്ടി ചില അധികാരിയാണ് ചെയ്യാലും ഭോഷമില്ല’ എന്നുള്ള രാജധികാർ തത്പരത്തെ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പ്രാവൃത്തിച്ചു ചില ദിവസാന്ത്രജ്ഞം കാണിച്ചു എങ്കിലും അതൊന്നും തനിക്കു പറയുന്നതല്ല. തന്റെ ധർമ്മം,

ജ്ഞാനാധ കല്ലറൻറ ആജത്തേനസരിച്ച നടക്കക മാത്രമാണ് എനിരിയ്ക്കു അതിയമ്പിഞ്ചുനു, മഹാഭാഗവത്തിൽനം, ഗംഭീരാദ്യനം, ‘അംശ്വനനെ ശോക മറു നാലു പാശ്യവന്നാരെ യും എറ്റവനാലും താൻ കൊല്ലുകയില്ല’ എന്ന് അമരയോട് വാദംശം മെയ്ക്കിട്ടിട്ടു ഭാതുവസ്തുവാം, കരണാനിയിയം, അതു ദിത്രുപത്രം, തബർന്ന അട്ടതു അഗ്രജനമായ ആ കല്ലറനെ അനഞ്ജനായ അംശ്വനനേക്കാണ്ടി നിന്ത്യുന്നുപുൾ്ളം, വീംമ്പള്ള ക്ഷേം വികലമായ പിയം വധിപ്പിച്ചതോക്കുവോടു ഉഷ്ട പശ്യാത്താപം ധമ്പചത്രങ്ങട മനസ്സിൽ നിന്നൊണ്ടിനെ മാത്രതു പോകം? അതിനും പുറമേ, മുക്കനാമനായ ഭ്രാന്താവാൽ അസ്ത്രം ചാരണ്ടു വില്ലു് വെയ്ക്കിച്ചു കൊല്ലിച്ചതും, പിതാമഹനം, തജ്ജഥിടുമെൽ അതിവാസല്ലാത്തിട്ടു വന്നം, കുവുലനമായ ഭീഷ്മര (അദ്ദേഹത്തിനോടു് അനവാപം വാഞ്ചിട്ടാണകില്ലു്) ശരംഹന തതിൽക്കിട്ടുന്നി ശ്രതിഃമാരംഭായ ഇഹലോകനക്കം അനഭവിപ്പിച്ചതും ധമ്പചത്രക്കും പശ്യാത്താപ വിശ വുക്കു ത്തിന്റെ ചെറുനാരായ വേദക്കള്ളായിരുന്നു. സപ്തനം കരകുവം മടിച്ചതും, ബന്ധുക്കളിം മറുമായ കുന്നേക്കു രാജാക്കന്നാരുടെ വംശം നശിപ്പിച്ചതും, നാനാരാജ്യവാസികളായ വളരെ വളരെ വിരച്ചണമാരു ധപാസനം മെയ്ക്കുരു, ഇവയുടെയോക്കു അമമാർ, ഭാന്തുാർ ദിലാരയ അസാവ്യം സ്ത്രീകളെ ‘കള്ളിയം കരിയായി’ ആജീവനാന്തം വ്യസനിപ്പിച്ചതും, പടച്ചിലവു നിശിത്തം പരക്കു നാട്ടിൽ നാള്ഞാരിപ്പും പിടിപ്പിച്ചതും മറും തണ്ണെന്ന ഒരുവന്നെന്ന ധമ്പവിരോധങ്ങളായ ആഘോഷനകരകൊണ്ടു് താന്ത്രനെ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ മഹാചാപങ്ങളാണെന്നു വിഹാരിച്ച വിവാഹിച്ചു, വിഷാദിച്ചു ഭിവസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങിയതില്ലാതെ ധമ്പചത്ര ധമ്പചത്ര മുഖ വിജയംകൊണ്ടു് ലേശമെങ്കിലും സന്തോഷിക്കുകയല്ലോ ഉണ്ടായതു്. എന്തിനിന്നും പറയുന്നു താൻ മഹാരാജാധിരാജനായി വാണിംകൊണ്ടു് രാജസുരയർഗ്ഗം,

മുതലായ പലവിധി പുസ്തകങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളവയോലും തനിക്ക് വിധിതങ്ങളുണ്ടുയാൽ വികമ്മങ്ങളായതെങ്കിലും എന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്തിച്ചുപായി.

അനുജമാനം മററുള്ള അപൂർജനങ്ങളിൽ സാക്ഷാത് ശ്രീകൃഷ്ണഗഭവാൻ തന്നെയും പച്ചവിധി സമാധാനം പറഞ്ഞാശ്രപസി പ്രിച്ചിട്ടും ആദ്ദേഹത്തിന്റെ മനഃഫോശനങ്ങിനു ലേണും പോലും ശാന്തിവന്നില്ല. ഇതാണും ധർമ്മപ്രതിപാദനി എന്ന പദയ്ക്കാതു്. എന്നാൽ ഈവരല്ലാവയടക്കയും നിബന്ധനയിലോകാണ്ടം വലിയപുന്നായ യുതാഭ്യാസങ്കൂടുതലും കല്പനകാണ്ടം കാട്ടിയശോഖി തപസ്സും വഴുവുണ്ടാ എന്നവെച്ചു മസ്തിനപുരാതിൽ രാജുഭാരം കയ്യുറു വാഴവാൻ കഴുത്തു സമർത്ഥിച്ചു. കയ്യുറു ഉടന്തന്നെ ധർമ്മപിശയത്തിലുള്ള പല സംശയങ്ങളിൽ തീപ്പാൻ വേണ്ടി ശ്രീകൃഷ്ണഗഭവാനെ പുരണ്ണരിച്ചുകൊണ്ടു്, അനുജമാനരാട്ടം മററുള്ള ബന്ധകങ്ങാട്ടങ്കുടി യുല്ലത്രിക്കിൽ ശരശയനത്തിനേയൽ കുടക്കുന്ന ലീഖ്യത്തുടെ അട്ടക്കൽ ചെന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ധർമ്മശാസ്ത്ര തത്പരതനുാരായ അസംഖ്യം മഹാശത്രുജ്ഞാനായം അവിടെ പെന്നു കുടിത്തിരുന്നു. ഈ സഞ്ചാരസപ്പുറിയുള്ളു് സർവ്വജനകായ ഭഗവാന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി ശരശയനശാഖയായ ലീഖ്യർ ധർമ്മപത്രങ്കൂടുതലും സകലസംശയങ്ങൾകും സമാധാനം പറഞ്ഞതുകാട്ടണ്ടു്. മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു വബിയ ഭാഗമായ ശാന്തിപദ്ധതിം മഴുവും ഈ ഒരു വിപുഖമായ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇളം ലീഖ്യമായിജീരസംവാദമാണെന്നതെന്നു പറയാം. ഈതിൽ പ്രതാനപ്രതിതമായിട്ടു് മറന്നുകും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തത്പരങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സർവ്വ മനിഷന്ദ്രാഖിതങ്ങളായ ആ ലീഖ്യാപദ്ധത്തുമുള്ള ക്ഷണങ്കു് ധർമ്മപത്രങ്കൂടുതലും അറിവിനും വളരെ പരിഗ്രാലി വന്നു. ദുരുപണംബിഞ്ഞ മനഃഫോശവും ഒരു വിധി നിങ്ങളി.

എന്നാൽ അതീള്ളിലെവാൻ മുത്തകഴിത്തു നടങ്കിപ്പോയ ഒന്നാം കണ്ണനെ വിളിച്ചു” തേരിൽ കേരറിട്ട് ചില ശ്രദ്ധസംഭാ ഷണ്ണങ്ങൾ നടത്തിയ സമയം ആ മധ്യാപ്രകാശന് ഭഗവാന്നോടു ‘ഉന്നത്തിച്ചിട്ടിള്ള’ തത്പരങ്ങൾ ഭഗവാൻ ധർമ്മപത്രരെ അറിയി ചീയന്ന ഏകിൽ; ജ്ഞാപ്യമനായ കണ്ണന്റെ അനുന്നതരമായ അന്ന വാദപ്രകാരമാണ് താൻ രാജ്യം ഓക്കനാകു എന്നും, ഭ്രാഹം ശമിച്ചിപ്പാനുള്ള ഒരു ദിവ്യാവത്താപ്രകാശനാണു് സുത്രാംശഭ്രത നായ കണ്ണൻ എന്നും മറ്റും ധർമ്മപതിപ്പാവകനായ അദ്ദേഹ ത്രിനാം അറിയുവാക്കം തന്നുലും മന്ത്രുലും തീരെ നശിപ്പാക്കം ഇടയാക്കബാഷിയന്ന്. പ്രക്ഷേ പദ്ധത്താപദ്ധനാട്ടക്രമി ചെ ആണു പ്രായമുഖിന്നുങ്ങൾക്കേ ഫലമുള്ള എന്ന വിചാരിച്ചിട്ടുാ എന്നു കൈതീടോ ആവോ, ഭഗവാൻ ആ കമ്മയോന്നം പുറത്തു പറയാതെ മറ്റുവെച്ചുതേ ഉള്ളി.

എതെങ്കിലും സർവ്വപല്ലശമനമായ ഒരു മൂളാപ്രായമുഖി തന്നു ചെങ്കുമ്പാമെന്നാലോച്ചിച്ചു” ധർമ്മപത്രൻ വേദവ്യാസമധ ഷിഖോടു പ്രായമുഖിത്തും വിധിച്ചു വേണ്ടവിധം ചെത്തിച്ചു തങ്കു വാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അംഗപദ്ധത്യാഗം ചെങ്കുമ്പാമെന്നാണു് മഹാഷി വിധിച്ചതു്. ‘പടച്ചിലവുകൊണ്ടംമറ്റും നാട്ടച്ചു ന ഷ്ടാരിത്രും പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഇതു കാലത്തു്’ വളരെ ദുർഘാം ചില വുഡു ഇതു കുിയ എങ്ങിനെ നടത്തേണ്ടും രാജു അണ്യാരണങ്ങൾ മുഴുവന്നും ശ്രീനത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുന്നതു നിലവുന്നോടു കൂടിയേക്കു് വേണ്ടുന്ന ദുർഘാം നാട്ടകാരിൽ നിന്നു പിരിച്ചിട്ടാക്കു നാതും റവിയു കഷ്ടമായിത്തീരും’ എന്ന വിചാരിച്ചു് ധർമ്മപത്രൻ വളരെ വിഷാദിച്ചു നില്പായി.

‘ദുർഘാംകൊണ്ടു വിഷാദിക്കയാണെങ്കിൽ അതു വേണു. ദുർഘാംതിനു വഴിയണ്ടു്. വണ്ടു മത്തത മഹാരാജാവു് യാഗം ചെയ്യു കാലത്തു്’ അസംബ്രഹം ദുർഘാം ഗ്രൂവമന്നുകും ഭാഗം ചെയ്യുതിൽ ഭ്രാഹം അവരവക്കു് വേണ്ടവോളും വാരിക്കൊന്നി

കൊണ്ടുപോയിട്ടും ഒരുംഗാതെ വളരെ ക്രമവും ഹിമവൽ പാർപ്പിച്ചില്ല അതു യാഗസ്ഥലത്തും ഇന്നും കുന്നുപോലെ കൂടിക്കിടക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടുവന്നാൽ മതി. എറഞ്ഞ പദ്ധതിയാണും ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ടുവന്നാൽ സാധിക്കും; എന്ന ഒവദവും ഗുംഭേഷണം ചെയ്യുന്നതും വെക്കില്ലോ അതു ദ്രുതം മുച്ചിസപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വിവാഹം കൊണ്ടും അതെടക്കവാൻ ധർമ്മപത്രക്കും മനസ്സും കുറഞ്ഞില്ല. ‘അതു ദ്രുതം മുച്ചി വരണ്ണം ഉപേക്ഷിച്ചു പോയതാകയാൽ അവരുടെ സ്വന്തലൂപം തെയ്യായി’ എന്നും, ‘അകവലം നിധിപോലെ കിടക്കുന്നതാകയാൽ രാജാവിന്നാണും അതിങ്ങലുള്ളതും അവകാശം’ എന്നും വിശ്വാം മഹാഷി പറഞ്ഞുപോഴാണും സമ്മതമായുള്ളത്. പിന്നെ ഹിമവൽ പാർപ്പിതിൽ കിടക്കുന്ന അതു ധനനിക്ഷേപഭാരം കൊണ്ടുവന്നും മറ്റും ‘അശ്വപരമേധയാഗത്തിനാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

അർജ്ജനനെ രക്ഷകനായി കല്പിച്ചിട്ടും ‘മേഖല്ലും പവിസി ജീവം’ ചെയ്തും, പല രാജാക്കന്നായം അല്ലെങ്കിനെപ്പിടിച്ചു കെട്ടിയതും, അർജ്ജനൻ യുദ്ധം ചെയ്തു വിശ്വിച്ചതും, അർജ്ജന നൃത്യനായ പാണ്ഡ്യരാജാവും ബാലുവാഹനനും ഇതു അശൈം നിമിത്തമാണായ യുദ്ധത്തിൽ അർജ്ജനനെ കൊന്നതും, പിന്നെ ഗ്രഹാശ്വനും സഹായങ്ങളാട്ടക്കുടി വിശ്വാം ജീവിപ്പിച്ചതും, ഈവി എ വിസ്തൃതിക്കാവശ്യമില്ല.

അശ്വപരമേധയാഗത്തിനാം കഴിഞ്ഞായി അതു അശൈം ഭ്രംബക്ഷിണം കഴിച്ചു തിരികെയുള്ളതുനാതിനാളുള്ള കാലം ഒരു സംവത്സരമാണും. അതു ഒരു സംവത്സരകാലം ധർമ്മപത്രക്കും ‘അസിധ്യാരാ മുതം’ അനുസ്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിങ്കാരും. അസിധ്യാരാമുതം എന്നവെച്ചും കാമോദീപക്ക്ഷങ്ങളായ സകല ശ്രൂംഗാരോപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും അലക്കരിയ്ക്കപ്പെട്ടു ശ്രൂംഗമത്തിൽ മനോ മോഹനങ്ങളായ വേഷാവക്ഷാരങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഏദയഹാരിണിയായ ഭാത്യംയാട്ട ക്രമി സരസാസ്പുചാലി വിനോദങ്ങളും ചെയ്തും പസിക്കുന്നും; മനസ്സിൽ അട്ടംപോലും കാശവികാരം ഉണ്ടാ

വുകയും അംഗത്വം. അതി ചല്ലുാല്ലുമായ ഈ അസിധാരാലു തം ഒരു സംബന്ധം മുഴുവൻ അനുജ്ഞിച്ചതിൽ ധർമ്മപുത്രങ്ങൾ പെയ്യും, ഇന്ത്യയന്ത്രിതമാണ്, കർമ്മം എന്നീകളുള്ള ശ്രദ്ധ തുല്യ ഇവയെല്ലാം നല്കുവണ്ണും വെള്ളിപ്പെട്ടുന്നണണം പറയേണ്ണതില്ലപ്പോ.

അതുപോലെ തിരിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം വിധിയാം വള്ളം ധാരം കഴിച്ചു. ഈ വലിച്ച പുന്നുകമ്മ്തത്തിൽ സകല ദിവസം ലോകവാസികൾക്കുന്നമാത്രമല്ല ആഭ്രവഹമചണ്ഡാലമുള്ളതു മന ഷ്ട്രവർഗ്ഗത്തിന്നും പുരുഷ മറുപട്ടണത്തിൽ സമൈപ്പി ജീവജാലങ്ങൾക്കും തു പ്ലിവങ്ങളിൽ ഏന്നമാത്രം ചുരുക്കിപ്പുറയ്ക്കുവാനെ ത്രാവിടെ നിന്ത്രാ മാറ്റുള്ളൂ.

ധർമ്മപുത്രങ്ങൾ രാജുഭാരം മുപ്പുത്താറു സംബന്ധം കാംമാ സംബന്ധായിട്ടുള്ളത്. ആ കാംമാ അവരവരുടെ വണ്ണാത്മകയ മംജം വിധിപ്പോലെ അനുജ്ഞിക്കാതെ കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തി നെറു പ്രജകളിൽ ആത്മാത്മകനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജാക്കൾ മതല്ലരനായി സകല ജനങ്ങളുടെയും ദേഹക്കേഷം അനേപ്പാശി ക്കുന്നതിൽ സദാ ജാഗത്രകനായിരിക്കുന്നൊരു മഹാരാജാവു് പ്ര ത്രേക്കിച്ചു പ്രജ്ഞിവക്കുന്നണണം വരുന്നോരും ആരാനം മന്ത്രാദ വിട്ടു നടക്കുമോ? പിന്നെ സ്വന്തമാനപ്പൂന്തുടിനു പ്രതിബു ന്ധങ്ങളായ ദാരിദ്ര്യം, രോഗം മുതലായവയുടെ ബാധയും ധർമ്മ പുത്രങ്ങൾ രാജുഭാരം കാംമാ നാട്ടുകാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പറിനെ അദ്ദേഹം രാജും ദരിച്ചു വരുന്നതിനെ ഇടയിൽ ദരിച്ചു, ഭിംഗേനന്നു താത്തതിൽ പ്രയോഗിച്ചു ഒള്ള വാക്കു കേട്ട നിരുത്തം വന്ന പ്രതരാജ്ഞർ വിശ്വവിരക്കനായി ശ്രമംത്തതിനാൽ കന്തിപ്പേബി, ഗാന്ധാരി, സഞ്ജയൻ, വിഭരൻ ഇവരോടൊക്കെമിച്ചു് അദ്ദേഹം കാട്ടിത്തോഡി തഹസ്സം ചെയ്തു വാനപ്രസ്ഥമുണ്ടായിരുന്നില്ലപ്പായി. ഇവരോടുമിച്ചു് ചക്രവർത്തിയായ ധർമ്മപുത്രം പരിവാരസമേതം കാട്ടിത്തെള്ളുന്ന മുരുങ്ഗുഷ്യം ചെയ്തു കുടുമ്പം താമസിച്ചു്. പിന്നെ അ

വങ്ങട നിർബ്ബന്ധം കൊണ്ടു തന്നെങ്ങാണ് ഹസ്തിനപുരത്തി ലേക്കേ തിരിച്ചുവന്നതും. എന്നാൽ ഇടക്കിടക്ക കാട്ടിൽച്ചേരുന്ന തുരുതുരുചി ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ അദ്ദേഹം ഞിന്റെ മനസ്സു സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു കറി കാട്ടിൽച്ചേരുന്നപ്പോൾ ഓഡാഗശ കതികൊണ്ടു നിന്മിച്ചതോ മറ്റൊരു ആയ കാട്ടതിരുത്തിൽ അവർ ഒപ്പെത്രും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം കണ്ടു. വിഭിന്ന മാത്രം കേവലം ‘ജ്യോഗം തന്പിതാചബൽ’ എന്ന ദഗ്ധവൽ ഭക്തനിലയിൽ കാട്ടിലെവിടെയോ സമ്പരിക്കുന്നണായിരുന്നു. ആ മഹായോഗ്രന്ഥ പിത്രന്മാർക്കുള്ള ചുരം പോയി. ആയം കാണാതെയായപ്പോൾ വിഭിന്ന ധർമ്മപുത്രരുടെ ദേഹംതീൽ ദിവ്യത്വത്തോജാത്രപോന്ന ലയിക്കുകയാണുണ്ടായതും. അതുമുതൽ ധർമ്മപുത്രർ സാക്ഷിയും ധർമ്മത്വത്തിലായി എന്നതനുപരിയാം. മനസ്സിൽ അതുതെതാഴും ത്രിലിപ്പനും. തിരിയേ ഹസ്തിനപുര തനിശ്ചവത്തിയപ്പോൾ പച ചുന്നിനിത്തങ്ങളും കണ്ടും വിശാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോരും, യാദവവംഠരും മഴവൻ തമ്മിൽ തഥ്യ നശിച്ചു എന്നും, ബുച്ചലും അരീതുപ്പും സപ്രദ്ധാരോഹനം ചെയ്തു എന്നും മറച്ചുചെടി റൂസന്മുത്താനും, പൊരകയിൽനിന്നു മട ഔദിവനു വിഷചവിരകനുന്നതു അർജ്ജനകൾ അറിയിച്ചു. ഈ തോട്ട കുടി പാണ്യവന്മാർ ഇമുഖലംകവാസം ഉപേക്ഷിപ്പാനൊരു സംശയത്തിൽ എന്തുതുല്യതമാണ്? പാണ്യവക്കും സർപ്പവും ഭ്രവാൻ അരീതുപ്പും തന്നെങ്ങായിരുന്നില്ലോ? സർപ്പസ്പവും തന്നെ വിട്ടാൽ താൻ സർപ്പസ്പവും വിട്ട ഫലം തന്നെയല്ലോ?

പിന്നെ അഭിമന്ത്രപുത്രനായ പരിക്കുതിനെ രാജാവാക്കി വാഴിച്ചിട്ടും ധർമ്മപുത്രർ പാണ്യാലിഡേശാടം അനജമാരാടംകുടി ‘മഹാപ്രസ്ഥാനം’ ചെയ്തു. സർപ്പസംഗഹരിത്രും ചെയ്തു നേര വടക്കേശാടു നടക്കുകയാക്കുന്ന ഇതു മഹാപ്രസ്ഥാനം. അപ്പോൾ ഒരു ചുഴിത്തു പട്ടി ധർമ്മപുത്രരുടെ പിന്നാലെ വിടാതെ കുടിയിരുന്നു. ഈ ധാത്രയിൽ വഴിക്കുവച്ചു നക്കലൻ, സമദേവൻ,

പാശ്വാവി, അർജ്ജുനൻ, ഭീമസേനൻ ഇവരോക്കെ വിശ്വം എ നാറിഞ്ഞിട്ടും ധർമ്മപത്രം മനസ്സിനോടു വികാരങ്ങേണ്ട ക്രിക്കറ്റു യും പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെയും നടന്നതു ഉള്ളത്. ഇതാണോ ശാന്തത എന്ന പറയുന്ന സത്പ്രതിശോന്ദിര പരമ കാശ്ച. പിന്നും പട്ടി മാത്രം തുന്നായിട്ടു ക്രിക്കറ്റായി യാണ.

ധർമ്മപത്രക്ക് കയറുവാൻ ഒരു വിമാനവുംകൊണ്ടു ദേവ മുതൻ പ്രത്യുഷമായിട്ടും, ‘കേരാം, ദേവേശൻ കല്പനയായിരിക്കുന്നു; സപ്രദ്യതിലേഖയേഴുംനാശിം’ എന്നാറിക്കിഞ്ചു. ‘ഹൗ പട്ടി മഹിൽ കേരട്ടു, പിന്നാലു നോനു കേരുന്നണ്ടു്’ എന്നായിരുന്നു ആ ധർമ്മപത്രങ്ങുടെ മറച്ചടി. ‘രാജസുയയാഗം ചെയ്തി കൂശി ഹവിടയ്ക്കു്’ സപ്രദ്യം അനന്തപുംബായിട്ടുണ്ടു്, എന്നാല്ലാതെ ഇതു പുഴുതു പട്ടിക്കുന്നോ സപ്രദ്യം കിട്ടുന്നു! എന്ന ദേവമുതൻ ചീരിച്ചുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ, “എന്നാൽ എന്നിക്കും സപ്രദ്യം ഭേദം എന്നു ഇതുവരെ ആത്മയിൽ നിന്നിട്ടുള്ള ഇതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു്” നോനു മാത്രം സപ്രദ്യത്തിൽ ചെന്നു സുവിച്ചിരിപ്പുന്ന വിചാരിക്കുന്നില്ലു്” എന്ന ധർമ്മപത്രം നീച്ചയായം മറച്ചടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ പട്ടി സാക്ഷാത്ത് ധർമ്മരാജാവിന്നു സപ്രദ്യപത്രിൽ പ്രത്യുഷമായിട്ടു്, ‘സന്നാഹമായി. പലപ്പോഴിം ചെലും വേഷം തിലും നോനു അഞ്ചെയെ പരിക്കൊണ്ടു നോക്കിട്ടുണ്ടു്; രിക്കലും ധർമ്മത്തിൽനിന്നു് രഹടി തെററിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇനി സപ്രദ്യതിലേക്കു തന്നെ ഫോക്കാം’ എന്ന ഘതനനുമായി മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

പിന്നു വിമാനത്തിൽ കയറി ഉടലോടെ സപ്രദ്യത്തിൽ ചെന്നു. അവിടെ ചെന്നാപ്പോൾ ഇതുന്ന് വേണ്ടതുപോലെ സത്രക്കരിച്ചിട്ടും സപ്രദ്യത്തിലുള്ള സകലവെല്ലാ പ്രത്യാഘാതം കണ്ടുവരുന്നായിട്ടു് ക്രിക്കറ്റു ക്രിക്കറ്റു. ഓരോ അത്രയുണ്ടാവി ഭവണങ്ങളിൽ കണ്ടു കണ്ടു സംശയരിക്കുന്നോൾ, ഒരേത്തു് ഭാഗങ്ങളായ

നാഡിക്ക്ഷേപ്പാവയങ്ങൾ സപ്രദീപദവി അനുഭവിച്ചു് സൗഖ്യിച്ചിരിക്കുന്നതും മരുപ്പാണെന്നതു ഭീമാലിക്കളായ അനുജന്മാരം പാശ്വാലിയും നാക്കൽത്തിൽ ചിട്ടനു നിലവിളിക്കുന്നതും കാണുവാനിടയായി. അപ്പോൾ തിരിപ്പരതു നി.നി.ട്ട്, “യമ്മാധിക്കും ഒപ്പം ശരിയായ ഫലം കൊടുക്കാനുള്ള സപ്രദീപം എന്നിക്കു വേണ്ടാവോ” എന്ന ദേവപരിവാരകമന്മാരോടൊക്കെയിട്ട് പറത്തു. അപ്പോഴിക്കും ഇത്രും അവിടെ യന്നിട്ടു് ‘ഖ്രാന്താക്ക മായയാനെ’നും ‘ദ്രാന്താരാട്ട ഭോഷ്ടുപരംതത്തിനു്’ അംബുദയെ വ്രസന്ധിക്കു ണന്നു.വിഷ്ണും ന്റേവന്മാഡി കാണിച്ചതാനു’നും പറത്തു സന്മാധാനപ്പെട്ടതാണി.

ഈതു ഏകാശഭാന്ധാനാണു് നമ്മൾ ഉന്നുലിപാക്കണമെന്നു്. കുറം ചെയ്യാൻ അതിനു് ശിക്ഷ കൊടുക്കുക എന്നതു് എല്ലാവർഷം ഒരു ദിവസം ഒരു പോലെയല്ല വേഗമാണു്. അവരവരവരുടെ മനോരൂഹത്തിൽ ഒരു അനുസരിച്ചു ശിക്ഷകൊടുത്താലെ മതിയാവു. ധർമ്മത്തിലും രനാധി ധർമ്മത്തിലും അനുസ്ഥാനം പറത്തു. എന്ന കരാരത്തിനും കുലീപാകനംകും കൊടുക്കുന്നതിനേക്കാട്ടിലും സങ്കടമായിട്ടിള്ളു. ധർമ്മിപ്പുന്മാരെ നരകത്തിലും അധികാരിക്കുന്നതും സപ്രദീപത്തിലും കാണിക്കുക മാത്രമാണു്. ഇതിലധികം വ്രസന്ധി അഭ്യന്തരം മരുപ്പാണെന്നു മരുപ്പാണെന്നു മരുപ്പാണെന്നു അഭ്യന്തരം തിന്നുന്ന പ്രത്യേകിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകിയിട്ടുള്ള കണ്ണുകാട്ടുന്ന ശിക്ഷയാക്കന്നു.

ഈ വിധമുള്ള ശിക്ഷകൊണ്ട് പാപം നശിച്ചതിനും ശേഷം ധർമ്മപരുക്കു് വാസ്തവസ്ഥിതിയിലും കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ഭീഷംമരം വസുക്കളിലും, ദ്രാന്താരാട്ട പ്രൂഹസ്തിയിലും, ഭീമനു വായുവിലും, അഞ്ചുനുനെ ഇത്രുനിലും, നക്കശസ്ഥാദവന്മാരെ അംഗീരീഡേവകളിലും ശക്തിസ്പദപിണിയായ പാശ്വാലിയെ ഇവിശ്വാസപ്പെട്ടിരിക്കും, ഭാഞ്ചാധനാബികളെ കലി മുതലായ അധികാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന പരുനിലും, പാശ്വാലിച്ചതുനും വിച്ചേരവകളിലും, കണ്ണുനെ ആദിത്രനിലും മറുപ്പായിക്കണ്ടു്

യമ്പത്തൻ വള്ളര സന്തോഷിച്ചു, യമ്പത്തൻ ക്ലിപ്പ് നീറ്റി തത്പര അപ്പുണ്ടെന്നും മനസ്സിലായുള്ളൂ. അതിനും ശ്രദ്ധാ ദിവ്യഹംഗരയിൽ സ്ഥാനം ചെയ്തു ദിവ്യശരീരം സ്വീകരിച്ചു, ഹാഡി ശ്വേതാഭി മഹാരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ, യമ്പത്തനായ യുധി ആപ്പിൾ ജോതിഃസപത്ര പനായി പ്രകാരിക്കയും ചെയ്തു.

‘ഒട്ടേറം നീംട മുക്കം, നെടിക മിഴികളിം,
 യീംമാം നോട്ടവും, വൊൻ–
 മട്ടേന്തും ഒയ്ക്കിന്നങ്ങും തടിയു മുയരവും,
 വിതിയേരുന്ന മാരും,
 മരു മരു പ്രസിലും–
 പ്പുട്ടോരാ ലുമ്മ രക്ഷാ വ്യസന ധനിക
 നാാ യമ്പത്തൻ ഗുപം’.

(അപ്പിൾ തന്മൂലം.)

സുകളം ഇന്ത്യീഷ് വിദ്യാഭ്യാസവും.

(ചീല ചിന്തകൾ)

ഈകഴിവിൽ ഏട്ടപത്ര കൊല്ലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇന്ത്യയിലെ സാമ്പത്തികാണന്ന സർവ്വതോമവമായ ഉണ്ട് “സപരാജ്ഞപ്പന കികളായ എവരേയും അപ്പോലെത്തരാക്കിയിരിക്കുന്നു. മാത്രം ഒരു പൂണ്ണംഡശയെ പ്രാപിക്കുന്നതു കണ്ണികൾ തങ്കുന്നാണെങ്കിൽ ഒരു ‘പുതിയ വരവിനെ’ ദോക്കുന്നതോടു സമാനമായ ആ ത്രാശക്കോടു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; അപ്പോൾ തന്നെ ഭാരതമാ താവിന്നുറ സകല സന്താനങ്ങളിലും ഒരു ‘ആര്തനാജനനം’ തിന്നും ആവിഞ്ഞാവണ്ണെ കാംക്ഷിച്ചു ദിവസങ്ങൾ എന്നികഴിക്കുന്നു. ഭാരതജനനി തന്നുറ ആപത്താസ്ഥി വിജയപൂർവ്വം തരണംചെയ്തു പുതിയ ജീവിതവിൽ സ്ഥാരംഭിക്കുന്നതോടു കൂടെ തങ്ങളിടെ സ്ഥിതിക്കും ആശാസ്യമായ ദാരംബരം വരുംവരും തങ്ങൾ ഇ ഫ്രോളിഡാവിക്കുന്ന പല ഭാവങ്ങൾക്കും ശാന്തി ലഭിച്ചു ‘സപര ഗ്രഭാരത’ തതിൽ തങ്ങൾ അർഹിക്കുന്ന നൃാധാരയ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കാനിടവരുമെന്നും ‘സപരഗ്രഭാരത’ തിന്നുറ സുവർണ്ണ ഭാവി’ എയ ആപീകരിക്കുവാൻ തങ്ങളിടെ മുളകരണരംകും ഭാഗ്യ മുണ്ടാക്കുമെന്നും മറ്റൊരു അനുനാസപ്രസ്തുതാശാഖാം “ഭാരതീയ വനിതകൾ ഇപ്പോൾ കാണുന്നതു”.

‘സപരഗ്രഭാരത’ തതിൽ സുകരാജി തങ്ങൾ കാംക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിനും അവരെ അർഹരാക്കിയിരിക്കുന്ന വിഷയമാണും കനാമതായി രാജ്ഞപ്പനയികളിടെ ആദ്യം വിഷയമായിയിരിക്കുന്നതും. ഈ വിദ്യാഭ്യാസപ്രചരണ മാനോന്മാദത്തുകിട്ടു പറയേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലപ്പോം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നും അഭാവമാണും ഇന്നു ഭാരതീയവനിതകൾ

അനാഭവിക്കന്ന സകല കഷ്ടതകളും എവഡാനെതിന്റെയോ പ്രധാന കാരണം. എത്ര വിസ്തൃതശായ ഒരു രാജ്യം! എത്ര വിപുലമായ ജനസംഖ്യ! എന്നാൽ വില്രാഭ്യാസം സിലിച്ചു അള്ളുകളുടെ എല്ലാം എത്ര തുച്ഛം? ഇന്ത തുച്ഛസംഖ്യയിൽ എത്ര ദേശം സുക്കഥം എല്ലാം? ഇതിൽപ്പോൾ ദോമപ്രമായ അവസ്ഥ മററുള്ളുള്ളീ? അന്യാഹാരങ്ങളെല്ലു സുക്കഥം തഥകി ഷ്ടൂറി വരുന്നുകിൽ ശാതിന്റെ കാരണം ആരാധ്യവാൺ അകലെ പുംകേണൽ ആവശ്യമേണ്ടാ? ശൈശവവിവാഹത്തിനാ ടിമപ്പുട്ടവാൻ ഫേയു മററുണ്ടാണോ ചിക്കേണ്ടതുണ്ടാ? ഒരു ശവമാറ്റത്തെത്തിനം ഗമ്പണിയങ്ങളായ രോഗങ്ങൾക്കം സാധു ബാലികകളെ ഇരയാക്കന്ന കാരണം പകൽ വെളിച്ചും പോലെ പ്രത്യക്ഷമല്ലോ?

പ്രസിദ്ധഗമകാരിയായ ഒരു അദ്ദേഹിക്കൻ ത്രീഖതിയുടെ തുലികാപ്രയാഗത്താൽ ഒംകസർക്കും ചിത്രീകരിച്ചു കാണി ചുരിക്കന്ന ലീനക്കിനയായ ഭാരത മഹിളയുടെ നഗ്നത്വം—ഒയ് കുവും ലഘജാകരവുംഡായ ആ ചിത്രം—കണ്ണഭേകമായ ഒരു പീരകി വെടിരുച്ചുപ്പാലു നമ്മുണ്ടാക്കിയിരുന്നതി. ഇങ്ങനെയു ഇതു ഉന്നത്തുയുടെ ഫലമല്ലേ അവിലഭാംതീയ വനിതാവില്രാഭ്യാസം സംഘടിപ്പിച്ചു കാണുന്നതു്. അല്ലതോന്നും കൊണ്ടുപോലും തങ്ങളുടെ പുരുഷനും സാധിക്കാൻ കഴിയാതെ കാഞ്ഞങ്ങൾ മുന്നു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ഇന്ത സംഘമിന്തു നിംബുചിത്രിക്കുന്നും. ഇന്ത സംഘശിന്തു ആ രോഗ്രത്താടം ഉത്സാഹിത്താടം വളർന്ന് ഭാരതീയ മഹിളകളെ ഇന്നത പദ്ധതിൽ നയിക്കമാറാക്കും!

വിദേശിച്ചുരുന്നതിന് കീഴിൽ ‘അസപത്രഗ്രാഹത’ത്തിൽ സുക്കഥം വില്രാഭ്യാസം തിരെ അപ്രധാനമായിരുന്നു എന്ന പറവാൻ സാധിക്കുമോ? എല്ലാം മാത്രം നോക്കുന്നതായാൽ ഇന്ത ക്ഷണവള്ളതു് എത്രയാ വനിതകൾ വില്രാശവന്നരായിരുന്നിന്നി

രിക്കന എന്ന കാമാം. ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനനഗരങ്ങളിലോ കൈ പ്രദേശത്ത് ‘സ്രീപാഠാല’ കൂടിം ഉന്നതചിത്രാലയങ്ങളിം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ വില്ലാഭ്രാസം നടത്തി ഉന്നതബി അട്ടകൾ നേടി എത്രയോ ചനിതകൾ പല യോഗ്രപദവികളിൽ പ്രശാഖക്കനാണ്! സ്പരാജ്ഞാനതിക്ക വേണ്ടി ത്രാഗബ്ദി ഷാട്ടക്രൂട്ട് എത്രയോ മഹിളകൾ സാമ്പായികവും രാജ്ഞിയവു മായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടുള്ള ജന സംഖ്യയോട് താഴത്തുപ്പെട്ടതിനു നോക്കേണ്ടാം മാത്രമേ മെത്ര പറമ്പവത്തുടെ എന്നത്തിന്റെ തുട്ടു വെളിപ്പേട്ടുന്നതും. ഈ തുട്ടും അനേകിക്കാൻ ശ്രീഭത്തിയുടെ കണ്ണിൽ പെടാ തത്തിൽ പരിപ്പിക്കണമെന്തുണ്ടോ?

വില്ലാസവന്നയായ തുന്നേന്തെത്ത ഭാരതമഹിളയുടെ—രൈ സാമാന്യമഹിളയുടെ—ചിത്രം കുടക അമേരിക്കൻ ശ്രീഭത്തി ശ ചിയായി ചിത്രണം ചെയ്ത കാമാക്ഷേണിരിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതു ക്രൂട്ടുത തന്നെ ആ ചിത്രത്തിൽ കാണാനിടയുണ്ടായിരുന്നു നൃനതകളും നമ്മൾ കണ്ണിവാനിടയായതു ഭാഗ്യം തന്നെ. ഭാരതീയവനിതയും അംഗങ്ങാജ്ഞാഭാഷ വില്ലാഭ്രാസവും സ്പാഡാവസ്സുരന്നവുമാണോ ആയുന്നികപാഠാലകൾ മുഖ്യമാണെന്നും ഒക്കുന്നതും? സ്രീയമ്പംവും മാത്രയമ്പംവും നിരവേറുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന എന്നതിവാണു കിട്ടുന്നതും? സ്രീം പെഫന്റ് വിജയിയായി പരിശോഖിക്കുന്ന ഒരു ബാലികയും തന്റെ ജന ഭ്രംബയപ്പറിയും അറിവും എത്ര എത്രയോ പരിമിതം! കുർക്കണ്ണക്കായിലെ ഇരട്ടൻ, മലമുഖികനായ സിവാജി, തുടങ്ങിയ വിശയങ്ങൾ ഇന്നും ഇന്ത്യൻ പരിത്രണങ്ങളിലെ പ്രധാനപാർവ്വി ഷയങ്ങളാണ്. സ്പരാജ്ഞമേതയും സ്പരജനങ്ങളും പററി എത്ര തെററായ ധാരണയാണും ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ മുഖ്യമാണെന്നും കുറുക്കുന്നും സ്വല്പം പിടിക്കുന്നതും! ഭാരതമാതാവിന്റെ പുരാതനമഹിംബയപ്പറി എന്നെങ്കിലും ബാലികമാക്കരി

വാൻ സാധിക്കുന്നോ? ഘരാണ നായികാനായകമാരിൽ ഏതാം ചിലരെപ്പറ്റി ചില സ്ഥാപ്പുകളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നേണ്ട; പക്ഷേ വിദേശിയൾറു തുച്ഛികാചിത്രങ്ങളാണ് അവിടേയും ഉപയോഗപ്പെട്ടതുന്നതു്?

ഈപ്പു ഭാഷകളിൽ ഭാരതീചരാൽ എഴുതപ്പെട്ട അനുഭവ അഭ്യാസ ചരിത്രങ്ങളിലും ഘരാണകമകളിലും ഇപ്പോൾ യാഥീയമായി പക്ഷേ അവ വായിച്ചുറിവാനുള്ള മാതൃഭാഷാജ്ഞത്വാനം ഇക്കാലത്തെ ‘വില്പനാസ്വന’കളിൽ എത്രപേക്ഷിക്കുന്നു്. വില്പനാലയങ്ങളിലെ അല്പുചന്ദ്രാശ ഇംഗ്ലീഷാണു്, മാതൃഭാഷയ്ക്കും സ്ഥാനം എത്രയോ നീചവും. തന്മാനിയം മാതൃഭാഷാജ്ഞത്വപും, അതിനോടുള്ള അവശ്യത, അപ്രിയം മുഖ്യമായ ഫേന്നു് എത്ര പരിതാപകരമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ് വന്ന ഫേന്നിരിക്കുന്നതെന്ന നോക്കക. ആരംഭ്യേയ വില്പനാസ്വനാകളായ ഗ്രഹിണികളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകളിലും കേരളക്കുന്ന അപരാജ്യങ്ങളിലും എത്ര മമ്മന്ദേക്കമായിത്തീരാറുണ്ടു്. മാതാപിതാജികളിലും അപ്പു നമ്മുണ്ടും, പപ്പയും മമ്മയും, ഡാഡിയും മമ്മിയുമായി മാറുന്നു. ഭാഷനക്കിടാങ്ങഡി ‘ബേബി’കളാക്കിത്തീരുന്നു. മധ്യരംഗോഹരം അഭ്യാസ ഭാരതീയ നാമങ്ങൾ ആരംഭ്യേയവേഷം ധരിക്കുന്നു. ‘ലിം’ എന്ന ലഭിത സുകമാരനാമങ്ങിനു ചില ദിക്കിൽ ലില്ലി എന്ന ആരംഭ്യേ ശാഖിയാണു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. തൊട്ടിടിയിൽ കിട്ടുന്ന ചെറു ശിത്രകളുടെ കണ്ണപട്ടങ്ങളിൽ ആലൃമായി പ്രാബല്യം കിട്ടുന്ന താരാട്ടകൾ “‘റാഷ്ട്രവൈബേബി’ പാട്ടകളാണു്. ഉണ്ണിക്കിടാങ്ങഡിക്ക പറത്തുകൊട്ടുകുന്ന കമകൾ സിന്നബ്രുവും കമയും ആരംഭ്യേ യ കമ്പിക്കമകളിലും മറ്റുംബാണു്. അവക്കു പരിപ്പിച്ചുകൊട്ടുകുന്ന പദ്ധതികളിലും പാട്ടകളിലും ആരംഭ്യേ സാഹിത്യ ഗമ്പങ്ങളിനിന്നുള്ള വയാണു്. ഇതാരം കമകളിലും പാട്ടകളിലും എത്രതെന്നു മധ്യരംഗോഹരം അഭ്യാസിക്കുന്നാലും അവയെ

തങ്ങളിടെ പരിസമാദ്ദോക്കാപ്പിക്കവാൻ കഴിയാതെ സുക്കാർ രമന്നു കഴിക്കുന്നതു് എത്ര പരിതാപകരമായ രേഖയും !

ഉലയാളിലോപം എല്ലാപ്പിക്കവിഷയമായെടുത്തു ബി. എ. പി. സ്റ്റോറു ചില ഘോഷണകൾ ശീഖാവതി ബി. എ. കാർ' എന്ന പച്ചീച്ച വിളിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ശീഖാവതി എന്ന നാഡി തെരുവു പരിപാവനവും ദിവ്യവും ഒരു പരിവേഷമാണ് ചുറവിരിരിക്കുന്നതെന്നു് അതുകൊപ്പാർന്നും അവിന്തിക്കുന്നു കുഞ്ഞിൽ മുള പച്ചുതിനു് എത്ര എത്രയോ മേലായി അവക്കുടെ ശിരസ്സു പോങ്ങിവാനിടയുണ്ട്. മുള അവിവുംജാക്കിയെന്നു പചക്കു 'ബിജലായി' കും മുള പ്രശ്നസ്സുപാവനമായെങ്കിൽ സ്ഥാനം അവക്കു നല്കുവാനും മടിച്ചേരുന്നേ. 'ശീഖാവതി ബി. എ.' കാർ ഘോഷിക്കുന്നതു ഇടയിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിക്കണ്ണാൽ ഭാരതജനനി സന്ദേശപ്പെട്ടുകിടയായേനേ !

ഹൗയിടെ ഇവിടെ നേന്ന ഒരു സാമൂഹ്യസമേഖനത്തിൽ പങ്കെടുവാൻ അവസരത്തിൽ താൻ കേരംക്കവാനിടയായ ഒരു സംഭാഷണം ഹൗയിടെ ഉല്ലരിച്ചുകൊള്ളുക്കു.

രഹമ—ചെറിയ മകരംകുന്നൊ പേരിട്ടതു്?

മരറാരഹമ—സീത എന്ന വിളിക്കുന്നമെന്നായിരുന്നു കട്ടിയുടെ അപ്പുന്നു അനുഗ്രഹം. എന്നിക്കെതിപ്പുമായില്ല. താൻ 'പത്ര' എന്നാണു പേരിട്ടതു്. 'എന്താ പേരു നന്നാലും?' രഹമ—പത്ര നല്കുത്തന്നു. എന്നാൽ സീത അതിബലതയോ നന്നു്. ആ ഷ്യർ പറയുന്നുണ്ടോ എന്നിക്കുന്നഭവമാകാംജും.

മരറാരഹമ—അ പേരു കേരംക്കുന്നൊ സീതയുണ്ടവിച്ചു കഴിഞ്ഞം അവമാനവുമാണു് എന്നിക്കാമ്മ വരുന്നതു്. എന്നു ഏക ഒരുി അത്തരം വല്ല അചത്രുകളിലും പെട്ടാൽ, അദ്ദേഹം അതെങ്ങനെ സഹിക്കാം! വിചാരിക്കുന്നൊ മനസ്സു നേടുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ്വില്രാല്യാസം സിലബിച്ച ഒരു മാതാവാന്ന് നിന്താന പേരു തെന്നറ കട്ടിക്കിടാൻ ഭയപ്പെട്ടതു്. സീതാനാമ ശ്രവണമാതൃജാൽ ദയവുണ്ട് വിഡിയോന ഒരു മനസ്മിതി യാണ് ഈ റഹിളയിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീരിക്കുന്നതു്! ഈ മനസ്മിതി രാജി ‘സ്പതാരാരത’ തുടങ്ങി പ്രിയപ്പതികൾ യമാത്മ സീതകളായി ചോകതിനാശനാഭർജ്ജായി ഭവിഷ്യ നാ കാലം അച്ചിരേന്ന ഉണ്ടാക്കട്ട!

മാതൃഭാഷയ്ക്കു് അവവമാനക്കരണായ ഒരപ്രധാനസ്ഥാനം നൽകി, വിദേശഭാഷാഭ്യവേന വില്രാല്യാസം നടത്തുന്ന ഒരു വസ്തു ഭാരതവശ്യത്തിലല്ലാത ലോകത്തിൽ മരിറണ്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടാണ്ടായിട്ടുള്ള ഒഭാഷ്ണങ്ങളു കണ്ണടരിഗത്രു പരിഹാരാ നേടാൻ തുനിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് അല്ലോ ചാരികാത്മ്പകരം തന്നെ യാണ്. ടരിഹാരജാദ്ധാജ്ഞാരാ ശീമുഗത്തിയിൽ നടത്തേണ്ട ആവശ്യത്തെ മാതൃമേ മാറിട ചുന്നിപ്പിറയണ്ടതുള്ളി. വിശ്വേ ഷിച്ചും, ഇതു ആംഗ്ലീവില്രാല്യാസ വിഷയത്തിലാണ് അത്യധികം വേണ്ടതു്. എന്തെന്നാൽ മഹനിശ്ചായ ഭാരതിയാഭർജ്ജാരാ ക്ക വൈകല്യം സംഭവിക്കുന്നതു മിക്കവാറും ഈ വഴിക്കാണ്. ആംഗ്ലോധിവില്രാല്യാസം ലഭിച്ച പത്ര പ്രതിഷ്ഠാരാൽ കൂ(ക്രി സാല്പ്രമായ ചില ‘ഭവനപരിജ്ഞാരം’ അത്തരത്തിലുള്ള രേഖാ റാ ആംഗ്ലോധിവില്രാല്യാസനു സാഖ്യമായിക്കാണുന്നു. ഗ്രാമനാ യിക തുന്തരണിലുള്ളവളായാൽ ഗ്രാമന്ത്രാഗത്തിൽ ‘ആംഗ്ലോ ഡീക്രണാം’ എന്തു വേഗത്തിലോണു നടക്കുന്നതെന്നു കണക്കിന്തി കുണ്ട്. വീട്ടിലോപാ അന്തിപ്പരാത്തിലും അടക്കാളക്കളുള്ളതിൽപ്പോലും ഇംഗ്ലീഷാവുകയായി. കട്ടികരം ‘സ്പാഷ്യിൽ’ അജ്ഞത്തുമാരാ തിരിക്കുന്നതും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ തൊട്ടിലിൽവെച്ചു് തന്നെ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതും പ്രശംസാർമ്മായിട്ടാണീവർ കയറുന്നതു്. ഗ്രാമസാമാനങ്ങളിലും ഉപകരണങ്ങളിലും വാംഗ്ലാലക്കാരങ്ങളിലും അതു ചാരംമണ്ണംകളിലും ഒന്നാംചീഡിംഗ് അസുംഭുദ്രൂപവേഷം ധരിക്കുന്നു.

ഹാജരായുള്ള ദാരങ്ങൾ എന്നും വെച്ചവാഴിക്കാൻ തക്ക സാധത്തിക്കണമിൽ ഒരിപ്പരായ നേക്കണ്ണോ എന്നുള്ള തു് അബദ്ധത ചിന്തയിൽ പെട്ടുനില്ല. ഭാരതീയമല്ലാതെ ഒന്നറീക്കാതെ ഗ്രഹത്തിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നതുകൊണ്ട്, താൽക്കാലികമായ ചില സുവശ്യേതകൾക്കും സിലിക്കേമായിരിക്കാം. അച്ചിരണ്ടു ബുലിമുട്ടം ഭാരിപ്പരവും അതുപൂര്ണിയും വന്നാണ്ടെന്തു, മാർപ്പനത്തിനി യ നക്കത്തുണ്ടെപ്പോലെ വികടപമായി ഗമിക്കവാനിടവൽ ദേഖാളുള്ള സ്ഥിതിയും?

“ഭാരതത്തിൽ എന്തു കണ്ണജാളിം പാരതത്രാവും വന്നുവെന്നിട്ടും അതിന്റെ ആത്മീയമാഹാത്മ്യം ഹനു ഉച്ചസ്ഥിതിയിൽ തുകനു നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഹതിനു കാരണം സുക്കളാണ്. പരിപാവനമായ അന്തരിപ്പരത്തിൽ അവർ അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നു” എന്ന് ഇങ്കിടതെ ഒരു പ്രസംഗമല്ല റവറ നുംമിത്തർ പറയുന്നതു കേട്ട്. ഇംഗ്ലീഷ് വിഭ്രാംഖാസം നിമിത്തം അതിരിഞ്ഞു ഗ്രഹാനകിക്കണ്ടപ്പോൾ അതംഗ്രേഹികൾ കുക്കുന്ന ഗ്രഹനായികമായെന്തെ ഭരണത്തിനു കീഴിൽ മേൽ പറന്ത ആത്മീയ മാഹാത്മ്യത്തിനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടു അവസ്ഥയോക്ക് ദേഖാം മനസ്സു തെട്ടുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്കാശായ തീരാര ഉപേക്ഷിക്കുന്നുമെന്നുള്ള സ്ഥാനത്തിൽ പറയുന്നതു്. അതുവീംഗ്കു സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ഉത്തമസ്ഥാനത്തു മാറ്റാണാശയേണ്ടം നിത്യനാമനാണാണു. പരിപാവനമായ ഭാരതീശാഖാരംഭത്തെ എന്നും നിലനിർത്തി ഇപ്പുറയുടെ ആത്മീയമാഹാത്മ്യത്തിനു് ഇടിവുവരുത്താതെ ലളിതജീവിതവും ഉന്നതചിന്തകളുമായി ജീവിതം നയിക്കവാൻ ഉചകരിക്കുന്നതും മാത്രംാശാമുഖ്യവന്നുള്ളതുമായ വിഭ്രാംഖാസ പലതി അച്ചിരേണ്ടാണ്ട്രത്തു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനു സ്പരശം ആപ്രണയിക്കും തെരാതമിച്ച പ്രവർത്തിക്കമാറാക്കും! ഭാരതീയ വനിതകൾ മാത്രമുണ്ടുടെ ആത്മീയയന്ത്രത എന്നാണു കൂരുത്തുരക്ഷിക്കാൻ തക്ക പ്രാപ്തിയുള്ള വരാചിത്രീരട്ട്!

* மாமாக்குதினா வசீதிவரூபாக்காரரய் 1. சுற்றுக்கிழ பளிக்கால், 2. புதுமலை¹ பளிக்கால், 3. கோலை²க் கிழ பளிக்கால், 4. வெங்கேஷ் பளிக்கால். இப் பாலுபிந்துக்கால் பூவஞ்சுகை ஏடு எத்தனையி ரிக்காக்குவதாகும்.

അം ആശനന്ന വന്നാൽ പിന്നു അവിടെയേണ്ടോ വള്ളുവന്നാട്ട് കാരനു 'കടപ്പക' വീട്ടാൻ തന്ന കിട്ടുന്നു?

കാരണവൻ കണ്ണമേനവൻറെ മരണവത്താനും അന്ന തിരുവൻ ശ്രൂട്ടിരാറിറ്റുന്ന കേട്ടതു നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനും ശ്രദ്ധമാണ്. താൻ പത്രം ചാതിനാടു വയല്ലു മാത്രം പ്രായം ചെന്ന ക്ഷേമ ചെന്നപ്പുക്കാരനാശങ്കിലും ഈ ചതിക്ക പ്രതിക്രിയ ചെയ്യുന്നതെ തന്നവാട്ടിൽ കൂടുന്നതെല്ലാം പ്രതി അതയും ചെയ്തു വീട്ടിൽ നിന്നു പബ്ലിക്കേഷൻ. അമ്മായി ഉണ്ടായിരുന്ന ലഭി അമ്മയുടെ ശരവിളിയും ഉപദേശവും എന്നും മകൻറെ ചെവിയിൽ കടന്നില്ല. കൊല്ലും പിന്നെയും പത്രണ്ടി കഴിഞ്ഞു. ഒഴവിലുംതു മാമാകും കഴിഞ്ഞു. ശ്രൂട്ടിരാറിറ്റുന്നു കടപ്പക മാത്രം പിന്നെയും ബാക്കിയാണി കിട്ടുക്കൊണ്ടു.

പറക്കിക്കഡ മുന്നപറയുന്നതുകൂടിയിന പോത്തുറീസ്സുകാരണെടുത്തിപ്പറ്റും കുഞ്ഞൻ ക്ഷയിച്ചു¹ വന്നക്കാരെന്നു പറയുന്നതുകൂടിയിന ഡയൂകാരക്കെ ചുരുക്കാതും മുഖ്യന്തരകിലെത്തിരിക്കുന്നു. കൂടുവച്ചതിനായി മലബാറുക്കരയിൽ കയറിക്കുട്ടിയ ഈ വിഭാഗിയർ, കൂടുവച്ചതിൽ അവരവർക്ക് ജയം ഫോട്ടോമെന്നു നിലയിൽ അന്നോന്നും മത്സരിച്ചു² കേരളീയരെ ഇവരുടെ മത്സരക്കളിൽ ഭാഗഭാക്കകളാക്കി തന്ത്രിക്കുന്നതും പരിഷ്കൃത നിതിയിലും യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ഇറക്കുമ്പെട്ടി ചെയ്തു³ ശത്രുപക്ഷക്കാരെ കുറക്കിയും ദേശവാഴിയെ നാട്ടവാഴിജാക്കിയും നാട്ടവാഴിയെ രാജാവാഴിയും, രാജാക്കന്നൂരെ ഇരപ്പാളികളാക്കിയും, ഇങ്ങിനെ കേരളഭരാക്കെ മുട്ടിക്കലെക്കി മറിച്ചു കാലമായിരുന്നു⁴. 1661-മുതൽ പറക്കികളുടെ അധിപത്യത്തിനു ക്ഷയം തുടങ്ങി. അക്കാദാലരെ കൊച്ചിയിൽനിന്നുരാനെ രാജുക്കുശു നാക്കി അവിടെരെതെ ഇട്ടുയമ്പെടുത്താനെ റാണിയാക്കിയ പോത്തുറീസ്സുകാരോടെന്തിപ്പും ഇക്കാലത്താണ്. മേലോ പാലിയൽ തും തന്ത്രം നിന്നു മരണക്കാരെ കൊച്ചിയിൽ കട

തനിയരും, മട്ടാദേശവർഗ്ഗിൽ വെച്ചു റാന്നിതനവും താഴീയ തടവു കാരിയാക്കിപ്പുട്ടിച്ചുതും, തനുരാം രാജും കീഴിടക്കിക്കൊണ്ടണ തും. അന്ന് മുതൽ പോത്തുറീസ്സുകാര്യതെ രക്ഷയിൽ കിടന്നി തന്ന കൊച്ചിരാജും ലന്തകാർഡിനംബാഡി. ലന്തകാര്യതെ എന്നു ടപ്പത്രം വല്ലിച്ചു് 1680-ൽ മുല്ലുന്നുമനിവെഞ്ചി, പിന്നൊ കുമേ സൗ അധികപതനമായ്ക്കും തനിലേക്കു കാൽ വെച്ചു. ഇപ്പു അവസര തനിയും ഇംഗ്ലീഷുകച്ചുവടക്കാർ അഭ്യു തെങ്ങേ, കോഴിക്കോട്ട്, തലക്കുറ്റാരി, കള്ളുരുൾ ഇവിടങ്ങളിൽ ബാഹോ പാണ്ടിക്കണാലുകൾ കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞാണ് കിടന്നു. ബിലാത്തിയിൽ ലന്തകാര്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരം യുദ്ധം തുടങ്ങിയാൽ മലയാളത്തിലെ ലന്തകാര്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരം നായയുടെയും പൂച്ചയുടെയും മട്ടിലായി. ഒരു പ ക്കാർഡാർ സാമുതിരിയെ പാട്ടിലാക്കം; മറ്റൊരു പക്ഷം കൊച്ചി തുംനവുരാനെ കൈവരശപ്പെട്ടതും. ബിലാത്തിയിൽ നടത്തുന്ന യുദ്ധംപോലെ, ലന്തകാർഡം ഇംഗ്ലീഷുകാർഡം വേണ്ടി കൊച്ചിതനവുരാനും സാമുതിരിപ്പാട്ടം തമ്മിയും ഇവിടെയും യുദ്ധം തുടങ്ങം. ഇങ്ങിനെയുള്ള തമ്മിൽന്ത്യുട്ടുകാലത്താണു് നമ്മുടെ കൂടു നടന്നായു്.

1691-ൽ ചേറുവായ ലന്തകാർഡം സാമുതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു വിട്ടോഴിന്തു കൊട്ടുംണ്ടിവന്നു. ചേറുവായ കീഴിടങ്ങിയ മുതൽ സാമുതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു കൊച്ചിതനവുരാൻറെ രാജുണ്ണം ആകുമിപ്പാൻ നല്ല സൈകളുമുായി. കൊച്ചിതനവുരാനെ സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ ആകുമതിൽനിന്നും രക്ഷിപ്പാൻ ലന്തകാർഡം ചേറുവായ അതിൽത്തിനു തെക്കുവരം വെവ്വേപ്പു് പെടിപ്പിൽ ഒരു കോട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കണ്ടിവന്നു. അവിടെ കൊച്ചിതനവും നീറയും ലന്തകാര്യതെയും കുറ ദാസന്നൃജിക്കു മുഴുപ്പാട്ടം ചുംപ്പിക്കുയും പതിവായി. സാമുതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു് ഇംഗ്ലീഷുകച്ചുവടക്കാരുടെ മേധാവിയായ റോബർട്ട് ആവശ്യം സാല്ലു് പിന്നിലുമണ്ടു്.

കൊല്ലം 872-മാണ്ട് രൂത്തികമാസമാണ്. തുലാവഷ്ഠം കഴിഞ്ഞു അല്ലെങ്കിലും മത്തും തണ്ടപ്പും തൃടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇട്ടിരാ കിറ്റോമേനവൻ തുരുവായും ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു ഭജനക്കാരനാണ്. ഈ ഭജന ഇന്ധപ്രാഹന പ്രത്രക്ഷമാക്കാനോ, അല്ല ചാത്രാട്ടിൽ കണ്ണഡമേനവൻ കൊന്ന ധർമ്മാത്മാർ ചെറിയ പണിക്കരെ കാണമാനോ, അതല്ല ഉള്ളന്ത് ഇട്ടിക്കോമ്പുനിക്കുടെ മകൾ കുമ്മിനിക്കട്ടിയെ സംബന്ധം കഴിപ്പാനോ, അതുമല്ല പാചിയ ഗതിയും മുതായി സാമുതിരിപ്പാട്ടിലെ തന്ത്രങ്ങൾ മനസ്സിലും വാക്കുവാനോ, ദ്രോഗതാ ആക്ഷം നിയുദ്ധമില്ല. ധർമ്മാത്മാർ ചെറിയ പണിക്കരെ, ചേരുവായ നിത്യിയ നായന്മാനായ ഭക്താം ഒന്തെ നാശകനായി സാമുതിരിപ്പാട്ട നിയുദ്ധിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ മാസം ആരു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധർമ്മാത്മാർ പണിക്കർ ചേരുവായക്ക വയനേബാൾ അരച്ചുനോട് (മണാട്ടച്ചുനോട്) ഉള്ളന്ത് രൂത പണിക്കകൾ ഒരു രിപാർഡിക്കന്ത്രം കൊണ്ടുവന്നിട്ടണായി അനു. ധർമ്മാത്മാർ പണിക്കർ ലന്തക്കാരുടെ കോട്ടയാനുമില്ലോ എന്തും നോക്കയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിയിൽ പുന്നത്രുൾ തന്മുഖനെ കാണുന്ന കോട്ടപ്പട്ടികൾ, ആ വഴിക്കും അച്ചുനേരു സ്നേഹിതനാശ ഉള്ളന്ത് പണിക്കർ താമസിക്കുന്ന തുരുവായുടെ ഭവന നടിലും പോക പതിവായിരുന്നു.

കുമ്മിനിക്കട്ടിയുടെ കൂളിച്ചുതൊഴിൻ പോക്കിനും കാച്ചു ദിവസമായി നല്ല തുരും ഉണ്ടായി വന്നിട്ടണ്ട്. വാക്കച്ചുംത്ത് പിന്നും എങ്ങിനെന്നയായാലും തുരുവായുരവുംവരത്തിൽ എത്താതിരിക്കാം. തണ്ടപ്പും നന്നായുണ്ടെങ്കിലും ഇട്ടിരാരിറ്റോമേനവനു കണ്ട സംസാരിപ്പാനുള്ള അവസരം വേറെ കിട്ടാൻ തരഞ്ഞീല്ല. എല്ലാം ജവിച്ച പ്രഭക്കിണം വെക്കുന്നേബാൾ കുമ്മിനിക്കട്ടിയും ഇട്ടിരാരിറ്റോമേനവനും തമ്മിൽ എന്നോ ഗൈരവമാണി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. താടിയും തലയും വിശ്വാസിയായി നടക്കുന്ന ഇട്ടിരാരിറ്റോമേനോൻ പതിനെ

എ വയസ്സായ കമ്മിനിക്കട്ടിക്ക ഏകതിമാർഗ്ഗം ഉച്ചതേരിച്ചു കൊച്ചകകയാണെന്നല്ലാതെ മറിച്ചു വല്ലതും സംശയിപ്പാൻ തന്മുഖാം? ഇട്ടിരാറിറ്റുമേനവന്നു കമ്മരാക്കൈ കമ്മിനിക്കട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടിട്ടിണ്ടിൽക്കും. അംഗാളിടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെന്നെയെന്നം എന്നിനായിട്ടാണ് ജേനക്കാരൻനു വേശം കെട്ടിയതെന്നം അവ രംക്കറിയാം. കൊച്ചത്തിനുരാഹം ലഭക്കായം കൂടി മാവ കാട്ട വണ്ണം, ഉടനേ പിടിച്ചടക്കമെന്നം, പിന്ന സാമുതിരി പ്ലാട്ടിലേയോ ആരംക്കാരെയോ ഭയപ്പെടുത്തിപ്പെട്ടുണ്ടും, തങ്ങ രംക്ക സുവമായി ക്രടാമെന്നം കമ്മിനിക്കട്ടിയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാം കൂടിണ്ടിൽക്കും. പാഡി! പെണ്ണക്കട്ടിയല്ലോ, എത്ര ചെയ്യും? ഇട്ടിരാറിറ്റുമേനോന്ത്—വീടിനു പടി കയറിട്ട് കൊല്ലും പതിനൊലായി. ധമേംബാത്ര പണിക്കരൈടെ നെന്തത്തുത്ത് മുന്നുന്നു കട്ടാമും എല്ലിക്കല്ലും പാലിയത്തുചുന്നു അവരും നിവൃത്തിക്കലും കഴിഞ്ഞാൽ, കമ്മിനിക്കട്ടിയുടെ കുടെ റൂവിടെ സുവമായി താമസിക്കേണ്ണമെന്നോ എന്നിക്കു മോഹമുള്ളത്. മുത്തവായുരപ്പും അതിനു കടക്കുക്കാതിരിക്കുമോ?

കമ്മിനിക്കട്ടി—അതും വാ, എനിക്കൊന്നം അഭിഞ്ഞുടേ, ഇന്തപരാഡാ! അപ്പുണ്ണം ധമേംബാത്രപണിക്കരൈം വല്ല ലോറ്റുത്തി വാണം. അമമാളി എടുത്തിക്കും പണിക്കരെ വല്ല പത്രമാണ്. ഈ കുട്ടത്തിനും കറിക്കൊന്നും താനാളില്ല പ്പാ. അപ്പുണ്ണ ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞാൽ എന്നു കൊന്ന കൂളായം.

ഇട്ടിരാറിറ്റുമേനോന്ത്—കമ്മിനിക്കട്ടി ഇതു ഭീഷവാണെന്നറി ഞതിനുവെക്കിയിൽ—ഉം, പെണ്ണങ്ങളുടെ കാല്യം അങ്ങിനെയാവാനേ തരമുള്ളത്. താൻ കഴാറുമെനവന്നു മരക്കനാണെന്നും ധാരിയത്തുചുന്നു ദ്രിതനാണെന്നും ഈ നൂതനു അപ്പുനു അറിയിക്കുക കൂടി വേണും; എന്നാൽ

പിന്ന നാളെ രാവിലെ മമ്മിയുർ പാടത്തു് എൻ്റെ ശവസംസ്കാരം കാണമാൻ കമ്മിറിക്കെട്ടി വന്നാൽ മതി.

ഈ പറഞ്ഞതു കഴേ കടന്ന പോതെന്നു് ഇട്ടിരാറിപ്പേരു നബന്ന തോന്തി കമ്മിറിക്കെട്ടിയുടെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിംഗ എത്തു കഴിഞ്ഞു. തോന്തി ഇടറി. കന്നം മരുപടി പറയാൻ വയ്ക്കാതെങ്ങായി. താൻ എത്രയാ വിശ്വസിച്ചു്, അപ്പുന്നെങ്ങും ജേയും തിരുവേയും കമ്പളിച്ചു് പലേ ഗോച്ചപ്പും വത്തഥാനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ പുതിയെംബം ഇതാഞ്ചോ എന്ന പദ്ധതാപത്രതാടക്കുടി അദ്ദേഹാനുഭിയായി നില്ക്കുന്ന തിനിംയിൽ ഭാസി തിന്ത്മകിണിയും കൊണ്ടു് അട്ടതെത്തന്തിന്തു ടണ്ണി. “ബിവസവും ഉറഞ്ഞാൻ പൊക്കന്തിന്നു മുന്നായി പടി പൂർണ്ണവാതലിപ്പിന്റെ മേല്പടിയുടെ തെക്കു വരും വല്ലതും ഉണ്ണോ എന്ന നോക്കേണ” എന്ന മാത്രം പറഞ്ഞു് ക്ഷേത്രവാസി ഇട്ടി രാതിപ്പേരുമനോന്ന് ഒരു ഭാഗത്തെങ്കിലും മാറിത്തിരിഞ്ഞു. കമ്മി റിക്കെട്ടി വിട്ടിപ്പേക്കം പോയി.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ടു നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനും ശേഷം ഒരു ദിവസം അമ്മാളിവും അനജന്തി കമ്മിറിക്കെട്ടിയും വടക്കിനിയിൽ ഉണ്ണാനിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ അമ്മയായ ശ്രീദേവി ജിജീയും ജപവും കഴിഞ്ഞു് “ധരമ്മാതര” പണിക്കെതു വാല്പ്രക്കാരനു് ചോറുകൊടുത്തുവോ?” എന്ന ചോദ്യവും രഹാ ദിച്ചു് വടക്കിനിയിൽ കടന്നു. ‘ധരമ്മാതര’ പണിക്കർ’ എന്ന പേരു കെട്ടപ്പോൾ അമ്മാളിവും കമ്മിറിക്കെട്ടിയും രണ്ടാളിം, ഒന്നു കെട്ടി. ഇവർ രണ്ടാർപ്പാടം ഇരുണ്ടുടരുന്നു പേരു രണ്ടു വിയത്തിലാണു് വികാരഭൂഷാക്കിയതു്. ‘പണിക്കരെവിടെ’ എന്ന രണ്ടു മക്കളിംകുടി പ്പും അമ്മയോട് ചൊലിച്ചു. ‘അപ്പും ഉണ്ണാൻ വന്നുപ്പോറി ഒന്നം പറഞ്ഞിപ്പേ’ എന്നം പറഞ്ഞു് ശ്രീദേവി അമ്മ അട്ടക്കാളിയിലേക്കു പോയി.

കുമിനിക്കട്ടി—യമ്മാത്തു പണിക്കയെട ഇര പോക്കവരവും തലപ്പിള്ളി നായമായെട ദയക്കവും കൈക്കണ്ണനേബാറി എൻ്റൊക്കയോ കവാപം അട്ടത്തു വയന്നതുപോലെ തോന്നുണ്ട്. അങ്ങലെ രാമൻനായരപ്പേ ഇന്നാലു അപ്പു സ്ത്രീ ലഭ്യതൊക്കെള്ളാക്കു തുടർച്ച വുണിയാക്കി കോട്ട യിലേക്ക് കൊണ്ടോപായതു്! ഇതൊന്നും എനിക്കു മന സ്ഥിലാവുന്നില്ല.

അമഹാജ്ഞ—ഇതൊന്നും നിണക്കം എനിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നതല്ല. നീ ചിലപ്പോറ ഓരോനു ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ എന്നും ഇതൊക്കു അറിഞ്ഞൊള്ളാമെന്നുണ്ടെന്നുണ്ടുണ്ട്.

കുമിനിക്കട്ടി—ഇന്നാഴ്വല്ല എടുത്തി അപ്പുനും പണിക്കയും ഓരോനു പറത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും എന്നു അടക്കമുള്ള തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ പോകി നിന്നതു്? എടുത്തി അറിഞ്ഞപോലും, അറിഞ്ഞില്ലപോലും-എനിക്കുന്നതാണ്?

അമഹാജ്ഞ—നിന്നു പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെട്ടതും എന്നും വിചാരിച്ചുതും നിലുത്തിയില്ല. ലഗ്നക്കായെട ചാണകിക്കാല കിൽക്കിനു് നിണക്കം എനിക്കും ദയ പുതിയതരം വസ്തും വയത്തുവാൻ പണിക്കരെ അപ്പുന്നു പറഞ്ഞെല്ലിക്കയും, ആ വസ്തുക്കിന്നും നീക്കുവും വീതിയും പറവാൻ എന്നു വിളിച്ചിട്ടും ദയക്കയുണ്ടായതു്.

ഇതും പറഞ്ഞവസാനിക്കുന്നും ധർമ്മാശ്രാതു് പണിക്കയെട വാദ്യക്കാരനു് ഇലയുംവെച്ചു് ശ്രീദേവി അമഹതനു ചോറു വിളന്നും പന്ന തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പണിക്കൾ വൈക്കുന്നും ഉള്ളാൻ അവിടെ എത്തുമെന്നും, അടിവന്നരമായി ചിലർ കോഴിക്കോട്ടു നിന്നു വന്നിട്ടുണ്ടുണ്ടും, അവർ പുന്നത്തുർത്തുവരാനെ കാണുമാൻ ചോക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടും അമഹാജ്ഞവും കുമിനിക്കട്ടിയും വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. കുമിനിക്കട്ടിയുടെ നേരത്തു് ഇടിച്ചു തുടങ്ങി. എന്തോ ചില തുപ്പത്തുകൾ

സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതെന്നും ഇങ്ങനെ സംരയും ഉള്ളിൽ കടന്ന കുടി.

സന്ന്യ മയാക്കിയപ്പോഴേയ്ക്ക് ധരംഗാത്രം പണിക്കാതും വരാൻ കാരണം എന്തിക്കഴിവിൽനിന്നും ഉള്ളാണ് മുത്തെ പണിക്കാതും ദാന്തം ധരംഗാത്രം ചെറിയ പണിക്കാതും തെക്കിനി മാളികമെ ലിത്തന്ന് എന്താക്കയോ സ്വകാര്യം പറക്കായിരുന്നു. ‘കുട്ടികൾ കുളിച്ചവനാൽ പട്ടിവാതിലഭയ്ക്കും’ എന്ന മുത്തെ പണിക്കർ ഒക്കളിൽനിന്നും വിളിച്ചുപറക്കയും ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. കുളിച്ച വരണ്ടൊരു പട്ടികന്നതും നോമതും കമ്മിസിക്കടിയായിരുന്നു. പിന്നാലെ അമ്മാളിവും കടന്നു. പട്ടിവാതിലഭയ്ക്കും ദൈ കാലക്കാഷണം താഴെ വിണ്ണു. ഉടനെ കമ്മിസിക്കടി അതു കു യിലെട്ടാതും അക്കത്തുപോകി ഇരുന്ന് മാറ്റേണ്ടൊരു പെട്ടിപ്പു രഹതംവെച്ചു. ഇതിലിട്ടും ഗ്രൂപ്പേവിയന്മ അക്കത്തു കടന്നും ദയ തുക്കവിളിക്കും കത്തിച്ചും കമ്മിസിക്കടിയുടെ കയ്യിൽ കൊട്ടത്തും തെക്കിനി മാളികയുടെ മുകളിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കുവാൻ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു ഓലക്കാഷണം കമ്മിസിക്കടി എടക്കുന്നതും പെട്ടിപ്പുരഹതും വെക്കുന്നതും കുടം ഉണ്ടായിരുന്നു അമ്മാളിക്കാണ്ടിനും പറയേണ്ടില്ലപ്പോ. ഇണ്ണൻ മാറിയതിനും ശേഷം കമ്മിസിക്കടി മടങ്ങി വരുന്നതുവരെ തനിക്കു മുന്തേക്കും ജ്ഞാലിയെയാനും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഇതു ഓലക്കാഷണം എന്നാണെന്നു വിളക്കിന്നാരികെ കൊണ്ടുവന്നു വായിച്ചുനോക്കി.

‘ஈடு ஹன் ராதி அவிசெயாஸ்’ கிடைப்பு. குறிலுத்து
ரிகார்ட்டு கிடீயால் நொன் முதாத்மங்காயி. படிவாதிலு
தெக்கினியுடைய வாதிலும் துரை வெசுளே. ராதி பதிக
எழுந்தான் கூடும் என்றும் ஒரு காலைக் கூடும் என்றும்

හමුදාත්‍යාණු “ ගුණුත්‍රු ” . හි ගුණුත්‍රු පෙගා පෙනී
පුරුත්‍රවේද්‍ය ” රැඳුත්‍රුජි කුත්‍ලිගෙන කම්පුණ කිඹුණ ” ආ
මාදු ගුරුලෝචනයායි . කුහුණිස්සේ ආකර්ත කිඩු ඉඟ

നേ പട്ടിപ്പുറങ്ങെ കൂ നോക്കുന്നതും അവിടെ കിടന്നിരുന്ന കൊതിച്ചു മടിയിൽ വെള്ളാനും അമ്മാളി കണ്ണിരിക്കുന്നു. ‘എ നീ എടുത്തി കിടക്കുന്നു’ എന്ന ചോദ്രവും, ‘എ! ഒരു തലവേ ദു, സാമാജിപ്പ്’ എന്ന മുച്ചിയും കഴിഞ്ഞു വേഗം ഈ എഴു തു വായിക്കുന്ന ധൂരഗതിയോട് കൂടി കമ്മിനിക്കട്ടി ഉരോരു കരേരക്ക പോകയും ചെയ്യും

ഈ എഴുത്തിലെ വാചകം ശ്രദ്ധാചീകരം തോറും അമ്മാളി വൃസന്ന വല്ലിച്ചു തുടങ്ങി. ‘ഈ എഴുത്തു’ ആരെഴുതി, ആക്കുഴുതി, ഈ എഴുത്തു പടിവാതിലിനേയും നിന്നു വീണ പ്ലൂഡ് തന്നു കുമ്മിനിക്കട്ടി എടുപ്പാനും പിന്നു പെട്ടിപ്പുറ തു വെച്ച ദിക്കിൽ നിന്നും എടുത്തു കൊണ്ടു പോവാൻം എ നീബന്നും കാരണം, ഇവളുടെ മുട്ടുകുട്ടു് ആറരിത്തു, ധമേംബ തന്തു് പണിക്കരു സംബന്ധിച്ചാണു് ഈ എഴുത്തു് എഴുതീടുള്ള തെന്നതിനും യാതാങ്കു സംശയവുമില്ല, അഞ്ചുവൻറു മിത്രവും സാമുദ്ധിരിപ്പാട്ടിലെ അളളി, മജാട്ടുവുണ്ടൻറു മകനും തന്നെന്നു് — ധമേംബത്തു് ചെറിയ പണിക്കരാണെങ്കിൽ കണ്ണാൽ കോട്ടും, ദിവ വയസ്സിൽ അധികം പ്രായം ചെന്നിട്ടുമില്ല. അമ്മാളിവോടു് എന്ന രണ്ടു തവണ സംസാരിപ്പാൻ അവസരമായപ്ലൂഡ് അസാധാരണമായ ഒപ്പാത്തും കാണിച്ചിട്ടുമണ്ണു്. എത്തെങ്കിലുമാവട്ട, കുമ്മിനിക്കട്ടി ഇതിനെപ്പറ്റാറി വല്ലതും സംസാരിക്കുമോ എന്ന നോക്കു തന്നു, എന്ന വെച്ചു് സമാധാനിച്ചു. അപ്പുവൻറു യും പണിക്കരുടുക്കു ഉണ്ടുകഴിത്തു. ധമേംബത്തു് പണിക്കരു തെക്കിനിമാളികയിലേക്കും മുത്തച്ചനികൾ കിഴക്കിനി മാളിക കയിലേക്കും കിടപ്പാൻ പോയി. അമ്മാളിവും കുമ്മിനിക്കട്ടിയും ഗ്രീഡേവി അമ്മായാപ്പും ഉണ്ണാനിരുന്നു. കുമ്മിനിക്കട്ടിയുടെ ദിവം അപ്പും വിളിയതായും ഭക്ഷണം സാധാരണപോലെ കഴിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നോ കലശലായ വിചാരം അവളുടെ മനസ്സിൽ കിടന്നു കളിക്കുന്നെന്നും അമ്മാളിവും മനസ്സിലായി.

രാത്രി നടപ്പാൻ പോകുന്ന നാടകത്തിൽ കമ്മിനിക്സ്ടി എന്നൊ ഒരു ഭാഗം എടുപ്പാൻ തീച്ച് യാ കീഴ്വെള്ളു പോലെ അമ്മാളി വിനു തോനി. ഇതിനു് എന്നാണു് ഒരു പ്രതിക്രിയ ചെയ്യു എന്തു്? എങ്ങിനെയാണു് ധമ്മാത്തു് പണിക്കരെ വിവരം അറിയിക്കേണ്ടതു്? പണിക്കരെട ശരുവും കമ്മിനിക്സ്ടിയെ വഴികരിച്ച വിഭാഗം ആരാഞ്ഞു്? കമ്മിനിക്സ്ടിയെ ഇപ്പ കാരം സംശയിക്കുന്നതു് ടെവിൽ തൊറാബന്നു ദിജിറ്റൽസ്റ്റ് ട്രാൻസ്ഫോർമ്മേഷൻ കൂടി എത്ര കൃഷ്ണമാരു? ഇപ്പകാരമിൽ വിചാരത്തിൽ മുഖി അമ്മാളി വല്ലാതെ കഴഞ്ഞി. കമ്മിനിക്സ്ടി ഉണ്ണണ കഴിന്തെ ഉടനെ വാലിയകാക്ഷം ഭാസികർക്കും ധമ്മാത്തു് പണിക്കരെട അകവടിക്കാക്ഷം ക്രഷണം കൊടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഉത്സാഹി ആ. ഇതിലിടക്കു്, അമ്മാളി അപ്പുന്ന കടപ്പക്കാൻ കാച്ചിത്തയാ റാക്കിയ പാലും കൊണ്ടു് കിഴക്കിനി മാളികയിലേക്കു പോയി. തൈക്കിനി മാളികമേൽ എങ്ങിനെ കയറിച്ചുപോം? അതു വദ്ദ. എന്തെങ്കിലുമാകട്ടെ. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാദം ഉ പായന്തിൽ മുട്ടത്തു താൻ കിടക്കുന്ന മറിയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. പടിവാതിൽ അടയ്ക്കുന്ന കാൽഞ്ഞിലിലും വാതിലുകൾ അടയ്ക്കുന്ന കാൽഞ്ഞിലിലും താൻ പ്രത്യേകം ശ്രൂജാനി വെച്ചാൽ ഒരു സമ യം കമ്മിനിക്സ്ടിക്കു് സംശയം തോനി കാൽം കൈകെ അവ താഴ്ഞിലാകമേം എന്ന ദയം നിമിത്തം അമ്മാളി ഉറങ്ങാനു ശു അക്കദത്തകാണ്ടു് പോയതു്. കമ്മിനിക്സ്ടി സാധാരണ യിലധികം താമസിച്ചുണ്ടു് കിടപ്പാൻ അക്കദത്തകു പോയതെ നു് അമ്മാളിവിനു് മനസ്സിലാക്കി. വീട്ടിൽ ശമ്പും ഏക തരു ഔപി ഏനു കണ്ണപ്പോരും അമ്മാളി മെല്ലെ എഴുന്നേറു. അപ്പ നീറു മറിയിൽ നിന്നെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന വാദം കയ്യിലെടുത്തു. മെല്ലെ നാലുകെട്ടിൽ കുടനു. തൈക്കിനിയിൽ നിന്നു പുരംതെ ക്കുളു വാതിൽ നോക്കിയപ്പോരും അതു സാക്ഷയിട്ടില്ലെന്നു കണ്ണു കമ്മിനിക്സ്ടി കാൽം പാറിച്ചുവെന്നു് മനസ്സിലാക്കി;

മെല്ലെ കോൺ കയറി ധന്മാർഗ്ഗ് പണികൾ കിടക്കുന്ന മരിയു ടെ മരി ചരംതു തള്ളുന്നതിൽ ഒരു മുഖയിൽ ചെന്ന നിന്നും. അം ഷ്മാത്രി. ധന്മാർഗ്ഗ് പണികൾ വാതിൽ തഴുതിട്ടിയുണ്ട്. അം കള്ളു വിളിച്ച കള്ളുന്നണ്ട്. പണികൾ കിടക്കുന്ന മരിയുടെ മണ്ണ വശം ഭേദം ഒരു മരിയിൽ അം കമ്പടിക്കായം വാലുക്കാ റഹം കിടക്കുന്നാണായിയുണ്ട്. ആരും ഒരാൾ കോൺ കയറി വരുന്നുണ്ടോ അം ഷ്മാഴ്വിനു ഒരാൾ. വാരം നൃവല്ലം മരിക്കുന്നു. കോൺ കയറി വെള്ളുന്നതു് ഒരു തള്ളുത്തിലേ കാണാം. ആ തള്ളുത്തിൽ നിന്നുണ്ട് പണികൾ കിടക്കുന്ന മരി യിലേക്കു കടക്കുന്നതു്. ആ മരിയിൽ ഒരു മുലയ്യാണു് അം മാ ഞി നില്ക്കുന്നതും. മൂന്ന് വന്ന ആരു വാതലിനു മട്ടിവിളിച്ചു. ധന്മാർഗ്ഗു ചെറിയ പണികൾ ഉണ്ട് വാതിൽ തുന്നാതും, പുരത്തു നിന്നും കട്ടാരം കൊണ്ട് ഒരു കുത്തു കുത്തിയതും, ‘അം ഒരു ചതിച്ചുവല്ലോ’ എന്ന പറസ്തു് അം മാഴ്വി വാരം കൊണ്ട് കട്ടാരം പിടിച്ച കൈകൾു് ഒരു ബെട്ട് ബെട്ടിയതും കൈകൾ ഒരു നി മിഷം കൊണ്ട് കൂഴിത്തു. ഭാഗ്യവശാൽ കട്ടാരത്തിന്റെ കുത്തു് പണിയ്ക്കുന്നു പണികൾ കൊണ്ടതു്. അം മാഴ്വി നീറു ബെട്ട് കട്ടാരം പിടിച്ച കൈ എത്താണു് ണ്ടു കൂദ്ദുന്നാക്കി യിരിക്കുന്നു. മട്ടിരാരിപ്പുമേനവൻ തിരിയുന്നതിനു മരിയാണി വേരെ ഒരു ബെട്ട് അം മാഴ്വി കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മട്ടിരാരിപ്പു മേനവൻ ബോധം കെട്ട് തള്ളുത്തിൽ വീഴലും, കോൺപുടിയിൽ നിന്നു് ദിയർപ്പാസഭത്താട്ടകൂടി വേരെ ഒരു ദേഹം ഉയ്ക്കുന്നണ്ട് താഴെ വീഴലും പ്പും കൂഴിത്തു വിട്ടിൽ എല്ലാവരും ഉണ്ട്. വിളിക്കം ഓട്ടവും കൈകെ ആയി. കമ്മിനിക്കുട്ടി കോൺപുടി കു താഴെ മരിച്ച കിടക്കുന്നു. മട്ടിരാരിപ്പുമേനവൻ മരണവേദ നദയാടെ കിടക്കുന്നു. അം മാഴ്വി സർവ്വാംഗം തരിച്ച നില്ക്കുന്നു. ധന്മാർഗ്ഗ് ചെറിയ പണികൾക്കു് കാളുമാക്കു മനസ്സിലായി. പോരാത്ത വിചം ഒരു ദിവസം അം മാഴ്വി രഹസ്യപ്പാവസ്ഥ

ത്തിൽ പറഞ്ഞ കൊടുത്ത്. ചന്ദ്രാട്ടിൽ ഇട്ടിരാറില്ലെനുവാൻ സീറ “കകിപ്പക”യും ഇങ്ങിനെ അവസാനിച്ചു *

(എം. ആർ. കെ. സി.)

* സാമ്രാജ്യിപ്പംട്ടിലെ ആദിക്കാർ നുലി പ്രപുത്രിക്കാഡ് വൈഷ്ണവക്കുളം ലഗത്തേക്കാട്ടയിൽ കടന്ന മുടിജ്ഞം, പട്ടംകാർ ഒതകമെല്ലാത്ത അവസരം ഓം ക്ഷേ സാമ്രാജ്യിപ്പംട്ടിലെ പട്ടംകാർ കോട്ടയിൽ കടന്നു ലഗത്തുകാർന്നെങ്കെ പിടിച്ചു് കൊട്ട അധിനമാക്കിയെന്നും, ഇത് അവസരത്തിൽ ധാർഖം പണികൾ കാണിച്ചു ബുല്ലിസംക്രമ്യവും മറ്റും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായതുകൊണ്ടു് ഇവിഛ ശ്രദ്ധാവിശ്വാസതിപ്പാട്ടി.

മച്ചान്തമലയിലെ ഭ്രതം.

അക്കാദം പേരാറു വിമികിലെ കാൺകാരന്മാർ, അനുഴി പടനായങ്ങ്, വടക്കംനവിടി, തൈക്കംനവിടി, കിണാരക്കര നായങ്ങ് എന്നിവയം ഇവയുടെ തലവനായ ‘രാലൈനോരെ’ന്റെ സ്ഥാനപ്പെട്ടുള്ളതു തോട്ടാഞ്ചേരി പിഷാരോടിയും ആയിരുന്നു. പെരുവട്ടുമുള്ളിൽനിന്നും വന്നേരി ചിത്രകുട്ടത്തിൽ എഴുന്നായ ഒരു നാടൻ. പെരുവട്ടുമുള്ളിലെ കണ്ണിലഖിയായ തച്ചൈനോത്തെ ഭാരപദ്ധതിനുസരിച്ച്, അയിത്രയും നാട്ടിലെ നാട്വാഴിയായ മനക്കൊട്ടനായരെ രാജദ്രോഹകാരം ചുമതൽ കഴിവിന്മേൽ കയറി അശ്വേഷ ന്തിന്റെ മുള്ളുകൾക്കും രാജകോട്ടയും നാട്വാഴിസ്ഥാനവും പാലിയത്തുള്ള കരുപ്പുടിന്തു അധികമായിട്ടില്ല. രൂഡികം ധനമാസം കാലം. സൗംഖ്യാസ്ത്വം അടിസ്ഥാനം തുടർന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പേരാറുവിമിയിലും ചേന്ന് മച്ചാന്തമലയുടെ കിഴക്കേ നാടി വാരത്തിൽ, ഇംഗ്ലീഷും വലതായ രൂക്ഷങ്ങളാൽ നിറയപ്പെട്ട കാട്ടിനുജ്ഞിൽ തൈക്കിശ്ശേഖാട്ട പോകുന്ന ഉട്ടവഴിയിൽക്കൂട്ടി ദേഹയും കതിരപ്പുറമേറി തനിനേ പ്രവർത്തിയ്ക്കു പോകുന്നു. ഈ യുബാവിന്റെ വലത്തുവരും ചോശനയുള്ള രൂക്ഷങ്ങളിൽ, അതിനെ തുടൻ ആകാശത്തിലേക്ക് പടിപടിയായി കൈട്ടിക്കു കയറിയതോ എന്ന തോന്നമാറും പച്ചിലകളാൽ മുടപ്പെട്ട പോക്കമുള്ള മലയും ആയതുകൊണ്ടും ഈ താഴുവായിൽ എത്താണ്ടു സന്യാസമയത്തിലെന്നപോലെ കണ്ണിപ്പേശ പകൽ വെളിച്ചും ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

മച്ചാന്തമലയിൽ അട്ട നീ കാലത്തിനുജ്ഞിൽ ദൈ ഭ്രസ്സ യോരം തുടങ്ങിക്കണ്ണു പേരാറുവിമിക്കായും, അയൽപ്പുരുഷ ശൈക്കാരാം അയിത്രയും നാട്ടുകാഞ്ചം പറഞ്ഞുവയ്ക്കാഡിയുണ്ടും. ഈ ഉട്ടവഴിയിൽക്കൂട്ടി മുള്ളുക്കുരക്കം ചേവക്കരക്കം സഞ്ചരി

ച്ചിട്ടിളവരിൽ ചിവരാക്കൈ മരങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂട്ടി നിന്നും സ്വന്തായി പച്ചപ്പുകയറ്റുടി ഒരു ഭ്രതം സമ്പരിജനനായി കണ്ടിട്ടണമെന്തു. ഈ ഭ്രതസമ്പാദനത്തെ ഒഹന തനിരെയും അതും ഇംഗ്ലീഷ് പോകാറില്ല. ഈ വിവരമാക്കൈ പഴിയാരുക്കാരനായ നമ്മുടെ യുവാവിനും നല്ലപോലെ വിവര മണിക്ക്. ഭ്രതഞ്ഞിൻ്റെ വത്തമാനം ആലോച്ചിച്ചുംകൊണ്ടും ശാത്രുവെയ്യുന്ന നമ്മുടെ യുവാവിനും അല്ലോ അക്കചെ കാട്ടിൽ മരങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂട്ടി ഒരു നിശ്ചിപ്പേയമാറാം കണ്ണപോലെ തോന്തി. കതിരെയെ പെട്ടെന്ന നിത്തി. വിണ്ടം സുഖിച്ചു നോക്കി. അതാ! കൃതിയാദ ഒരു ഭ്രഷം മുക്കണ്ണങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂട്ടി മല കയറുന്ന! ഈ യുവാവും തല്ലാലം എന്ന ദയനും വൈകിലും വാദം കയ്യിൽ ഉണ്ടിപ്പിടിച്ചും, ഈ ഭ്രതത്തെ കൂച്ച പിന്തുടന്നാലോ എന്നാലോച്ചിച്ചു കതിരെയെ തിരിച്ചു ഭ്രതത്തെ പിന്തുടന്നു കാട്ടിലേക്കു കടന്നു. ഭ്രതം അതിന്റെ ഗതിവേഗം എന്ന മുക്കി. യുവാവും ഗതിവേഗത്തിലുാക്കി. കൂച്ചനേരം മുഖിനെ കഴിഞ്ഞപ്പും വലുതായ ഒരു മുക്കണ്ണത്തിന്റെ മുവ കുംഭ വെച്ചു ഭ്രഷം അപ്പുതുക്കമായി. അപ്പേണ്ണാണു യുവാവിനും അല്ലോ ഒഹം തോന്തിയതും. ഏതെങ്കിലും ആ വലിയ മുക്കണ്ണത്തിന്റെ ചുബ്രിൽ കതിരെയെ നിത്തി, താഴേന്തിനാണി ആ മുക്കണ്ണത്തെ പാശിശ്വായിച്ചു തുടങ്ങി. അതിലിട്ടും മുക്കണ്ണത്തിന്റെ ഒരു വശരൂപനിനും അതും പുരണ്ണക്കു മാടി കയ്യിലുണ്ടാക്കിന്നു വില്ലിനേൽക്കു ശരം തൊട്ടുതു പിടിച്ചു,

‘അനാക്കിക്കൊഡാവിനും? മുനി ഒട്ടി

മുന്നോട്ടു ചെച്ചാൽ ഈ ശരം വിട്ടോ.’

എന്ന പറഞ്ഞു. ഈ സംഭവം ഒരു നിമിഷത്തിലുകം കഴിഞ്ഞു. കരിന്ധം കൊണ്ടു ദേഹമാസക്കും മുടത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു പത്രപ്പണാക്കി, കഴുന്നുകരം മാത്രം മുടാത്ത വിധത്തിൽ കരിന്ധം കൊണ്ടു തന്നെ ഒരു മുട്ടപ്പടം ഇട്ടു നില്ക്കുന്ന ഈ ഭ്രതം സം

സാരി കണ്ണ ഭ്രതമായതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ യുംവിനു ക്രോമ്മുടി യെയ്യും ഉണ്ടായി.

യുവാവു്—നീ ശ്രൂരാണോ? ഇം കാട്ടിൽ ഇലപുകാരം ഒരു ഭേദ കുറ വേഷവും കെട്ടി ജനങ്ങളെല്ല ദയപ്പെട്ടതിനു നടക്കുന്നതി സീറ അരത്മമെന്താണോ?

ഭ്രതം—നിങ്ങൾ അന്തുഴി പടനായരല്ലോ? അതെ, ഒരു നാട്ട വാഴി. തന്റെരുദ്ധമിൽ ഒരു ഘൃതം ദിവാലാ വരും കണ്ണായും അകാരണമായി അനുരോധയും ഉപദ്രവിക്കുന്ന രോളപ്പുന്ന തോന്നം. വിശ്രദിപ്പിക്കുന്നവരെ ചതിക്കയു മില്ല. അല്ലോ? ഞാൻ ഒരുത്തി, ഇം മു ച്ചത്തിന്റെ ചൊന്തിൽ താമസിക്കുന്നു. ആക്കം എന്നൊക്കുണ്ടു് ഉപദ്രവവുമില്ല നിങ്ങൾ എന്നിക്ക ചല്ലു ഉപകാരവും ചെയ്യാമെന്ന വിചാരിശ്ശെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇം നടന്ന സംശയം ആരോട്ടും പറയാതിരിക്കുകയാണു വേണ്ടതു്. നേരം ഇപ്പോൾ ഇരുട്ടാവും; വേഗം മടങ്ങിപ്പോയ്യോളി.

ഈതുയും പറഞ്ഞത്തിനു ശേഷം ആ ഭ്രതം വിശ്വിക്കുന്ന അന്തുഴി പടനായങ്ങെട—നമ്മുടെ യുവാവിന്റെ-ദ്രോഹിക്കും അഗ്രഹാചരമായി താഴീന്. അന്തുഴി പടനാകക്കും ഇം സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഒരു തോക്കാഡി ആവുയുള്ളതെന്തയാണോ? ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതു്. ഇം സംസാരിക്കുന്ന ഭ്രതശ്രദ്ധുരി മുഴവൻ വിവരം കിട്ടവാൻ അഭ്യന്തര അവനുരത്തിൽ ആമിക്കാമെന്നും ബെദ്ധു് അപ്പോൾക്കു നന്ന സപ്രഗ്രഹിത്തിലേക്കു മടങ്ങി. എത്തായാലും ഇം ഭ്രതത്തെ സംബന്ധിച്ചുജും അധിക വിവരം സന്ദേശിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ അന്ന നടന്ന സംഭവങ്ങൾഡി ശുരോട്ടം പറയാതെ കഴിച്ചു ആക്കു തന്നെയെന്നു പടനായർ തീച്ചയാക്കി.

പേരാറു വീമിയിലെ നാട്ടവാഴികളായ കാൺ കാന്നാരായ തി അന്തുഴി പടനായർ ഉംപ്പെട്ടുട നാലബ്ദ്യ പേരുണ്ടെങ്കിലും പെയൻഡ്രൂ ദിപ്പിലെ പ്രത്യേക സേവന്റെ നിഖയിൽ കാഞ്ഞ

കാരനായെട തവവനായ തോട്ടാട്ടുറ്റാർ രാജുരേ
ണകാത്തജാളിൽ അനാവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗിച്ച്
വനിക്കുവെന്ന് ഭാതുമ്പി, മറുള്ള കാൽഞ്ഞാരമാരെ തരുക്കി,
പേരാറു വീമിയും അടച്ചത അയിത്തുകൂടം തന്നെ എക്കാ
സന്തുലിപി വരുത്തി, വേണ്ടിവരുന്ന പക്ഷം പെത്രവും മുപ്പി
ലോട് തന്നെ മതാരിക്കവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നുടി ചെയ്തും വ
നിതും. നിർദ്ദേശനം, ഭൂപ്രാം, അധമ്മിയുമായ തലവുംനാർ
ഈ അത്രാത്മം കാംഗമായി ജനങ്ങളിടെ അപ്പീതി വളരേ
സന്ധാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ഥിരിക്കാക്കാൻ മുമ്പായിരായ തലവും
നോർ ആ വിഷയത്തിലും ഗതുക്കുള്ള ഉണ്ടാക്കിതുടർത്തിട്ടില്ലെല്ല
നീല്പി. ജനസ്പാദിനം തനിക്കു കുറത്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ണ
പ്രോഡി ജനങ്ങളെ ഒന്ന് ഭേദപ്പെട്ടതി കീഴിക്കവാനം, വിശ്വ
ഷിച്ചും മക്കുള്ള തനിക്കു ഭാത്യായി കീട്ടായ്യുന്നായ പക
വിട്ടവാനം വേണ്ടി നിർബ്ലാഷിയായ അയിത്തുകൂടം നാട്ടവാഴിയായി
അനാ മനക്കൊട്ടു നായങ്കെട മേൽ രാജഭ്രാഹം കുറം ചുമതലി,
പെത്രവും മുപ്പിലെ തെറിലില്ലരിപ്പിച്ചു, ആ ഭോഗ്യരുന്ന കഴി
വിനേരു കയറിച്ചു. തലവുംനായെട ശക്തിയോള്ളു ജനങ്ങൾ
ഡേന്ന്, ഈ ബകാസുന്നന്നു അധിനിക്കിയ നിന്ന്, ഏതു പ്രകാരം
രക്ഷപ്രാപിച്ചുന്നുതെന്നുറിയാതെ വ്യസനിക്കുണ്ട്.
ഈ വിവരമാക്കു ചുല്ലിഭാസാ, ഭേദാത്മ നിപുണനമായ
അനുശി പടനായക്ക് നല്ലപോചു അറിയാമായിരുന്നു. നയം
കൊണ്ടും, വിവേകം കൊണ്ടും, ദ്രുനഭവാദം, സഹജിവികളിടെ
അനരെ മുഖ്യമാ കാണിച്ചിരുന്ന ഫലുകും കൊണ്ടും അനുശി പട
നായക്, പേരാറു വീമിയിൽ എന്നല്ല അയൽ നാട്ടകളിലും
കുടി, ജനങ്ങളിടെ മുടക്കിൽ വളരേ സമർപ്പനായ രാജായിരുന്നു.
മനക്കൊട്ടു നായങ്കെട മേൽ തലവുംനാർ ചെയ്തു പോഷാ
രോച്ചനം കേവലം കൂടുവാണുന്ന പടനായക്ക് നല്ല ഭോംബു
മുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭോഗ്യപുത്രയശന കഴിവിനേരു കയറി

യതു മുതൽ മനസ്സിന് അശേഷം സുവാചിപ്പാതെ, കാഞ്ഞത്തി നേര യമാത്മാമി ടി പെരുവ്വട്ടമുള്ളിലെ എങ്ങിനെന്നും ഓരിയിക്കേണ്ടതനു വിചാരണത്താടെ അതിനുള്ള വഴി കുറ ആലോവിച്ചു വരികയാണു പടനായർ ചെയ്തിരുന്നതും. മുള്ളുക്കുരയിലേക്കു രണ്ട് തവണ ഈ അവസ്ഥരത്തിൽ പോയതു തന്നു ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പാലിയഞ്ചത്തുനമായി സന്നാരിപ്പാനായിരുന്നു.

പടനായങ്ങൾ മനസ്സിന് അസ്പദമും കൊടുപ്പാൻ ഈ പ്രകാരം പല സംഗതികളിലും ഉണ്ടായിരുന്നവകിലും മച്ചംടക്കമലയിലെ ഭ്രംത്തിനേര സുക്ഷ്മവിരം അറിവാനുള്ള ഉൺക്കന്നു പിന്നേ ദിവസം നന്നാക്രമി വലിച്ചുതേ ഉള്ള. അന്ന നേരത്തെന്നു മലയിലേക്കു ചൊക്കണമെന്നറിച്ചു. വേണ്ടപ്പെട്ട ആരു ധാരാളങ്ങളിലും കാഞ്ഞിക്കു കുറയിലേക്കു ചൂണ്ടപ്പെട്ടു. ഭ്രംത്തിനേര വാസസ്ഥലമായ വും ചും മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും വഴി പി ശയ്യാതെ അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നു. അവിടെ ഭ്രംതണ്ണം ഹല്ല യോ എന്നാറിവാനുള്ള യാത്രായ ലക്ഷ്യാന്വും കാണ്ണാനായി അനില്പ. ചിവ ശമ്പൂജീലം പൂജപ്പെട്ടവിച്ചു നോക്കി. ഒരു ഫലവുമില്ല. കൂതിരയെ മേയുവാൻ ചെലുത്തു ഒരു ദിക്കിൽ കെട്ടി. ഈ ഭ്രംതം മടങ്ങിവരുമോ എന്ന പരിശീലനാൾ തീച്ചു യാക്കി. ഭ്രംതം മലയുടെ മറു ഭാഗങ്ങളിലേക്കും സഞ്ചാരത്തിനു പോയിട്ടുവരുക്കിലോ എന്ന സംശയിച്ചു് കാൽപ്പുത്തമാറ്റം കാണ്ണനു ദിക്കിൽകുടി പടനായർ മല കയറിത്രുട്ടണി. ഈ വഴി രണ്ട് കുന്നകളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒരു താഴുംവരയിലേക്കാണു് പടനായരെ എന്തിച്ചുതും. അവിടെ നിന്നു നോക്കിയാൽ താഴുംവരയിൽ കാണുന്ന കാഴ്ച വളരെ മണ്ണാഹരമായിരുന്നു. കുറച്ചുടി കടനു ചെന്നാണ്ടും പടനായർ പെട്ടുനു സൗംഖ്യിച്ചു നിന്നുപോയി. ഉറവുവെള്ളു താരം ഉണ്ണാക്കപ്പെട്ടു ഒരു ചെറു പൊയ്യുടെ ഒരു ഭാഗത്തു ചെറുവന്നയുക്കത്തും അതി സുന്ദരിയും

മായ ഒരു സ്കീ കാലിന്റെ തെരിയാണിങ്ങോളം ഏതുന്ന
തന്റെ താമസടി അഴിച്ചു കെട്ടി, അതു സരസ്സിലെ നിമ്മല ജല
നേര കള്ളാടിയാക്കി, തന്റെ ബൈശമ്പദ്ധത്തെ പ്രതിബിംബം
തന്ത്രിൽ വീക്ഷിക്കുന്നു. പലതരമായ വുഡ്സാളാലും പല്ലുകളാലും
പുഷ്പഭാംഗികളാലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാനമരണാനീക്ര
മായ താഴുവരയിൽ ഒരു സരസ്സിന്റെ ശരീരിൽ അതി സുഖപി
രാജ ഒരു സ്കീ ആരക്കെല്ലും തന്നെ കാണാനുണ്ടോ എന്ന സംശ
യം കുടാതെ സപ്പുട്ടുന്നായി പെയ്മാറുന്നതു് കാണാൻവോർഡം
ആക്കാണു് ആമുഖത്തുംവും ആനന്ദവും ഒരു സമയത്തെന്നു ഉണ്ടാ
വാതത്തു്? നമ്മുടെ പടനായക്കു് ആല്പ്പും ഇതു കാഴ്ച ഒരു സപ്പ
ജൂഡായിട്ടാണു് തോന്തിയതു്. അന്തല്ല—ഈ താഴുവര ദേവ
ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും ഇതു തങ്ങാണി ഒരു ദേവാംഗനയും
ആയിരിക്കുമോ? എതെങ്കുലും കരുക്കുടി അടക്കത്തു ചെന്നു് കുറി
ചന്തിൽ ഒളിച്ചിരുന്നു് ഇതു യുഖത്തിയുടെ ഫോസ്റ്റുകളെ കാണാക
തന്നെ എന്ന തീം്പ്രയാക്കി.

அனு யூவதியாகசெடு, தவகைக்டி, புடவ இரகலியடித்து, காலம் முவவும் குழுகி தொட்டி, அடித்துள்ளாயினா வை கல்லி மேற் சென்னினாம், அவிட வெற்றிங்க விழுபும் ரைவும் கூறுவெலத்து கரே அங்கைவ கிணினா வை வூச்சுதெர ஹாகோ க்கி அரணும் தொட்டுவிடு. அவு அரணும் உடலேரிது லிக்கின்க நீதானாயானோ கொள்கூத்துதொன வென்னோக்கி விளக்கும் ஸபரமானமாய கல்லிமேற் ஹணாம் அரணும் தொட்டு விடும்! ஹண்டின அங்கு பற்றாவுள்ளி பரிசுவிதுதினாலேசும் விழுபும் ரைவும் தாஷேவெறு எடுவோ கடுதை வை வரணும் கங்கிளத்துத் து குட்டிராவும் ரோவிக்கென்வோடுகெல் படகாயல் அங்குமங்காயி எடுதாளும் அடித்தெத்துதியிரிக்கென. ஹா வத்ரா அநும் அநுமா கொனம நல்வண்ணம் கொக்கைத தல்லோலமுள்ளாய பரிதுறுமகோ எடு தேயங்காநாம் ஹும் ஆவதி விழுபும் ரைவும் பெட்டான கல்லு

ലാക്കി, 'അവിടെ നിങ്കു, എങ്ങനെന്നും വരുന്നതു്? അടുത്തുവരണ്ടു് എന്ന പറഞ്ഞു് അനുസ്യും തൊട്ടത്തുപിടിച്ചു് പട്ടനായക ദേശവള്ളുന്നോക്കി നില്പായി. രണ്ടുപേരും നിന്നൊട്ടത്തു നിന്നു് അന്നേരാന്നും മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി നാഡണ്ണു നിമിഷം കഴിച്ചുകൂടി. വില്ലിനേയൽ തൊട്ടത്തു പിടിച്ചിരുന്ന അനുഭവത്തോടു മുച്ചും മായി പടനായക്കു് തോന്തിയതു് ആ തയസ്സിരത്താൽ കുറരു കുറത്തു നിംബുകളിൽ നിന്നു് ഘറപ്പുട്ടനു കടക്കാക്കാവിഞ്ഞാമായിരുന്നു. ആരുളി അവിന്തരുപ്പാർ അവളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ കുറുത്തു, സൗഖ്യം ഭാവത്തിലേക്കെ വരുന്ന കണ്ണനു കണ്ണപ്പോരം—

പടനായർ—നിന്നു തൊൻ മനു് എവിടെയോ വെച്ചു കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കുറത്തു കുവവന്നാൽ മുടപ്പേട്ട നിലയിലല്ലതാനും. ഇതിനും ഒക്കെ അതിമം മനസ്സിലാക്കാനില്ല.

ഇ പതി—നാഡ്യുളിടുന്ന ഇന്ത്യിലെന്നപോലെ മനസ്സും ഇന്ത്യിലും വിന്റെസിക്കേത്തശ്ശവരായി ചിച്ചരണ്ടാവാം. എന്ന പാതയു് ലജ്ജിച്ചു തലായാനു ചെരിച്ചു് അവർ ഒരു പുന്നവിരിച്ചിട്ട്.

പടനായർ—'എന്നു ചോദ്യംതിന്നല്ല നീ സംശയാനും പറയുന്നതു്. തൊൻ നിന്നു ഒരുപ്പുത്തിൽ എവിടെയോ വെച്ചു കണ്ണായി ഓക്കീക്കുന്നു. തനിക്കു ഈ കാട്ടിൽ ഈ വേഷത്തോടെ നടക്കുന്നതിനും ഉള്ളേശം എന്നാണോ? തൊൻ ഈ പോറ്റു വിധിച്ചിലെ കാലുക്കാരന്മാരിൽ രണ്ടാണെന്നും നീ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടോ. തങ്കളുടെ ഇന്ത്യത്തെപ്പോരാലു സംശയിച്ചു് ഇന്നാണെങ്കിൽ ഒരു ഭ്രംഗത്തുനായു് നിത്തത്തു ചെയ്യുന്ന ഭാരം ഏകദിനംകില്ലോ?

യുഭതി—ഈയുഴി പടനായർ ഒരു കോപിയല്ലെന്നാണ് എന്ന
ൻ കേട്ടിട്ടശ്ശിതു്. നാം തമിൽ മനു കണ്ണിട്ടില്ലെന്ന
വാദിപ്പാൻ എന്നും ഒരുപ്പാനീലിലും. നിങ്ങൾ ഇവിടെതെ
നാട്ടവാഴികളിൽ രഹംഖാനന്നം എന്നുന്ന ഇതു കാട്ടിൽ
നിന്നു് അതു ഓടിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കയിക്കാറമെന്നെന്നം
എനിക്കുവിയാം. എന്നും ഒരു അനാമചാഡം. എന്നുനിക്കു
അംഗും അംഗും ഇല്ലു, ദേര്ത്താവും സഹോദരനെമില്ലു,
ബുന്ധുകളിൽ സ്നേഹിതനും മില്ലു. എന്നും ഇതു പ്രദേശ
ക്കാരിയുമല്ലു. എന്നെന്നായ ഭ്രതമാനന്നു് പറഞ്ഞതാ,
നടക്കും, നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാരു ഭയപ്പെട്ടുന്നതാവില്ലു. നി
ങ്ങളിടെ മലയിൽ നിന്നു യാതൊരാഭാധവും എന്നും ഏതു
ചുണ്ണമില്ലു. പിന്നെ എന്നുന്നു എന്തിന്നു് അതു ഓടി
ക്കുന്നു?

പടനായർ—ഒക്കെ! നിന്നു അതു ഓടിക്കുകയോ? കഷ്ടാ! അ
തു എന്നും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചിട്ടു കുടി ഇല്ലു. നീ അക്ക
രാജാന്നു സൃക്കും പറയു. എന്നും ചരിത്രം നിന്നുക്കു
അറിയാമെന്നു് വരുന്നു. എന്നും നിന്നും ചരിത്രം ഒരു
നുംപാക്കി. ഇല്ലകാരാ തനിക്കെ ഇതു കാട്ടിൽ കഴിച്ചു
ആട്ടുന്നതെങ്കിനെ? ഭക്ഷണം ആർത്ത തങ്ങം? എവിടെ
കിടന്നറഞ്ഞും!

യുഭതി—നിങ്ങൾ ആസമ്മതനായ രഹംഖാനു്. അനഗതിയാ
യ ഒരു സ്ത്രീഇര നിങ്ങൾ ഉച്ചപ്രഭിക്കയില്ലെന്നും എന്നും
വിശ്വസിച്ചതിൽ തെറാവില്ലു. നിങ്ങൾ ഒരു വാദ്യാനും
ചെറുപാടകിൽ മാത്രം എന്നും നിങ്ങളിടെ ചില ചോല്ലു
ഞാറംകു് ഉത്തരം പറയാം.

പടനായർ—ഈ അപകടത്തിൽനിന്നു നിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ
എന്നും ഗ്രൂഹിക്കുവെന്നും വാദ്യാനും ഭവണങ്ങളെക്കിൽ
അതിനും എന്നും ഒരുക്കമില്ലു.

യുവതി—എനിക്കും പറയാൻഒള്ള തൊക്കേ ഞാൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ കോടു. ദേഹം നിഃഖണ്ടിട്ടും ഇപ്പോൾ ചെയ്യുകൊള്ളുക. എനിക്ക് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട മരിച്ചുപോയ ശാഖ ഗസം ബന്ധിച്ചും ഒരു മുത്തമാണോ ഞാൻ ഈ കാട്ടിൽ കഴി ആകുട്ടനാതു്. നിഃഖണ്ടി ഇന്നുവെല്ല കണ്ണ ആ വും ചുഡിയി മേരു പ്രത്യുമി ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടും ഒരു പൊതുഥാണോ എന്നെന്നു വിശ്വസു്. ഈ മലയുടെ പടിനേത്രാദിവശം താഴോവ തയിച്ചുള്ള ഒരു വിട്ടകാംഘാം എനിക്കാവശ്യമായ ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നാതു്. ഞാൻ അനന്തരായാ ണങ്കിലും നില്പിയല്ല. എന്നെന്നു ഈ മുത്തത്തെ മുടക്കി വാൻ അമിക്കന്നവക്ക് തക്കതായ ഒരു വിശ്വാസി ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കായില്ല.

ഈതുയും പറഞ്ഞു് ആ യുവതി കൂടുതെ കവചവും മുട്ടച്ചവും ധരിച്ചു്, വില്ലും ശരവും കയ്യിലെടുത്തു്, കാട്ടിൽ ഒരു ഭാഗ തേരക്ക് അതിവേഗത്തിൽ പോയു് മറഞ്ഞുകളിത്തു. ‘എന്നെന്നു ഈ മുത്തത്തെ മുടക്കിവാൻ അമിക്കന്നവക്ക് തക്കതായ ഒരു തിക്ക ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കായില്ല’ എന്നു് എന്തെങ്കിൽ തട്ടി ദീന സ്വന്തമായി അവർ പറഞ്ഞതു്. ആയതു പടനായങ്കെ എന്തെന്തയും വല്ലാതെ വേദനിപൂശിച്ചു.

‘മും യുവതിയെ മനു്’ എനിക്കെ ബച്ചും ഇംഗ്രേഷി! ഞാൻ കണ്ണിതു്. എന്നെന്നു ഓമ്മ എന്നൊന്നു് എന്നു വണ്ണിക്കണ്ണിതു് എന്നും വിവാദണാടെ ചിന്താഭ്യന്നായി പടനായർ സാവധാനങ്കിൽ സ്വന്തമത്തിലേക്കു മട്ടാണി. പടനായക്ക് ആക്കപ്പാടെ നന്നും സുഖമില്ലാതെ എന്താണു് ഒരു ഭാന്ത നീറു നിലക്കിലാണു് കാച്ച ദിവസം കഴിച്ച കുട്ടിയതു്.

തലസ്ത്രങ്ങാതരപ്പറവിയുള്ള ആക്കഷപ്പെട്ടം യമാവസരം പെങ്ങുവാടപ്പു മുപ്പിവേക്ക് അറിവായി. നിർദ്ദേശിക്കായ മന ക്കണ്ണി നാ ചര തലസ്ത്രങ്ങായുടെ എഴുണ്ണി വിശ്രസിച്ച കഴിവി

മേലേററിയതിനെപ്പറ്റി പെരുവ്വേപ്പു മുപ്പിലേക്കും കലാലാഡ യ പദ്ധതാപദായി. തല്ലറ്റേന്നാങ്ങട മേലജുളു അരുക്കേഷ്ഠപ ഞാശ്ശൈ അവിടുന്നു് ഗ്രൂംമായി അനേന്നപ്പഴനാം ചെയ്തു വരുന്ന ഒന്നും പട്ടനായക്ക് ഓബാല്പ്പുട്ടിരിക്കാൻ ആ വിഷയ തമിൽ നായർ കുറച്ചു ദിവസമായി മനസ്സു പുണ്ണാക്കാറില്ല. സാധാരണ നേരം പുച്ചന്നാൽ മധ്യിലേക്കു വെള്ളതയെക്കിലും ഒന്നു പോകേന്നമെന്നു തോന്നം. ചില ദിവസങ്ങളിൽ ഭ്രത തന്ത കണ്ണാവനു വരും. ചിവപ്പോറ്റി തീരെ കാണാറില്ല. ചിവപ്പോറ്റി ഒന്നും രണ്ടും വാക്കു് വല്ലതും സംസാരിച്ചുവെന്നു വരും. പിലപ്പോറ്റി ഭ്രതം ഒന്നും മിണ്ണാതെ വുക്കുടാണെന്നു പൊതിം പോചിരിക്കും. ഒരുപിംഗസം പട്ടനായർ ഇയ ഭ്രതത്തെ കുറച്ചുപ്പോറ്റി താഴെ പറയും ല്പകാരം ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു. പട്ടനായർ—നീ എന്നിടക്കാണു് ഒന്നും മിണ്ണാതെ ഓട്ടുന്നതു്?

നാശ്ശൈ തല്ലറ്റേന്നാർ ഇയ കാട്ടിൽ നായാട്ടിനു് വരവുണ്ടു് തന്ത. നിന്നൊരു ഉന്നുത്തിനു് ഇരക്കാക്കിയാലോ?

ഭ്രതം—നിശ്ചാളിട നായാട്ടുകാരരെക്കാണും എന്നിക്കു ഭേദമില്ല. മുന്നെന്നു വീട് അവാരെയാക്കു കബുളിക്കുവാൻ തക്കവ കീറും അതു ഉറപ്പുള്ള താൻ. നിങ്ങളേംബാട് പൊതു നി കുള്ളുവാനാണു് എന്നെന്നു കോട്ടേ ശക്തിയില്ലുംതെ പ്രസിദ്ധി ഇഴ്തു്. നരകത്തിലും എന്നു ഉപദ്രവിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ വരുന്നവല്ലോ. അങ്കേ എന്നു രക്ഷിക്കുവാനാണോ? ദയവു ചെയ്തു് മേലിൽ കാട്ടിലേക്കുള്ള വരവു് ഒന്നു നിത്തം നും. എന്നും അതിലേക്കു് നിങ്ങൾക്കു് ഒരു പെക്കുക്കുവി തയ്യാറാണു നിശ്ചയിച്ചിട്ടിട്ടു്.

എന്നും പറഞ്ഞു് ഭ്രതം മരഞ്ഞിന്നു ചൊന്തിന്നു ഇരിൽ പോയി ചെട്ടുനു പുറതെക്കു വനു് ഒരു വാദം പട്ടനായക്ക് സമാനന്നു. ‘സ്ത്രീരഹമായം മാനിക്കളിം ആയവർ വളരെ കാര്യമായി വിച്ചാരിച്ചു വന്ന ഒരു വാഴാണു് ഇതെന്നും മന

സ്ഥിലംകരണോ! എന്നും പറഞ്ഞു് അതു ഭ്രം അവിടെ നിന്നു പോയി. ഈ വാദം തനിക്കു് എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട അതു ക്രിത അനിന്നൻ കരുതി നിന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് അതയതു് ഒരു നി ധിയായിട്ടാണു് പടനായർ വിവാരിച്ചതു്. ഈ വാദം തന്നെന്നു അനുരാഗത്തിന്നെന്നു ഒരു സ്ഥാരകമായി വിവാരിച്ചു. സപ്രഹര അനിൽ വന്നതിനു ശ്രേഷ്ഠം രാത്രി സപ്രധാനയിരിക്കുന്നോണു് പടനായർ വാദം നല്ലപോലെ പരിശോധിച്ചു നോക്കിയതു്. വാളിന്നെൻ്നു പിടിയിരുന്നു ‘മനക്കോട്ടു നായർ’ എന്ന വളരെ ബുള്ളിച്ചായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഈതു കണ്ണപ്പോറ്റ പടനായർ നേരു എത്തടി. ഹാ! അതു കൂടിയോ—ജീവനോടു ഇരിപ്പുവണ്ണ നോ!— അതിനു തരവില്ല—’ എന്നോക്കെ തന്നെത്താനെ ഓരോനു പറഞ്ഞു ഒരു ഭാന്തന്നെൻ്നു മാതിരി താനിരിക്കുന്ന മരിയിൽ അംഖട്ടാ ഇംഖട്ടം നടനു വളരുന്ന നേരം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഏ തക്കിലും നേരം പുലാട്ടു, തന്നെൻ്നു സംശയങ്ങളെല്ലാം തീരുക്കുന്ന കൂളിയാമെന്നു തിച്ചിപ്പുട്ടുവരി.

പിറോറ ദിവസം പത്രതു മല്ലി സമയംഡാപ്പും തല ചുഡന്നായും, നായാട്ടുകായും, നാഞ്ചിളിം കാടെടുവാൻ ഒരുണ്ടി പുരപ്പട്ടിരിക്കുന്നു. പടനായക്കാണുകിൽ ഭ്രംത്തെ കണ്ടു് ചില സംശയങ്ങളെല്ലാം തീപ്പുണ്ണണ്ടു്. നായാട്ടു ദിവസമായതുകൊണ്ടു് ഈ കുടിക്കാഴ്ച ഭ്രംത്തിനു് ഭോഷ്ടരമായിത്തീരുമോ എന്നു ഭയവും ഉണ്ടു്. ഏതുകിലും തന്നെൻ്നു സംശയത്തിനു് കാരണമായിണ്ടിന്ന് വാളും കരുിബെട്ടത്തു് അരുളി പടനായകും മരഞ്ഞു, ഭ്രംതിന്നും വസതിയുടെ അരികെ ഒരു ദിക്കിൽ പത്രങ്ങൾ കൂടിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. നായാട്ടുകാരിൽ നിന്നു് യാതൊയും ഉപദിവസം തട്ടാതെ ഭ്രംതെന്നു രക്ഷിക്കുന്നുമെന്നും അവസരം കിട്ടിയാൽ ഭ്രംതും സംസാരിച്ചു തന്നെൻ്നു സംശയങ്ങൾ തീക്കണ്ണുമാം ചെച്ചാണു് പടനായർ കാതിരിക്കുന്നതു്. ഭ്രം വസതിയിൽ ഉള്ളിട്ടായ ലക്ഷ്യങ്ങൾം നേരും പുറമേ കാണും

നില്ലേക്കിലും രക്ഷക്കായി ഭ്രം അവിടെ എത്താൽ തിരികയില്ലെന്ന പരിചയം കൊണ്ടു പടനായക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. വള്ളരോഗനാം ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. ഏങ്കം നായാട്ടുകായടെ ശമ്പുവും അനക്കവുംബില്ല. പടനായർ അക്ഷമനായിത്തുടങ്ങാം. അദ്ദേഹം ശേഷം അല്ലെങ്കിലും മുൻവെച്ചു ചീല നായ്ക്കുടിടെ ശമ്പും കെട്ടുതുടങ്ങാം. കൂടും, ആകും മുതബാധ ചീപ ചെറുതുനാം ഇടക്കിടെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വാടിത്തുടങ്ങാം. ശമ്പും അട്ടത്തട്ടുത്തും ഏതിനുതുടങ്ങാം. നായാട്ടുകാർ പലഭാഗത്തിൽ നിന്നും യിട്ടാണു് മലയിലും കയറിട്ടിരിക്കുത്തു്. അതിൽ ഒരു ഭാഗക്കാരാണു് അട്ടത്തു വയനാത്തനു തീര്ത്തയായി. അരംകാർ അട്ടത്തു തീര്ത്തുടങ്ങാം. പടനായർ തന്റെ ഇരിപ്പിടം നല്ല ചണ്ണം ഉറപ്പിച്ചു് ശ്ലൈച്ചിയും. പെട്ടുനു വില്പിച്ചു ശരവും കളിലെവട്ടുത്തു് ഭ്രം അവിടെ പ്രത്യുക്ഷമാക്കുന്നു; നായാട്ടുകാർ വരുന്ന വഴിയ്ക്കിരിക്കു ചെന്നു് ഒരു രൂക്ഷം മറന്നതു് ഇതു ഭ്രം നില്ക്കുന്നു. ഇതിന്റെ തത്പരം ഒന്നും ഇല്ലാവാതെ പടനായർ ഇതു ഭ്രം തന്ത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്നാശനനാറിവാൻ ക്ഷേരക്കുടി അട്ടത്തു കുടുന്നു. അല്ലെങ്കിലും മുൻവെ അതാ തലമുറേന്നായടെയും മറ്റൊരു തലകൾ കാണുന്നു. തലമുറേന്നാർ കുറേക്കുടി അട്ടത്തു തീര്ത്തുത്തു് അംഗും ഒന്നും വിട്ടു. അതു തലമുറേന്നായടെ വലവന്തെ കൈക്കു കൊണ്ടു് വലതായ ഒരു ആറിയുന്നാക്കി രക്തം പ്രഖ്യാപിപ്പിച്ചു തുടങ്ങാം. ‘അദ്ദേഹം! ഭ്രം!’ എന്ന പറത്തു് തലമുറേന്നായടെ കുടെയുണ്ടായിരുന്നു രണ്ടുപേരും ജീവരക്ഷയ്ക്കായി നാടുനു. അദ്ദേഹം വ്യാമുഖതയാലും കോപതാമുക്കുനായി അംഗും വന്ന വഴിനോക്കി ഭ്രം തന്ത്തിന്റെ നേരേ വാഴിം ഓങ്ങി തലമുറേന്നാർ കുടിച്ചു വാടുനു. അതിലിട്ടും ഭ്രം വീണ്ടും ഒരു ആംഗും കുടി വിടുനു. അംഗും ലാശു തന്നെനു. ഭ്രം പിന്നും ഓച്ചവാൻ തുമിക്കുന്നു. തലമുറേന്നാർ പിന്നാലെ ഓടിയെത്തുനു. മുട്ടുപക്കം വലിച്ചെറുവിന്തു തലമുടി കുടും പിടിക്കുന്നു.

‘എടി, ഭജ്ഞ, എന്തും? നീംയാ? എന്നർ എന്തുൾ ഒരവതി! ഇവർ ചണ്ടിപ്പേ? കിണറകര മാധ്യവിയുടെ അസ്ത്രിന്മാർ നീം നൊൻ മുരയാവുകയോ? നിന്റെ നയനാസ്ത്രിന്മാർ പങ്കു മുന്നു എന്ന് അടിമശ്ശുട്ടിട്ടണായിരിക്കാം. അന്ന നീ കാട്ടിയ ഗ്രംഗേൻറു പദ്ധതം നിന്റെ അസ്ത്രം, മനക്കൊട്ട് നായർ അന്തേ വിച്ചു. ഇതാ! നിന്റെ അസ്ത്രം ഇപ്പോഴേക്കിലും അന്തരമിക്കു് ഏന്നം പറഞ്ഞു മാധ്യവിയെ വെട്ടവാൻ ബാജിയ വാളി താ അവളുടെ കഴുത്തിൽ വീഴാൻ ഭാവിക്കുന്നു. പെട്ടുന്നു് ഒരാറി തലവുറ്റേന്നാരുടെ വെട്ടവാൻ ബാജിയ കരം തടങ്ങൽ ചെയ്യുന്നു.

പാപീ! നിന്റെ വിടക്കം പരബ്രഹ്മനായ രാജൈ കഴുവിനേംഡരി. ഇപ്പോൾ നീ ആ മഹാന്റെ മകളൈ വധിക്കാനും തുടങ്ങുന്നു. ഇതു വാറു മനക്കൊട്ട് നായജാട്ടനാണു്. ഇതു പ്രതിശാനിക്കായി നിന്റെ രക്തം കുറേ കടിക്കരു!

എന്നം പറഞ്ഞു് പടനായർ തലവുറ്റേന്നാരു വെട്ടുനു. തലവുറ്റേന്നാർ താഴു വീണു മരിക്കുന്നു. ഇതു സംഭവജാലാക്കണ തിരുത്തും പറവാനണ്ണായ സമയത്തിനു മുമ്പേ കഴിഞ്ഞു. ഇതു സംഭവത്തിനാശം മാധ്യവിയും അന്തുഴി പടനായതും ഒരു തേരാട്ടുവബന്നു നോക്കി നില്പിയാൻാം. ഇവർ രണ്ട് പേരുക്കും ദിവസത്തിൽ അപ്പോൾ ഇവരുടെ ഹൃദയം നല്പുവണ്ണം പ്രതിബിംബിച്ചിട്ടായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ദയം, അനന്തരാശം, ബഹുമാനം ഇതു വക സ്നേഹാദിക്ഷാടക സദ്ദേശമുന്നമായിരുന്നു ഇവർ രണ്ട് പേരുക്കും മുഖത്തും വിശ്വാടിയിരുന്നു. ഇതു അരജ്ഞാന്മാരുടെ വിക്ഷണം അധികനേരതേക്കു് നില നിന്നില്ല.

ഭായവി—നിങ്ങൾ എന്നാണു് കാട്ടിയതും? പരലോകത്തേക്കു

ഒരു എന്റെ ഗതിയെ തടസ്തതിനു് നിങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ വയാനും ഇല്ലെന്നാ? നിങ്ങൾ ഇതു കാട്ടിയ ക്രിയക്കളുടെ ശിക്ഷ എന്നാണെന്നു നിങ്ങൾ ഉണ്ടോ പിന്തിച്ചിട്ടേണു?

ഈ ഭൂഷാൻ ചെയ്യുന്നതു മുഴുവിലെ ഉറുമിതമാണോ, ഇവനെ കൊന്തതിനും അപിട്ടും ചെയ്യുന്ന പ്രതിക്രിയ എന്നായി മിക്കമെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയുന്നുണ്ടോ? ഓ! ശരി തന്നെ, ആ വാദം ഇങ്ങോടു തന്റെ നിങ്ങൾ നിശ്ചാഷി, ഞാനാണ് തലമുറയ്ക്കാരെ വെട്ടിക്കൊന്നതു്. എൻ്റെ അസ്ഥിന ചതിച്ചുകൊല്ലിച്ചു ഈ ധാരിയോടു പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു കൊള്ളിയാമെന്ന പ്രതിജ്ഞയോടുകയാണ്ടോ ഞാൻ ഇതു കാട്ടിയും തരം നോക്കി പാശ്ചന്നതു്. നിങ്ങൾ നിർദ്ദോഷി; ഞാൻ തന്നൊയാണ് കൊലക്കറിം ചെയ്യുതു്. അതിനും ശിക്ഷ ഞാൻ തന്നെ അംഗീകാരിക്കണം. വാ ഇങ്ങോടു തന്റെ.

പടനായർ— ദത്താപഹാരം സ്ത്രീകൾക്കായാലും ദ്രോഷണമല്ല. തലമുറയ്ക്കാരെ കൊന്നാതു് ഞാൻ തന്നൊയാണ്. ഈ കയ്യുകൊണ്ടാണ് കൊന്നാതു്. ഈ വാളിനും ഈ കയ്യു നും നല്ല കുതാത്മകയുമായി. ഇതുകൊണ്ട് വന്ന ചെയ്യ നു ദോഷമെങ്കെ ഞാൻ അംഗീകാരിക്കാൻ തേക്കുമാണു്.

എന്നും പറഞ്ഞു പടനായർ തലമുറയ്ക്കു മുതൽരീം മെച്ചത്രു് കാച്ചുകലെ കാട്ടകൊണ്ടു മട്ടിയ തൈ കഴിയിയിൽ കൊണ്ടിട്ടു്; മാധവിയുടെ അരികെ വീണ്ടും വന്നു.

പടനായർ— നായാട്ടുകാർ ഓരോത്തുക്കായി ഇവിടെ ഇഴപ്പാടം ഏത്രും; അതിലിംഗക്കു് നാം ചിലതൊക്കെ തീച്ചുപ്പെട്ട ത്രഞ്ഞാൻഞ്ഞു്. മാധവി എൻ്റെ ഒന്നിച്ചു് ഇഴപ്പാടം തന്നെ വിട്ടിലേക്കു വരിക. അബ്ലൂക്കിയിൽ വേഗം ആ മരത്തി നീറു പൊതിയിൽ ചെന്നു് ജജിക്കുക. ഞാൻ തലമുറയ്ക്കാരെ കൊന്ന ഘാതകനാണു് എല്ലാവരും അറിയിച്ചു് അതിനും ശിക്ഷ നടവടി പ്രകാരം അംഗീകാരിക്കുക. ഇതിൽ ഏതുമായ്ക്കും നല്ലതു്.

മാധവി—നിങ്ങളുടെ ഇത് വാശകർ ആരെങ്കിലും വിശപസിക്കു
മോ? എതാനുണ്ട് കൊന്നാതെന്നു സകാരണും എന്നും ചോ
യി എല്ലാവരെയും പറത്തു മനസ്സിലാക്കും. ഇതിനുള്ളിൽ
ശിക്ഷ എന്നും ദൈത്യത്തോടെ അനുഭവിക്കുയും ചെയ്യും.
ഇപ്പറഞ്ഞതെന്നും കേട്ടെവന്നു നടക്കാതെ ചടനായർ
മാധവിയുടെ കൈ കടന്ന പിടിച്ചു “എൻ്റെ കുട്ടി ഇപ്പോൾ
വരു. ശിക്ഷ നമ്മുടെ രണ്ടാംക്ലാസിൽ ഒന്നിച്ചു” അനുഭവിക്കാം.
എന്നാൽ സഹാധാരണയില്ലേ” എന്ന പറത്തു “ഉച്ചവഴിയി
യേലേക്ക് തിരിച്ചുതുടങ്കി. എന്നാൽ ചടനായങ്ങൾ കരസ്സർം
തടങ്ങൽ ചെയ്യുന്ന മാധവി ഇത് അവസരമായിൽ തുച്ഛതേ
ഇല്ല.

മാധവി—നിങ്ങൾ എന്നു ഏവിടേന്നാണു് കുട്ടിക്കാണ്ടുകൂടാ
കുന്നതു്?

ചടനായർ—എൻ്റെ ഭവനത്തിലേക്കു്.

മാധവി—നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലേക്കു്?

ചടനായർ—അതേ, എന്നു സംശയം?

മാധവി—ഈ കാഞ്ഞം തിൽ എനിക്കു് യാതൊരു അഭിപ്രായവും
പറയാനില്ലോന്നു? എന്നും ചോക്കനാ ദിക്കിലെംബുകൾ അനു
ത്മം എന്ന ഭേദത എന്നു പിന്തുടാം.

ചടനായർ—ഈ ഭേദതയെ തീപിപ്പാണുള്ള ശക്തി എനിക്കണ്ണോ
എന്ന നോക്കേട്. ദയവുചെയ്യു് ആരെങ്കിലും കാണാനു
തിനു മുമ്പായി ഇത് കരിവടക്കവെച്ചം മുരു ക്കെല്ലയുമോ?

മാധവി—ഒവനമെക്കിൽ അതു കൂടുന്നതുകാം. എതെങ്കിലും
എൻ്റെ ജീവനെ നിങ്ങളുണ്ട് പിടിച്ചു നിൽക്കിയതു്.
തന്മാനിത്തം ആ ജീവൻ നിങ്ങളുടെ അടിമയുമായി. ആ
ജീവനെപ്പറ്റി എനിയ്ക്കു യാതൊന്നും പറവാൻ അധികാ
രമില്ല. എൻ്റെ വീട്ടിൽ ചോയി രണ്ടു നിമിഷം വിത്രു
മിച്ചു ചോക്കനാതായാൽ എത്രേണ്ടും ഫോഷ്ടുണ്ടു്?

പടനായർ—നായാട്ടകാർ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ എത്താതിരിക്കു തില്ല. അതുകൊണ്ട് വിശ്രമം വേണു. വേണ്ടതു വേഗം പ്രവർത്തിക്കു.

മാധ്യവിയെ കുറച്ചുകാലം കാത്തു രക്ഷിച്ചു ആ വുക്കുത്തി നീൻ പൊത്തിൽ പോയി വന്നുങ്ങൾ മാറി ഉള്ള കൈമുത തബാക്കേ എടുത്തു വുക്കുത്തോട് യാതു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു. അന്തും പടനായയം മാധ്യവിയും സന്ധ്യക്കു മനും ചേലക്കര തിൽ എത്തി. മാധ്യവിയെ പടനായർ തനീൻ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണയിൽ ആക്കി. അമ്മക്കെയ നടന്ന സംഭവങ്ങളൂടെ ചുത്തുക്കുത്തിൽ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. വന്നൊക്കെക്കും, മിക്കും കൂടം കൂടം എഴുത്തു വിശ്രദിപ്പിക്കാനും രായവരെ എല്ലിച്ചും അടി കുത്തുമായി അവരെ അന്ന രാത്തിനെ അയച്ചു. മുത്തു എഴു തതിൽ അന്ന നടന്ന സംഭവങ്ങളൂടെ വല്ലരേ വിവരമായി എഴുതിയിരുന്നു.

പിറേര ദിവസം നേരം പുലന്നപ്പോഴുക്കും നായാട്ടിനുപോയ തല ചുറ്റേന്നാരെ കാണുന്നില്ലെന്ന വർത്തമാനം പേരാറുവീമിയിലെങ്കും പരന്നു. ഭ്രം പിടിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ജനങ്ങൾ പല ദിക്കിൽനിന്നും ചേച്ചക്കരയിൽ സ്വന്തപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. കാട്ടിൽ വല്ല അപേക്കടവും പററി കിട്ടുന്നണണാണെന്നു എന്നു പരിശോധിപ്പാൻ പലതും പുരപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. നേരം എത്താണ്ടും പറന്തുണ്ട് മണി കഴിഞ്ഞു. നാട്ടാരോക്കു വന്ന നിറങ്കിരിക്കുന്നു. മറുള്ള കാട്ടുക്കാരന്മാരുടെ എന്താണും ചെങ്കുമ്പാതെന്നനിയാതെ അവരുന്നു നില്ക്കുന്നു. മുഴേരു നിന്നും ഒരു മണ്ഡലിനീൻ മുക്കുവും ഭേദമായുടെ ആപ്പും വിളിയും കുറഞ്ഞു. പാലിയത്തു വലിയതും വഞ്ഞുണ്ടെന്നു വർത്തമാനം നാട്ടാർ കുട്ടത്തിൽ പരാക്കുന്നു. അന്തും പടനായരെ പേരാറുവീമിയിലേയും അയിത്തു നാട്ടിലേയും നാട്ടുശിയായി പെരുവ്വുമുള്ളിട്ടുന്നും നിങ്ങയിച്ചുതുടും, മരിച്ച തലചുറുന്നായെന്നും

സ.പ്രത്യക്ഷപരം പിഴയാളി മായ ബിഡ ചേരേണ്ടതാണെന്നു തിങ്കുമോ തീരുമാനിച്ചുതും അതു വിവരങ്ങൾ അധികം പ്രജാസം ക്രൂരത നാട്ടാർക്കുട്ടത്തെ വലിയച്ചുൻ്ന് പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി.

സർജ്ജനസമതനായ പടനായങ്കെട സ്ഥാനാരോഹനം എത്രുംതൊളിം അനുഭവാശും തൊട്ടുകൂടിയാണോ കഴിഞ്ഞതു് അതു തന്നെ അനുഭവാശും നാശങ്ങം മായവിയുമായുണ്ടായ സംബന്ധം തകിനംമുണ്ടാക്കിയാണും. ഈ വകുപ്പുകൾക്കുമാറ്റം കഴിയുന്ന തുവരെ വലിയച്ചുൻ്ന് ചേച്ചുവരേതനെന്ന താമസിക്കയും ചെയ്തു.

(എം. അൽ. കെ. സി.)

കേരളവാമ്പ് വലിയ കോയിത്തന്ത്യരാം.

കൊല്ലിവാഷ്ട് പാതിക്കൊന്നാം ശൈഖ്യം കേരള ഭാഷയുടെ ശ്രൂതിദശകാലമായിരുന്ന് എന്നവേണ്ടം പറയാൻ. മലയാളം ഭാഷയെ മാതൃനില്പിശേഷം ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന അനുബാധി സാഹിത്രപ്രസ്താവികളിൽ, സാഹിത്രകാരന്മാരെ മക്ഷവഹന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്ന അനേകം പ്രാഥീകരണായം ഈ കാലവർഷത്തിൽ കേരള ഭ്രവശ്യത്തെ അലക്കരിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്ര റസിക്കപ്പത്തിന് പുാമേ കവിത പരാബും കുടി അനന്തരാധിതന്മാരായിരുന്നു പെല്ലും പല പ്രാഥീകരണായം അക്കാദാലത്തുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കവി തപഞ്ചിന്നേറയും പ്രാഥീപത്തിന്നേറയും സംജീവന്മാരുമായ ഇവ മെമ്പുന്നും ചിലരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അന്തുന്നും ആത്മശാശ്വതമായ ഒരു പ്രാഥീകരണായിരുന്നു. ഇങ്ങനേട്ടിൽ സർപ്പമാ സംസ്കാരിക്കായ ഒരു മഹാനാശം കേരളകാളിഭാഷയും ഏന്ന പേരിൽ സൗംഖ്യസിലപനാളി ദീനിന്നിട്ടുള്ള കേരളവാമ്പ് വലിയ കോയിത്തന്ത്യരാം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. ഭാഷാപ്രാണയികൾക്കും അനും ഇന്നും എന്നും സംസ്കാരിക്കായ ഒരു കവിക്കവ ചങ്കിവര്ത്തിയുടെ ഒരു ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം വായനക്കാക്കി രസാധ്യമായിരിക്കുമെന്ന വിശ്രപാസിക്കുന്നു.

ഇന്നു:

“മെമസുർ കട്ടവ്” എന്ന അപവാദിയാനത്താൽ പരശ്രാമാറിയപ്പെട്ട പോരുന്ന ദിപ്പുവിശൻ പട്ടയാട്ടക്കാലത്തു് ഉത്തര കേരളത്തിൽ നിന്നു് ഓടിവന്ന തിരുവിതാംകൂറിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന പരപ്പനാട്ട് രാജക്കട്ടംബുത്തിലെ ഒരംഗമായി 1020-ാമാണ്ടു് കാലമാസം 10-ാം- ഒരു മണിഥാഴ്ചയിൽ ചുമ്പാട്ടുരി ഉക്കുപ്പരഞ്ഞ കൊട്ടാരത്തിൽ വച്ചു് ഇങ്ങേഹം ഇനി

ഈ. സംസ്കൃതങ്ങിലും മലയാളത്തിലും നല്ല നെന്നുണ്ടുവും ഈ തിഹാസ പുരാണാദികളിൽ പരിപ്രകമായ പരിപ്രയവും സിലിച്ചിക്കു പുരം തിങ്കാറു ദേവി അംബത്തനുരാട്ടിശ്ശും, വിശ്വവെദ്യും, ജ്യോതിഷ്യും, വ്യാകരണം, ധന്മാര്യാദ്യും മുതലായവ യിൽ അഗാധമായ പാണ്ഡിത്രും സന്ധാദിച്ച തളിപ്പുറമ്പുത്തു മലപ്പുള്ളി നന്നുതിരിയുമായിത്തന്നു ഇഞ്ചേഹണിക്കേൻറു മാതാപിതാക്കന്മാർ. ഇതു മേൽ പ്രസ്തുത ഇന്നാശാഖാവികളായ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മേൽ നോട്ടീസിൽ വഴിന്തു വന്ന ഒരു കട്ടി, കാലാന്തരത്തിൽ കേരളമെങ്കിൽ നൂലുണില്ലനായ ഒരു കലാക്ഷണമായി തീരുമാനിക്കിയിരിക്കുന്നതിൽ വഴിന്തു വന്ന ഒരു കട്ടികളുടെ സ്വഭാവവെവരിച്ചു തേരുയും സഭാചാര സംബന്ധത്തിനേയുമാണ് പ്രധാനമായി ആരുത്തിച്ചു നില്ക്കുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കി ആരുത്തുകൾ വഴിപിഴ്ചാന്തര ശ്രീവില്ലാല്ലാസത്തിലും ഫലപ്രദമായ ശാലപരിചരണത്തിലും വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന വരികിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

ശാലപ്രവും വില്ലാല്ലാസവും.

പാരമ്പര്യക്രമമനസരിച്ചും തന്മാരുക്കേൻറു വില്ലാല്ലാസം അഞ്ചുവയസ്സിൽത്തന്നെ ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു. കലത്തുവായ തിരുവാപ്പിൽ വാരിയരായിരുന്നു പ്രമാത്രങ്ങളും. ഇന്നും ചാണകാദ്ദേരി കൊട്ടാരത്തിലെ കലത്തുസ്ഥാനം തിരുവാപ്പിൽ വാരിയരുത്തുക്കാണുന്നും വെച്ചിട്ടുള്ളതും. ചരിത്രനായകനെ എഴുതിനിനിക്കുത്തിയ ആരംഭാനുക്രമം പേരും രാമവാരിയർ എന്നായിരുന്നു. അഞ്ചേഹം പേരുമേടു ഒരു പണ്ഡിതന്മാരുടുക്കുന്നും അനുബദ്ധിലും ശാലശിക്ഷണത്തിൽ പ്രാഥ്യാഗികമായ പ്രാവിം സന്ധാദിച്ച രഹാളായിരുന്നു എന്നാണും കേട്ടിട്ടിശ്ശും. ശിഷ്യരുക്കുന്ന മേധാശക്തിയും ടെക്നോളജിക്കൽ ശിഖാരിയായിരുന്നില്ല. ഇതു മഹില്ലാല്ലാസം ഓൺപതു വയസ്സുവരെ മുട്ടാതെ നടന്നു.

അതിനിടയും[”] കോയിന്തുരും രഹസ്യം, മറ്റൊ, ഒന്ന് ഷയം മുഖലായ കാലും അളിലെ ഏതാനും സ്വർണ്ണങ്ങൾ പറിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അന്നതേ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഇന്നാത്തപ്പോൾ ഉപരിപ്പുവമ്പ്പാതികന്നതിനാൽ സംസ്കൃതാശയിലെ എത്തു പുസ്തകം വായിച്ചുംലും സാജാന്ത്രം അതിനും മനസ്സിലാക്കണ്ടുകൂടാശാജന്താനും മുതിരും കാലം കൊണ്ട്[”] തന്നുരാന്നാഡായിക്കഴിഞ്ഞതു.

മാതാവു[”] വിശ്വഷിക്കായിതന്നുകൊണ്ടുള്ള തുന്നം ചരിത്രനായകൾന്റെ കാഞ്ഞന്തിൽ പ്രത്യേകം ആത്മക്ഷപ്പട്ടികാശങ്ങാണ് പറയപ്പെട്ടതുന്നതു[”]. “വിശ്വഷികളായി മലയാളത്തിലുണ്ടായിട്ടും ഏതാനം സ്കൂളികളിൽ ക്രൂരമായി പ്രമാഘണനീയതായ ഏകൾ മാതാവു[”] ബാലപ്രാണിൽ തന്നെ ഏനിക്ക് വിദ്യയിൽ അഭിരുചി ഇനിപ്പിക്കുന്നതിനായി പല വിദ്യാനൂതന കമ്മകൾ പറയുകയും അവയാണാക്കിട്ടുള്ള ദ്രോക്കങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തരികയും മറ്റും ചെയ്തിരുന്ന ക്രൂരമായ ചുവപ്പോർ സ്വയം ലഭിതങ്ങളായ ചെറിയ ദ്രോക്കങ്ങളാക്കി ഏതൊരു പരിപ്പിക്കുയും ചെയ്തിരുന്നു.” എന്ന കോയിന്തുരും പിന്നീട്[”] ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി കട്ടിക്കാശ കൂരിയിലേയ്ക്കും സ്കൂളിലേക്കും പഠണത്തുചൂക്കി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, അതിനെപ്പറ്റി തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ചുമതലയുമില്ലെന്ന വിചാരിച്ചു സമാധാനിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്നാർ മുതിൽ നിന്നു പവ പാംജാളിം പഠിക്കേണ്ടതാക്കിട്ടുണ്ട്. മനഃപരിപ്പൂരവും സ്വഭാവത്തുപരിപാലനവും വിശ്വാസത്തിന്റെ പരമായ പ്രയോജനം. ചുസ്തുക്കപരിശീലനം കൊണ്ടുഭാഗതും മുതിരണ്ടാണ്ടും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളുകയും മെന്തോളം വഹിക്കുന്നതു[”] ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നീലു. മേൽനോളം വഹിക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർക്ക് കട്ടികളിൽ നേരെയുള്ള ഗ്രൂപ്പേയെയും, കട്ടികൾക്കു കുട്ടകാരായി കിട്ടുന്ന പഞ്ചാത്തിരായാട സ്വഭാവത്തുനേരുമാണ്, മുത്തു[”] അധികമായി ആരുചിച്ചു നില്ക്കുന്നതു.

വിശ്വവിദ്യാ നാലു സമ്പ്രദായങ്ങൾ, ഭാരതവിശ്വസനാന്മായ റിവാജി, മുതലായ മഹാന്മാർ തങ്ങളുടെ സമ്പ്രാഭുദയങ്ങൾക്കും നിഭാനമായിട്ടിള്ളതു് തങ്ങളുടെ അമ്മമാരാണെന്ന പിൽകാല ഒഴിവിൽ തുറന്ന പരബ്രഹ്മത്തു് വൈദം മാറ്റാക്കുന്ന ചൊണ്ട മാതമാഖിരിക്കുന്നു. ആനുത്വവശാൽ പരബ്രഹ്മി വന്ന ഈ ദാഹം ഇവിടെ നില്ക്കുട്ട.

തിരുവന്നപുരങ്ങരക്കു പോയതു്.

ആശുപഥം തിരുന്നടി രാമവർമ്മ മഹാരാജാവു് തിരുക്കന്ത്തു ലെ പിതാവും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകരൻ രാത്രുനാശായ രാജ രാജവർമ്മകോയിത്തന്പുരാൻ അന്ന തിരുവന്നപുരങ്ങരയിൽനാണ് താമസം. ഭാഗിനേയരൻ ബുദ്ധിസാമത്പ്രം കണ്ടു് അത്രുന്നു സന്തുഷ്ടനായിത്തീനിന് അങ്ഗേരം 1030-ാംശ്ശു് കനിമാസ തതിക മതമകനെ തിരുവന്നപുരങ്ങരക്കു ആട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അന്ന മുതൽ ആചീവനാന്മാരും ചരിത്രനായകരൻ താമസം തിരുവന്നപുരത്തെന്നായിരുന്നു. രാജധാനിയിലെത്തിയതിനു ശേഷം മതമകരൻ മുത്തസ്മാനം മാത്രമാണ് തന്നെ എറ്റവും മുക്കുട്ടിപ്പുണ്ടു് നാലുകാലിനിലായികം നിണ്ട നില്ക്കുന്നതിനു ദേവവരം അനവബിച്ചില്ല. ഈ അല്പകാലത്തിനുംയും തന്നെ മഹാകാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ, ചരിത്ര, അലക്കാമ, പ്രാക്കണ്ണം, ലീഡാംസ, മുതലായ അനവബിച്ചില്ല. ഇം അല്പകാലത്തിനുംയും തന്നെ മഹാകാവ്യങ്ങൾ, നാടകങ്ങൾ, ചരിത്ര, അലക്കാമ, പ്രാക്കണ്ണം, ലീഡാംസ, മുതലായ അനവബിച്ചില്ല. കഴിയുന്നതിനും ഏനു പരബ്രഹ്മാർ, അമ്മാർമാർ മതമകനെ പറിപ്പിച്ചിരുന്നുതു് ഏതു രീതിയിലാണെന്നു് തെളിയുന്നണില്ലോ. ഇതിനു പുറതേ, ഇക്കാലം കൊണ്ട് അഞ്ചുമാം ഇംഗ്ലീഷിലും സാമാന്യമായ ഒരു ജാതാനും സന്ധാരിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനും. അന്നു കൊട്ടാരം വൈപ്പനാശിനു പാത്രമായാണ് കോയിത്തന്പുരാനെ വൈപ്പുണ്ടായും പറിപ്പിച്ചതു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണു്. ഇങ്ങിനെ

ചരിത്രാധകർ വിദ്യാഭ്രാസവിഷയത്തിൽ കണ്ണധാരത്പാം വച്ചിട്ടിരുന്ന മാത്രമാണ്, 1034 മീനാസത്തിൽ തീരുമ്പുഴയിൽ അന്ന ഭാഗിനേയൻ¹⁴ വയസ്സു മാത്രമേ മുഖമുണ്ടായിരുന്നു ഒരു ദുക്കിലും, ഒരു വലിയ പണ്ഡിതൻ എന്നും പുണ്ണി അംഗാവരു തന്നെ അഞ്ചുമും സന്ധാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വലിയ കോയിന്തനുരാനായതു്.

റാണി ലക്ഷ്മീഭായി മുഖ തന്നുരാൻ തിരുമന്ത്രിലേക്കു പുഛ്ചിക്കെട്ടിനുള്ള ആലോചന നടന്നിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. അനന്ന നാട് വാണിയന്ന ദീംഥിപ്പിയും ഭാഗിനേയീ വത്സലനു മായ ഉത്രം തിരുനാൾ മാത്രാണ്യവമ്മ മഹാരാജാവു തിരുമന്ത്രിക്കാണ്ട്¹⁵ നമ്മുടെ ചരിത്രാധകനെ വരുന്നായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അനന്ന വരുന്ന്¹⁶ ഉപനയനം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാലും, സ്വപ്നാമായ ചങ്ങനാദ്ദേരിയിൽപ്പെട്ടു¹⁷ അതു കഴിച്ചുവരുന്നതിനു സമയം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും അട്ടത്തെങ്ങും നല്ല ക്രൈസ്തവത്തിലും ഇല്ലാത്തതുരുക്കാണ്ട്¹⁸ വിചാഹം നീട്ടിവെക്കാൻ നിരു ന്തിയില്ലാതെ പോരുത്തിനാലും, മഹാരാജാവു തിരുമന്ത്രിലെ കല്പന പ്രകാരം, കിളിമാന്തുർ കൊട്ടാരങ്ങളിൽ വെച്ചുണ്ട്¹⁹ കേരളവൻമുഖ കോയിന്തനുരാന്റെ ഉപനയനകമ്മം നടത്തിയതെന്ന പരിജ്ഞപ്പെട്ടു. 1034 മേടം 13-ാം റാജ്ഞരേ കേമമായ നിലയിൽ പജ്ജിക്കോട്ട് മഹോത്സവവും നടന്നു.

ആരാമൻ മെമ്പിലിക്കം ചിത്രമാട്ട ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണ ആശിഖാക്കം
പാരാതേ ചേന്ന മട്ടിൽ പരിപിനോട്
ധൂനാ കേരളക്ഷ്മാ മണാളിൻ
ആരാജത്തിക്കം പരം ചേന്നായ കന്ന
വന്തായു് വനാചോ ചേന്ന ബൈബാൽ
പാരാക്കത്തിങ്കിഞ്ചും പുകഴഞ്ചാട്ട മി
വർ വാഴിട്ട് ആരാജിവണ്ണം.

എന്നും മറ്റെഴുപ്പും മംഗളപദ്ധതി ഇന്ത്യാസബഹാർ ഉദ്ദേശിച്ചാക്കപ്പെട്ടവയാണ്⁹. കേരളവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന “വലിയ കായിത്തന്ത്രം” എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുടീടിയതു് ഇന്ത്യ വിവാഹം മുലകാണ്¹⁰.

വിശ്വാ വിഭ്രാം.

വിവാഹശൈഖ്യവും, അദ്ദേഹം വിഭ്രാം വിഷയത്തിൽ ഉത്തുകനായിത്തന്നെ കാണപ്പെട്ടു; എന്ന മാത്രമല്ല, സൗഖ്യവും ദിക്ഷിതങ്ങൾക്കും ശീരു അതുകൊക്കുന്നും ശാസ്ത്രക്കാരുടെ അടിക്കരി വ്യാകരണത്തിലെ ഉപരിഗമങ്ങളും, പണ്ഡിതർ രാമസ്പാമി ശാസ്ത്രക്കളുടെ അടിക്കരി തക്കശാസ്ത്രവും, ഇവത്തുർ രാമസ്പാമി ശാസ്ത്രക്കളുടെ അടിക്കരി വേദാന്തവും അഭ്രസിച്ചു¹¹ അഘ്നകാല ത്തിനിടയ്ക്ക് “വത്രാസ്ത്ര പണ്ഡിതർ” എന്നുള്ള വ്യാതിരെ സന്ധാരിക്കുന്നും ചെയ്തു. ഡാക്തർ വേറിങ്ക് സാങ്കീരണ്ണര റിംഗ് നായി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലും ക്രിക്കറ്റ് പരിപായം സന്ധാരിച്ചു. ദിനംപുതി വല്ലജാനമായി വന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭ്രാംവുസ നിത്യപഠന ഇതുകൊണ്ടും അലംഭാവത്തെ പ്രാപിച്ചില്ല. മഹാരാജ്യം, ഹിന്ദസ്താൻ, തമിഴ്, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ മുഖ്യാഗ്രം ക്ഷമമായ പരിചയം അദ്ദേഹം അചിരേന്ന ഏകക്കലാക്കി. ചുങ്കിപ്പുറത്താൽ ഇതുപോലെ ഒരു പണ്ഡിത സാർപ്പം ദേശഭൻ കേരളത്തിലെങ്കം ഇപ്പോൾ ഒരു കീത്തി സപ്ലൈ കാലം കൊണ്ടു¹² നാട് മഴവൻ പരന്നു.

സംഗീത മഭ്രസിച്ചതു്.

സാമീത്ര വിഭ്രാം എക്കലേണും അവസാനിച്ചുപോം സംഗീതത്തിലായി വാസന. വീണവായനയാണ്¹³ ഒന്നാമതായിരുട്ടാണിയതു്. പ്രസിദ്ധനായ വൈക്കാമ്പി ഭാഗവതത്തം വൈഖിക കോസരിയായ കല്യാണത്തില്ലായുന്നമായിരുന്നു മുഖ്യത നാർ. സംഗീതത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നാലും സരസപരീഡേവി

യുടെ അവതാരമാണെന്ന പറയാവുന്ന ലക്ഷ്മീഭായി തിരുമന സ്ഥിലെ സഹവാസം ഇക്കാൽത്തിൽ കോയിത്തമ്പുരാൻ⁹ അതു നം പ്രയോജനകരമായിത്തീർന്ന്. താസ്മാദ്രാസ വിഷയത്തിൽ തെന്താവു ഭാസ്ത്രജ്ഞനപോലെ, സംഗീത വിഷയത്തിൽ ഭാസ്ത്രജ്ഞവിനും വളരെ ഉപകാരപ്പെട്ട്.

മുഹ്യാ വാസന.

കോയിത്തമ്പുരാൻ⁹ ആലുകാലങ്ങളിൽ അത്യന്തം പ്രധക്ര രഹാശ ഒരു വിനോദം എഴുയാദ്രാസമായിരുന്നു. ഇം വില്ല അബ്രസിക്കന്തിൽ ഒരു തുരത്തുന്നു സമാശം അഭ്രമഹതി നു വളരെയൊന്നം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലതെ. കതിരസ്സുവാരിയാ യിരുന്നു മററായ വിനോദം. ആയുധവില്ലയും കതിരസ്സുവാരിയും കുടിച്ചേരുന്നേപ്പാടും, അതു മുഹ്യാവിനോദത്തിനു മാർപ്പണ കൂക്കമായിത്തീർന്ന്. നായാട്ടു¹⁰ അഭ്രമഹതിനു¹¹ എത്രമാത്രം രസ കരശായ ഒരു വിനോദമാക്കിയെന്ന എന്നതു¹² പിൽകാലത്തു¹³ അഭ്രമഹം ഉണ്ടാക്കിയ,

കനിന്നേജപ്പുറ മടവിയാണായതിൽ

പോയ തപ്പം

കനിച്ചീട്ടും കത്രകമൊട്ടംതാൻ കുട്ടി

നായാട്ടുകാരേ

പനിക്രൂട്ടം പലിയിതുകളേ ഡേട്ട്

യാട്ടിട്ടയതാം

കൊന്നിട്ടണ്ണന്തിലോയ രസം സപ്പിലു

സിപ്പും മേ.

എന്ന പല്ലത്തിൽനിന്നുന്നതെന്ന ധാരാളം തെളിയുന്നണംപ്പോ. ച റിതനായകൾ അനന്തരകാലത്തുണ്ടാക്കിമാറ്റും അഭ്രമഹതിന്നു കുതികളിൽ പ്രാധാന്യത്തെ അർക്കിക്കൊത്തുമായ ഉയുരസങ്ങൾ തിൽ, നാഗികക്കു മുതിൽ വിശ്രോഗം ജനിക്കന്നതിനായി

പറയുന്ന,

ലീഖാരണ്ണ, വിഹഗ മുഹയാദ്വാല
നായേകദാ നതാൻ
നീഖാചാഗേ! കമപി നിഹനിച്ചീ
ടിനേൻ നീധജത്ത
മാലാന്നാരാത് മരവുഭിന്നങ്ങൾക്കും
നീ താം വന്നേതും
കാലാഗാരം സപദി മുപയാ കാതരേ,
ചോസ്റ്റികിശ്വൈ?

എന്ന അഭിജ്ഞത്വാന്വക്രവും മുഹയാദ്വാല കരാന്നെന്നുള്ള തു തു^o മും അവസരങ്ങിൽ പ്രാത്രകം സ്ഥരണീയമാക്കുന്നു. തിരഞ്ഞെടുത്ത പുത്രതു താമസിച്ചിരുന്നു രണ്ട് കിളിമാന്തു കൊയിത്തന്നും കു മാരിയ്ക്കിന്നു പല ശ്രദ്ധാലൂപമാസ്ത്രങ്ങളും ചുവിത്രനായകും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചു. ഉണ്ടയിട്ട് ദേശങ്ങൾനും നെഞ്ചിൽ വെടിവെച്ചുതു, ആ ഉണ്ട് അവസരും നെഞ്ചിൽ തട്ടി മറിവോ നും വക്കത്താതെ താഴെ വീഴുക, എത്ര അചിച്ചും വെടിവോ ടാതെ വിധി അക്കിൽ എതിരാളിക്കുടെ തോക്കിനും വാ കെട്ടുക, സങ്കല്പരക്തിക്കാണ്ട്, താനിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു^o മുഹങ്ഗളെ വരുത്തി വെടിവെക്കുക മുതലായ പല ആള്ളുതപ്രയാഗങ്ങളും മും തന്നും കുമാരിയ്ക്കിന്നു് കൈവരണപ്പുട്ടുള്ളക്കയും പ്രയോഗി ചു പരിക്ഷിക്കുയും ചെയ്യിട്ടുണ്ടുണ്ണു “എന്നു മുഹയാന്നുരുന്നു കും” എന്ന പേരിൽ ഭാഷാപോഷിണിയിൽ എഴുതിയ ഒരു ഉചന്നാസത്തിൽ വലിയ കോയിത്തന്നും തന്നു പ്രസ്താവി ചു കാണുന്നു. ലക്ഷ്യം പിശയ്യാതെ വെടിവെക്കുന്നതിൽ അ ഭേദമത്തിനു പ്രത്യേക പാടവമുണ്ടായിരുന്നു. മും വിഷയത്തിൽ യുദ്ധാവ്യാർഥപാലും അദ്ദേഹത്തെ പ്രുഥിയപ്പുറ്റും തുറന്ന പ്രശംസിക്കുന്നുകും.

സാഹിത്യ പരിശുദ്ധ.

കേരളവൻ വലിയ കോയിന്തനുരാൻ തിരക്കന്നും ലൈഖൻസ് മറ്റു വിഷയങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന പാണ്ഡിത്രും എത്രമാത്രം മഹത്തെരഞ്ഞായിരുന്നാലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിപാവനായ നാമധേയം ഒക്രഹീയർ ഇന്ന് തുതജ്ഞത്താവും സ്വരിക്കുന്നതു “സാഹിത്യസാമ്രാജ്യസാമ്പ്രദായമന്” എന്ന നിലവിലാകയാൽ, അതുസകലക്കഥാവല്ലഭന്ന് സാഹിത്യ സംബന്ധമായ സംപ്രവസരിച്ചതു ഒരു സിംഹാവലഭകനു കൊണ്ടുകൊണ്ടിലും അന്നുംരിക്കേണ്ടതു ഇവിടെ അപരിഹരണീയ മായിത്തീന്തിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം യൗഗം യൗഗാരംഭത്തിനു മുൻപുതന്നെന്ന സാഹിത്യ പരിശുദ്ധത്തിൽ എപ്പറ്റി കഴിത്തിരുന്നു. അക്കാലത്തെ തുതികളായ അദ്ദേഹക്കും സംസ്കൃതപല്ലാജം ഇന്ത്യയിൽ അച്ഛടിക്കാതെ കിട്ടുണ്ടെന്നാണ് പായപ്പെടുത്തുന്നതും. ആലും അദ്ദേഹം കവിത എഴുതി തുടങ്ങിയതു സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നുയായിരിക്കുന്നും. അന്നത്തെ വില്ലാല്ലാസരീതിയുടെ സ്ഥിതിക്കു ഇതിൽ ടെം അതിശയിക്കാനില്ല മലയാളം പഠിക്കുന്നതും ഒരു വലിയ കാൺമായി അന്നും ആരുരക്കിലും ഗണിച്ചിക്കുന്നവോ എന്ന് സംശയമാണും. ആരുശാമാരകട അല്ലോചനരീതി തമിഴിനു പ്രാധാന്യം നൽകി ക്കൊണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭു കുടംബജാലിലാക്കട്ടെ, സംസ്കൃതത്തിനും പ്രാഥാന്യം സിലിംഗിച്ചുതും. മലയാളം ആക്ഷമാക്ഷം വേണ്ടാതെ ഒരു നാടൻ ഭാഷയായി മാത്രമേ ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു ആളി. അതുകൊണ്ടു കവിത എഴുതുക എന്ന പരബ്രഹ്മത്തിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ പല്ലമെഴുതുക എന്നാണും അന്നും ആളുള്ളകൾ സാധാരണ മനസ്സിലാക്കിക്കിരുന്നതും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പരിത്യാസമിതിയിൽ വളരുന്നവനു ചരിത്രനാശകൾ ആലുകാലവന്തിഴ്ത്തിയ കവിതകൾ സംസ്കൃത ഭാഷയിലായിപ്പോയതിൽ അസ്പദാവികമാണി നേരം തന്നു ഉണ്ടാക്കുന്ന തോന്നുന്നില്ല.

പാഠപ്പെട്ടുക്കൊമ്മിററി.

അധികം താമസിയാതെ ഈ നില വ്യത്യാസപ്പെട്ട്. അതു കില്ലം തിരുനാരകം രാമവർമ്മ മഹാരാജാവു് തിരുമന്ത്രിലെ ഒരു സംകാഹത്തു ഭാഷാപോഷണപരണ്ണമ്മായ പല ശ്രദ്ധാളികളും നടന്ന ക്രൂട്ടണ്ടിൽ റാജു തിരികെന്ന് നാനാഭാഗങ്ങളിലും “മലയാളം പഴക്കി ക്രൂട്ടണ്ണരം” എന്നും തിരുക്കുയും നല്ല പാഠപ്പെട്ടുക്കൊമ്മം തിരഞ്ഞെടുത്തു ചുംഗന്തിനം ഏഴുതിയുംജാക്കന്തിനമായി ഒരു ബുദ്ധി കമ്മിററി സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. അതു കമ്മിററിക്കിൽ അത്രും ഒരു സാമാജികക്കെന്ന് ഇം എടവിൽ സാല്പു ക്ഷേരിയും നിലത്തിൽ ഇരു നാക്കാണ്ട് വലിയ കോയിത്തന്നും ചെയ്തിട്ടിള്ള ജോലി ഓ ഭാഷാപോഷണത്തിന് അന്തരീക്ഷം ഉപകരിച്ചിട്ടിട്ടാണ്. അക്കാദം വരെ മലയാളഭാഷാഗല്പം വ്യവസ്ഥാപിത്തങ്ങാം സുഖലഭ്യം അതു യ ഒരു വിതിയിൽ എത്തിച്ചിരുന്നില്ല. അനാനാതെ സ്ഥിതിയെ പുറതി ഭാഷാഭിമാനിയായ ഒരു പണ്ണിത്തൻ പരഞ്ഞതിട്ടിള്ളതു് ഇപ്പു കാരാമാക്കന്ന.—

“1042-ആണ്ട്” അബിട്ടന (കേരളവർമ്മ) തിരുവിതാംകൂർ ബുദ്ധി കമ്മിററിയുടെ സാല്പുക്ക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുപ്പോൾ ഭാഷാഗല്പത്തിന്നെന്ന് അവസ്ഥ എന്നായിരുന്നു? യുദ്ധാദ്ദേശ പാതിരിമാരുടെ കൂപ്പുമത പ്രതിപാദകങ്ങളായ ചില തഞ്ചക്കു ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ കേരള പണ്ണിത്തനാരുടെ സംസ്കൃതപരിശോഭയും വിചിത്രം ഭാഷാ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഏഴാഞ്ചൽ, ഗംഗ കാവ്യങ്ങളും പരിവാം തുണ്ണുണ്ടെന്നും പരഞ്ഞതു് വരാറുള്ള കേരള നാടകം അല്ലെങ്കിൽ കേരളോല്പനിയിലും, അരിപ്പും കൊച്ചുപിള്ളിയിലും വാരിയർ ഏഴുതിയിട്ടിള്ള ഇരു സൗഖ്യിക്കെന്ന് ചില സാരോപദേശ കമകളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായി അന്നുള്ളി. ഭാഷാഗല്പത്തിന് അക്കാദംവരെ യാതൊരു രിതിയും നിയമവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പാഞ്ച ദുർത്തിക്കെന്ന് ലളിതമയും

മായ ബാലഭ്രംബണം ബുക്കേക്കമ്മിറി എപ്പറ്റിട്ടതിൽ വഷ്ടണി ലാണ് ഭ്രംബാക്കാതമായതു്. ഇത് വിധാനത്തിലുള്ള ഒരു കാല തുറീ അഞ്ചാംബിക്കപ്പെട്ട ബുക്കേക്കമ്മിറി വലിയ കോദ്ദിനമുരാൻ തിരക്കന്നുിലെ അല്പക്ഷതയിൽ നിന്ത്യും വിസ്തൃതമായ ഭാഷാപോഷണം വാക്കേകൾ കൂടുതലാക്കണ.”

അന്നനാത്ത സ്കൂൾക്കമ്മിറിയുടെ ചരിത്രവും രസാവധം തന്റെ മലയാളഭാഷയുടെ ഗസ്യം പോലുമില്ലാത്ത ചിലരായിൽ നാ കമ്മിറിയിലെ അംഗങ്ങൾ. അവരാണ് ഹാംപുസ്തകങ്ങൾ എഴുത്തും തിരഞ്ഞെടുപ്പും നടത്തിയിരുന്നതു്. താൻ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ചേരാനാണായ കാരണം മഹാപുരി പരമ്പര കുട്ടത്തിൽ കോദ്ദിനമുരാൻ കിട്ടത്തു് ഇങ്ങിനെ രേഖ പ്രേട്ടണ്ടിക്കാനാണ്:—

“.....നാട്ട് ഭാഷകൾ പരിപ്പിക്കണമെന്ന പജ്ഞിക്രൂട്ടും എപ്പറ്റിട്ടണെന്നു് അദ്ദേഹത്തിന് (മാധ്യവരാധക്ക്) തൊന്തി. പജ്ഞിക്രൂട്ടെല്ലാം സ്ഥാപിച്ചു പക്ഷേ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന പുസ്തകമില്ല. അതിനാൽ പുസ്തകമെഴുത്തുന്നതിനായി ഒരു ബുക്കേ കമ്മിറി എപ്പറ്റിട്ടതി. ഇതിന്റെ അല്പക്ഷണായി മരാരാജാവിന്റെ ഇംഗ്ലീഷല്ലാബകനായിരുന്ന അണ്ണാജിരായ രേഖം സാമാജികജീവായി പണ്ഡിതർ സുഖപ്പെടുത്തിക്കൂടിരുന്നു. കാശുള്ള മുൻഷിയായിരുന്ന രാമൻ തവിയേയും നിയമിച്ചു. രാധക്ക് മലയാളഭാഷ അശേഷം അറിഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു. ദി അഷ്ടിതർ വലിയ വൈക്കാക്കരനായിരുന്നവുകും, അദ്ദേഹത്തിനം മലയാളത്തിന്റെ ഗസ്യം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാമൻ തവി അന്നനാത്ത രീതിയന്നസരിച്ചു് മലയാളത്തിൽ അറിവുള്ള വനായിരുന്നു. എന്നാൽ അരഹാംക് ഇംഗ്ലീഷിൽ പരിചയം കുറവായിരുന്നു. അയാൾ ഏറിക്കുന്ന “Lying in hospital” എന്നതിനെ “അതു പത്രിയിൽ കിടമുറ കിടക്കുക” എന്ന താങ്കൾ ചെയ്തായി എന്ന് നല്കപ്പോച്ച വാക്കുന്നു. ഇതു രാമൻ

തന്മി പുസ്തകമെഴുതും; അണ്ണാജിരായർ ശരതു വാഴാം തിരുത്തും; സുഖ്യതാദിക്ഷിതർ “എന്നു മുളി” ഹജിനെ ഉച്ചു ഒരു കമ്മിററിയാൻ “അനന്ന്” മലയാളപാപ്രപുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അഞ്ചു ടിപ്പിച്ചിയുന്നതും. അനന്ന് അണ്ണാജി രാധകുമാർ എന്നും അടക്കാർ സംസ്കാരം നോക്കുമ്പോൾ അടക്കാർ ഇന്ത്യീഷ്യം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. കമ്മിററിയിലെ ഒരു മെമ്പരായി എന്നുകൂട്ടി നിയമിച്ചാൽ കൊള്ളിംഗനും അഭ്രമം ദിവാന്മിക്കു അറിയിച്ചു. അനന്ന് നാട്വാണംകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യില്ലും തിരുന്നാഡം തിരുമന്ത്രിലേക്കും ആളും കുറേ സമ്മതക്കു ടണ്ണായിരുന്നു എക്കിലും ടെവിൽ അവിടുന്നും സന്തോഷത്തോടു കൂടി കല്പിച്ചു സമ്മതിച്ചു. ഹജിനെയാണും എന്ന് ബുക്കു കമ്മിററിയിൽ ചേർത്തും.”

അക്കിബുൻ.

ഹജിനെ, നല്ല റപ്പറമ്പമും തീരെ മല്ലേറ്റും “പുസ്തകമെഴുത്താൻ” നിയമിത്തരായ കമ്മിററിക്കാർ മലയാളഭാഷയുടെ ഗണ്യം പോലും അറിഞ്ഞുകൂടാതെ വരുമായിരുന്നു ഒരു കാഖത്തും ചരിത്രം അഭ്യന്തരം അടയുന്നിക്കല്ലുസാമിത്രത്തിന്റെ അടിത്തരു ഉറപ്പിച്ചുതോത്താൽ ആരാബ്നും വിസ്തൃതപരതയും കാഖി തീരാത്തതു്? അഭ്രമത്തിന്റെ റല്ലരിതി, ചന്ദ്രക്കലേപ്പും ലൈ കടിച്ചാൽ ചപാട്ടാൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കൂടിക്കലെന്നതാണെന്നുള്ള ഏകക്ഷേപം ചിലക്കെടുത്ത ഹടച്ചിൽ ഇന്നും കാണുന്ന ണ്ണും. അതു വാസ്തവമാണെന്നും സമ്മതിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവുതിയില്ല. “അസ്സപര്യതനിതിവേതന അഭിച്ചവീകരിച്ചു” ലംബമാനമായ അംബുജമണ്ഡി ബിംബത്തിൽനിന്നും അംബുജമാലപ്പരതിൽ വിസ്തൃതാജ്ഞായി ബന്ധുകു ബന്ധുരജദളായ കിരണക്കുളിങ്കും ബദരിനാമക്ഷത്തിന്റെയും ഹിമാലയമഹാഗിരിയുടെ തുംഗകളായ ശ്രൂഗപരവരപ്പരകളിലും അഭ്രത്തും

ഈയ ഹിമസംഹതികളിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു ആകാശിച്ചു. ഒരു ക്ഷിഗംാസ്ത്രനായ ഒരു മദ്ധമാത്രതന്ന് സാന്നപ്രദേശങ്ങളിൽ സമുഖം ഉണ്ടായി വളർന്നിരുന്ന മഹീക്കഹങ്ങളിൽ പ്രഭാതാൽ പ്രഭ്രി വികസപ്രാജ്ഞലായി നിൽക്കുന്ന സുരഭിലഭരണങ്ങളായ കസുമങ്ങളും ഒരു പരിമള്ളിയാണിരെ ശാഖിത്രകകളിലേക്ക് “പ്രസരിപ്പിച്ചു” എന്നും മറ്റൊരു കമ്പം പൊട്ടുന്ന മാതിരി ചട്ടപടായമാനമായി ഏഴ്തിന്ത്യാജ്ഞയി അങ്കുഖവിന്നെന്ന് ആരംഭാഗം വായിക്കുന്ന സാധാരണമലയാളികൾ കാത്തുമാനും മനസ്സിലാക്കാതെ കണ്ണം മിഴിച്ചു് വായും പൊരുച്ചു് നിരുക്കായല്ലാതെ നിരു ന്തികില്ല. ഗംഗിരാജ്ഞലായ ആത്മായെ അഭ്യരിഞ്ഞാൽ, വൈകല്യം ക്രിക്കറെ ഉള്ളിഷ്ടാത്മം മഴവനും ധ്യനികതകവിധിയം, പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നോടു പിലപ്പോരം സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ സഹായം ശേഖരിച്ചു ടാൻ പാടില്ലാതെയായിരുന്നീൽമന്നാളുള്ളതു് തീച്ച്ചയാണു്. ഒരു നാൽ അങ്കുഖവർ ഏഴുതുനോടു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗ്രന്മക തംാവിന്നെന്ന് സംസ്കൃതപദങ്ങളാം, അദ്ദേഹത്തെ വഴിപിഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന സമതിക്കാതെ നിരുത്തിയില്ല. ഇതു കാഞ്ഞം കോയി തന്നുവരാൻ തന്നെ സഹതിച്ചിട്ടുള്ളുണ്ടു്. ആരു ആദ്യവും യാക്കയും ഒരു മാതൃസ്താനിയിൽ “പാന്തിക്കു കൊല്ലുങ്ങൾക്കു മിനേരുതിയിൽ ആ പ്രഭാഗത്തിൽ ചിലേടത്തു് ചില സാംസ്കാരികപ്രഭാഗങ്ങളും അനാവശ്യകമായി വന്നുചോദിച്ചില്ലേയോ എന്നു് എന്നിക്കു തന്നെ ഇ പ്പോരം തോന്നുന്നുണ്ടു്. സംസ്കൃതത്തെക്കരിച്ചു് വൈകല്യവും ഉള്ള വർഷ ഉപാക്ഷം കണ്ടു ബുല്ലിക്കയരത്താൽ പുന്നുകും വലിച്ചേരിതെന്നു് കൂലയാശതെ അബ്ദം ക്ഷമയോട്ടക്കടി മേൽ വായിച്ചു നോക്കിയാൽ, അങ്ങാട്ടങ്ങാട്ടു് സംസ്കൃതപദപ്രഭാഗം കുറവാണെന്ന കാണുന്നതു ക്രിക്കറെ, തങ്ങളുടെ ഏതു നിശ്ചിയപ്രഭാഗം ആനമായി എന്ന പദ്ധതാപത്തിനു യാതൊരു വിധത്തിലും ഇടയില്ലെന്ന അവക്ഷേപണം ചെയ്തിൽ നിശ്ചിയമായി നോയപ്പുട്ടന്നു തുംബാണു്.” എന്ന പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിൽ നിന്നു പത്ര

ണ്ടി കൊല്ലുത്തെ അന്തരം ഗല്ലു രചനാവിഷയത്തിൽ ഗ്രന്ഥക തത്താവിൽ വലിയ മാനസാന്തരത്തെ വരുത്തി എന്ന തലിയു നംബണ്ണല്ലോ.

മറ്റ് തീകൾ.

വലിയ കോയിത്തന്പുരാൻ പാഠപ്പുക്കൾക്കുമീറിയിൽ ഒങ്ങ് കൊണ്ടതു് ആയില്ലെന്നും തിങ്കാളിക്കുന്ന കാലത്താജനനം മുമ്പ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്ന മലയാം പജ്ഞിക്കുടങ്ങളിടെ ആവശ്യത്തിലേക്കാവി അദ്ദേഹം ചിലതൊക്കെ എഴുതാതേയു മിക്കനില്ല. എന്നാൽ ആ ഭാഷാലിമാനിയുടെ സാഹിത്യപ്രാണം അതിന്റെ പരിചൃംഗത്തിൽ ഔത്രക്ക്ഷപ്പെട്ടതു് വിശാവം തിങ്കാളിക്കുന്ന കാലത്തു ഭാരതമാണ്. രാജ്ഞിടെ ഉയർച്ചക്കം താഴുക്കം കാരണമായിണ്ടീങ്കനാതു് ചരിത്രശമിതി കളിടെ സമഭ്രംഖനന്നതു സിലംനം ഹ്ര വിഷയത്തിൽ എ തുംബം മുക്തഭാവി കാണപ്പെട്ടുണ്ട്. ഭാഷാലിമാനിയും സാഹി ത്രപ്രസാദഗ്രാഹിയുമായിതന്നെ വിശാവം തിങ്കാറം മഹാരാജാവു തി തുക്കന്നും പ്രോണയാണ് അക്കുംബർ എന്ന ആവ്യാഹികയു ടെ ആവിഞ്ചാവരതിനു നിഭാനമായിണ്ടിന്തു്. ആ. തിങ്കന്നു കൊണ്ടു് 1880 ജൂലൈ 25-ാം കോയിത്തന്പുരാനയുടു ക തിലെ ഒരു ഭാഗം നോക്കു:—“ഹ്രഭാട കുടി അധക്കന്ന അ കുംബർ എന്ന ചുപ്പുകം ഇൻഡ്യയിലെ ചരിത്രസംബന്ധമായ ഒരു ആവ്യാഹികയാകുന്നു. മഹാനായ അക്കുംബർ മകുവത്തി യുടെ സപ്ലാവം ഹ്ര കമയിൽ എത്രയും സരസമായി വിഹരി ത്രിഭുണ്ടു്. തൊന്ത് അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തി നും സന്നിധിയിൽ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കഴിച്ചുകൂട്ടകയും ചെയ്യില്ലോ എന്നു് എനിക്കു വ്യസനം തോന്തതക്കവണ്ണം ഹ്രതു് എത്രയും ഏഴ്യംഗമമായും ഭരേജ്യായും ഹരിക്കുന്നു. ഹ്ര ആവ്യാഹിക മഴവാം തന്നെ ഭാഷാതരിക്കിചതെങ്കി യോഗ്ര

തയുള്ള താക്കൻ.” ഇതുപോലെ ഉപദേശവും അരുളതയും കൊണ്ട് മാത്രമല്ല, വിലപ്പോറ്റ ആവുന്നികൊണ്ടും ആ രാജീവും കോയിൽമ്പുരാനെ പ്രാർശാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. നാട്ടുപജളിക്രൂഡണ്ടിലിലും പൊതുവിൽ ജീവജാംഗം ഉപദേശാഗതിനായി ബുജകമ്മിറിയാൽ തജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ട കൂതും തിരുവനന്തപുരം സക്കാർ ഓഫീസുകൂട്ടായി 1070-ൽ ആദ്ദോധായി അച്ചടിച്ചുതും 107 പേരുടെ ജീവഹരിതസംക്ഷേപം പഞ്ചാംഗിയത്രമായ “മഹാചുരിതസംഗ്രഹം” എന്ന പുസ്തക തിലുള്ള ചരിത്രജ്ഞായിൽ അഭ്യന്തരാന്തരം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുതന്നെ തുല്യം ചാത്രിയവയങ്കു. കേരളീയ ദുഷ്കാഖമായാൽ ആവശ്യ തകിനായി ആ തരണിലുള്ള ഒരു ചരിത്രസംഗ്രഹം സ്വയം ഏഴുതി ചൂത്തിയാക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോട് കൂടിയാണ് “തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആ ജോലി തുടങ്ങിയതു്”. ഇടയ്ക്ക നേരിട്ട് ദേഹാസ്പദാസ്ഥിവും രാജൂദരണ സംബന്ധമായ പരതന്ത്രയും നിമിത്തം അതു പൂരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോരും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആ ജോലി വലിയ കോയിൽമ്പുരാനെ ഏ ഫിച്ച്. ഇങ്ങനെന്നാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്ന മഹാചുരിതസംഗ്രഹം ഉണ്ടായതു്. കോയിൽമ്പുരാൻ ഏഴുതിയ നാല്പത്തു പേരുടെ ചരിത്രാംശം മാത്രമെടുത്തു ആശേരുക പുസ്തകത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രനായകൾ ബുജകമ്മിറിയിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് മേൽപ്പറഞ്ഞവകുടാതെ സന്നദ്ധമിച്ചു, വിജ്ഞാനമണ്ഡലം, സന്നദ്ധനാംഗം, നാശ മുക്ത മുന്നവരെയുള്ള തിരുവിതാംകൂർ പാംപുസ്തകാംശം എന്നിവയും ഭൂമിശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, ക്ഷേത്രവ്യവഹാരം മുതലായ ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളും, സംബന്ധിച്ച ഗവെണ്ടികളിൽ വകയായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശോധനങ്ങളാടക്കുടിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിനു ശേഷമാണ് ഭാഷയിൽ ശ്രദ്ധഗമാംശം ദാ രാഷ്ട്രമായി ഉണ്ടായിരുട്ടണിയതു്. ഇങ്ങിനെ എന്തുകൊണ്ട്

നോക്കിവാലും ആധ്യനികഭാഷാഗ്രഹിന്റെ പിതൃസ്ഥാനം വലിയ കോട്ടക്കുരാൻ നൽകുന്നതും രിക്കലും അനുച്ചിതമോ അശാംഗതമോ ആയി വരികയില്ലെന്ന ചരാച്ചന്തിൽ എതിരെ പ്രായമുണ്ടാക്കേണ്ണ തൊന്നന്നില്ല.

ആച്ചക്കമകൾ.

ആച്ചക്കമകൾ സാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അഭിനയ തീരുമാനം നുന്നും മുഴുക്കാലും ലുപ്തപ്രചാരങ്ങളായി കുറിപ്പിട്ടണ്ടെങ്കിലും ആ രണ്ട് വിധത്തിലും അവ പ്രചരപ്രചാരം ഷേഖരായിരുന്നു ഒരു കാലം കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എത്ര കുലും രാച്ചക്കമ എഴുതിയാൽ മാത്രമേ കവിതപോലെ സർവ്വസമ്മ തമായിരുന്നീരുത്തുകയുള്ളൂ ഏന്നായിരുന്നു അനാതേര വെയ്ക്കും. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചും മഹാകവി ഉള്ള രംഗത്തു ചരാച്ച നാതു നോക്കുക :—

“കൊല്ലും 1034-ാഡിനിടക്കു മലയാളകവികളിടെ നില ഒരു വിധാനത്തിലും സ്വീപ്പമണിയും മായും സംസ്കാരത്തിനെയും അനുസരിച്ചുള്ള ഭാഷാമന്ത്വകളിൽക്കൂടും മറ്റും കാലം അതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ അകുമിച്ചിരുന്നു. ദ്രാവിഡസ്രദ്ധാധനക്കി ഒരു കവനം സംസ്കാര വൃഥതപ്പനന്നാക്കി ഗർഹം മായും തീന്. തന്നിരിന്നും ദേശഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥമിന്മാനം ചെയ്തും ബാക്കി സമയമുണ്ടാക്കിയ അനാതേര പണ്യിതന്നാർ അതും ആച്ചക്കമ യുജാക്കനാതിശേഷകും മാത്രമാണോ വിനിശ്ചയിച്ചുവന്നാതും. സൗഖ്യാധരങ്ങം തിരുവാതിരപ്പാട്ടും മറ്റൊരുമുഴുതിയ ഇരയിമൻ തന്നിരുത്തും, സന്താനഗണാപാലം തുള്ളും ക്ഷമയുണ്ടാക്കിയ വിഭാഗം കോട്ടക്കുരാനുണ്ടായും അനന്തരഗാമികൾക്കും ഇത് നിന്മ്മുണ്ണും ആവശ്യകമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ കുമകളിലെയാഴിച്ചുള്ള കാവുഗ്രന്ഥങ്ങിനും ഭാഷയിൽ ദേഹയില്ലെന്നതുനായായിരുന്നു അക്കാലത്തെ പണ്യിതന്നാരുടെ മതഃ”.

ഹൈക്കേന്ദ്രപ്പള്ളി ഒരു കാലത്തു് സാമീത്രപരിഗ്രാമത്തിൽ ഏപ്പെട്ട് ചരിത്രനായകനും ഗതാന്തരത്തിക്കൂറയേന പില ആട്ട ക്ഷമകളിശാശ്വി. മനമച്ചിഡബം, മത്സ്യവല്ലഭവിജയം, അലംവബധം, മുവചരിതം, പരത്രരാഹവിജയം, സോമവാരമുത്തുത്തിന്റെ ഉത്തരാല്പം ഇവയാണ് അദ്ദേഹം ഉജാക്കിയിട്ടുള്ള ആട്ടക്ഷമകൾ. സോമവാരമുത്തുത്തിന്റെ പൂർണ്ണാല്പം മാതൃലനായ രാജരാജവമ്മ കോയിത്തന്നുരാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുകാണാണോ എന്ന് ചരിത്രനായകൻ ഉത്തരാല്പം, മാതൃമെഴുതിയതു്. കമകളികളിലെ ദ്രോക്കങ്ങൾ തനി സംസ്കൃതത്തിലാക്കിക്കണ്ണമെന്നുള്ള ധാരണ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഹടകയിൽനിന്നു നിന്മേഷം ഉള്ളഭനം ചെയ്തുള്ള പലവിധത്തിലുള്ള പ്രാസങ്ങൾ പേരുള്ള പാട്ടുകരിക്കു്, വൈചിത്ര്യം വരുത്തി കാണിച്ചുകൊടുത്തും വലിയ കോയിത്തന്നുരാനാക്കാൻ. ഹൈക്കേന മാനുലനസരിച്ചു നിമ്മിച്ചതാണെങ്കിലും ചെടവിൽ ഒരു പരിജ്ഞാരത്തിനു മാർഗ്ഗം നും ചെയ്തു ചരിത്രനായകന്റെ ആട്ടക്ഷമകൾ ഇന്നും സാഹിത്രരസികന്മാരുടെ സവിശേഷഭായ ദ്രോഘകൾ പാതുംബന്ധിതനനുണ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. “അമ്മാവനം തുരുവുംബാകിയ രാജരാജവമ്മാവു്”നാണോ അദ്ദേഹത്തിനു് ആല്ലെന്നായി കമകളിയിൽ ഒരു രസം ഇന്നിപ്പിച്ചുതു്. മുഴ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആമഹാന്തനൊ ഒരു-ഒരുവുരുത്തിൽ ഹൈക്കേന പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്—

“പ്രേക്ഷി തുരുനാമനായ മാതൃലനായിൽനു എനിക്കും ആട്ടക്ഷമകളിൽ ആലുമായി ഒരു രസം ഇന്നിപ്പിച്ചുതു്. ഒരു ദിവസം അംഖരിഷ്വരരിതം കമ ആട്ടാൻ നിന്മുകിച്ചിൽനു പ്പോറ്റി അതിലെ “കനകതച്ചി തച്ചിരാംഗിമാരരു്” എന്ന പദ്ധതിന്റെ കൈകൾ എന്നുയും എന്നും സമപാർിയംയിൽനു രാമവമ്മൻ അമ്മാവനേയും കാണിച്ചു മനസ്സിവാക്കിതന്നുണ്ടു്. അന്ന രാത്രിയിൽ ആട്ടം കണ്ണപ്പുരാം അംഖരിഷ്വരവാശം കെട്ടിയ കരാച്ചു റൂൽപ്പുത്രിയുള്ള ഒരു നടനായ കൊച്ചു

പിള്ള പാനികൾ മെൽപ്പറഞ്ഞ പദ്ധതിൽ അല്ലെങ്കിലും തെററായി ടുണ്ട് കൈകകറം കാണിച്ചതു്! പിറേറ ദിവസം മുത്തനാമൻ തെങ്ങങ്ങൾടെ പാറാസമയത്രു്, “ഹനാലെ ശംഖവീഷം വേഷം കെട്ടിയ പണികൾ കനകത്തുചി ഒച്ചിരാംഗിമാരേ എന്ന പദ തിനു്” കൈ കാണിച്ചതു ശരിയാണോ? ” എന്ന തെങ്ങങ്ങളോട് പ്രോബിച്ചപ്പോൾ, “കനകത്തുചി ഒപ്പാംഗിമാരു്” എന്നാണു് അയാൾ കൈകാണിച്ചതെന്നു് തൊൻ അറിയിച്ച സമയം അ മാംസൻറു തിരുവാവത്രു് അനന്തരമസൂചകമായ ഒരു പ്രസാദം ഷൂചിച്ചു. അനന്തരമായി ഏതുകാണം എന്നിങ്ങു് ആട്ടക്കമ്പെകളിൽ ഒരു അഭിനിവേശം ഇനിച്ചു് തുടങ്ങിയതു്.”

കാരണം എത്തുതന്നെന്നയായാലു് അതിൽനിന്നുണ്ടായ ഫലം ഇന്നു സവൈദയലോകത്തെ സംരക്ഷിപ്പിക്കാൻ സംഗ്രഹം പത്രാഘൃഷായിത്തീർന്നിട്ടശേഖരിക്കുന്നതു തീച്ചതനെ.

ക ഷ്ടി ക റ ല ഓ .

രാജസേവ “അസിധാരാപ്രതം” പോലെ കൂച്ചംഗാലു മായ നോണോന്ന പറയുന്നതു് എത്തേം വാസ്തവമാണു്. അതു ചിവപ്പോൾ യാതൊരു കാരണവും ക്രിക്കറെ പല അനന്തമുണ്ടായിരുന്നു വരുത്തിവെയ്ക്കും. ഇങ്ങിനെങ്ങളും ഒരു കുഴുകാലം 1050-ാമാണ്ടിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെയും ബാധിച്ചു. ആയില്ലും തിരുനാൾ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലേക്കു് എന്നോ കാമനാവശ്യം വലിയ കോമിത്തമ്പുരാൻറു നേരെ അല്ലോ തിരുവുള്ള ക്ഷേട്ടു് തോന്നകയും അതിൻറു ഫലഭായി അദ്ദേഹത്തെ ആച്ചയ്യും കൊട്ടാരത്തിൽ അസപ്തത്രനാക്കി താമസിപ്പിക്കാൻ കൂപ്പുന ചുരപ്പുടക്കയും ചെയ്തു. തിരുമനസ്സിലെ ഭാഗിനേഡിയും കോമിത്തമ്പുരാൻറു ധമ്മപത്രിയുമായ റാണി ലക്ഷ്മീകായി മുതലാശവർ ചെയ്ത പ്രാത്മകക്കള്ളും നിഷ്ടവഞ്ചിയായി. ചരിത്രനായകൻ അസപ്താതത്രുതെന്തെ വരിക്കണ്ണിവനാ.

വിധിവൈപരീത്രതാൽ വന്നുകൂടിയ ഈ സ്പാഷ്ടപ്പെട്ടവില്ലാതെ 1055-ൽ വിശാവം തിരക്കാടം സിംഹാസനാദരാധാരം ചെയ്യുന്നതുവരെ നീണ്ടുനിന്നു.

മയ്യർ സദ്ദേശം.

“എന്ന പിന്തുതാൽ മരിരാനിനു വച്ചു” എന്ന് മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പഴിമുഖ്യാല്പുണ്ടല്ലോ. ദേരോകാലമെന്നു പല സമലത്തും ഈ ഫലിച്ചുകണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭോകമാന്ത്രനാഡി ബാലഗംഗാധരതിലകക്കെന്നു “ഗീതാരഹസ്യം” പോലെ അതു ഉൽക്കുഴുമായ ഒരു നിത്രുപണ്ണനുമും ഗൈവങ്ങൾക്കുതേയും സംബന്ധിച്ചുടെതാങ്ങിം ഇരുപ്പേരും ഒരു ഭാഷയിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് പറയുന്നതു്. പാശ്വാത്രങ്ങം പെണ്ണസ്ത്രീമായ പല ചണ്ണിതമാരം അരുപ്പുവും അതുല്പരവുമായ ആ ഉത്തര ഗ്രന്ഥങ്ങളും സമീരിക്കവും ദ്രോഘിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മേൽ ഉൽക്കുഴുമായ ഗീതാരഹസ്യത്തിന്നു ആവിഞ്ചാവത്തിനു കാരണാഡായി തിന്തീന്തിന്ത്രതു ബാലഗംഗാധരതിലകക്കെന്നു കാരാഗ്രഹബാസമായി അന്ന എന്ന് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ജൈഹിലിലെ താമസം ഉത്തരമനുസരിച്ചം നിമ്മിക്കാനെങ്കിൽ വിത്രുമാവസരമായി ഉപയോഗിച്ചു പാശ്വാത്രങ്ങാരം തീരെ അപൂർവ്വമാണ്. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകക്കെന്നു വിഷയത്തിലും ഈ ഫലം തന്നൊയാണണായതു്. അന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട് സപ്തത്രംഗമാണ് പിന്നീടു് “മയ്യർസദ്ദേശം” എന്ന മനോഹര കാവ്യത്തിനു കാരണാഡായി തന്ത്രിന്തനെന്ന് അർക്കാണ് അറിഞ്ഞുകൂടാതെന്തു്. മലയാളാശയിലുണ്ടായിട്ടുള്ള സദ്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ തുണ്ണവെള്ളുല്ലാം കൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ഇന്നും മുന്നിട്ടുനില്ലെന്നതു് മയ്യർസദ്ദേശം തന്നൊയാണ്. അസ്ത്രിപ്പി സുദരശമായ അനേകം പദ്ധതികൾ പ്രസ്തുത കാവ്യത്തെ വിശ്വഷിച്ചും ചേതന്നുമാക്കിപ്പകമാക്കിയെന്നും തന്ത്രിന്തിന്ദിനു്. മയ്യർസദ്ദേശത്തിൽ മതിചയണ്ണിയ സഹാദ്യാഗ്ര

സന്തായ ട. ചന്ദ്രമേനവനവർക്കരും ആ പുസ്തകത്തിന്റെ നേനാ മഹത പത്രിപ്പിന് ഏഴുതിയിരുന്ന “പീറിക്”യിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുണ്ടു്—“ശത്രിലഭിതമായി അതുന്നമനോഹരാ കിരിക്കുന്ന ഈ മയുരസന്ദേശ മനിപ്രവാള പുസ്തകത്തിനേക്കു എനിക്കിള്ളി അളവില്ലാത്ത വാസ്തവ്യത്തിന്റെ വ്യാപാരങ്ങൾ പല പ്രകാരന്തിലും തങ്ങളേതനു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഒന്നാം മംഗലാചും ബാസൽ മിഷ്റും അച്ചുക്കുട്ടന്തിൽ ഇതു പുസ്തകത്തെ ഈ വിധം അച്ചടിപ്പു കാണുന്നതു്. ഇതു മനോ മഹാജ്ഞായ മനിപ്രവാള പദ്ധതിക്കു ഇങ്ങനെ ഭംഗിയുള്ള അച്ചടിയിൽ തന്നെയാണ് വായിക്കേണ്ടതു്. ജഗദ്ദേഖമിനിയായ ഒരു യുദ്ധത്തിനെ നാട്രാത്തിനോ ശാന്തിനോ രംഗത്തിൽ കൊണ്ടു ചെരുവാതു് അവർക്ക് യോജ്യമായ വിധത്തിലുള്ള വസ്തുഭാണ്ഡങ്ങളാൽ അലക്കരിപ്പിച്ച തന്നെയാണെല്ലോ.” ആ സന്ദേശങ്ങൾ ഉയ്യർ സന്ദേശത്തെ എത്രമാത്രം വില മതിച്ചിരുന്നു എന്നു് ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തചാക്രങ്ങൾല്ലോ.

രണ്ടം മുന്നം തവന കൂഷിയേറുന്ന
കാഡങ്ങളേയും

വണ്ടം തണ്ടം തരമെട്ടു കളിക്കുന്ന
കൂട്ടും

തണ്ടം കൈട്ടിനുരമെട്ടു ചരിക്കുന്ന
വള്ളും

കണ്ടം കൊണ്ടെല്ലും പുഴുക്കരും തന്റെ

തീരമാദ്ദേശാപോകും
വഞ്ചിക്കും ക്ഷേമാക്കും തിലകമാ—
മുട്ടുരേതക്കു പോകും
വഞ്ചിക്കും വരുമല്ലവിലങ്ങേന്നാട്ടു
ചാരതേന്താതുങ്ങാം.

വസ്യിക്കേണ്ണം വള്ളര മരനീയ-

ഇളിപ്പണാക മുലം

വൻചിത്രങ്ങാന്തേഴ്മരയരാം നാവി

ക ക്കരുനേ നീ.

എന്നിങ്ങിനെ അടിച്ചെളിഞ്ഞു കാണുന്ന നദിയേപ്പാലെ അത്മാ സുസ്ഥിരമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ലളിതകോമ്പ പദ്മാംജിം,

മലീജാതി പ്രതി കമ്പുമണ്ണുരംബ-

യല്ലാസിക്കം

സല്ലിലാഡി: കി സവയ കരംകൊണ്ട്

നിന്നെന്നതരഭോട്ടാ

വല്ലിനാം നീ പരിചാരസം പുണ്ട്

കൈത്തുഹയതാ-

ലപ്പിഡാത്മാ ചിരതര മിന്നനാം-

മാന്തിച്ചിടോദ്ദീ.

എന്നിത്രാഖി ധനിപ്രധാനങ്ങളായ സരസ്വദ്ദോക്ഷങ്ങളിൽ ഈ സദ്വാദ എനിൽ ധാരാളമണ്ഡി. “സദ്വാദകാവ്യപംക്തിയിൽ ഉത്തമ സദം കാളിഭാസത്തെ മോഖാദ്വാദവും ലക്ഷ്മീഭാസംഗറ ശ്രൂക്കാദ്വാദവുമാണെന്നുള്ളതു” സർവ്വസമതമാണെല്ലാ. ഒപ്പുത്തമാവകാരങ്ങളിലുള്ള തുല്യനിജ്ഞപ്പണ്ടാൽ മയുരസദ്വാദം, അത്മദംഗിഡ മാത്രം കേരംവിപ്പുട് കാളിഭാസത്തിയേയും, ഇതിനും കവിയിട ജീവിതവുംനെന്നിണ്ട് ഒരു എട്ടുഹാക്കാൽ, കല്പിതകമാവസ്തുവായ ലക്ഷ്മീഭാസത്തിയേയും സുഗമമായി ഇയിക്കുന്നവുന്ന സമ്മതിക്കാതെ കാല്യ പരിശോധകമാക്കണം ദാരുന്തമില്ല.” എന്നാണ് കവിതപ്രതിഭം നിന്റുപകതപ്രതിഭം ഒങ്ങപോലെ മികച്ചനിൽക്കുന്ന ഉള്ളട്ടു മയുരസദ്വാദം എന്നപുറാറി ഏടത്തു ഫസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു.

കേരളി ഭാഷാശാകന്തളം.

വരിതനായകൾ “കേരളകാളിപാസൻ” എന്ന പേരിലാണ് ഈ പരശ അറിയപ്പെട്ടുന്നതെന്നാൽ തു മുസിലുഹാ സാമ്പ്രദായിക പവതം മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളതുപോലെ രോ കുന്തളിപരിഭ്രാഷ്ടരനായാണ് അതിനു കാരണം. മലയാളിലാ ഷയിൽ നോമതായാഭാഷ ഒരു നാടകകമായിത്തന്നു “കേരളിയ ഭാഷാശാകന്തളം.” അതിനു ധാരാളം അന്തരിരവന്നായണിലും തിട്ടശബ്ദങ്ങളിലും, അല്ലെങ്കിലും, അതുമായി ഒരു നാടകകമം മലയാളത്തിലുവരുത്തി പ്രീകാരാജി മഹാഭാഗ്യം സിലിച്ചുത്തു കോയിത്തമ്പുരാൻ തി ആമനസ്സിലേക്കാണും. ആ നാടകം പൊതുജനങ്ങളും ഏതു മാത്രമാണും രസിപ്പിച്ചെന്നാൽ തിനു കഴും കണക്കാണില്ല. വണ്ണിക്കായം വള്ളു ക്രാഞ്ഞം കുടി ഇതിലെ ഫ്രോക്കങ്ങൾ എലിസമ മാക്കിയിരുത്തും. നടക്കം നാരാധരപിള്ള യുടെ സാഖിനുകൾക്കാമത്തും ഭാഷാശാകന്തളിന്റെ പ്രചാരണത്തെ ശത്രുനീഡിപ്പിച്ചു. അതേം കുടി ഭാഷാനാടകങ്ങളുടെ സംഖ്യ അതിരില്ലുതെ വല്ലിച്ചു തുടങ്ങുകയും “നാടകകാരനം കവിതപാം” എന്ന ചോല്ലും “നാടകകാലിപാം കവിതപാം” മുന്നും മാറ്റേണ്ട ഘട്ടം വന്നു കുടക യും ചെയ്തു. മിഞ്ചി രാമകൃഷ്ണപ്പിന്റെ കംഭാബ്യൻ സാദൈ ത്രം രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു നാടക കവികളുടെയെല്ലാം നാട്ടിൽ നിന്നും ആട്ടപ്പാശിച്ചിരുന്നാണെല്ലുന്നു വരികിൽ, നാടകസാഹിത്യം വകുപ്പും ഭാഷാശാകന്തളം ആണും അതു അധികം ആകഷിച്ചു.

ഭാഷയിൽ അല്ലെങ്കിലും നാടകമാണെന്നാൽ തു കൊണ്ടി മാത്രമല്ല, ശാകന്തളം പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ഫ്രോഡക്ക് പാതീഡിച്ചുത്തും. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തങ്ങളുടെ വിശേഷവും ഇതിനും ഒരു കാരണമായിരുത്തും. അല്ലെങ്കിലും ഏററക്കേണ്ടി കുടാതെ മുലാത്മം മുഴവനും ഭാഷ

യിൽ വയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള നാടകങ്ങൾ കേരളീയഭാഷാ ശാക്കത്തുന്നേതേപ്പോലെ വേറെ ശാധികമുണ്ടാണ് താന്മനാലീസ്. നാടകം അഭിനയം എന്നാലേപ്പോലെ പ്രധാനമായി ലക്ഷ്മികരിക്കുന്നത്. പദ്മജാതിൽ സംഗീതസൂഖ്യം യങ്കണ്ണാൻ സാധിച്ചാൽ മാത്രമേ അഭിനയം പുണ്ണ്യപ്രഭാത്തിൽ കലാശിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ മഹസ്യം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കി, ഉചിതസ്ഥായ പഴ അഞ്ചു തിരഞ്ഞെടുത്തു് ശാത്മേരതിന് ഒട്ടം കോട്ടം തട്ടാകത പരിശാശ്വപ്പുട്ടെന്നിയതുകൊണ്ടാണ് ശാക്കത്തും പ്രതീക്ഷയിൽ കവിതയുള്ള പ്രശ്നസക്ഷ പാത്രികവിച്ചുതു്. അനന്തരാജാന്തരാജാന്തരായ അനന്തരാജാന്തരാജാന്തരാജാ, കാരണത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കാക്കുന്ന കാരണത്തെ മാത്രം നോക്കി പ്രവർത്തിച്ചുതുകൊണ്ടു് പരാജയത്തെ വരിക്കേണ്ടിവന്നു. കേരളീയ ഭാഷാശാക്കന്തുള്ളതെത്തു ജയിക്കണമെന്നതു മനസ്സില്ലെന്നായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വളരെ മനസ്സിൽത്തു മലയാളരാക്കന്തുള്ളമേഴ്ത്തിയ കേരളപാണികിക്കുപോലും ചാറുന്നായകരുടെ താഴ്വരയെ ജയിക്കാനെന്നല്ല സമീപിക്കാൻപോലും കഴിഞ്ഞതില്ല.

അംഗലോ വിന്ദുത്താരമന്ദരാതാ

ദേഹസ്ഥിരപ്പിലിയാ—

മംഗലാ ഇപ്പുട താലവുന്നമന്ത്രക്രോ—

ബാംഗ്രോപാട്ടവീശ്വരക്രയോ?

രംഗായ! പ്രചരാഭരം മടിക്കിൽ

വൈച്ചുജ്ഞാനരോധ്യന തോ—

നംഗ്രാജാരാജനമാം ഭവൽ പദയുഗം

ബാലേ! തലേംട്ടക്രയോ?

എന്നിങ്ങിനെ ത്രാവനമാത്രയിൽത്തന്നെ ഏ വിക്കിന്യും നൽകുന്ന അനവധി പദ്മജാതി കോയിത്തന്മുരാൻറെ ശാക്കത്തു തിലുണ്ടു്. ഈ താത്തിൽ ഒരോറു പദ്മമെക്കിലും ആഴ്വരാൻ മറു താഴ്വരക്കാക്കുകും കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല. ഗജ്ഞങ്ങൾ താഴ്വരയെയും

നീ വിഷയത്തിലും പരിതനായകൾ കാണിച്ചു പാടവം അനന്ന് സാധാരണമായിരുന്നു. ഭാഷാനാരജങ്ങളായും സപ്രകപോലകളിൽ തങ്ങളായും അനവധി നാടകങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കെഴുന്നിട്ടുള്ള ലംബാലത്തുപോലും നീചപാത്രങ്ങളിലേന്നു ഉത്തമപാത്രങ്ങളിലേന്നു ഉള്ള വ്യത്യാസത്തെ വകബെയ്യുംതെ എല്ലാവരുടെ സംഭാഷണവും ഒരേ വിത്തിയിൽക്കൂട്ടും ഭോഷയിൽ വാചത്തിൽ ചുഡകയാണ് “കവികൾ ചെയ്യുന്നതും. നീചപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണം ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചും നീചമായിരിക്കുന്നതും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുംവണ്ണം ഒച്ചപിത്രം അധികം പേശിക്കും ഉള്ള താതി കാണുന്നില്ല. കോയി തെന്നുംനാകട്ടെ, മുഴുവൻ, ഹോലിസ്റ്റുകാർ മുതലായവരുടെ സംഭാഷണത്തെ വളരെ തന്മയത്തു ഫേതാടക്കിയാണ് തജ്ജം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും. മലയാളഭാഷയിൽ ആദ്യമായി ആചിത്തിച്ചിച്ചു ശാക്കുന്നും മലയാളിക്കുള്ള അംഗ്രേഷിക്കാൻ ആക്ഷിപ്പിച്ചതിനും കാരണങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് മുഴുപ്പാശ സ്ഥാപിച്ചായാലോ.

ഈതാക്കെ ശരിയാണെങ്കിലും, നിംബാഗ്രവശാൽ അപൂർവ്വം വില പബ്ലിക്കറ്റു കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വിധം സംസ്കൃതപെട ബഹുജാംഗലായിപ്പോരുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം മറച്ചെവ്വേണ്ടാണ് നിറുത്തിയില്ല. ആ കാര്യം, “എനിക്കു ബാല്യം മുതൽക്കുതന്നെ സംസ്കൃതത്തിൽ കവനംചെയ്തു പരിവര്ത്തിച്ചും, ആ ഭാഷ അധികം സപാധിനശ്ശേരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇതു തജ്ജമയിൽ സംസ്കൃതപദ്ധതാഗണ്ഡം അല്ലെങ്കിലും ബഹുഭാഖിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ഞാൻ സമർത്തിക്കുന്നു” എന്ന പറഞ്ഞു് ആമുഖവാപന്നാസ തതിൽ പരിഭ്രാഷ്ടരും തുറന്നു സമർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഇതുപറ്റവം ക്രമാത്ത നല്ല മലയാളത്തിൽ ശാക്കുന്നും തജ്ജമ ചെയ്യാൻ പുജുചുട്ടുവരിൽ ആക്ഷിംതനെന്ന കോയി തെന്നുംനാൻ പബ്ലിക്കറ്റു സംബന്ധിച്ചുള്ളതുപോലുള്ള സംഗീതസ്വം വം വരുത്താൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതും വായനക്കാർ പ്രായുക്തം

കാത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്^o. കേരള കാളിഭാസന്നർ തജ്ജമക്ഷിള ഗാണ്ഡിന്നുവും സപാന്മാരുവും മറ്റു തജ്ജമക്ഷിൾ കാണന്നിട്ടുന്ന ഒരു വിസ്തരാനീയമല്ല. കേരളീയ ഭാഷാശാകന്തളമാണ്^o കോയിത്രംഗ്യാനന്നർ ചുസ്തുകതു പത്തിലുള്ള അപ്രത്യേക ഭാഷാ ത്രി എന്ന ഒരു സാധാരണത്തിൽ പ്രസ്താവണ്ണാൻമാത്രമല്ലോ.

പ്രിതിയാക്കംപ്രാസം.

ഈ കാലത്തു കേരളത്തിലെ പ്രധാന കവിക്കളും രണ്ട് കക്ഷിയാക്കിപ്പിന്തെ പ്രിതിയാക്കംപ്രാസത്തപ്പറി ദാഖിര മായ ഈ വാദപ്രതിഭാദാസമരം നടത്തിച്ചതുപ്രസിദ്ധമാണെല്ലാ. പ്രാസം ആവശ്യമാവന്നു മാത്രമല്ല അതിൽ സപരവ്യഞ്ജന ഔദിക്ഷ എക്കത്തുപ്പും വേണമെന്നും കൂടി ചരിത്രനായകൾ പ്രസ്തിക്കാണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതി. പ്രാസപ്രഭ്യാഗാനത്തിൽ അംഗക്കന്നായ ചിലക്ഷം^o ഇതു തീരെ അംഗാല്പമായിത്തീർന്നു. എന്ന മാത്രമല്ല, മരൊരു തുണവുമില്ലെങ്കിലും പ്രാസമുണ്ടായാൽ മതി പദ്മം നന്നാവാൻ, എന്ന ഈ തെററില്ലാണന്നും ചിലക്ഷട ഇടയിൽ കടന്നുകൂടി. എതാദുശങ്കളായ വൈകല്യപ്രഭ ഇണ്ട് പ്രാസസമരങ്ങിന്^o കാരണംപുഡായിത്തീർന്നതു^o. കേരളീയ ഭാഷാശാകന്തളത്തിലും അമരക മനസിപ്രബാളത്തിലും അപൂർവ്വം ചില പല്ലാശം സപരവ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കും എക്കത്തുപ്പിലും പ്രാതിവായിട്ടിട്ടാണെന്നും. ഇവയെ ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാസബിക്ക സാമ്പത്തികമാക്കന്നതു^o വലിയ പണ്ഡിതന്മാർക്കും കൂടി അംഗാല്പമാണെന്നും^o എതിരാളികൾ വാഡിച്ചു തുടങ്ങി. മയ്യർസന്ദേശത്തിന്റെ ആവിർഭാവം ഇതു വാദത്തെ ഭർഖ്യുല മാശിഡച്ചും സ്ഥാത സപക്ഷേപാല കള്ളിതമായ ഈ കൃതി യാണെന്നും ഭാഷാന്തരമായിത്തെന്നുകിൽ രഹികലും അംഗാഡിനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതുപ്പായിരുന്നു എന്നായി എതിരാളിക കൂടെ അരുടേക്കിച്ചു. അന്ത്യാപദ്ധതശതകത്തിന്റെ ഭാഷാന്തരം

കൊണ്ട് കോയിന്തന്മാർ മുഴ അതുക്കൂപ്പെത്തയും തകള്ളു
കള്ളുന്നു.

പല്ലണച്ചു ചേര വിടുചരണമുഖ്യപദ്ധവിച്ചു
വിളയാട്ടവാൻ

വല്ലഭപമുമെന്തു പട്ടികളിരിക്കിലെ
നൈ മരിക്കിലും

നല്ല വന്മലയിലേറി ചാനിടണ, മിച്ചു
പോലെ വിഹരിക്കണം,

കൊല്ലുനം മദഗജങ്ങളെ, ശുതി മുന്നേ
ആനന്ദിയ പരഞ്ഞണം.

എത്രയണ്ട തവ ജീവകാലമായി ചങ്കവാ
കി, പുനരല്ലേണ

തനു യൈശവന, മഴിക്കലം പക്കതി രാത്രിയാ
യതിൽ വിഴേയാഗമായ്

അതു നിന്ന് ജനി നിരത്മംഡാനറിക ശി
ഷ്ടമാം സമയമുള്ള ത-

ഞങ്ഗത്രയും പ്രണയകൊപമായ് കളകി
ലാങ്കിാൻറ മിശമോതിച്ചും?

എന്നിങ്ങിനെ സഹസ്രകാമല്ലത്പും തികണ്ടത അന്ത്യാവദേശത
ജ്ഞാ പ്രിതിശാക്ഷരല്ലാസന്തിൽ സപരവൃജ്ജനങ്ങൾക്ക് ചു
കയുപ്പും വരുന്നതി പല്ലാം ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതു തീരെ
അംശാല്പമാണെന്നാണിള്ള എതിരാളികളുടെ അഭിപ്രാധരത പാ
ടേ വണ്ണിച്ചു. പ്രാസത്തെപ്പുറൻ കേരളകാളിഭാസൻ പറയു
ന്നതു് ഇങ്ങിനെയാണ്:—“പ്രാവിഡംബം കേരളീയങ്ങമായ
പ്രാചീനഭാഷാമഹാകവികൾ അവവുംഭിച്ചാറേനു അതഭിള്ളിക്കുന്ന
പ്രിതിയാക്ഷരല്ലാസന്തര തീരു ഉച്ചപക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ
അതിൽ യടാക്കതി സപരവൃജ്ജനങ്ങൾക്ക് സാത്രപ്പരത ഉ

ബാക്കാൻ ഗ്രമിയ്യും താണം ആധുനികകവികളിൽ ശക്തിമാനാർ ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ള എൻ്റെ അഭിപ്രായത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് നന്ദനാരാധ സർക്കാവികളിൽ പിലർ ആദരിക്കാതിരിക്കുന്ന പ്ലാഞ്ചിൽ എനിക്ക് ഓന്നപ്പുമായ ചാരിതാത്മ്രത്തിനും കാരണമാണ്. ഭാഷാകവിയയിൽ പ്രാസന്നിപ്പുന്നും കുടാതിയന്നാൽ പദ്ധതികൾക്ക് അധികലാളിത്തുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഭാഷാഗഢപദ്ധതികൾക്ക് തദ്ദികമായ വാഴിത്തുമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അനിലുമധികം വാസ്തവമാകക്കാണ്ട് ഭോപണിയിതനാർ പദ്ധതിമംഗളത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കയാണെല്ലാ വേണ്ടതും. അതു ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഭാഷാകവിയയിൽ യഥാർക്ഥത്തിലും പ്രാസത്തെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ട് പോകതന്നെയാണ് വേണ്ടതും എന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം.” പ്രാസവിരോധകക്ഷികൾ ഈ വക്ക് അഭിപ്രായങ്ങളെ കൊണ്ടാണും അടങ്കുകയില്ലെന്നായി. വാദപ്രതിവാദം വലിച്ചു. ഒക്കെ മുത്തും വ്രക്തിപരമായ ആക്ഷേപം തുടങ്ങി. സാമീത്രസാമ്രാജ്യം ആക്ഷേപം ഒന്നിളക്കി മറിഞ്ഞു. അജകളുടെ അന്തിമിപ്പം കണ്ണംകാണ്ടും ചക്രവർത്തി എന്നും നേരാണ്. അടങ്കിയിരിക്കുക? സപാത്മംതിനും അല്ലെങ്കിലിട്ടും മാനി തട്ടിയാലും പ്രജകളെ രജിപ്പിക്കുന്നും താന്നെല്ലാ രാജയമ്മം. ഈ കക്ഷികളേയും തമ്മിൽ രോജിപ്പിച്ചും അവരവരുടെ “സൗഖ്യപ്രാണക്കം” തീക്ക്രണം ചുമതല സാഹിത്യസാമ്രാജ്യവർത്തിയായ കേരളവർമ്മകായിരിന്നുരാൻറെ തലയിലായി. അദ്ദേഹം സപത്രസിലമായ സൈംജന്റുമുലിച്ചാട്ട കുടിഞ്ഞുന്നുണ്ടാണ്.

“വാസനീമധ്യവാന് വാക്കിന സജ്ജാ

തീയ പ്രതീയാക്ഷര-

പ്രാസം റീപ്പുതു കൈകളീ മഹിളത്തു
ചംഗപ്പമാണോക്കാണം.

മാ സംസ്ഥാനിലെസംശയം പഴിയതിൽ
ചാഴായ് പറഞ്ഞാൽ പരി-
മാസം സത്രുകളിൽനിന്തപ്പിലതിങ്ങായ്
വേഷ്ടനാജ്ഞയുമുമോ?"

എന്നായിത്തന്നു അദ്ദേഹത്തിനെന്നു സ്വന്ത അഭിപ്രായമെ
കിലും പ്രജാരാജ്യന്തിൽ എക്കാനനായിരുന്നു ആ മഹാമന
സുന്ന അതിൽനിന്ന് ഒട്ടി താൻ", "കവിതാവാസനയില്ലാത്ത
വർ കവിതകൾ" ആരംഭിക്കുന്നതാത്തതുപോലെ പ്രാസം പ്രധാന
സം കൂടാതെ പ്രജാഗ്രിക്കനാതിന്" സാമത്മ്യില്ലാത്തവർ അ
തിനു പുറപ്പെട്ടതു" എന്ന തീപ്പ് കല്പിച്ചു. ഉദ്ദേശം മഴവൻ
സാധിച്ചില്ലപ്പേക്കിലും, പ്രാസമില്ലാത്ത കവിത കവിതയപ്പുന്നതു
ചിലക്കുടെ നിർബന്ധനയിൽ" ഇതു വിധിനിമിത്തം ഓല്ലും ഏതു
മില്ലും സംഭവിച്ചതിനാൽ പ്രാസവിരോധികൾ ഇതുകൊണ്ടു
തുപ്പിപ്പുട്ട്. "അശക്തതനാർ പ്രാസം ഉപദേശിച്ചില്ലെങ്കിലും
തരക്കേടിലു എന്നപ്പേരു വിധിയുടെ അന്തരാത്മം? അങ്ങനെനു
കവിതയെഴുതി, തങ്ങളുടെ അശക്തതയെ എറാറു പറയാൻ വ
സ്വദാം ചുരുപ്പുടാൽ അതിൽ ആക്കാൻ" വിരോധം?" എന്നു
വിചാരിച്ചു" പ്രാസപക്ഷപാതികളിൽ സമാധാനിച്ചു. ഇങ്ങനെനു
ഇരുക്കുന്നരായും ഒരുപോലെ സമാദപസില്ലിക്കുന്നതുകൂടെ റിതികിൽ
കയതിക്രമിക്കിയെന്നാണ്" ചരിത്രനായകൾ വിധിക്കിലെ വാ
ചകരിതി തയാരാക്കിയതു്. ആ വഴികൾ" അങ്ങനെനു അവസാ
നിച്ചു. അരങ്ങത്തു പത്രക്ക്ഷപ്പട്ടികനില്ലെങ്കിലും തിരസ്തീചി
ക്കളുംപിങ്കൊണ്ടു പ്രാസവിരോധികളുടെ സുത്രധാരത്പും വ
ഹിച്ചിതനു കേരളപാണിനിക്കു" ഇതുകൊണ്ടും തുപ്പിയായില്ല.
കൊയിത്തന്നുരാനൈക്കാണ്ടു പ്രാസനിർബന്ധനയില്ലാത്ത ഒരു
കവിത എഴുതിക്കൊന്നതിന്" അദ്ദേഹം ശുമിച്ചുതുടങ്കി. ഭാഗി
നേരുണ്ട് ശിഷ്ടനമായ ആ ഭാഷാഭിമാനിയുടെ അപേക്ഷ ഉ
പേശിക്കാനുള്ള വൈമനസ്യം കൈണണ്ട്, ചരിത്രനായകൾ മ

നസ്സില്ലാമനങ്ങ്ലാടെ നിമ്മിച്ച വണ്ണയകാഗ്രമാണ്⁹ ഒരുപദ്ധേണ
ഗം മണിപ്രവാളം.

പ്രാസപ്രയോഗ നിയമഭരതശാഴിച്ച നവ്യം
കാവ്യം ചമയ്ക്കവതിരെന്ന് പ്രിയഭാഗിനേന്നെന്ന്
ശിഷ്ടാഗ്രഹണ്റ്റുവെള്ളുത്തപോലെ ഞാനി-
നിബദ്ധവയോഗ കമ്പനാനു കമ്പിച്ചിട്ടേന്നെന്ന്.

എന്നും¹⁰ ശതു തൃതിയുടെ അതരംഒന്തിൽ രുന്നു കത്താവും¹¹ ഈ കാ
ഞ്ഞം, തുറന്നു പറഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്. ഈ വിധം പ്രത്യേകമായ ഒരു
ദ്രോഗ്രതാട്ട കുടി ശപമുഖ്യം എഴുതിനുടക്കിയ തൃതിയാ
യിങ്ങനിട്ടും, അദ്ദേഹത്തിനു സഹജമായ പ്രാസപ്രിഹത്പാ

കൊണ്ണാട്ടവാൻ പയമത്തെയുപേരുതലി-
മണ്ണായിരുന്നവിനെയന്നാ വീഴിലെക്കിൽ,
രണ്ണായിരം രംഗകാണ്ണവജന്മുണ്ണം സാഖ്യം-
മുണ്ണാമനന്തപ്പല മനുയുംക്ഷിക്കൊണ്ടും.

എന്നിങ്ങിനെ ഇടയ്ക്കിടക്കും¹² ഒരു വയോഗത്തിലും പ്രത്രക്ഷേപി
ം താതിങ്ങനില്ല.

വാസനയേപ്പറി.

പ്രാസവിശയത്തിലെന്നാപോലെ വാസനയുടെ വിശയ
ത്തിലും ചരിത്രനാഡുകൾന്നു അഭിപ്രായം ഒരു പുതിയ റിതിയി
ലാറിക്കുന്നു. കവിതാവാസന ജന്മാന്തരജന്മനാജന്മാജന്മാ
സാധ്യാരണക്കാജുടെ അഭിപ്രായം. ഈ അഭിപ്രായത്തെ അടി
സ്ഥാനപ്പെടുത്തി, അതുന്തിലും അള്ളക്കർ കവിത എഴുതി
യാൽ മാത്രമേ നന്നാവുകയുള്ള എന്നും കുടി ഇക്കുട്ടൾ അഭിപ്രാ
യപ്പെടുന്നു. വലിയ കോയിത്തുരാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ അതു
യോജിച്ചിരുന്നില്ല. കവിതയും¹³ കാരണമായി? അദ്ദേഹം പറ
ത്തിങ്ങനു¹⁴ വൃത്തപ്പുത്തിയേറും അല്ലാസമേരയുമാണ്.
1067-ൽ കോട്ടയത്തു വെച്ചു¹⁵ നടന്ന കവിസമാജിലെ കവി

താപരിക്ഷകളിൽ വിജയം നേടിയവക്ക് സമ്മാനം നൽകുന്നതിനായി 1067 ഫേഡം 15-ാം- പരസ്പന്നാട്ട് രാഖവമ്മതരുടെ എൻ്റെ സാല്പ്പുക്കൾക്കു തിരുവന്നുചുരുളു വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു യോഗത്തിൽ ചരിത്രനായകൾ ഈ വിധം പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു:—

“വാസനാജണങ്ങിലല്ലാതെ കവിതയ്ക്ക് വേദാദ് തുണം വരികയില്ലെന്ന വിചാരിക്കുന്നതു” അതു ശരിയല്ലെന്നാണ് എൻ്റെ പരക്ഷം. “എത്ര തന്നെ വാസനയണ്ണാകിൽനാലും രൂപവ സാധം കൊണ്ടല്ലാതെ നനം തന്നെ സാല്പ്പുമല്ല. വാസന യെന്ന പറയുന്നതു സാഹിത്രത്തിലും മറ്റൊരു ക്ഷേത്രത്തിനു സവിശേഷഭായി ഒരു പ്രതിപത്തി ഉണ്ടാവുക മാത്രമേ ആകുന്നുള്ള എന്നാണ്” മഹാനാരാധ അഞ്ചേക്കം പണ്ഡിതന്മാർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളതു. ഒരാദം വാസനയെ പരിത്രം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒക്തി എന്നും നിർപ്പച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. മരറാരാദം അതു കേവലം ക്ഷമയല്ലാതെ മരറാന്നമല്ലെന്ന പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്നാന്തരവാ സന്ദേഹങ്ങാണ് ഈല്ലാതെ വരാൻ പാടില്ലെന്ന തൊനം സമു തിക്ഷണ. എന്നാൽ, അതിനെ നാംതീര്ത്തസാഹിത്യാലികകൾക്കു സാക്ഷാത്ത് കാരണമായി കല്പിക്കുന്നതിനേക്കും അവയിൽ ചീലക്ഷണങ്ങാക്കുന്ന അഭിരച്ചിക്കു ചേതുവാക്കി വിചാരിക്കുന്നതാണ് അധികം യുക്തിയുക്താക്കിരിക്കുന്നതു” എന്നാണ് എൻ്റെ അഭിപ്രായം. ആ അഭിരച്ചിലെ അനുസരിച്ചുള്ള പ്രസ്തിയിൽ പറവിശ്രദ്ധം കാണുന്നതു് ഒരു തന്നെ പരിത്രം അനുസ്രവമായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു കവിത സ്പാധിനപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന പറയാമെങ്കിൽ, അതു് അല്ലാസബ ലംകാണ്ടു, ബാഹ്യത്തിൽ മാതാപിംഗുരു പ്രേരണയാൽ ഇനിച്ചു അഭിനിവേശ തൊൽ ചോദിതചായ സ്ഥിരപരിത്രം കൊണ്ടും മാത്രമാകുന്ന....”

ഹു കാൽത്തിൽ ചരിത്രനായകൾ അവലംബിച്ചിട്ടിള്ളതു ദണ്ഡിയുടെ അഭിപ്രായത്തെയാണെന്ന തോന്നുന്നു. “കവിതാ ജായത്തേശക്കൃം, വല്ലതേശ്വരാസ യോഗതഃ” എന്നാണ് ദണ്ഡി യുടെ മതം. ഹു സിലാഗതതിന് അസാധുതപം കല്പിക്കാൻ നിവുണ്ടിയില്ലാത്ത വിധം വലിയ പാണ്ഡിത്യമാനമില്ലാത്ത ആളുകളും കൂടി ചിലപ്പോറം അഞ്ചാസവലം കൊണ്ട് മാത്രം കവികളായിത്തീന്നിട്ടിള്ളിയിരിക്കുന്നതിനും നശക വേരെയും പല അന്നങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുണ്ടോ?

സംസ്കൃതകവിതകൾ.

കോക്കിത്രാനുരാൻറെ ഭാഷാകവിതയെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഈ തുവരര ഇരു ഉപന്യാസത്തിൽ കാൽമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടിള്ളു. ഇതുപോലെയോ, സാമ്വാ, ഇതിനേക്കാർ ക്രിക്തവായോ, അ ഭദ്രഹം സംസ്കൃതത്തിലും കവിതയുടെതിട്ടണ്ണ്. ഒരു വിധം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, മലയാളത്തേക്കാർ സംസ്കൃതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അധികം സ്വാധീനപ്പെട്ടിരുന്നതു് എന്ന ഒവ സം പറയാൻ. മുന്നലിച്ച ചില ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു ചരിത്രനായകൾ തന്നെ ഇതു സമർത്തിക്കൊതായി നമ്മുടെ മനസ്സിലായി ഫൂജില്ലോ. ഇങ്ങനെ സർവ്വാഖ്യതയും അതകിരണ്ടി അഞ്ചെത്തുറോളാ ദ്യൂരാക്കണ്ണിള്ളിയുള്ള “വിശാവവിജയം”, വിശാവം തിരുനാടം മ ധാരാജാവിന്നു അപദാനങ്ങളും വിശയമാക്കി അദ്ദേഹം സം സ്കൃതഭാഷയിലെഴുന്നിട്ടിള്ളു. ഒരു മഹാകാവ്യമാകുന്നു. സന്ദർഭ ശാൽ ആകില്ലും തിരുനാടം മുതലായ ചില ഘൃഥീകരണങ്ങൾ മു തന്നെയും ഇതിൽ സംക്ഷേപിച്ചു് വിവരിച്ചിട്ടണ്ട്. കവിതാ ലിതി സഹസ്രം പ്രസന്നവുമാണു്. ഭാക്ഷിണാത്രാജം, ഒരത്തു രാഹത്യം പെയിരണ്ണും പായുാതുംമായ അനുബദ്ധി സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാരുടെ പ്രകടമായ പ്രശ്നങ്ങൾകു് പാത്രിച്ചിച്ചു് പ്രസ്തുത മഹാകാവ്യം, ചരിത്രനായകൾന്നു സംസ്കൃതകവിതാനിമ്മാ

സഹാദവത്തിന്റെ ഒരു വിജയസ്ഥലമേമന്നപോലെ ഇന്നും സാമിത്രരസികന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രഭാഗിത്യാകാണ്ടിക്കുന്നു. താൻ ചെയ്തുപോയ അപരാധമല്ലോ ക്ഷമിച്ചു് മാപ്പുതരണ മെന്നു് ആയില്ലോ തിങ്കാളിക്കാടപേക്കിക്കുന്ന രീതിയിൽ, അൻപതു വിംശതികളിലായി ആയിരം പല്ലുക്കുടക്കിക്കാണ്ടി തിയ മരൊരു സംസ്കൃതമഹാകാവ്യമാണു് “ക്ഷമാപണസ്യം സ്ഥം.” കംസവധനം, യമപ്രണാശതകം, തുലാരണതകം, വിഞ്ചോറിയം ചരിതസംഗ്രഹം, പാഭാരവിന്ദശതകം, വ്യാമ്രാലഭയശതകം, നക്ഷത്രമാല, അമൃതമധമനം, ശ്രംഗാരഡജൈരി, എന്നു തുടങ്ങിയ ട്രന്റവധി സംസ്കൃതത്തുതികൾ ഇതു ക്രൂത്യാഭാസം അഭ്രേഹംതിന്റെ വകയരയിട്ടുണ്ട്. ആ വക തുതികഴുപ്പുറി ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു് പ്രഭാജനമില്ല. ജിജ്ഞാനാസ്താന്തിക്കും, അനേപാഷിച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടിക്കേണ്ടാക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം ചെങ്ങുണ്ട് ഭാരം ഇതുയുള്ളിൽ വിവരണം കൊണ്ടു് നില്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു.

സാഹിത്യപ്രാത്യാഹരണം.

കോയിത്തന്നുരാബന്റെ സഹാദയതപര്യം, സാഹിത്യപ്രാത്യായ വു് “ഗ്രന്ഥമനിമ്മാനം” എന്ന പരിശിതഥായ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം ഒരു ഘട്ടത്തക്കാലാധിക്കനു. അഭ്രേഹത്തിന്റെ പ്രാത്യാഹരണം നിഖിത്തം അരാധ്യം തലയും മുടാക്കി അരാദ്ധങ്ങളും പ്രവേഗിച്ച സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സംബന്ധ കുറച്ചുണ്ടാനമല്ല. അകാലത്തു പറപ്പെട്ടിരുന്ന ചുന്നുക്കണ്ണാളിൽ ഒരു വലിയ ഭ്രാവക്കും, കോയിത്തന്നുരാബന്റെ സാക്ഷ്യപത്രത്തോടു കൂടിയവയായിരുന്നു. “ഗ്രന്ഥപരിശോധകന്റെ നിലയിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇക്കുറിഞ്ഞിൽ അഭ്രേഹത്തിനു വാദവും വഹിക്കുന്നതു പരിശോധന ചോദിച്ചാൽ അഭ്രേഹാജന്മാട്ടുടർന്നു കൂടിയായിരുന്നു. അഭ്രേഹാജന്മാട്ടുടർന്നു കൂടിയായിരുന്നു.

പാതുങ്ങോ, ഭാസികകളോ, മിറാലയങ്ങളോ, പുസ്തകശാലകളോ ഉണ്ടാകമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്മരിറ സഹാതിയാണ്.

മറ്റുള്ളവർ എന്തു പറയുന്നു?

ഈ സംഗമ നോക്കിയാൽ, കേരള കാളിപാസനിൽ നിന്നു കേരളഭാഷയുടെ ഗണാധിക്രമിക്കുന്ന അഭിപ്രാലി പരബ്രഹ്മവസാനിപ്പിക്ക തയക്കത്തല്ലെന്നു കാണാം. മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രസംഗ്രഹക തംാവായ പ്രധാന ടി. റക്കറ്റ് നബ്രാഹാരകർ (എ.ഒ.എ.) ആധുനിക മലയാളകാവഞ്ഞപ്പറി പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഇങ്ങി നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു :— “കേരളകാളിപാസൻ ആന്ന അപരനാമത്താൽ സുപ്രശിലനനാഡ കേരളവർമ്മ വലിയ കോകി തത്ത്വംാണെന്ന് കാലങ്ങരാചന്ത്രക്രമി ആധുനികജീവനാദം പെട്ടെന്ന ആപാനരാച്ചു. ഭാഷാസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ സർവ്വസമ തമായ ചക്രവർത്തി സ്ഥാനം സകലകലാവല്ലഭനായ ആ തിരുമേ നിക്ഷലും തെരുവും അതുവരെ അധികരണം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചി തന്നില്ല. സാഹിത്യ സാമ്രാജ്യം പെരുവെച്ചതിൽ ഭാ ക്ഷിണിാത്രംായം, ദൈത്യരാഹമംായം, യാമാസമിതികമംായം, ഉത്പത്തിപ്പുകളം, ദയവോജ ഭേദങ്കൾ ബഹുമാനങ്ങളോടു കൂടി അഭ്യേഷത്തെ ആരാരിച്ച പോന്നിരുന്നു. സരസ്വതിദേവി യുടെ സ്തുതാദിപ്രയം സപാധിനതിലുണ്ടായിരുന്നു ആ മഹാശയൻ എല്ലാകോൺഡം ഒരു ചക്രവർത്തിതന്നെന്നായായിരുന്നു. കേരളഭാഷ സംഗമം സർവ്വതോമനവും സർവ്വജനീനവുമായ അഭിപ്രാലിയുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, ഇതുവോജ മനഃപൂർണ്ണമായും മമതയോടു കൂടിയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് വേറെ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. ....തിരുവിതാംകൂർ പാംപുസ്തകക്ക്രമിനിരിയുടെ അശല്പക്ക്രമം എന്ന നിലചില്ല, സ്വന്തം നിലയിലും അഭ്യേഷം ഭാഷക്കവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുണ്ട് പരിത്രുചത്തിനു അഭിരില്ല. അക്കാദംബര ഭാഷാ സാമ്രാജ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നു ഓരോ ചന്ദ്രാവിൽക്കൂടിയിം ഈ

ദേശാഭിമാനി സബ്രിച്ചു. ഈ സഖ്യാരത്തിന്റെ ഫലം അന്ന ലീവും അസാധാരണവുമായിരുന്നു. പണ്ടുതന്നൊരുണ്ടായിരുന്ന വഴികളിൽ ചിലതെല്ലാം വെട്ടിവരുത്തിയിച്ചു്, വിസ്താരം കുട്ടി, പാനമന്ത്രങ്ങൾ സുഗമമാക്കി.തനിന്ത്രു്. അത്രാവശ്യം കാണുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയ പാതകളാക്കി. പേരുംവലിയിൽ യോഗ്രാമങ്ങൾ മ്രോഡാഹിപ്പിക്കുകയും തദ്ദോരാ ദേശാഭിമാനി കളിട്ടെ ഏറ്റവും വല്ലപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു്. ഈ മഹാന്മാവന്റെ ഭരണഫലമായി ഭാഷാസാമിത്രസാമ്രാജ്യം ആക്ഷ്യം ഒന്നായിരുന്നു. ചുരുക്കിയിൽ പറയാം.”

പ റ മ റ .

1090-ാംശ്ശു വിജയമാസത്തിൽ കോയിത്തന്പുരാൻ പതിവും ചോല സ്വാമിമിർന്നന്തിനായി വൈക്കത്തേക്കശപരപ്പെട്ടു. അക്കാദ്ഗൃഹ സരനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് “വൃംഘാലഘയശ” ദശം കൊല്ലും തൊറും പതിവും ഒരു കൃത്യമായിരുന്നു. സപ്താമിമിർന്നന്താക്കഴിഞ്ഞു് കനി 2-ാംശ- സുഖമായി അരിപ്പാട്ടുമരി; അവിടെ അനന്തപുരത്തു കൊട്ടാരത്തിൽ ഒരു രണ്ട് ദിവസം സുപജനങ്ങളോടൊന്നിച്ചു് താമ സിച്ചു്, പ്രിയ ഭാഗിനേയനായ കേരളചുണ്ണിനിശ്ചാട കുട്ടി കനി 4-ാംശ- രാജധാനിയിലേക്കു പറപ്പെട്ടു. ധാതു ഒരു മോട്ടറ്കാറിലായിരുന്നു. കായം കൂളത്തിനു സചിപം വെച്ചു് കേരളീയങ്ങൾ ഭാഗ്രചക്രതോടൊപ്പും വണ്ണിച്ചുകുവും മറിഞ്ഞുപോകയാൻ, വലിയ കോയിത്തന്പുരാൻ ചീല ചീല പരിപാലന ചെയ്യും ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ മലുവിശേഖത്തു് മാഖലിക്കരക്കു് കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു്. മന ഷ്യാശക്തിക്ക സാല്പ്പുമായ വിധത്തിലുജ്ജ എല്ലാതരം ചികിത്സ യും ശ്രദ്ധിച്ചുവരും നടത്തിവരക്കില്ലോ കനി 6-ാംശ- ആ മഹാ ത്വാവു് കാലങ്ങൾക്കു കൂളിയിൽ അന്തർഭും തച്ഛ്വാശം സംഭവിക്കുന്നു്.

ഉപസംധാരം.

മലയാളഭാഷക്കവേണ്ടി ജീവിച്ചു്, മലയാളഭാഷക്കവേണ്ടി പരിത്രിച്ചു്, മലയാളഭാഷക്കവേണ്ടി ദരിച്ചവരായി കേരള വമ്മ വലിയ കോട്ടീതുട്ടുരാനേപ്പോലെ കേരളത്തിൽ അധികം പേരുണ്ടായിട്ടുണ്ടനു തൊന്നുന്നില്ല. ഭാഷാസാഹിത്യത്താൽ നീറ പല്ലശാഖയുടെ പരിപോഷകൻ തുല്യതെഴുത്തുന്ന സാങ്കീരിക, ഗല്ലശാഖയുടെ പരിപോഷകനും പരിരക്ഷകനും കേരളകാളിഭാസനഗതു. അദ്ദേഹത്തെ കേരളീയത്താൽ ആരാധനാപാത്രമാക്കിത്തീർത്തതു സാഹിത്യപ്രശ്നയവും സഹായതപ്രവും മാത്രമല്ല; വിശാചമനസ്സും, ആത്മിതബാബ്ലവും, വിനയശ്രീലം, പരോപകാരരല്ലുരു മുതലായ മറ്റൊരു പല സത്ത്രങ്ങങ്ങളും ആ തിരുന്ന സമകാരികാരണങ്ങളായിരുന്നിന്നിട്ടുണ്ട്.

“അപ്പാണ്ണിതു വിശ്വേഷ, മാപിനയ, മാ
സ്ഥാംഭീതു, മാലുമ്പുതു, മാ-
ത്രപ്പാഭാഗ്രിത വത്സലതപ മികവാ,
ചോകോപകാരല്പതം,
അപ്പാരാധന ഒരാഗ്ര സത്കവന, മാ
ഭാക്ഷിണ്ണ, മാസ്സുംവൃദ്ധം,
പപ്പായീശ! ഭവത്തുണങ്ങളിൽ മറ-
നോക്കാവത്തെന്നത്രത്വാണ്!”

എന്നു് പരിത്രനായകനീറ ചാക്കത്തെപ്പറ്റി കേടുപ്പാഡി എടുക്കാം തകന്ന് മഹാകവി വള്ളിത്തൊടാഡ പറത്തുപോയതു ചെറുതെയല്ല. ഇങ്ങനെങ്ങളുള്ള മഹാമാർ ഞേതിക്കശരിരത്തെ വെടിത്തൊലും, ചിരംജീവികളുംതിരഞ്ഞെന്ന പരിശോഭിക്കുമെന്ന ഇള തിന്നു് എന്താണു് സംശയം? കേരളവമ്മ വലിയ കോട്ടീ തുട്ടുരാനീറ ആത്മാവു്, സാഹിത്യപ്രശ്നയിക്കും പ്രാതാം മിസ്റ്റിച്ചുകൊണ്ടു് കേരളത്തിലെ സാഹിത്യാഖാനക്കുത്തിൽ ഇന്നും സോപ്പാനം സഖ്യരിക്കുന്നണംയിരിക്കുന്നും !

വ്യാവ്യാനക്കരിപ്പ്.

എ സ്റ്റീ റോട്ട്.

(രാത്രിയ ഭക്തി)

ഈ ഭാഗം തുല്ലിഗാമ അല്ലെങ്കിൽ തുല്ലിപ്പാട്ട് എന്ന തിരിയിൽ നിന്നെന്നതാണ്. കണ്ണളൈപ്പണിക്കുകൾ പിന്നും ഏഴുഞ്ചുവർഷം മുമ്പും ഉച്ചി ഒരു കാവഞ്ചാണ് തുല്ലിഗാമ ആ വിഭവിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈതിന്റെ കത്താവു ചെരുപ്പേരി നന്ദി രിഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലം കൊല്ലുവായിട്ടും ഏഴും നുറരാണിന്റെ അവസാനവും ആശാനന്ധാണം വിശ്രദിപ്പിച്ചു വരുന്നതു്.

സാമാക്കത്താവിന്റെ സാക്ഷാത്ത് ഷേർ ഇന്നതാണെന്നു് ആയം പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. ചെരുപ്പേരി എന്ന പരമ്യന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇല്ലപ്പേരാണു്. നന്ദിതിരിമാരെ ഇല്ലപ്പേരും കൊണ്ടു മാത്രം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു സാധാരണ പതിവുണ്ടെല്ലാ. ഈ കവി അക്കാലത്തെ കോലത്തിരിരാജാവിന്റെ ആത്മിതനായിരുന്നവും ആ രാജാവിന്റെ ക്ഷീരപ്രകാരമാണ് തുല്ലിഗാമ ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും ഉള്ളതിനു്

“പാലാഴി മാതൃതാൻ പാലിച്ചു പോങ്ങാ
 കോലായിനാമനദയവമ്മൻ
 ആരജ്ഞതയെച്ചുയുണ്ടാവജ്ഞതനായുള്ള ഞാൻ
 പ്രാജ്ഞതെന്നനിഷ്ഠിനെ ഭാവിച്ചിപ്പോരി
 ദേവകി ദേവിതന്ന് സുന്നവായു് മേവിന
 കേവലൻ തന്നെട ലീല ചൊൽവാൻ
 അവരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്”

என கொடுக்க தனை ஒரைங்கானதால் தெலிவாளையோ. ஏன் நான் முஸிலிங்காய் உள்ளூய்யான்களிடையே முன்றுக்குறிச்சு யூத பாதுபீவித்துயான்கள், ஸாழ்திரி ராஜாவின்றி விபேதால் ஸ்தூபிலெ பதினெட்டு ஸ்தூபிகளிட “ஈரக்கவி” என்ற பூவுராத நமாய் பூங் நெடுதிரிக்கான தூப்புரமா கர்த்தாவென் அ வெவ்மாய் மரைநல்பிப்பாயக்கள். ஹத ஈரேபிப்பாயக்கரத வாசு ரைக்காத்துபேர் மாதுமே அதுவரித்துவத்தைத்தி.

தூப்புரமாமானிம்மாளவிஷயத்திற்கு ஒரைத்திமூர்வு கேட்கிட்டுகள். அதின்றி விஶபாஸுபுத்தைக்களிடு லிங்காலிப்பாய் இளைக்கிடும் கேருக்கான் நேரவேங்காக்குத்துக்காள்கள் அதும் விவரிக்காம். ஒன்றே வெஸம் ராஜாவும் செஷ்டேஷனியும் குடி ‘வாருங் ரா’ கல்லிடுக்காள்களிக்கையாயின்றன. அது ஸமயம் ராஜாவும் கல்லிடுக்கு தோழ்க்குமென வகுத்திலாயி. ராஜாவிதிநெக்களிடும் அதுவோவித்துக்காள்களிக்கைவாரம் ஹவக்ட்டித்து தனை கட்டிய தொட்டிலிலிடுங்கியுக்களிக்கைளித்தன ராஜங்களிஷி கூடியுடை மம்ம முடிடும் உரக்க பாடுகள்றி நிலத்து “உண்ண தூ தூ தூ எதாதை உணு” என்பதையென்று, உடனை காற்றும் யரித்து “அதுதை ‘உணு’யெப்பாரம், தோங்கான் துடங்கியின்ற ராஜாவும் ஜயித்துவென்று, அதின்றை ஸூங்காக்காயி சுதா விதியின்றதனை குறைந்து புரியதற்கூட்டு பாடுவாங்காயி ஒன்று தூதியாள்கள் ஹத ‘தூப்புரம்’ என்மாளை செய்திமூர்.

ஹதிலெ புதிபாலுவிஷயம் ஓரவதம் சுறைந்து நெடு கீல்வித்து தூப்புரமார கடமதெனாக்காளை. ஏழுத்துக்கூட்டுகள்றி காலங்களின் முன்வு தனை ஹண்டிகென ஏதெயாவத்துக்கமாய் ஒன்று காவுரமெஷ்டு கெகரம்பியை ஏல்திபோன் செஷ்டேஷனியு நெடுதிரி ஓங்காராவுக்கிடுத்துக்கையென்று ஏதென்னை சிகித்திக்குடும்பா ஒன்று ஸமுத்திப்புக்கும்து தனையாளை.

‘யന്ത്രാഗമണ്ഡന പറത്തു വിശ്രസിപ്പിച്ചു’ രാമതൃഷ്ണ
രാരെ അട്ടിക്കൊണ്ടവരേന്നു് മെന്നാൽ കല്പനയോടുകൂടി കംസൻ
അക്രൂരനെ അവധിയിലേയ്ക്കു ക്കുന്നു. രാമതൃഷ്ണരു വദ്യി
ക്കുന്ന തിന്നു മടിയുണ്ടാക്കിലും, വളരെക്കാലമാണു ചീച്ചും കൊ
ണ്ണിരിക്കുന്ന തൃഷ്ണവസന്ദർഭം സാല്പ്രമാക്കാമണ്ണും എന്നോ
ത്രും കംസൻറു ചങ്ങനകലുണ്ണം റാഡാമാനയുന്നായ തന്നെ
സപ്തമിക്ക പറവുന്നതല്ലെന്ന വിശ്രസിച്ചും ക്കുന്നൊയ അക്രൂരൻ
കംസൻറു ഇഷ്ടപ്രകാരം അവധിയിലേക്ക് ധ്യാക്കുന്നു. അ
ണ്ണിനെ പോകുന്ന സദയത്രും അക്രൂരൻറു വിച്ചാരങ്ങളിലും അ
വ്യാടിപ്രവേശനവുമാണു് ഇവിടെ എടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

1. പുണ്യവാൻ = ഭാഗ്യവാൻ. നിശ്ചയം = നിയമം.
  2. ആയർകോൺ = ആയരമാറിൽ (ഹടയമാറിൽ) പ്രജാണി. (തൃപ്പിൾ) ബഹുലീഹി. പീഡ്യഷ്വാരി = അനുത്രവൈളക്ക്.
  3. കോരി നിറയ്ക്കാനാണ് കാനിച്ചെയ വൈളക്കം മാസിക്കല്ലിച്ചിരിക്കുന്നത്. പാരം = ഏററവും. കഴിപ്പിക്കു = തന്റെ പ്രിക്കു.
  4. കാബ്സ്റ്റ്‌നീൻ = മേഘത്തിന്റെ നിരംപോലെയുള്ള നിറ ദ്രോഢ കുടിയവൻ. (തൃപ്പിൾ) ബഹുലീഹി. കാഠ്റണ്ട് = കുറതെ വണ്ടി.
  5. തുമൊഴി = നല്ല വാക്ക്. വൈമേ = നല്ലതുപോലെ.
  6. പുമാതു = ലക്ഷ്മി. പുണ്ണന = അതുദ്ദേശിക്കുന്ന. ശത്രൂമാറം = സംഭവാഷം.
  7. അല്ലയ = വ്യസനം.
  8. ഒക്കെക = ചുംബിക്കുക.
  9. പുണ്ണന = അവലിംഗനം ചെയ്യുക.
  10. ചേവടി = ചുവന്ന അടി. ചൊരുംഡ = വേണ്ടപോചെ, നല്ലപോചെ. മെഴലി = ശിരസ്സ്.
  11. സായം = സന്ധ്യ. ആയർ കുലം = ആവ്യാടി.

15. அதிகேந் வள்ளு = ஸழுடுதினைக் கிருஷ்ணவன்;
ஸ்ரூமவள்ளு (துப்புள்) சேவடித்தாரின் = சுவன்
காலடியாக்கா ரண்டு புதிழும். (பூபொலையுடை ரண்டு
காலுக்கி.) பூக்கோரஂ = புவேஶிக்கா ஸமயம்.
19. கோவுன் = செப்புன்; உதித்.
21. யூடி = பொடி.
22. யென் = எது. சேங்கார = வழுதே டெரியுஞ். சே
ஸ் = ஸார். பாஞ்சஷி = பாஞ்சப்பாமு. பாலே =
(பாலவே,) நல்லவள்ளு.
23. காணு = கூருத்தாஸ் வேஸ் = காக்கிடு.
24. குப்பிக்கை = குற்பிக்கை. (குப்பிக்கை.)
30. தேர்ளம் = மன்றுவாசனம்.
31. எநுங்கி = தெங்கி (பழை புதையாரஂ.) கோஷஷ்டி
கி = நல்ல குதித்.
32. யானுவுந் = யானுவங்கைஞான். (ஐவிட அநுந்.)

ரூதங்.

ஹதிவெ ரூதங் மஜீரியாக்கா. (காமாவுதம்
ஏந்தம் பராயும்.) மஜீரிவூதங் காக்குவியுடை கால் வகு
ஏமோஸ்.

காக்கு.

வக்களா—மாதுயனவக்குரை இளைய
வக்கேனான் களைப்பை
எடுக்குவத்துக்கீழ்க்கை
சொல்லுர் காக்குவியென்றோ.

மஜீரி.

வக்களா—ஔம் காக்கு ரூதத்திடு,
ரள்ளாபொன்று, லந்துமாங்
ரள்க்குரை குருத்தீடு—
வது மஜீரியாயிடு.

—————

ലക്ഷ റ ട ന റ .

(രാമാധനം—സുദർക്കാഡിയം)

ഇന്നോടെന്നിരിക്കുന്ന ഒരു തമ്മിലുള്ള ദന്തിനെ ഒരു വേദൻ നിശ്ചയണം വയിച്ചതു കണ്ണപ്പും വാതമീകിക്കണായ ശോകം ചെടുന്നാൽ ശാപമായി പുരിന്നമിച്ച്. ദ്രോക്കത്തിൽ വാതമീകിയുടുടർന്നു പുരപ്പുട ആ ചങ്ങല്ലിൽത്തന്നെ രാമാധനം കുമ ചുമയ്ക്കുന്നുമെന്നുള്ള ഗ്രൂഹകല്പനയുണ്ടായിരുന്നു. വാതമീകിയുണ്ടാക്കിയതാണോ നാശിനകാഡിന് വാതമീകിരാമാധനം. ഔഷിപ്രോക്തങ്ങളായി ഇങ്ങിനെ പല രാമാധനങ്ങൾ തുടർന്നു—ഈത്തരമാധനം, അതുന്നരാമാധനം, മുഖലായി പല തും—ഉണ്ട്. അതുപോലെവയുള്ള ഒരു രാമാധനംതന്നെന്നയാണോ ഇത് അല്ലോത്തരമാധനവും. ‘ഇതു’ ഔഷിപ്രോക്തമല്ല’ എന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരം ഉണ്ട്. മറ്റൊരു രാമാധനങ്ങളിൽ തും രാമാധനം വിശ്വസിക്കുന്ന സ്ഥാപനാമാജനനു പറയുന്നണണ്ടുകൂടി ലും അടക്കവും തത്തീര്ത്തിനും ധീരോദാശതന്മായ ഒരു രാജാവായിശ്ച വർഗ്ഗിക്കുന്നുള്ളിൽ. അല്ലോത്തരമാധനവും വിശ്വാസക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടുള്ളതും—(എഴുത്തുപുന്ന്)—താരംഗ ഉള്ളശനിയും മന്ത്രങ്ങളിനും അല്ലോത്തരമാധനവും തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും.

എഴുത്തുപുന്ന് ജീവിച്ചിരുത്തുന്നതു കൊല്ലുവഷ്ഠം 670-നും 750-നും ഇടക്കാണണ്ണനാണു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതും. ഇതിൽ ദിനാഭിപ്രായക്കാരം ഇല്ലായ്ക്കിപ്പ്. ചിലർ കൊല്ലുവഷ്ഠം 700-നും 800-നും ഇടക്കാണണ്ണനു മറ്റു ചിലർ 750-നും 820-നും ഇടക്കാണണ്ണനും അഞ്ചും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും. എന്നാൽ വി. അഞ്ച്. ചേരുന്നു എത്രനാൽ മാനുന്ന് 1934 നവ

ബർ 5-ാംഡ്-ഞെ മാതൃദേവി അനുഫലപ്പതിപ്പിൽ ‘ഒരു ജനാധാരം’ എന്ന തലവാഹകത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ എഴുത്ത പ്രസ്താവനയാണ് ചില യുക്തികളും കണ്ടുവരുന്നത്. എഴുത്ത പ്രസ്താവന പേരിനേരിച്ചു വല അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. പ്രസ്താവന ‘ജനാധാരം’-കൊണ്ട് തെളിയിപ്പെടുന്ന പേര് രാമനേന്നാണ്. ജനാധാരം ശരിയാണെങ്കിൽ ജീവിതകാലത്തെയും പേരിനേരംകുറിച്ചു ഇതു ഹനിയയികം അഭിപ്രായവുത്താം സ്ഥിനി വകയില്ലെല്ലാ.

തൈക്കൈ മലയാള ഞാൻ തിരുത്ത് തീവണ്ണിയാപ്പീസിനുടെ തുരുംബ രുക്കണിയുർക്കുന്നതിനാലും പട്ടിഞ്ഞാരായി തുമ്പൻ പരവൈനേനാം സ്ഥലമുണ്ട്. എഴുത്ത പ്രസ്താവന ജനിച്ചതു് ഇതു സ്ഥലവന്നാണ് എന്തിമ്പറു. അവിടെ എഴുത്ത പ്രസ്താവന നൂറകമായി ഇപ്പോൾ ഒരു മാം മാതൃമേയുള്ളൂ. നബരാത്രി കാലത്തു് അവിടെ പൂജയും മറ്റാശ്വാഷങ്ങളും ഇപ്പോഴിനും നടത്തിവരാറുണ്ട്.

എഴുത്ത പ്രസ്താവന ജാതിയിൽ ചക്കാലനായരാണെന്നുള്ള തിലേക്ക് “എഴുത്ത പ്രസ്താവന ചക്കിലെത്ത് ആട്ടിം, നാലും ആറും ആട്ടിം” എന്ന ഫോലോത്തരങ്ങൾ ദിജ്ഞാനമായി പറയാറുണ്ട്. എഴുത്ത പ്രസ്താവന കുട്ടിക്കാലത്തുനാണതിയായ ബുദ്ധിസാമത്മ്രം അഭർണ്ണപ്പിച്ചിരുന്നവെന്നും ഇതുകാണ്ട് അസൃംഘകളായി ഞാൻ സംഗ്രഹിത കേരള ഗ്രൂവമനർ ‘നാവടക്കമത്രു’ ജപിച്ചു മലർ മുതലായ നിവേദ്യങ്ങൾ കൊടുത്രു കുട്ടിക്കാല മിണ്ണാതാ ക്കിയെന്നും മറ്റും പല കമകളിം അഭ്രേഹരതിന്നുറ കുട്ടിക്കാല ഏഴപ്പറ്റി നാട്ടുകാരനു ഇടയിൽ പറഞ്ഞുവരാറുണ്ട്. ഇവ എത്രതോളം വിശ്രദാസയോഗ്യങ്ങളുണ്ടെന്നു് പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ പാണ്ഡിത്യം സഖാഭിച്ഛതിനു ശേഷം പരഭേദത്തു പോകി തമിഴ്, തെബജ്, മുതലായ ഭാഷ

എഴുത്തെടുന്ന തന്റെ നാട്ടിൽ ഒരു മുത്തിയുണ്ടാക്കി കൂടിക്കൊള്ളുവാൻ വില്ലയല്ലസിപ്പിച്ചിങ്ങനേബതെ. താൻ സ്വയമേഖാംഗികരിച്ചുവന്ന ഇത് തൊഴിലിനും അന്നതെന്തെ ഭ്രാവമന്നറിയനിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ട് കയാൽ ചീരുകയോളേക്കു താമസമാക്കിയെന്നും അവിടെ ബെച്ചുണ്ടു് ആ മഹാൻ സമാധിക്കുന്നതുതന്നമാണു് വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതു്. അവിടെ എഴുത്തെടുന്നു സ്ഥാരകമയി ‘തുരഞ്ഞ’ മെന്നോടു സ്ഥാപനമുണ്ടു്. ധനമാസത്തിൽ ഉത്രം നക്ഷത്രം ദിവസം എഴുത്തെടുന്ന സമാധിയെന്നതുതന്നയി വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതിനാൽ ആ ദിവസം അവിടെ പല ആര്യമാപ്പങ്കളും നടത്തി വരുന്നുണ്ടു്.

ஏழுத்த தூங் கை வலிய சோகியாயின்மொவனம் அரசேவும் கை ஸ்ரூப்பு பறவுறவுடை குலகுடியென்மொவனம் வெனும் விஶபாலிது வகை. ஈரசேவுத்தின்ற ரீஷ்வர நூக்கலித் தூஞ்சாராய்மொகைத்த தூங், குலளைக்கரமைத்த தூங், சோஹாலமைத்த தூங் எப்பிவகை பேருக்கும் பூஞ்சை குமரனியமானா.

ഓഷ്യിൽ അല്ലുംതമരാമായണം, മഹാഭാരതം, ഏന്നി മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കത്താവായ ‘എഴുന്നേള്ളു്’ സ്വർമ്മം ആ പെരിന്ന സൗംഖ്യ താന്ത്രികാണ്. ഒരു വലിയ ആചാരത്തിലും മഹാകവിയും ശത്രു ഉം അടച്ചിഞ്ഞതുണ്ടായിരുന്നു.

ബഹുമാനം ഇട്ടു കുടിയാണ് മലക്കാളികൾ പാരായണം ചെയ്തു വരുന്നതു്.

കിളിപ്പാട്ട് എന്നാൽ പ്രസ്ഥാനം ഭാഷയിൽ നടപ്പാക്കിയതു് എഴുന്നെല്ലാജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതു്. കിളിഡയക്കാണ്ട് പറയിക്കുന്ന മാതിരിയാണ് അഭ്യർത്ഥം ക്രമാവത്രണം ചെയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ തു്. ഭാഷാവും അഞ്ചും ചോതുവും ‘പാട്ട്’ എന്നതു വന്നിരുന്നതിനാൽ, ശബ്ദമായും കൊണ്ട് മുക്തിയാൽ അന്നത്തെ മലടിപ്പിക്കുന്നതു് അന്ത് പരിബാധിക്കുന്നതു് പേരും അതിനോട് യാടിപ്പിക്കുന്നതു് അന്ത് പരിബാധിക്കുന്നതു് കിളിപ്പാട്ട്, ഹംസപ്പാട്ട്, എന്നീ പ്രസ്ഥാന നാമങ്ങളും അഭ്യർത്ഥിതിന്റെതു്. പെത്രാണിക നായ മുകമ്മൾക്കിയ സ്വരിച്ചും, സംസ്പതിയുടെ കുമ്പിലും കിളിഡയക്കാണ്ട് പറയിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചാൽ സംസ്പത്തി കടാക്കുണ്ടാക്കുമ്പോൾ വിശ്വസിച്ചും, കിളിയുടെ വാക്കിനും നാമനടപ്പം തന്റെ കവിതകിലും ഉണ്ടാക്കുന്നുമെന്നുണ്ടിച്ചും അണം കിളിപ്പാട്ടും ഇരു പ്രസ്ഥാനത്തിനു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ പച്ചയം അഭിപ്രായപ്പെട്ട കെട്ടിടുണ്ട്. കിളിപറയുന്നതു് പോലെ അന്തര്സ്ഥാരം മനസ്സിലാക്കാതെയാണു് അന്ത് പറയുന്നതു്, തന്റെ അവിവിൽ അമൈരിക്കാതെ, വിനയം കാനിക്കുന്നതെല്ലു ആണു് ‘സംശയിക്കാവുന്നതാണു്’.

അബല്പാത്മരാമായണാതിനും ഭാരതത്തിനും പുറമേ ഭാഗവതം, ഭേദിംഖാമാത്രമും, ചിഞ്ചറത്തം, ഹരിനാഥകീർത്തനം, ഗ്രൂഹമാണ്യപൂജാജാ എന്നീ കൃതികളിലും എഴുത്തെടുന്നതാണു് നാണ്യം വിശ്വസിച്ചുവരുന്നതു്.

സീതാനേപ്പജനാതിനായി പോയ മന്മാൻ ലക്ഷ്മിയും ചെന്ന, അരിരാമന്ത്രവും, ചിഞ്ചറത്തം, ഹരിനാഥകീർത്തനം, ചുപ്പുചുപ്പാജാ എന്നീ കൃതികളിലും എഴുത്തെടുന്നതാണു് മറ്റൊരുജീ

ഉദ്ദേശ്യത്താട ലക്ഷ്യിയ്ക്കുന്ന കാണിക്കുന്ന പരാത്മമാണ്
ഈ ഭാഗത്തു വിവരിക്കുന്നതു്.

1. വിചപിയിവം = വിചപിയുടെ തിവാരം—ഇന്തിൻറ
കൊന്നു്. മനസി = മനസ്സിൽ. ജിതത്രം = അ20
(അല്പപാനം) ക്രൂഢാതെ.
2. പാച്ചി = അന്തരിൻ (ശത്രുവിന്റെ) രാജധാനി. നി
ഞാഗിച്ചാൽ = കല്പിച്ചയച്ചാൽ. രുപതികാർത്തമാ
യു് = രാജകാർത്തവിന്റെവേശി. പാടവം = സാമത്ര്യം.
ക്രിതം = ക്രിതനെ.
3. സ്വയം = തനിക്കേ; തന്നതാണ്. ശ്രഷ്ടിനില = ഫോഷ്ട.
സപസപാമികാർത്തം = തന്റെ രാജഭാനന്റെ കാർത്തം. അ
നതം = തടസ്യം. ഏന്തിരം = ക്രൂഢാതെ.
4. നിജഹ്രദയചത്രത = തന്റെ സ്വന്നം സാമത്ര്യം. അ
പരം = അന്ത്യം; ഒവരെയോന്നു്.
5. മഹ്രി = പിംഗന. അധം = എന്നാം. അവിലനിശ്ചിവര
ക്കലേരൻ = ഏല്ലാ രാജ്യസമാജങ്ങളും നാമാം. (രാവ
ണാം.) സുദ്ധം = നിശ്ചയം.
6. ഇതി = ഇല്ലകാരം. അത്രാമം = ഉല്പാനം; ചുണ്ടോട്ടം.
7. മിമില രുപ മകരം; മിമിലയിലെ രാജാവിന്റെ (ഇന
ക്കണ്റെ) മകരം = സീത. വിമലം = നിമ്മലം. ശിശ
പ = ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫേൾ.
8. ത്രഞ്ചം = പുത്രക്കുട്ടി; പുത്രതകിടി. വല്ലി = വഴി.
തയെ = വുഡ്സം. വീഴിം വിഡേയറ = വീഴിന സമയത്തു്.
9. ജനനിവഹം = ജന്മംക്രൂഡം. ജംഗമം = ഹൃസ്തകനാവ. പ
തത്രികരം = പക്ഷികൾ. (പതത്രി ഏന്നു് അവിനം
ചേയണ്ടു. അതിനാലുണ്ട് ‘ജംഗമജാതിക്ക്ലാസ് പതത്രി
കൾ’ എന്ന പദംത്തരു്.)

10. അവിലപിരിതി = ഏലും ദിക്കിലും. വല = (അവ്യാസം, നിരത്തംകം.)
11. രജനിച്ചപ്പട്ടി = രാക്ഷസന്മാനതെ രാജയാനി. (ലക്ഷാച്ചറി) സടിതി = ചെറം. രാക്ഷസൻ = ഹനമാൻ.
12. പാത്രനേരം = നോക്കിയപ്പോൾ.
13. അമിതബലസഹിതം = വളരെ വലിച്ച ബലത്തോടു കൂടിയവൻ. ഇടിനികരമാച്ച = ഇടിനാദംപോലെയുള്ള തന്മൂലം. നീകരം = ശ്രീടം.
14. തവ = നിന്റെ. നീകടല്ലവി = സഖീപ്പണിൽ.
15. മക്കാകാരം = വാനായു ചം.
16. നിശി = രാത്രികിൽ. തമസി = ഇരുക്കൽ.
17. രജനിച്ചരക്കംചിതം = രാക്ഷസന്മാരാൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്. രാത്രിജൈരനാർ = രാത്രികിൽ ചരിക്കുന്നവർ. (രാക്ഷസന്മാർ.)
18. മന്മാനങ്ങൾ = ആൺകുട്ടികൾ.
19. അപനിമകൾ = ഭ്രമിയുടെ പുതി. (സീത)
20. വിപിനചരൻ = കാട്ടിൽ ചരിക്കുന്നവൻ. (ബാനരൻ.)
അമിതബലൻ = അസാമാന്തരകതൻ. അപദാസന്നിഭൻ = പര്യുതനോട് താല്പര്യൻ.
21. ചൊങ്ക = യുലം ചെയ്യുക. അപഗതിയാകലം = ദേവ ധൂം ആക്കപ്പും ഇല്ലാതെ. അപഗതം = പോയ; ഇല്ലാതായ. ആക്കലം = വ്യസനം. ചെച്ചത്രും = ദേവാലയം. പ്രാസാദം = മനിമാളിക.
22. മസവയരൻ = ഉലക്കയരിച്ചവൻ. അനിരം = എപ്പോഴും. ഇല്ലാം = അല്ലപ്പോരുന്നതെന്നു. അത്രും = നീഷ്ടപ്പും.
24. ഭദ്രകാപമങ്കാധിവിവരൻ = പാന്വിനേങ്ങപ്പോലെ കോപിച്ചവൻ. ഭദ്രകം = പാന്വു്.

25. ഏളിയവൻ = നീല്ലാരൻ.
26. നിരിതത്തം = ഏററവും മുച്ചയശ്ശ. കലിശം = വഞ്ഞം യുധം.
27. മാങ്ടി = ദയ നീന്തേൻ (കാററിന്തോ) മകൻ = ഹനു മാൻ.
28. ശിവൻ = പർത്തം. അവനി = ഭ്രമി.
29. സദയതമഹുദയം = എററവും പേട്ടിച്ച മനസ്സുംടക്കി.
30. ശിതം = നിരിതം; മുച്ചയിൽ. വിശിവം = അനുദം. ഇവ = ത്രഞ്ഞായ. നിവിലം = എല്ലാം.
31. മുളയപരി = പിന്നെയും മെൽപ്പുംട്ട്. വിരവിനൊടു = വേഗതരിൽ. ജിതാരും = എഴുപ്പുത്തിൽ. മുള്ളും = ഇരിന്നുവക്ക്.
32. നിഘതം = തുരാകിരം = (ലക്ഷ്മി.) നിയനം = നാശം; മരണം. നിശമനദശാന്തരേ = ഒക്കപ്പോറം. നിയുതനി ശിചരനിധനനിശമന ദശാന്തരേ = വളരെ രാക്ഷസമാം ഒരു കൊന്നവെന്ന കേട്ട സമയം.
33. അവിലബ്ബലപതിവരൻ = അവിലബ്ബലപതിക്കളിൽ (എല്ലാ സെസന്റുനാമമന്നാരിൽ) വെച്ച് വരന്നാർ (അതേസ്യമാർ.) ഏവൻ = അബ്യാസികൾ. രോഷാൽ = കോ പരിഞ്ഞാട്ടക്കുടി.
34. പരമരണനിപ്പണന് = എത്രയുന്നായ സമരവിഭജനൻ. (പര + മരണ + നിപ്പണൻ; പരമാരൈ അല്ലെങ്കിൽ ശത്രു ക്രൈസ്തവിൽ നിപ്പണന് എന്നും പ്രാവൃത്തി ക്രാം. മനം = യല്ലം. നിപ്പണന് = സമർത്തൻ. പാണ്ഡിതം = ഉരണം. (പാണ്ഡിതജ്ഞാനി നിന്മിത്തമാണ ഒപ്പും ശരീരം. മരിക്കുന്നോടും അവ പാണ്ഡിതജ്ഞാനി ഒളാട്ട ഫേയനം.)

35. തൊന = പിന്നീട്; അതിനും ശേഷം. ഉഭിതക്രയാ = ഉണ്ടായ കോപത്വത്തോട് കൂടി. തങ്കവലം = അവരുൾച്ച വലം. മൻഡലോയൽത്രൗണിഡം = ചുനിക്കി കൂടി ദേരെതു ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. ഉൽത്രൗണിഡം = ഉഞ്ചവഹനയ ഭാനം ചെ യുന്നതു്. (ഉണ്ടാക്കുന്നതു്)
36. പരിശോഭം = വാശി. അമ്ഭിതമ്പലസഹിതം = വളരെ സൈന്യത്വത്തോടുകൂടി.
37. മമനികട്ടചി = ചുറ്റുന്ന സമീപത്തിൽ. അടിത്തി = പെട്ടുന്ന. സഹജീവൻ = ജീവനോടു കൂടി.
38. മഹിതം = ഭ്രാംഭം; ദയാഗ്രം. മതിവലം = ബുദ്ധി ക്രി. ക്രും = വേഗം.
39. വധ്യംഗ്രഹിച്ചാലികൾ = വധ്യർഹം, (വാദം) ഇംഖ്, (അനുപം) ചാപം (വില്ലും) മുതലായവ.
40. കർബുരേപ്പുനാർ = രാക്ഷസവീരനാർ.
41. ഭവനത്വമുലകയ = ഭ്രമിക്കലുകളുമാണു്. ഭ്രിശ്രൂം = വളരെ ശരൂപമാം.
42. അനിലജൻ = വായുപത്രൻ. (ഹന്മാൻ.) ലോഹസ്ഥം താഡാനം = ഇരിന്പുത്രന്മാരകാണ്ടി ശ്രീ അടിക്കരം.
43. നിജസ്വിവതനയർ = തച്ചുന്ന മന്ത്രിപ്പതനാർ. അമി തം = വളരെ. നിജങ്ങംലോകം = ദേവലോകം.
44. ഉരു = വലിച്ചു. മനൃ = കോപം.
45. അസുരസുരജാതികരം = അസുരമാരം ദേവന്മാരു. ജഗത്രയേ = ദൂനം ലോകത്തിലും.
46. മാനകം = എന്നേറ്റതു്.
47. ഉരുപരവശത = വലിയ പാരാവര്യം.
48. വീരചുംസം = വീരപുരുഷന്മാക്കണ്ടു്.
49. അലമലം = മഴി മതി. ഭ്രിനാം = ഭ്രിശ്രൂകരം ആം (രാജാക്കന്മാക്കണ്ടു്.)

51. അരിവരൻ = ശ്രദ്ധാളൻ. (മനമാൻ)
52. തോമസം = ഗോപരസ്സംഭം. സന്നിധ്യം = അരികിൽ.
53. തഹനികരശകലിതം = അസൃഷ്ടമാർത്താൽ മറിക്ക്ഷൈപ്പട്ട. കികരം = സന്ധമം, ക്രൂം. ശകലിതം = മറിക്ക്ഷൈപ്പട്ടം. ശാഖാമുഹായിപൻ = കരണ്ടുകളിടെ രാജാവും. (മനമാൻ)
54. മനിവിനൊട്ട് = കോപങ്കരാട്ടക്രൂടി. ഗഗനഭവി = അക്കാ ശത്രിൽ. തൻ മുള്ളനി = അവന്റെ മുള്ളാവിൽ. (അ ക്ഷേക്ഷാമാർത്താൾ ശിരസിൽ.) മൺസ്റ്റം = ഇരിന്തുചക്ക.
55. ശമനചുരി = യമലോകം.
56. വിനുധകലരിപ്പ് = ദേവകളിടെ ശത്രു.
57. അമരപതിജിതം = ദേവത്രാന ജഹിച്ച. അത്രമഞ്ചം = പുത്രനെ. (ഇത്രജിതനിനെ.)

പ്രഞ്ചം. കൂദകാഞ്ചി.

വക്ഷണഃ കാകളിക്കാല്പവാദാദൈ—
രണ്ടോ മുണ്ടാ റണ്ടാദാക്കി
അയ്യുണ്ടു ലാലുവാക്കിടി—
ബുദ്ധിവാം കൂദകാഞ്ചികേരം.

രഞ്ച മിച്ചുപവാദം.

(സ്വമന്തകം ഓട്ടൻതുള്ളൽ)

സർസകവിയായ ക്രമവാർ നമ്പ്യായടക്ക ജനങ്ങൾക്ക് തിരുവിലപാമലജ്ജിട്ടു കിഴക്കിക്കൊറ്റിമംഗലമാണ്. അവിടെ കലക്കരുതു് എന്ന കട്ടംബേണ്ടിലാണു നമ്പ്യാർ ജനിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനം കൊല്ലുവഷ്ടം 880-ആജാഡിലാണെന്നാണു വിശ്വസിച്ചു വരുന്നതു്. അദ്ദേഹന്റെ താമസം ഉത്തരകേരളത്തിലായിരുന്നാൽ നമ്പ്യായടക്ക കുട്ടിക്കാലം മുഴുവൻം അദ്ദേഹന്റെ കുടൈത്തനേന്നായിരുന്നുവെന്നാണ് അറിയുന്നതു്. അം നാ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യുത്താം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം നമ്പ്യാർ തുള്ളുന്നിതു്, അവലപ്പും മുതലായ തെക്കെന്തിക്കുകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ടായി. അംവും പും രാജാവിന്റെ ആളു തന്നെ ആമസിക്കനാ കാവത്താം നമ്പ്യാർ കേരളത്തിൽ മുഴുവനം ഒരു കവിയെന്ന നിബന്ധിത പ്രവൃത്തനായതു്. അവും പും രാജും മാത്താണ്ണിയവർമ്മ അടക്കിയേതോട് കൂടി നമ്പ്യാർ തിരുവനന്തപുരത്തെത്താൻ അംവിടെ ഒസവനായിരുന്നിന്നു. അവും ലപ്പശേ താമസിക്കനാകാലത്താം നമ്പ്യാർ തുള്ളുതു് എന്നുാണു ആശയിൽ നടപ്പാക്കിയതു്. സർസാറും സരനും ക്രമവാദന്റെ കവിത തുള്ളില്ലതു് കൂടി അനന്ത്രീക്ഷമായി പ്രവഹിക്കാൻ തുടങ്ങിയേതോട് കൂടി അദ്ദേഹത്തെ മഹാകവിയെന്നു് എല്ലാവരും പുകളും വാനം തുടങ്ങി.

സാഹിത്രശസ്ത്രക്കന്നരായ പല രാജാക്കന്മാരുടെയും മറ്റും സഹായനാധകരണാദി നിമിത്തം തുള്ളുതു് പ്രസ്ഥാനത്തെ നാട്ടിവെക്കു നിപ്പുയാസം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും നമ്പ്യാക്കം സാധിച്ചു. മച്ചിതക്കാരനായ നമ്പ്യാർ തന്റെ തുതികളിൽ അം നാ ഭാരീ സമുദായങ്ങളിലും കണ്ണിരുന്ന ഭോഷണങ്ങളും സംസ

മാരി ചുന്തിക്കണിച്ചു് കണക്കിലേരെപ്പറിയ സിച്ചിട്ടെങ്കിൽ മരിച്ചസിച്ചു നന്നാക്കകയായിരുന്ന നമ്പ്രാത്രെട സന്തുദായം. “കളിലും കലക്കിയ കളിലും” “കൈപ്പിഴ വനിട്ടിള്ള രുചപ്പിഴ” “ചാലിന്റെയും പഞ്ചസാരയുടെയും ചോര” എന്നീ കമകൾ നമ്പ്രാത്രെട പ്രചിതിന്തിനാം ഉത്തരമൊഹരിന്നാണെല്ലാണു്.

നമ്പ്രാർ സംസ്കൃതത്തിൽ നല്ല പണ്ഡിതനായിരുന്നു. അ ഭ്രഹ്മതിന്റെ വക പല സംസ്കൃതത്തികളിൽ ഉണ്ടെന്തു. ക്രൂര തെ തമിഴ്ക്കു്, തെലുങ്കു്, മതലായ തെക്കൻ ഭാഷകളിലും ഹിന്ദു സ്ഥാനി മുതലായ വടക്കൻ ഭാഷകളിലും നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നവെന്നതിലേക്കു് നാളായനീഹരിതം തുച്ഛയിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇഭ്രാഹിമത്തിാണ്ടു തുരങ്കുതുമാർ ഭ്രാംബ ജീവിയാഹാത്മയം നദിക്കാട്ടു ഉണ്ണിരവിക്കരപ്പുമായിരുന്നവെന്നു് ഇഭ്രാഹിമിന്റെ പല തുച്ഛലുകളിൽ നിന്നും മനസ്സിച്ചാക്കാവുന്നതാണു്.

65-ാംമത്തെ വയസ്സിൽ തിരുവിതാംകൂരിൽ വെച്ചു് ഒരു പേപ്പട്ടി കട്ടിക്കയാൽ ഉടനെ സപദേശരതക മടങ്കുകയും പ്രവരത്താമസിയാതെ കാലഗതി പ്രാപിക്കും ചെയ്യുവെന്നാണു് ചേരുതിയും.

സുമാരു് 70 തുച്ഛയ്ക്കമകൾക്കു ഘറമെ, നഷ്ടവരിതം കിഴിപ്പാട്ടു്, പതിനൂലവും, ഓഗവതം ഇരപത്രനാലവും, പഞ്ചത്തും, അരീതുണ്ണുവരിതം മനിപ്രവാളം മതലാക്കി പല തുകികളിൽ നമ്പ്രാർ എഴുന്നിട്ടുണ്ടു്.

സ്വമന്തകം ധരിച്ചു് കാട്ടിലേക്കു നായാട്ടിനു പോയ മുസേനനെയും രതാജന്തയും കാണാതാവസ്തും അരീതുണ്ണുനക്കിൾ ചുവരയുന്ന മുമാപവാഭക്കപ്പെല്ലാണു് ഇവിടെ വിചരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

1. പക്കച്ചി = മാററം.

2. ഒമ്പാ = കഴിയില്ല.

12. എഴിത്തണ്ടി = സാധിക്കാറില്ല.
  23. തുന്ന = കൈകേണ്ടാട്ട്.
  24. വഴിത്രും = ഉണ്ടാക്കിയും.
  26. ഇമ്മിനി = ഒളിച്ച കുറച്ച് (ദേശ്യം)
  28. പാളി പിടിച്ച നടക്കക = പിച്ച തെണ്ടക. (ങ്ങ മാതിരി തെയലി.)
  29. ക്രൈമൻ, പലമേനീ മുതലായവ തുഷിക്കാത്ത ഭേദങ്ങളാണ്.
  30. സപ്രചാരിക്ക = കുടിച്ചേരുക.
  41. ഭജിക്കക = തിന്നക.
  42. പഴം = വയറ്. (ദേശ്യം)
  48. റഹിഥനിൽ = വർഷഭിന്നര (കുള്ളിഞ്ഞര) മുമ്പാകെ.
  49. മുള്ളി = അരുമാം.
  53. ചീസ്റ്റം = മന്ത്രം.
  54. കോള്ട് = വെള്ളം/പ്ലാക്കം. 54-ാംവരി “കൈകേണ്ടാട്ട കൊണ്ട് വെള്ളം ചീസ് മറിയല്ലോ” എന്ന പഴനമാഴിയാട ആവാന്തരം.
  56. കൈതവം = കളിച്ച്.
  61. അച്ചികരം = ഇടയത്രികൾ: സ്കീകരം.
  62. കച്ചകരം = വസ്ത്രക്കരം.
  68. തിന്ത്രം = ബലമായി.
  71. മത്രം = കടകോൽ.
  74. ജനനി = അമ്മ.
  79. മാതൃവൻ = അമ്മാമൻ (കംസൻ.) വെന്നും = കൊന്നും. (വെള്ളക എന്നാൽനിന്ന് ഇരിക്കുക, കൊള്ളുക എന്നാലും അതുമുണ്ട്.)
  82. ആടൽ = വ്യസനം.
  83. ഷേഡുഗാണ്ഡികരം = മാൻകണ്ണികരം. (സുഖരിമാൻ.)
  86. കാട്ടകര കംട്ടക = വിത്രതി കംട്ടക. (ദേശ്യം.)
-

സംരാന്നഗ്രോപാലം.

(ആക്രമിക്കുന്ന മനിപ്രവാളം)

ഈതു "ആക്രമിക്കുന്ന മനിപ്രവാളത്തിന്" 12-ാം സെക്കുണ്ട് അനുഭവ നിന്നൊടുത്തതാകനു. ഇത്തും പവിഴിവും ചേന്നപോലെ സംസ്കൃതപദവും മലയാളപദവും സമജ്ഞസമായി മേച്ചിച്ചിരിക്കുന്ന മനിപ്രവാളത്തിന്റെ കത്താവും വശ്രവാക്കായ കലാ ശാന്തര ക്രമങ്ങൾ നബ്യാരാക്കന്നു. ഈതു "നബ്യാരാക്കുന്ന തുടിച്ചെല്ലനു വാദിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതിപ്പി. നബ്യാരാക്കുന്ന വാദപിലാം സം ശരിച്ചായി മനിപ്രവാളത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈതു "നബ്യാരാക്കുന്ന ബാധ്യകാലങ്ങിലെ ഒരു ദ്രോക്കവനമാണെന്നുണ്ട്" ആയുന്നിക്കപ്പണ്ണിതന്നും അധികപക്ഷവും വിശ്വസിക്കുന്നതും. മനോഭിരാമഹായ ഈ മധുരിപ്പചരിതത്തിൽ നബ്യാരാക്കുന്ന സരസപതിവിലാശവും എറേക്കുറഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതും. 'മധുരപദാകലിത്തമായ ഈ തുടിക്കു' ആദ്ധ്യാത്മകതയുമെന്നു മെച്ചുന്നതും.

സന്താനങ്ങാപാലം കുമ ഭാഗവതത്തെ ആസ്ഥിച്ചുതന്നു യാണു "നബ്യാർ രചിച്ചിരിക്കുന്നതും". ഇതിലെ കുമ സംക്ഷിപ്പം മായി താഴെ ചേരുന്നു:—

തന്റെ ഒപ്പുതു ചതുരായം ഇനിച്ചു ഉടനെ മരിക്കുന്നതു വ്യസനാക്രാന്തനായ ഒരു ഗ്രാവമന്നും ആക്രമിക്കുന്നതും സകും പറഞ്ഞുപൂശാം, കമ്മുപലം അന്നഭവിക്കാതെക്കഴിക്കുന്നും തനിച്ചുണ്ടാനും ചെയ്യാൻ സാല്പ്പുംപെല്ലുണ്ടാം തുള്ളാൻ പറഞ്ഞു, ഗ്രാവമന്നും തുള്ളുന്നു ടുന്നേരം പഴിച്ചു. അപോശാം അവിടെ വന്ന അർജ്ജുനൻ ഗ്രാവമന്നും ചിംബം കണ്ണും, താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനാട്ട തീക്കിനാജാജനം ഇനി ഉണ്ടാക്കുന്ന

പുതുനാരെ മരണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കണമെന്നും പറയുതു. തന്നാൽ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കാതെപക്ഷം താൻ അഗ്നിയിൽ ചൊടി മരിക്കണമെന്നും പാത്മൻ പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്തു. “എന്നാൽ, ബ്രഹ്മനാപത്തി പത്രാമത്രു് പ്രസവിച്ഛേപ്പാർ പുതു നീൻ മൃത്യുവിശാലപോലും കാണാതായി. അർജ്ജനൻ യമദേശാക്കത്തിലെന്നവേണ്ടി, ത്രിലോകത്തിലെല്ലാടവും അനേപാഷിച്ചിട്ടും ബ്രഹ്മനാപതുനെ കണ്ടുകിട്ടായുംയാൽ, പ്രതിജ്ഞ പ്രകാരം തീരുതി മാട്ടവാൻ ദയാളി. പെട്ടെന്ന തൃപ്പിൻ അവിടെ വരികയും പാത്മനേന്നുക്രൂട്ടി വെവക്കുന്നതിലേക്കെ പോകയും വെയ്ക്കു. വെവക്കുന്നതിൽ ചെന്നാപ്പോർ ബ്രഹ്മനാനീൻ, ചത്രു പുതു നൂരെയും വിശ്വവിനീൻ ചുറ്റും അവക്ഷേഖായി. തന്നീൻ അനംഗങ്ങൾ തന്നൊയാണോ് നന്ദനാരാധനാമാരായ പാത്മതൃപ്പി നൂരെങ്കിലും അവരെ എന്നിച്ചു് എന്ന കാണാവാൻ തനിക്കു് ആരു ഗ്രഹമുഖങ്ങായി എന്നും അതിനാൽ താൻ എടുത്ത ഒരു വിദ്യുതാണോ് ഈ ബ്രഹ്മനുകമാരണപ്പാരണം എന്നും വിശ്വു പറഞ്ഞു. അനന്തരം ബാലമാരെ കൊണ്ടുപോയി ബ്രഹ്മനാനു കൊട്ടപ്പും വിശ്വു അവക്ഷേഖാൻ അനുഭവയും കൊടുത്തു. പുതുനൂരെ തിരിച്ചുകിട്ടിയ ബ്രഹ്മനാനീൻ സന്ദേശം അവാൺനീയിമതെന്നു. ആ ബ്രഹ്മനാന്നേയും തൃപ്പിയും അർജ്ജനും പല വിധത്തിലും വീണ്ടും വീണ്ടും അസാമുഹിച്ചു.

1. ഉർക്കട്ടിവദ്ധാട = വർഖിച്ച വ്യസനത്തോടുകൂടി. അതുകൂടുന്ന = നിലവിലി. ഭ്രൂരോദ്ധരം = ബ്രഹ്മനാന്നേയും. മക്കായും പ്രാപ്യ = മക്കായുഡുന (ആരുപ്പി നെ) പ്രാപിച്ചിട്ടു്. ശശംസ = അറിയിച്ചു. സവ്വം = എല്ലാം.
2. കമ്മാനകുലം = കമ്മാനാശ അനന്തരിച്ചു. അസാല്പഃ = സാധിക്കാതത്രു്. ധരണീഭ്രൂരോദ്ധരം = ബ്രഹ്മനാന്നേയും. ഇത്യഃ = ഇപ്പുകാരം. നാനീഃ = അപ്പോർ.

வூலிக்குறை = வூலிமலரிலீ; நிராகரங்கள்.
விழுஞ் = மூாவம்ளங்.

3. பாத்மன் = பூமயுடை (கன்னியுடை) புதுஞ் = அந்தூஜ
நங். தபா = அந்தேபாப். தங்குரம் = அந்தேஹரமி
நங்கு ராஜயாங். (துஜிஸ்ரங்கு வெங்; பாரக.) அதுர
மித்துங் = வங். அதுத்தங்மீதேவங் = அதுத்தங்காய
தாவிதங்காய) மூாவம்ளங். அநு = ஹவிடெ. நவ
மங் = வெதாமத்தவங். முராரி = ஹீதுஜங். (முர
ங் ஏதுங் அஸுரங்கு ஶரு.) குது = ஏவிடெ. அ
வங் = ஷாங். அவாஷாக்கக = குழியுக; ஹஸ்தா
க்கக்.
4. அநந்தன் = வூஸங். மநக்கங்கித் = மநஸ்தித்.
5. தநிக்கக = ஸங்காஷிக்கக. குஷ் = சுங்; ஸ்ரூஹங்.
6. ஜோஜிஸ் = குலைவலி. ஒஷ்று = வந்தலிலீ. பாரங் =
வழிரே. அநந்தம் = அந்தம்காஶங்; அத்தறு'. நிக
யூஞ்க = விசாரிக்கக. ஜஸ்புத்தபாஞ் = வக்ருதி
பை கொண்டு'.
7. மஸ்கஜிமார் = ஸுங்ரிமார். நுங் = தித்த்யாயுங்.
8. ட்ராஷ்நாங் = சித்தபாரயன். கங்கங் = கோபிசு
வங். கெலூரூங் = வழிரே சைக்கியுதூ. போஷமஹா
யவாக்ருங் = சித்தவாக்கு பரந்ததறு' மதி. கபிப்ருங் =
வேராங். தவஞ்சூரங் = ஸுங்காயுடை ஸக்கங் அந்பாக
ரிஷூங் = ஸாங் குலயூண்டு'. (தொங் தீந்த்தராங்.)
9. ரௌக்ஷன = யுலுக்கூத்திதி. க்ஷணேங் = வேர
திதி. அத்து = பெட்டங். அநந்தகித்திபுஸரா
லிராமங் = அநந்தமிலூத்த (அவங்காநலீஸ்த) கித்
திபுஸத்தாய் அலிராமங். (ஶோலிலீதுகொண்டிரிக்க
ஙவங்.) வழிரே கேசவிலீபூத்தவங். கித்திபுஸங் =

കീത്തിയുടെ പരശ്രാം. ധനജ്ഞയൻ = അർജ്ജുനൻ. (ധനശ്രദ്ധയിച്ചുവന്നു—രാജസൂയധിയാഗ തനിന്റെ ഏല്പാവ രേയും ജയിച്ചു് ധനം കൊണ്ടുവന്നവൻ.)

10. ഹതിപരം = ഹതിസംശയം, ഇനിമേലിൽ. സപ്രതി = ഹപ്രോഡി. ജാതനാകം = ജനിക്കന. സുതൻ = ചതുൻ. പരിപാലയേഹം = എന്നാൻ പരിപാലിക്കേണ്ടത്. (രക്ഷിക്കേണ്ടത്.) ഹദ്ദേശരീരം = ഹര ശരീരം. ഹതാശനേ = അശാഖിയിൽ.
11. ഹതിപ്രതിജ്ഞതാത്രവന്നേന = ഹര പ്രതിജ്ഞ (ഹാദ്ദത്തം) കെട്ടിട്ടു. മറവന്നേന = കേൾക്കുന്നു. നിതാന്തദശങ്ങൾ ന = എറബും സഭന്നാഷ്ടതാച്ചക്രടി. മഹംഗമിച്ചാൻ = വീട്ടിലേക്കു പോയി. കന്തിസുതൻ = അർജ്ജുനൻ. ബാണങ്കടം = ശരങ്കടം.
12. ഗംഭാവയം = പ്രസവ മണിരം. (ഹൗറില്ലും.) ചും = ആദരിച്ചിട്ടു്. സർബ്ബാഗയേയം = നല്പതായ ഭാഗ്യത്തോച്ചക്രടി. ബാലം = ബാലനേ. ഒത്തവപുസ്തു് = കട്ടിയുടെ ശരീരം. ഹതുവഴരയും ചതുൻ ജനിച്ച ഉടനേ മരിക്കുന്നയിൽനെ പതിവു്. അജ്ഞൻ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാൻ പറപ്പെട്ടെപ്പാഴാക്കുടു, കട്ടിയുടെ മുതശരീരംപോലും കാണാനില്ലാതായി.
13. മഹിസുരൻ = ഗ്രൂവമനൻ. താൻ (നിമത്തമകം.) കൂത്തഭാവേന = ഓപച്ച്രജനാച്ചക്രടി. വിചിത്രം = അത്രതം. മൂസ = വില്ലു.
14. ജളത്പം = ഭോഷ്ഠപം; വക്തരം. മാനസം = മനസ്സു്. തവല്ലാവാൽ = നിന്നെൻ രോഗ്രതകൊണ്ടു്.
15. ഉല്ലതവാക്കും = അധികാരങ്ങതാച്ചക്രടിയ വാക്കു്. തരസം = പെട്ടുനേ. പതിക്ക = വീഴുക. ഹതീരിതം = ഹര വാക്കു്; ഹര പരംതത്തു്. അതിവഗദ്ധും = എ

- റവും അധികാവത്തോടുകൂടി. (താൻ ആ കൂടിയെ കണ്ടപിടിക്കുമ്പോൾ ഭാവത്താട്.)
16. ശ്രദ്ധാധിനാമംസ്വരൂപം = യമലോകത്തിൽ. അംഗം = ശരീരം.
  17. കാളിനാ = കർത്തി ഇപചാരണ. ബത — (നിരത്മകം.) ചീരൈനാ = പെട്ടുനാ. ഒഴാന്തരാശൈ = സമയത്രു. മനേതരം = വേഗത്തിൽ. പാത്മ കരം = അർജ്ജന നംബര ടക്ക.
  18. നരന = അർജ്ജനന. തദാനീം = അപ്പോൾ. തര സം = പെട്ടുനാ. സവീലം = ലീല (കളി) യോടുകൂടി. പ്രകടപ്രസാദാത്മ = സന്ദേശം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്. യാനം = യാത്ര. പദ്മിമാശാം = പടിന്താറു ദിക്കി വേക്കു.
  19. അതിക്രമിച്ച = കടന്നപോയി; പിന്നിട്ടി. മാധ്യവഹാ സ്ഥാവനാർ = മുള്ളുനം അർജ്ജനനം പ്രദസമാസം. അതിയപരം = അതിനുണ്ടെങ്കിൽ. അതിസ്വർഘം = വളരെ വർദ്ധിച്ച. സ്വർഘം = തെളിവായ.
  20. ചക്രപ്രകാശന = ചക്രത്തിന്റെ (സൃഷ്ടിനത്തിന്റെ) ശോഭകൊണ്ട്. മഹാസ്യകാരം = വഹിയ ക്രമികളും. അക്ഷസ്മാനങ്ങളൻ = സൂര്യൻ തല്പരമായ ശോഭയുള്ള വൻ. (മുള്ളുൻ.) ബഹുല്പ്രീഖി. നോക്കം ചിയേറ = നോക്കുന്ന സമയത്രു. ചോത്തക്കാണ്ഡ = കേരംവികേട്ട്. വൈക്കുപദം മനോജത്തം = മനോജത്തായ (മനോധ രംഭ) വൈക്കുപുലോകം.
  21. ക്രൂരാന്തലാഗേ = തീരപ്രദേശത്രു. ക്രൂരം = കര. പരിത്വാവിളക്കം = ചുറുപാട്ടു വിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. ലീലാപ്രഹം = കേളിസന്നം; കേളിനീംവയം ഉദ്ധാനം = പുന്നേട്ടം. സുവള്ളംശാല ശാലാശി = സപ്ലാം കൊണ്ട്

இது கோடுக்கல்லையும் ஸாலுக்கல்லையும் ஸுடிவது. ஸாலு = மதிய், கோடு. ஸாலு = மாண்புக. (நாடகஸாலு முறையானது.) அதுதி = சூடு.

22. തുന്നോൽ = തുംഗവും (ഉയൻ്ത്രും) ഉയവും (വലിയത്രും) അരയ. ട്രിജംഗിളിലൈ = സപ്പ്‌തലൈ ട്രിൽ; പാസ്വാക്കന മെത്തമേൽ. (അനന്തനാനല്ലോ വിജ്ഞവിശൻറ മെത്ത.) ക്ഷമാരമാലംകൃത പാർപ്പാഗം = ക്ഷേ (ത്രുംഭവി)യാലും റമ (ലക്ഷ്മീദേഹി)യാലും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട പാർപ്പാഗ ഫോട്ട് ക്രൂടിയവൻ. (പുരാം എന്നതിന്റെ വിശ്രേഷണം.) അരമേയം = അളക്കാൻ (കനക്കാക്കവാൻ) കഴിയാത്ത. അനന്തരാഹരിമാക്കാ പുമാൻ = അനന്തരാഹരി യായ മരംപ്പുൻ. (വിജ്ഞ.)

23. അനാരതം = ഏഴപ്പുണ്ട്. തുംബുക്കനാരഭാഡികരം = തുംബുക്ക, നാരഭൻ തുടങ്ങിയ വാരോ ദേവമുനികരം. മുന്തം = ക്രൂട്ട്. ഒന്നോമരം എന്നതു് രാഭ്രയോഷത്തിന്റെ വിശ്രേഷണമായചുക്കണ്ണം. സനാതനന്തം = സപ്ത നേന്നം നിലനില്ലെനവൻ. (വിജ്ഞ.) അല്ലൂള്ളം = സമീപം.

24. തഭാ = അഫ്പുാരം. മുക്കൻ = മോസ്സിന്തര താനം ചെയ്യുന്നവൻ. (വിജ്ഞ.) ഫഗ്നീത്ര തലൈ = സപ്പ്‌ത്രേഷ്യ നാക്കന മെത്തയിൽ. മുടാ = സന്ദേശംഞാട്ട ക്രൂട്ടി. പുനരോട്ടുംഖിച്ചു = പിനീടു് കുച്ചു് ഒളിച്ചുകൊണ്ടു. പുനഃ പിനീട്. മിഷ്ടപ്രേശഭാജന = ഉണ്ടായ (വർണ്ണിച്ച) സന്ദേശംഞാട്ടക്രൂട്ടി. റമാസ്വീപേ = ഉക്കുളിജ്ഞട അടച്ചതു്.

25. അംബാങ്കുചെന്ന = അട്ടത്രുചെന്ന. ഹരിഹരം തുനന്ന റം = കുഞ്ഞാം ചാത്മാം. പ്രദൻ. മനാഗ്രന്ഥനാസന റം = ചന്ദ്രി + ജ്ഞനത്വാശനൻ. ചന്ദ്രി = അല്ലും, കുറ

ഞത്താനും. അന്നത്താസനനായദേവൻ = അന്നത്തനാകന ഇരിപ്പിടത്തോടുകൂടിയ ദേവൻ. (വിള്ള) ബഹുലീഹി. ആഖാഡാശേ = ചരണത്തു.

26. ഏകത്പാദാവം = ഒന്നായിരിക്കുക. നിർന്നതരനാർ = അ എറം (വ്രത്യാസം) ഇല്ലാതവർ. വദാമി = തൊൻ പറ യുനം. ഉഭാരമാം വിഗ്രഹം = ഭ്രാജ്യതയുള്ള രചിം.
27. ക്ഷിപ്രം = ഒവരങ്ങിൽ. ഭവത്രംവാദമയാ = ഭവാമാ രൈ കാണോണമെന്ന അരുഗ്രഹത്താൽ. വിപ്രാതമജനാ രൈ = ഭ്രാവമനാച്ചതുമാരൈ. മരിച്ചുഗ്രം = ഗ്രംമാ യി (ക്ഷിവായി) കട്ടകൊണ്ടുപാനം. പ്രാദിവം = പ്രാ സ്വല്പം; ഭ്രാജ്യത. ഗമിച്ചുകൊണ്ടാൽ = പോയാൽ.
28. ധാതീരം = ഭ്രമിയുടെ ഭാരം. മാത്രാധികപ്രാണിവധി = അതിരുകവിജയത പ്രാണിമിംസ. ആശേഷം = ഏല്ലാം.
29. തിവപ്പിജാഗിസ്സും = മംഗളകരനായ ഭ്രാവമനാന്നർ അ നന്നരുഹം. (ശിവപ്പിജൻ ഏന്നാൽ വൈവാഹികമാണ് എന്നും വ്രാവ്യ്രാനിക്കാം.) ദാതാപ്പംമാതത്താന = ദ താപ്പംമാം ചെയ്തു. (ഭ്രാവമനക്കുകിക്കേ കൊടുത്തു ദാ സാരം.)
30. അമരപ്രമോദേന = മരമല്ലാത്ത (വല്പിച്ച) സന്ദേശ തേരാട്ടുക്കി. മധുപേഷി = മധു റ്റുന അസുരന്നർ ശത്രു. (വിള്ള.) ബഹുലീഹി. താം = അപ്പോൾ. ഏ കബാലൻ = ഒരു കട്ടി.
31. കരാംഭോതഹം = കരുക്കാ താമരസ്സും. (താമരസ്സു പോവെയുള്ള കൈ.) കംസവൈരി = കംസന്നർ ശത്രു. (കുള്ളൻ.) അന്ത്രജബാലൻ = മരറാതക്കട്ടി.
32. അഖിച്ഛാത്തിവണ്ണന = വണ്ണിൻ ക്രുഞ്ഞതിന്നന്ന നിറം പോ ലെയുള്ള നിറത്തോടുകൂടിയവൻ. (കുള്ളൻ.) ബഹുലീ ഹി. അഴി = രാണി. ചാത്രം = ക്രുഞ്ഞം. കിശോരൻ =

- കട്ടി: ഉള്ളിക്കിശോരൻ—(ഉള്ളിയും കിശോരനും എത്താ ണ്ട് ഒരേ അത്മം തന്നെയാകയാൽ ഒരു വാക്കു മതിയാ യിരുന്നു. ഒന്ട് ഓമനഫ്ലൂർ പറഞ്ഞതാണെന്നും വരാം)
33. പട്ടപ്രമാണം എല്ലുൻ = വല്ലിച്ചു പ്രേമഞ്ചാൽ നിരന്തര വൻ. മലുവൈരി = മലുൻ ചുന അസുരൻറ ശത്രു. (കുജ്ഞൻ.) ബഹുപ്രീഹി. മഴങ്ങാലു് = കാൽമട്ട്. വഴി അഭാതെ = അന്നസരിക്കാതെ.
34. ഇഷ്ട = ആത്മാധാരം. ഭജംഗ്രേഹശായി = സപ്പംതേങ്ങുനി കു ശാക്ഷമനവൻ. (വിജ്ഞ.) ബഹുപ്രീഹി. ആസമ യോടെ = ആദരഭവാട.
35. തരസാ = പെട്ടുനാ. ആരത്വവര പോകാൻ മടിച്ചു കു കുകരം ഭഗവാൻറു മായയാൽ മോഹിതരായി, അദ്ദേഹ തരികൻറു വാക്കുകേട്ട ഉടനെ പുരജ്ഞട്ട്. ബാലാഗ്രജൻ = ബാലമനായടെ ജ്യേജ്ഞൻ. (ബാലരിൽ മുത്തവൻ.) തദ നന്നാരം = അതിനു ശ്രേഷ്ഠം. തദനജൻ = അവൻറു അ നജൻ. ഭാതാവത്രോസ്യാനജൻ = ഭാതാവു് + അതഃ + അസ്യ + അനജൻ എന്ന പദഭേദം. അരതഃഭാതാവു് = ഇതിലും താഴെയുള്ള സംഖ്യാഭരണം. അസ്യ = ഇവൻറു (കട്ടികളിൽ കുമം കാനിക്കാണ). നൊമതു മുത്തവൻ: പിന്നൊ അവനേക്കാറും ഇളയവൻ ഇഞ്ചിനെ വഴിക്കു വഴി യായി ബാലമനാർ പുരജ്ഞട്ട്. ദ്രം = വേഗത്തിൽ.
36. ഷാഖവിദം = കാൽത്താമര. (താമരപോലെയുള്ള വാ ദം.) നികദേ = സമീപത്രു്. എകാന്ത = ഒരേ മന ദ്രോഢക്രുടി. (വിജന്നതിൽ എന്നാം.) ഇനനീറുച്ചാഡി= അക്കമ, വീട് മുതലായവ. പിന്തിച്ചു് = അലോചിച്ചു്. കൈത്തുഹലാൽ = സന്തോഷത്തോട്ടുകൂടി. എവം = ഇ ഔദിനെ; ഇപ്പുകാരം. തതു = അവിടെ. രദ്ദേ = തേ രിൽ. മുരിച്ചും നത്പാ = വിജ്ഞവിനെ നമസ്കരിച്ചിട്ട്.

37. സന്തുഷ്ടം = ആപിത്തിട്ട. ദേഹം = ഭവനം; വീഡ്. അനുനദിയി = സദനാധിത്വത്തെ കൊടുക്കുന്നവൻ; ഇ ഇഷ്ടി = പിന്നേയും പിന്നേയും. മ—(നിരത്തുകൾ.) ശ്രൂരമണ്ണശ്രൂരമണ്ണില്ലാം = ശ്രൂരമണ്ണം ശ്രൂരമണ്ണ പതിക്കമായിട്ട്. ദത്പാസൈ = ദത്പാ + അസൈ എന്ന പദ്ധതിപദം. ദത്പാ = കൊടുത്തിട്ടും. അസൈ = ഇഴ (മുരിച്ചവിന്നു വിശേഷണം.) പത്ര ചതുര പി = പത്ര ചതുരമാരെയും. മുരിപ്പ് = തുണ്ണൻ. (മരാസുംന്നു ശരം.) പാണ്ഡിപ്പത്രണാസാകം = പാണ്ഡി പത്ര (അർഹജന)നോടുകൂടി. ലബ്ധപാ = ലഭിത്തിട്ടും. അശീർപ്പാഭിഭാന് = പാലേതരഞ്ഞിലും അശീർപ്പാഭിഭാന്തയും. അശീർപ്പാഭം = മംഗല്യാശംസ; അനന്തരം. അധിനിസ്വരത്താൻ = ശ്രൂരമണ്ണാൽ ചെയ്യേപ്പുട്ട്. (അശീർപ്പാഭിഭാന്ത എന്നതിന്നു വിശേഷണം.) അവനിസുരന് = ശ്രൂരമണ്ണൻ. കൃതം = ചെയ്യേപ്പുട്ടതു. ഉച്ചകൈകൾ = അധികമായിട്ട്. ഉദ്ധിംഡേ = ശോഭിച്ച.
- 38: ദേഖപ്പും = ദശാഭ. യഥപ്പും = കീതി. ദാഖപ്പും = പ്രാഭവം. ദായപത്രം = ധനസ്വഭവത്രും: ഉർപ്പിസുരാധിശൻ = ശ്രൂരമണ്ണശ്രൂരശ്ശൻ.

വുത്തം.

ക്രിയ മത്തൽ 27 വരെ ഇത്രവള്ളും ഉപേപ്പുവള്ളും മേന്ന് ഉപജാതി.

28—ഇത്രവള്ള.

29—ഉപജാതി.

ലക്ഷ്മണം.

കേളിപ്പുവള്ളുക്ക് തന്ത്രം ഗംഗം.

ഉപേപ്പുവള്ളുക്ക് ജത്രം ഗംഗം.

30 മുതൽ 34 വരെ—ശ്രിജംഗലപ്പയാതാ.

ലക്ഷ്മണം—യക്കാരാജാർ നാലാൽ ശ്രിജംഗലപ്പയാതാ.

35, 36 —ശാസ്ത്രവികുലിഡിതാ.

ലക്ഷ്മണം—പാത്രണാഞ്ചമസജം സതംതത്രഭവും ശാസ്ത്രവികുലിഡിതാ.

37—സ്രൂജാ.

ലക്ഷ്മണം—വ്യുഴശ്ശായ് ദൂനം വാണിയം മരണനയയയം ഗ്രൂ
ഡേരാവൃത്തമാകം.

38—ഇന്ത്രവാഞ്ചി.

നളിനിയും ദിവാകരനം.

ആധുനിക ഭാഷാസഹിത്ര നണ്ഡാബണ്ഡിച്ചിലെ ഉച്ചപ്രാതാരങ്ങളിൽ എന്നാണ് മഹാകവി കഥാരനാശാൻ. കൊല്ലവ പം 1048-ാംശട്ട് മേടം 1-ാംശ-യാണ്' അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. അഡ്വീസ് കഥാത ചുന്നായിരുന്ന പേര്. ചെറുപ്പുതിൽതന്നെ അംഗാധാരനായ ബുദ്ധിമുക്തിയും കവിതാവാസനയും പ്രഥ സ്ഥിച്ചിരുന്ന 'കമാര' അക്കാലത്തു പലവരുടെയും സഹിച്ചേഷ മാരം ആദരണ്ടിനം വാത്സല്യത്തിനം പാത്രമായിരുന്നീൻ. പറി കണ്ണ കാലത്തുതന്നെ മുടക്ക്' ആശാൻ എധാനവും വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്ന അംഗദ്വർത്തിന്റെ വില്ലാല്ലാസം നടത്തിവന്നിൽ നാശം. ക്രമം കമാര കഥാരനാശാനായി പരിഞ്ഞിച്ചു.

ആരും ജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാനസംഭവമായിട്ടുണ്ടെന്നതു് അംഗദവും അനീകാരായണ മുത്രസപാമികളിലും മാത്രമല്ലെന്നും. സപാമികളിലും പരിചയപ്പെട്ടുതോടക്കുടി ശരംശാൻ, സപശമ്ഭായത്തിനേക്കാൾ ഉന്നമനത്തിനായി അവതരിച്ചിട്ടുള്ള ആ മഹാബാൻറെ ശിഖ്യഗണങ്ങളിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നീയും കമാണംഭായതു്. ഇവർ രണ്ടുംപതുടെയും പ്രതിഭയിൽ നിന്നും സപശമ്ഭായോൽക്കണ്ണം മുത്രസപാമികളും മാത്രമല്ലെന്നും അനീകാരായണ ധമ്പംപരിപാലന (എസ്. എൻ. ഡി. പി.) ഫോറം ഏന്നാളിൽ പ്രസിദ്ധമാണു്.

സമൃദ്ധാക്ഷേപവനവും സാഹിത്രശൈലേഖനവും കുട്ടിക്കിലംത്തിരണ്ടിനും ഗണ്യം ശാഖ പരിപ്പുജ്ഞിയിരുന്നാണി ലോകാനന്തരം ചെയ്യു കേരളീയ മഹാമാതാട കുട്ടിത്തിൽ ആശാനം ഒരു തമമന്മാനമാണെന്ന്. സമാധാനകാലിയും കിട്ടിയിരുന്നു വിത്രം സാഹിതി സപത്രും ആശാൻ ഉപയോഗിച്ചു. “വിനാച്ചുവു്” പ്രസ്തു

മാരുതാടക്കുടി അതിന്റെ കത്താവു കേരളീയങ്ങൾക്ക് മഹറമാ നാദരണങ്ങൾക്കു് പാത്രിച്ചിട്ടു്. അതിനെന്തുടന്നോടുകാണ്ടു് 'നളി നി'യും 'ലിച്ച'യും അവതരിച്ചപ്പോരു അക്കാലത്തെ കവികളിൽ ആശാൻ സ്ഥാനവും കമാഞ്ചാഡിൽ മഹാജനങ്ങൾ സമർപ്പി ആ. പ്രപഞ്ചജീവിതത്തിലെ കഷ്ടതകളിലും അവധാരകളിലും സക്ക ട്രാഡമാണു് അശാൻ തന്റെ മുതികളിൽ ചിലും കരിച്ചിട്ടുള്ള തു്. കവിത കമായ ആത്മയിക്കാതെ വികാരപരവും ചിന്താ പരവും ആജ്ഞിൽ ഒരു പതിയ പ്രസ്ഥാനമാണിട്ടുവരി തു് ആശാൻ അനുസ്ഥാനം അനുസ്ഥാനം

വളരെക്കാം ഗ്രൂവമചാരിയായിരുന്ന ആശാൻ ട്രവിൽ ശ്രീമതി ഭാനമതിയമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവരിൽ സുഖാ കരന്നേം പ്രഭാകരനേം റണ്ടു സന്നാനങ്ങളിലും ആശാനംണ്ടു്. 1099 മകരം 3-ാംഡ് ഒരു ഓഖ്യപകടത്തിൽ പഠ്ടു് ആശാൻ ലോകവാസം വെച്ചിരുതെ വത്രമാനം കേരളീയർ ഇന്നും കുറഞ്ഞ നീംരാടക്കുടിഖാണു് സുരിക്കനാതു്.

മെൽ പ്രസ്താവിച്ച തുതികൾക്കു പുറമെ കയിൽ, ചണ്ണം, ലഭിക്കുകി, കരണ, ഭരവസ്ഥ, സീത, ബുദ്ധചരിതം കിഴിപ്പാട്ടു്, എന്നീ വണ്ണയകാര്യങ്ങളിലും, പ്രദേശാധികാരിയാഭയം, വിധിത്രഖി ജയം എന്നീ നാടകങ്ങളിലും ആശാന്റെ പ്രധാന തുതികളാണു്. പല്ലംപൊലെതന്നെ ഗ്രൂവും അഭ്യേഷത്തിനും സ്പാധിനമായി ആനംവനാതിനു് ഇതിൽതന്നെ സാന്നിതു ചെത്തിക്കൊന്ന 'മന ദൈക്കി' കരൊനാനും പ്രസ്താതമാണു്.

ബിവാകരനുന്ന ഒരു ബാലനും നളിനി എന്നും ബുഖി കയം അയയ്ക്കാരായി വളരുന്നു. ബാലപ്പുത്രിന്നുള്ള കളികളിലും പറിത്തതിലും അഭ്യർ സന്ദേശത്തോടുകൂടി കരേക്കാലം കഴിച്ചു്. ബിവാകരൻ യൈഡവന്നിരയിൽ ലൈകിക സുവന്നിൽ വിരക്കി തോന്നി നാട്ടം വീഢം വെടിഞ്ഞു് സസ്താസിയായി. നളിനി ഇതു കേട്ട പ്ലാവരെ പ്രസന്നിച്ചു്. ബിവാകരൻറെ യാത്ര

കൊണ്ടു നല്ലിനിക്കുണ്ടായ വിഷാദത്തിൽ അവരെ ആലൂപാസി പ്രീക്ഷന്നതിനും മാതാപിതാക്കന്നും വളരെ അമിച്ചുവെക്കിലും അവർ ഉത്സാഹമുള്ളുയായിരുന്നു കാലധാപനം ചെയ്തു. യൈവനം പ്രാബിള അവക്ഷേ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനും അടുത്ത് നിശ്ചയിച്ചു. നല്ലിനി ഇതറിഞ്ഞു ഭിന്നാലുഭയായി ജീവൻ തൃജിച്ചുകൂട്ടുന്ന തീച്ച്ചയാകി. ഒരു ദിവസം അതു തുറിയാതെ വീച്ചവിട്ടിരുണ്ടാണെന്നു ചൊറി. ജലത്തിൽ താഴനു അതു യുവതിയെ ഒരു ദേഹാഗിനി രക്ഷപ്പെട്ടതി ക്കൊണ്ടുപോകയും തന്റെ ക്രൂട്ട് അതുമന്ത്തിൽ പാപ്പിച്ചു യോഗം അഭ്രസിപ്പിക്കുന്നും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെന്നു അഭ്രകാലും കഴിത്തു. ഇങ്ങനെന്നു രിക്കേ ദിവാകരനം യദ്ദുമെഴും അതു വന്നതിൽ വന്നുവേണ്ടും. ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ദിവാകരനം നല്ലിനിയും തമ്മിൽ കാണാനിടയായി. ഇതു സദ്ഗംഭേദയും സംഭവ തേരുമാണും ഇതു കാബ്യം വിവരിക്കുന്നതും.

1. ഹൈമവത്ത്രേഹിൽ = ഹീമവാന്നുറ പ്രദേശത്തും. വിഭാതവേളയിൽ = രാവിലെ (വേള = സമയം.) യുവയോഗി = യുവാവും ദേഹാഗിയും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നവൻ. ഉപ്പിച്ചു = ശോഖിച്ചു. ഉച്ചംഘ്നശാലരവി = ഉഭിച്ചുവരുന്ന സ്ഥാതനുത്തമാണ്.

ഈ പദം ഉപ്പിച്ചു എന്നതിനോടോ, കാന്തിമാൻ മുന്നതിനോടോ അനപ്രയിക്കാം.

കാന്തിമാൻ = ദശാദേഹാട്ട ക്രടിയവൻ.

2. ഓടി = പരിഞ്ഞ. (സുചിപ്പിച്ചു.) ഭ്രതി = ഭ്രൂം. വിതപസ്തി = വളരെക്കാശമായി തപസ്സ് ചെയ്യുന്നവൻ. ലോതമാനം = വിളക്കുന്നതും. ഉടക്കം = ദേഹം. നഗം = വസ്ത്രം ധരിക്കാനുത്തരം. ശീതാതപാലിക്കൽ = തന്നെപ്പും, വെയിൽ തുടങ്ങിയവ.
3. പാരിലില്ലുഡയം = തനിക്കു ലോകത്തിൽ പേടി തീരെ ഇപ്പി. കഞ്ചി = ദിം. ചോജം = മതിയായവനാണും.

അങ്ങളി = പാതയു—സുചിപ്പിച്ചു. പ്രസന്നം = സന്തോഷംകൊണ്ട് തെളിവുണ്ട്. ധിരം = ഏയത്തുനൂച്ചകമായ. മുഖകാൺഡി = മുഖഗോള.

4. തല്ലുരത്പം = ഉത്സാഹം—താല്ലുത്തും. ആന്തിക്കന്ന = വഹിച്ചിരുന്ന. തെല്ലം = കാല്ലും. വൈന്നരിയെ = (വേണ്ണ—കാരിയെ) ശരൂവിനെ ജീച്ചിച്ചും. ഇതു വിധമുണ്ടുള്ള ഒരാഗം അപൂർണ്ണാക്കിരുത്തിക്കൂടിയ ധാരാളം കാണൽ. കോപ്പിച്ചം = തെങ്ങുക്കന്ന,

യോഗിക്കും ശരൂവെജിച്ചും ഭൂമിവാഴാൻ തുക്കുന്ന രാജാവിനുള്ള മാതിരി കുതുത്തുരുതയും ഗാണ്ഡിത്തും ചേരുന്ന് ഉത്സാഹമാണാണായിരുന്നതും. എന്നാൽ രാജാവിനില്ലാതെ മാതിരി വിശദമാം അതിൽ അടങ്കിയിരുന്ന. അതുകൂടി കളിക്കവാൻ തുടങ്ങുന്ന ചെറിയ കട്ടിക്കളുള്ള മാതിരി ചിന്താഫോംമില്ലായ്ക്കാണ്: മാലോപമ അല്ല കാരം.

5. ധന്ത = കുതുത്തുരുത; ഓഗ്രം. തിക്കണ്ണ കാഞ്ചതില്ല = പരിചുണ്ണംബാധിച്ച കാണ്ണനില്ല. അതു = ഇവിടെ; ഇതു ലോകത്തിൽ. റുനം = തീച്ച്. സാർവ്വദേശമൻ = പ്രകൃതത്തിൽ. പിഞ്ചമാം = മനസ്സാക്കന്ന. ചെവാൾ = ശത്രു. കീഴിമൻം = കീഴിട്ടണ്ണി. അത്തന്നൾ = വ്യസനം. യഥി = യോഗി.

സാർവ്വദൈവരികളിലും കീഴിട്ടങ്ങളിൽ ഒരു ചതുവർത്തിയിൽ പോലും ഇതു യോഗിക്കുന്നതു ധന്ത കാണ്ണാൻ സാധിക്കുന്നു. കാരണം, യോഗിക്കു ചിന്തമാക്കന്ന മഹാരാജുകളിൽ കൂടി കീഴിമന്നിരിക്കുന്നു.

6. ധ്രാനരീലൻ = ധ്രാനം (ചിന്ത; ഇംഗ്രേസിൽ ഐക്കാഗ്രവിജനനാധിരിക്കക്ക.) ശീലമായവൻ (= യോഗി.) അധിത്രക = മലയുടെ മുകൾപ്പുറമ്പ്. സ്ഥാനമാൻ =

സ്ഥാനത്തിൽ ചെന്ന്. തടങ്ങോള = താഴോവരയോള കാന്തി. വാന് = അകാരം. നിജ = തന്റെ. നീ ഡം = പക്ഷിക്രൂട്ട്. നിജനിധിമാന്തന്മുഖം കാനനം = തന്റെ കുടിരിക്കന കാട്. വഗയുംബാവു് = പക്ഷിയ വാവു് (ഇവപക്ഷി).

ഉപമാലക്കാരം.

‘അകാശത്തിൽ നിന്ന് പശ്ചി തന്റെ കുടിരിക്ക ന കാടു നോക്കാതുപോലെ’ എന്ന ഉപമകാണ്ട് യോഗിയുടെ ലൈറ്റകികമായ ബന്ധവസ്തു താഴോവരയിലു നേരുന്ന ധനിക്കന്ന.

7. ഭരിജന്ത്രമമനംദരം = പലഭാതിരി ഇന്ത്രക്കളുടെ പോക്ക കളിാട്ടകുടിയവ. (കാടുകളിടെ വിശ്വഷണം.) ഭരി = വർഖിച്ച. മുരഭർന്തുശ്വംദം = അകലേ കാണണ്ടു കൊണ്ട് ചെന്നതായി തോന്നുന്നവ. (ഇതും കാടുകളിടെ വിശ്വഷണം.) ചാര മനോഹരമായ. ചിത്ര ചട്ടംഗി = ചിത്രപട്ടനിന്റെ (വിചിത്രമായ പട്ടനിന്റെ; കട്ടന സമാവാം) ഭംഗി:

ഉപശാലക്കാരം.

8. പുരപ്പ്രഭവാടിയുംകോള = പട്ടനാതരിലെ പുകാവിലു ഇള. പ്രഭവാടി = ഉല്ലാനം. വാപിക്കറം = കളംദരം. വെന്ന = ഇയിച്ച. കണ്ണവൻ = അവൻ കണ്ട്. കിരുക മാന്ന് = കെട്ടുകത്തൊട്ടകുടി. തെന്നൽ = തെക്കൻ കാരം. ‘തന്ത്രഭാരതുവിടന്നു’ എന്നതുകൊണ്ട് താങ്ക കറം (പ്രഭ്രംബം) താമരപ്പുകളായിരിക്കണം.
9. സാവധാനം = പത്രക്കേ. (അവധാനഃതാടക്കുടി; ഗ്രഖ യോടകുടി.) വികസപരസരസ്സു് = വിഞ്ച് സരസ്സു്. (പുകാരുടെ വിടച്ച സരസ്സിൽ ആരേരാപിച്ചിരിക്കുന്ന.) സമസ്സു് = ചൊഞ്ച. പാവന്ന = പരിത്രണന്. സുരഖി

വായു = സൗരല്പ്രമുള്ള കാരണം; പദ്മനാഭി = നടന്ന. മഹലോദ്ധാരണപ്രക്രിയ.

10. ആഗതർ = വന്നവർ. വിമഹസപരം = പക്ഷികളിടെ നാം. സഹാജിനി = താമരപ്പൂഞ്ചി. വശഗനാക്കി = വശപ്പെട്ടുന്നതി. പക്ഷികളിടെ സപരങ്ങൾ ഷോഖവായിള്ള മന്ത്രശബ്ദം താൽ (സരസ്വിലിരിക്കുന്ന പക്ഷികളിടെ ശബ്ദം താൽ എന്നും എടുക്കാം) അതു സരസ്വം ദേഹിയായ അംഗങ്ങൾ തിന്നാം സപാഗതമരളി, അംഗങ്ങൾ തായും വശത്താക്കി. മഹാദാഹംഗികരം = മനോഹരമായ ഭ്രാംഗങ്ങളിടെ ഭരികൾ. മഹിക്കം = ആകഷ്മികം.

അംഗത്വാന്തരന്മാസം.

11. ശ്രൂതംമഹാദ്വൈ = നല്ലതും ഭംഗിയുള്ളതുമായ ഭ്രാം. ഇവക്ക് = ദേഹികരകൾക്ക്. എന്നമുള്ള = എപ്പോഴുമുള്ള. അനവല്ലഭോഗം = നിർദ്ദേശമായ സുവാന്നവോ. വന്നും ശോഭ = കാട്ടിന്നറ ഭംഗി. നിസ്ത്രീജം = പ്രതിത്രൂപ ഉള്ളതും; നെന്നും ശീകം. ശ്രൂതംമഹാദ്വൈ ദേഹികരകൾക്കുള്ള നിർദ്ദേശമായ ഭോഗവസ്തുവാണ്. (കാട്ടിലംബപ്പോൾ അവർ അധികവും വാസം.) പ്രത്യേകിച്ചും ഇംഗ്ലീഷ് ദേഹിക്ക് കാട്ടകളിടെ ഭംഗിയിൽ പ്രതിത്രൂപതന്നു ഒരു രാമ്യ ശശം കവി പറയുന്നു.

12. സപതം = തന്നാത്തരം. അക്കണ്ണമാനസൻ = മനസ്സിൽ വ്യാസനം ഇല്ലാത്തവൻ. (സത്യാജിതരൻ.) അതു വഴിക്ക് = നടന്ന വഴിക്ക്. തന്നിവൻ = തന്നേ + ഇവൻ. എകകാഞ്ചം = ഒരു കാഞ്ചം. ബഹുതമം = പലതിൽ നിന്നുണ്ടായതും. പല കാരണങ്ങളാലും ഉണ്ടായതും. എകമേതു = ഒരു കാരണം. ബഹുകാഞ്ചകാരി = പല ഫലങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതും. ദേഹി നടക്കുന്നതിന്നും കാരണം മുൻപറഞ്ഞ വന്നുംശാഖാദർഘനതിലുള്ള ആസക്കി

യായിരിക്കാം. അമ്പവാ, ഒരു കാൽഞണ്ണങ്ങളാലും ഉണ്ടാകുന്ന പോലെയും, ഒരു കാരണംതന്ത്രം പല കാൽഞ്ഞങ്ങളിലും (പലജോളി) ഉണ്ടാകുന്ന പോലെയും, യതിയുടെ ശമനത്തിനും വേരെ കാരണംങ്ങളിലും പലജോളി ഉണ്ടായെങ്കാം.

അത്മാനതരന്ത്രാസം.

13. എത്രവേ = എത്തിയപ്പോൾ. ത്യഥിതി = ചെട്ടുനം. വിഷചുണ്ടപോൾ = വിചാരമശനനായ പോലെ. ചെറുതാത്തിയാൻവാദം = അല്ലെങ്കിലും ഉൽക്കണ്ണു ഉണ്ടായിട്ടുന്ന പോലെ. അഗ്രതി = വ്യസനം. ഓ വിത്രു നെട്ടതായുടെ യതി = യതി ഉടൻ നെട്ടതായെന്ന വീതിൽ എന്ന നപയം. (കത്താവും അവസാനം വെച്ചിരിക്കുന്ന.) നെട്ടായും സിത്രു = ദിംബപ്രാസമിട്ട്. യതി = യോഗി. (മനസ്സുടക്കിയവൻ) എത്തുവാൻ = എത്തു കാരണത്താലായിരിക്കാം.
14. യമി = യോഗി. അന്താ = അകമെ; മനസ്സിൽ. ചിന്തയാന്ത്രം = ഉൽക്കണ്ണു ഉണ്ടായതും. ജന്തുവിനും = ജീവിക്കും. ത്രിക്കയൻ = ത്രിക്കംകൊണ്ട് പോകുന്ന. വാസനാബന്ധം = വാസനയുടെ കെട്ടവാട്ടും. ഉടലു വീഴ്ത്തോളവും = ശഹിരാവസാനം വരുത്തും. യോഗിക്കും ഉൽക്കണ്ണും സാംഖ്യാവാൻ വഴിയില്ല. എക്കിലും ജന്തുസഹജമായ വികാരം മുഴുവനായി. എത്ര തന്നെ യോഗിവയ്ക്കായാലും ജന്തുസഹജമായ വാസനാബന്ധം എപ്പോവക്കിം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന കഹി പറയുന്ന.

അത്മാനതരന്ത്രാസം.

15. ഏപ്പുമാൻ = ആ മനസ്സും. അക്കം = ഉള്ളിൽ; മനസ്സും. ചാംകമാൻ = ചാംകം ഉണ്ടാക്കിയ. വീപ്പും നിരപ്പാസം. അത്രാത്രം = എത്രാം. അനന്തരിക്കുരുത്തിയിൽ =

അയികും അ കലെയല്ലാതെ സമാത്രും. തങ്ങവിലിനമേനീ യായും = മശംകൊണ്ടും നല്പുവണ്ണം മറ്റെതെ ഭേദഗതേതാട്ട ക്രൂടിയ. തിരതല്ലി = ഇള്ളക്കിടതീതിൽ. എഴുത്തടം = മ നല്ലും (ഹ്രദയലാക്കന്ന തടം.) ആദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ് ക്ഷേപാം ഉണ്ടാക്കിയ നെടുവിപ്പും എന്തോ ഒരാധക്കും ഹ്ര ഭയം തിരതല്ലി. അദ്ദേഹത്തിനും ഉള്ളിൽ ഓള്ളുപോലെ ക്ഷേപാം ഉണ്ടായപ്പോൾ മറ്റൊ ആധാർക്കും തിരപോലെ യാണും വികാശം ഇള്ളക്കിയതും.

ആസംഗതി ആലക്കാരം.

16. സപ്തനിശ്ചയനിന്നായും = തനിക്കു പതിവും തുത്രാം ജ്ഞാനത്തിനായിട്ടും. നീർച്ചിത്രം = വൈജ്ഞാം ഇററിറ വീഴനു. തദേ = തീരത്രും. വെസ്തുരാംഗങ്ങൾ = ഏ അനാധരമായ ഭേദകാന്തി. വെസ്തുരം = ചന്തചുള്ളി. തുവി = ചൊരിഞ്ഞതും. ഉഷ്ണസ്ഥാന്ധ്യ = പ്രഭാതസ്ഥാന്ധ്യ (ശനതിന്റെ ഭേദത) പാവനാംഗിയാർ = പരിത്രാലു മായ ശരീരങ്ങരാട്ട ക്രൂടിയ സ്കൂളി. നോം ഫ്രോക്കത്തിൽ നായകനെ ഘല്പുവാലവിയോട്ടപമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവിടെ നാ ചികയെ ഉഷ്ണസ്ഥാന്ധ്യയോട്ടപമിച്ചതിൽ പ്രത്യേകം ഒച്ചിത്രമണ്ഡലം.
17. അകതാർ = മനല്ലും. (അകമാക്കന്നതാർ) (പശ്ചാം) ബു സ്യവൈവോം = ഫ്രോക്കവസ്യത്തിന്റെ മഹത്പഠം. രണ്ടു പേരും തമിൽ കണ്ടില്ലെങ്കിലും രണ്ടുപേരും ഉള്ളിൽ ഉൽക്കണ്ണുണ്ടായി പ്രുനാം അതു ഫ്രോക്കവസ്യത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടാണെന്നും കവി പറയുന്നു.

കാവൃലിംഗം.

18. തച്ചോമുദിതയാർ = തച്ചുകൊണ്ടും ചടച്ചുവർ. തങ്ക ക്ഷണം = ഉടനേ. ശീതലാധി = കളിരിഞ്ഞു ഇച്ചു വം. വിംമിച്ചു = ഇല്ലാതായി. ഒപ്പതമാഴ് = വിശ്രി.

ശ്രേതം = വെള്ളത്ത. ത്യടിതി = ചെത്തുന്നു. കുക്കും
ഡം = കുക്കുമല്ലാത്ത. (ചുവന്ന.) അത്തപം = വെയി
ൽ: മുഖാംബുജം = മുഖമാക്കുന്ന താമരസ്സുവും. (താഡര
പോലെ മനോഹരമായ മുഖം) അപകം. കളിക്ക പോക
യും ചുകന വെവലേഴ്സുകയും ചെയ്തിട്ടം അവളിടെ മുഖം
വിളിറയതും ഉൾക്കൊള്ളാലുണ്ടോ.

അർഹക്കാരം: അത്തക്ക്രമം.

19. അതു = അതുരഹം. (അതുരഹം സാധിക്കുമെന്ന വിശദം
സം.) അതിപ്രിയത്തിനാൽ = അതികായ ഭ്രൂമം നിമി
ത്തം. ഷേരലാംഗി = സുഖാംഗി. അഴിവേക്കമോമ്മ =
ഭിവമുണ്ടാക്കുന്ന കാമ്മ. അതു = വേഗത്തിൽ. ഇരക്ക
ചുപ്പുന = ഇരങ്ങുകളായ (വാടിയ) ചുക്കേളാടക്കുടിയി:
ശിരീഷലത = നൈനൈനിവാക. തെട്ടഞി = ദയപ്പേട്ടി;
നട്ടഞി.

ഉച്ചാർ.

20. സീമയററശവും = സീമയില്ലാത്ത (സതിരില്ലാത്ത) അഴിവും
(ഭിവം.) സുചിത്രക്കുമം = കേഷമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിച്ചുകൊ
ണ്ടും. അമ്മ = അരുള്ളാം. ചുവിച്ചു = ഇളക്കി. കാമന
ചുവരുമുണ്ടാളും = ഭംഗിയുള്ള ഇളയ താമരവളയം. വാമ
നേര = ഭംഗിയുള്ള കള്ളുകളോട് കൂടിയവരും. (സുഖാംഗി.)
വാമമാംകരം = ഇടത്തുവൈക. (സ്രീകരംകും ഇടത്തുവൈക
ഇളകുന്നതും നിമിശത്താലും പ്രകാരം ഇംഗ്ലൂച്ചകമാ
നേരതു.)

21. കാനനത്തപസ്പിനി = കാട്ടിൽ തപസ്സു ചെയ്യുന്നവർ.
ചീനത = ഉൾക്കൊള്ളു. കാനനത്തപസ്പിനിയും ബാലയും ഈ
വർഡ് എന്നതിനും വിശ്വാസിക്കുന്നുണ്ടോ. ഇവർ ചി
ന്തയാൻവാടിനാരം എന്നനപയം. റണ്ട് = അതുവരും
കാണിക്കുന്ന. (തപസ്പിനിഷായിട്ടം ചിന്തയാന്നതിലാണ്

ആദ്യത്തും.) കലവയുടികൾ = കലപ്പീകൾ. (ഉത്തമകളജാതകൾ.) അന്തരംഗരത്തി = മനോരമം. ആരവി തെരുതാൻ = ആക്ഷം അറിവാരുക്കും.

അത്മാനതരന്നാസം.

22. ഓന്തിന്നീയം = ഓന്തി തീച്ചയാണ്. ഉംഗിന്നീശോഭയാഡി = എററവും ശോഭയുള്ള വർണ്ണം താപസകമാരി=മനികന്ധക. ക്രമവല്ലി = ക്രമക്കര്ത്തി മല്ലവുള്ളി. കാന്തി = ശോഭ.

ഉംഗാനലതയായ ക്രമവല്ലി കാട്ടിൽ നിന്നാലും ആ തിന്നുന്ന മനോഹരമായ കാണ്ണി കാട്ടുലതകൾക്കില്ലാത്തതു തന്നൊരുണ്ണാണ്. ആത്രുപോലെ, ഇവർ കാട്ടിലാണെങ്കിലും നാഗരികക്കന്ധകയാണെന്നുമിങ്കാം എന്ന സാരം.

23. അസുലഭാംഗഭാഗി = ദ്രുതമോയ അംഗഭാഗി (സൗഖ്യം) ഉള്ള വർണ്ണം = ഇരു ദിഷ്ടാലതക്കിലും. തയ്യണി = യുഖതി. പെറരിമാർ = പുരതിൽ (പട്ടണത്തിൽ) താ മസിക്കന്ന സ്ഥീകൾ; നാഗരിക സ്ഥീകൾ. നാഗരിക കൂക്കമാരുടെ ഇടക്കിലും ഇവർ അംഗാധികാരിയാണെന്നും അംഗരിക്കിലും യാണ്. മിന്നകില്ലി = ശോഭികില്ലപ്പേരാഃ ശരദദശാത = ശരതതിലെ (ശരതക്കാലഭ്യതിലെ) അഭ്യതാൽ (അമഘതാൽ) ശാത (മെലിഞ്ഞതും; ക്ഷീണിച്ചതും.) ശരയകാല ത്രു[ം] മേഘം വൈഴ്സ്യായായി മിന്നാൽ ചുരങ്ങിയിരിക്കുന്നതു[ം] നാപാലാവികമാണ്. വിനാം = ദിവിത. തടില്ലത = മിന്നാൽ ക്ഷാടി. ശരയകാലംകാണ്ട ക്ഷീണിച്ചുംലും മിന്നാൽ മിന്നം. അത്രുപോലെ ദിഷ്ടാലംകാണ്ടു് ക്ഷീണിച്ചുംലും ഇവളുടെ സൗഖ്യം അംഗാധികാരണം തന്നൊ.

അലക്കാരഃ ദിഷ്ടാന്തം.

24. ക്രൂരമായു് = പണിപ്പെട്ടു്. സപ്ത്രാസൗഖ്യവും = നി മംബമായ സ്നേഹഭുളിവർ. ജന്നി = മാതാവു്. ആത്തി = ഭിവം. ഇല്ലയാൻ = ഇല്ലാത്താട്ടക്രുടി. മുതി = മരണം.

വരിച്ച = സ്വീകരിച്ച. തപസ്വിനിയുടെ ഷൂച്ചവരിതും പറയുന്നു. അവളുടെ അമ്മയ്ക്കുമാർ അവളുടെ വിരഹം സഹിക്കാൻ വരുംതെത്തു ചെയ്തു.

25. മസിക്കയ്ക്കൽ = നിന്മിക്കയ്ക്കൽ; ആക്രഷപിക്കയ്ക്കൽ. കൈവല്യം = തീരേ. സാഹസിക്കും = സാഹസം. സാലുപി = സദ്ദുഷ്ട. ഗൈഹം = വീട്. ഓതികയ്ക്കൽ = പറഞ്ഞതും കാവ്യപ്പിംഗം.

26. സ്റ്റിശ്യമാർ = ഫ്ലൈമിതമാർ. അസന്നിശ്വം = സംശയമില്ലാതെ; നിശ്ചയമായും. അത്ര നിര = കള്ളനിർ നിര. പിരം = വള്ളഭക്ഷണം. മുഖം = സുഖം. മുട്ടകരം കൊതിയ്ക്കൽ = പാനിറുമ്പാം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്. ഒപ്പംരായ് = ഒഫീച്ചവരായ്.

27. സകല ലോഭനീയം = സകലമിംഗം കൊതി തോന്തിപ്പിക്കുന്നതും. പ്രതവിശീലനം = തപസ്സുകൊണ്ട ശ്രദ്ധയും. ഭാവകാംഗി = സുഖരാംഗി; മംഗളാംഗി. മനോജന്യം = മനസ്സാധനം. ഗൈവംത്രംനാം = ഗൈവാന് (ബൈവണ്ണിന്) അംബ്രിക്കാൻ തക്കതും.

അപ്രസ്തുത പ്രശ്നങ്ങൾ.

28. ജീവിതാരകൾ = ജീവിതത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ. ഇപ്പുവ് = മനസ്സു്. (ഉള്ളികന്ന ഘജ്ഞം.) ജീവത്തിരോഗത്ത് = അത്രമാവിന്നുറ ഉൽത്തിക്കാഡേണ്ടി. ദേവദേവപദ്മസോഖ = ഇത്യപരാരണ്ണര പാദദാഖി. ഏവം = ഇപ്പകാരം. അവിവത = മനോഭ്രംഖം.

29. ശാന്തയായ് = സമാധാനപ്പിത്തയായ്. സുചിരദ്യാഗസംയതസപാന = ദീർഘകാലത്തെ ദ്യാഗാഭ്രാസം കൊണ്ട് അടക്കിയ മനസ്സും കൂട്ടിയവർ. മേഖി = വസിച്ചു. കാന്ത = സുഖം. ഒസതു = ശ്രൂണാക്കട്ടു. ഭാന്തി = മന

സ്കൂളക്കാർ. പയനീയ = ഒരു തോന്തരത്തിലെവരം.

അലങ്കാരം : ഉച്ചമ.

30. മഹാലൃത = വലിയ തപസ്തിനി. സിലി = കാൽഞിലി. ശുദ്ധയം പാമിതു = ഇരു വലിയ ട്രിബം. എത്ര വാൻ = ഏത്ര കഞ്ചം. ഇവർക്കു കൊണ്ടിരു കാൽഞിലി ദൈവിടെ? ഇരു ട്രിബുമെഡിടെ? (കാൽഞിലിക്കുടെ ട്രിബുമെല്ലുന്ന സാരം.) വിഷമാലക്കാരൻ. ഹിതാത്മായ് = നല്ലതിനായ്. വാമലീച = പ്രതിക്രൂലമായ കളി. അമവാ വിധി മനശ്ശേരം = നമ്മുടെവേണ്ടിനുനൊന്നായി രിക്കാം പ്രതിക്രൂലമായി പ്രഖ്യാതിക്കുന്നത്.
31. മാനസം = മനസ്സ്. ഭഗവദ്ദാർശി പക്ഷജയ്യാനയാര = ഭഗവാന്റെ പാദമാകന നാമരഹ്യപിണ്ഠ യ്യാനന്തി നീറ യാം. (ഇംഗ്ലീഷ്യാനം.) ദീനയായ് = വ്യസ നിംബുവള്ളായി. ശ്രാന = വററിയ. തടിനി = നടി. തന്ത്രിയാരം = അവതി. തന്ന പ്രിയാരം ശത്രീതടങ്കൽ ദീന യായ് എന്നാനപ്രയാ.

ഉച്ചമ.

32. നോന്ത = വ്യസനിംബു. (നോവ് = കറിന്ത്രിബം.) ഫി തം = മനസ്സ്. കള്ളനീർ പിന്തി = കള്ളനീരിഡിറീ കൈണടി. മെമ്മന സദോഷം = മേമ്മനത്തിലെ താമര പ്രൂഢി. മേമ്മതത്തിൽ താമരക്കു മഞ്ഞിനീറ ശ്വാസയും (ഒല്ലോ.) സന്തപ്പിംബു = ഭിംബിംബു. ഉച്ചമ.
- വയു = സ്കൂളി. അധികാരം = ദൈയന്നം പിഡാത്ത. അന്തരം റം = ഉള്ളി; മനസ്സ്. അതിവിജ്ഞ = ഏറ്റവും അറിവും വിജ്ഞവർഡം.

അത്മാനരഹ്യാസം.

33. വിനാഭാവമിതകരി = ഇരു ട്രിബുമെഡിതി നീക്കിയിട്ട്.

പ്രതിനിധി ഗതാക്കവാൻ = തിരിച്ചു കൊണ്ട് വയവാൻ.
സന്നഹിച്ചു = തുനിതൽ. സന്നാദയമും = ദെയത്രും
ബോദ്ധവാദം. തനികയെ = തന്നതാൻ. (സ്പാദം.)
ചുലമ്പിനാടം = വ്യസനഫേറാടെ പറഞ്ഞു.

34. സ്പാദി = നായകൻ, യജമാനൻ, അന്താവും. രവി = സു
ശ്രൂൻ. താളിവായു = ചവചലമായ കാരഡും. ആരാധം ത
ടവിടായ്ക്കും = ഭിഖിക്കാതിരിക്കുക. താർക്കരേണ്ടുമാമം = അ
വചൻ (അരഭ്രഹാതിന്റെ = സുത്രാന്റെ) ഒഴുഡിയുടെ ക്രൂഢം.
ഈ ദ്രോകത്തിനും മുണ്ടം അത്മം ഉണ്ടും. ഒന്ന് താമര
യെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള തന്നെ. സുത്രം നോക്കി നില്ക്കുന്ന
താമര തിരിയുന്ന ദിക്കിലെല്ലും സുത്രകരം ഉള്ളതു കൊണ്ടു
അതു കാരേറും അവയുന്നതിൽ ഭിഖിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന
സാദം. ഈ പ്രസ്താത്മമാണ്. ഈനി രണ്ടത്മം അ
പ്രസ്തുതമാണ്. താമരയുടെ പകരം ഇതിന് പറഞ്ഞിരി
ക്കുന്ന തപസ്പിനിയെ ഏടുക്കുന്നും; അവർ സ്പാദി
യാം രവികയെ (ഈശ്വരാനന്ദം) നോക്കി നില്ക്കുന്നവളാണ്.
(പ്രാണിക്കന്നവളാണ്;) അരപ്പാടം താളിവായു (ചവചല
വികാരം) എപ്പുള്ളുന്നു. അതിൽ ഭിഖിക്കേണ്ട; ഏവിടെ
തിരിഞ്ഞാഥം ഈശ്വരരഹാശ്വന്നുമുണ്ടെല്ലോ. ഇങ്ങിനെ
രഹത്മം. ഈനി ഒന്തത്മാ—സ്നീ തന്റെ നായകനെ (കാ
രിക്കനെ) ഉദ്ദേശിച്ചു തപസ്സു ചെയ്യുകയാണ്. അവർ ദശ
ക്കുക്കാലം നിമിത്തം ഭിഖിക്കേണ്ട; നായകന്റെ കൈക
തിരിച്ചുന്ന ദിക്കിലും ഉണ്ടും. ഈ നായകൻ അടച്ചതു വ
നിട്ടുള്ള തിനെ സുപിള്ളിക്കേണ്ടാണ്. അവക്കാരഃ; അപ്ര
സ്തുത പ്രശംസ.

35. മിഹിനെ = സുത്രുൻ. ആത്മദാഹി = തന്റെ കാന്തി
മധു = തേൻ. അങ്കളി = കൊടുത്തും. ധന്ത്രം = കുത തു
ത്രും; കുതാത്മം. താമര സുത്രുന്ന കാന്തിയും വണ്ടിനു മ

ധൂവും കൊട്ടക്കണാതിനാൽ താമരയുടെ ജീവിതം (പരാ ത്മമായതുകൊണ്ട്) ധന്യമെന്നു് നളിനിക്കു തോന്തരം. അതുപോലെ തനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ലേണ്ടു് എന്ന വ്യസന യും വ്യഞ്ജിക്കുന്നു.

അപ്രസ്തുതപ്രശ്നം.

പുതം—രദ്ദോദ്ദീത.

ലക്ഷ്മിനാം—രംഗരംലഗ്രായവും രജദ്ദീത.

കാരക്കണ്ണ കവ്ച്ചകൻ

ହୁତିକେନ୍ଦ୍ର କର୍ତ୍ତାବ୍ୟୁଁ ମହାକବି ବଜ୍ରି ରେଣ୍ଟାଷ୍ଟାଳିଂ୍. ଲୁଙ୍ଗ ଜୀବିଶ୍ଵିରିକଣଙ୍ଗ ମହାକବି କଲ୍ପିତ ବଜ୍ରି ରେଣ୍ଟାଷ୍ଟାଲିଂର ସମାଙ୍ଗ ପ୍ରାଚ୍ୟ କମାଯିଛିଥିଲାମାଁ. ‘ମିତରେୟାହ’ ମହାକାବ୍ୟ ଅତିକେନ୍ଦ୍ର କର୍ତ୍ତାବେଳା ନିଲାଗିଲୁଂ ବାରମ୍ବିକିରାମାଯଣାତ୍ମି ନେନ୍ଦ୍ର ପରିଭାଷକଙ୍କଣଙ୍ଗ ନିଲାଗିଲୁଂ ବଜ୍ରି ରେଣ୍ଟାଦିଂ ଭାଷାରୀ ହିତ୍ର ତକିଠ ସମିରପ୍ରତିଷ୍ଠକଙ୍କ ଆହମନାତ୍ମିତିକ୍ରିଟିକଣଙ୍କିଲୁଂ ବୁଣ୍ୟ କାବ୍ୟ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତାବ୍ୟୁଁ ଏବା ନିଲାଗିଲାମାଁ ଆହାତେହ ଅତିକେନ୍ଦ୍ର ଆଗରାର୍ଦ୍ଧର୍ଦ୍ଧକିରିତି ନୃସମାପିତମାତ୍ରିକିଷ୍ଟିତୁଁ. ବୈ ମନୀପ୍ରତିକିଳା ଭାଷ୍ୟଙ୍କ ଭାଗଂ ଚେତ୍ତୁକିଷ୍ଟ ମନୀପ୍ରବାଦ ତୁଳି ଆନନ୍ଦାଯାଣେଗା ସପାଯିନମାକଣ ଆତିଗେ ପୁତିଯ ପ୍ର ସମାନପାଇଁ ଉପରେବାରପ୍ରଦିନଟି ଆବ୍ୟଙ୍କ ରେ ନବରେବ ତର୍କୁଂ କୋଟିରକବାରିଠ ବାଜ୍ରି ରେଣ୍ଟାଷ୍ଟାଲିଂ ଆଗ୍ରାର୍ବାସ୍ତ୍ରପଦମଣି ନିଷ୍ଠାତିଲେଖକଙ୍କ ସଂଶେଷମିଲିଷ୍ଟ. ଅନୁଶୋନ ଭାଷାରାଗିତିଙ୍କ ପ୍ରେତଶିଳ୍ୟ ଆଗର ଲ୍ଲୋରିଭାରିବୁ ନ କହିକିଷ୍ଟିବାକିଠ ବଜ୍ରି ରେଣ୍ଟାଦି ଅର୍ଥ କମନିକଙ୍କ ସମ୍ବ୍ୟାଃଗରେସତ୍ତଵର୍ତ୍ତନାବୁଂବୁ ବେଶଜ୍ଞବର୍ଦ୍ଦିଂ ଭାଗଂ ଚେତ୍ତୁକିଷ୍ଟିବାକଙ୍କଙ୍କିରିବୁଁ.

“കവിയശ്ശീ ഭരാശ മുള്ളുപൊട്ട്-
ക്കവിതപൊഴിച്ചു മഹാജനങ്ങിനീ തോൻ
ചെപ്പിക്കു തടവിച്ചു പാപമാവാ
ഒബിനയനാം മര കല്ലറോഗഹേതു”

എന്ന തന്റെ ബാധിത്തുക്കൾക്കിച്ചു വിലപിക്കുന്ന മഹാകവി
സഹായങ്ങാൽത്തു ചെപ്പിയ്ക്കു രജഞ്ചല്ലിച്ചിട്ടിപ്പുന്നമാത്രമല്ല
ഈപ്പോൾ അതിൽ പീഡ്യംഖംശിച്ചുകൊണ്ട് കവി സാർപ്പണ്ടുമ
നായിത്തനു വിലസുകയാണു മെയ്യുന്നതു്. ഈ മഹാകവി
ഈപ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകസ്പദായിട്ടുള്ള കമ്മകളി
മുതലായ കലകളെ സമുദ്ദരിക്കുന്നതിൽ പ്രക്ഷേരകം ബലംനുല്ല
നാകി അവിത്രമം പരിഗ്രാമിക്കുകയാണോ. ഈപ്പേരത്തിന്റെ ഈ
പരിഗ്രാമത്തെ മലയാളികൾ മാത്രമല്ല മലയാളികളല്ലോതു ഭാര
തീയതം; പാശ്ചാത്യരൂപം കൂടി കൊണ്ടാട്ടകയും പ്രാസാഹിപ്പി
ക്കയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടോ.

ഈപ്പേരത്തിന്റെ വണ്ണത്തികൾ വെത്തു് സാഹിത്യമ
ഞജരി എന്ന പേരിൽ എട്ട് സണ്ണിക്കകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതീടി
ണ്ടോ. ഈവയും മേൽപ്പുറ്റുവിച്ചവയും കൂടാതെ, ബാധിരവിലാ
പം, ഗന്ധപതി, കൊച്ചുസീത, ഉദലനമറിയു, വിലാസവത്കി,
എന്നീ തൃതികളും അനേകം നാടക തഞ്ചകളും ഈപ്പേരത്തി
ന്റെ വകയായുണ്ടോ.

വേന്തുക്കാലത്തോടെ ദിവസം സന്ധ്യക്കണ്ണായ കാർണ്ണ
മലഞ്ചേരുക്കണ്ണ ഒരു മുഖിക്കാരൻമുാ ചിന്താപരമ്യരകളാണോ
ഇതിലെ പ്രതിപാദ്രവിഷയം.

1. നിഭാവഗസന്ധ്യാക്കമയുവഭായ നീർ = വേന്തുക്കാലാത്തത
അന്തിസ്തു തുന്നിന്റെ രഫീയാക്കുന്ന വെള്ളം.

തൃപക്കം.

നിഭാവഃ = വേന്തുക്കാലം. സന്ധ്യാക്കാം = സാധനന
സൂത്രം. മയുവം = രഫീ. ആകാശമാം വാപി = ആരു

കാശമാകനാ പോയ്ക്ക്.

അപകൾ.

അംബുവാഹം = അംബു (വെള്ളം) വിനെ വഹിക്കുന്നത്. (മേഘം.) മെല്ലതെത പോയ്ക്കിലെ പള്ളിയോടു മിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒവന്തുക്കാലത്തിൽ എൻ്റെ അവസാനത്തിൽ ഒരു ദിവസം സന്ധ്യാസമയത്രും ആകാശത്തിൽ മഴക്കാടു കാണായി എന്ന സാരം.

2. ഭ്രേക്കുപാത്രം = ഭ്രമിയാകുന്ന ഒരു പാത്രം.

അപകൾ.

ഉരത = കട്ടരത; കടിനമായ. വൈലാംചേന്തി = വൈലാകുന്ന ചുവന്ന തീ.

അപകൾ.

ചാരാൽ = വള്ളം കാലം. ചൈകവള്ളൻ = വർഖിച്ചു. നഭ്രംബം = ആക്കാരം. ചെരാത് = ഒരു തരം മൺപാത്രം. കാർമ്മേലയമേകം മഷി—അപകൾ.

3. ഇള്ളാതചാ = പാരിടം. ഇച്ചി = ഭ്രമി. നീർക്കൊണ്ടൽ = കാർമ്മേലയം. മുതിൻ = വർഖിച്ചു. പ്രാണാധിനാമൻ = ഭർത്താവും. സമാഗമം = ക്രടിച്ചേച്ചു. നബോദം = പറ്റ തായി കല്പാണം കഴിത്തെ യുഡി.

ഉപമാലങ്കാരം.

4. കഴവാളിം = ഇളംചുട്ടിളി. സുത്രാംഗ്രൂപ്പുവണ്ണനീരിൽ = സുത്രംരംഗിയാകുന്ന സപണ്ണവണ്ണഭായ ജവത്തിൽ.

അപകൾ.

സുവണ്ണം = നല്ലനിരം. സന്ധ്യാംഗന = സന്ധ്യാക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പി. കേശപാശം = തലമുടിക്കൈച്ചു. അണിക്കൊണ്ടം = ഓണിയുള്ള (നിരനിരയായി നില്ക്കുന്ന) കാർമ്മേലം. അംബുവാണ്ട = ആക്കാരേത്തിൽ. (വസ്ത്രത്തിൽ മേഖല എന്നം.)

5. തൃജിനാവാം കേസരി = മദ്ദോച്ചരമായ മിന്നൽപ്പിന്റെ കൂന സിംഹം.

ത്രുപ്പകൾ.

അസിതാങ്കുടം = കാമേംവക്രുട്ടം. അസിതം = കുറത. (സിതം = വൈഴ്സ് തം.) അലോ = മേധാ. മനി = തരം. ഗണിം = ഗംഗിരാ; ദേക്ഷാം. ഗജ്ജിതം = അലച്ച്; (ഇടിമുഴക്കേമനം)

6. ഭ്രാഹം ശാല = ഭ്രാഹമാകന ശാഖ. ആകാശവാടി = ആകാശമാകന ഉള്ളാനം. തമാലജാലം = പച്ചില മര ശ്രൂട്ടം; തടിനാടി = തടിത്താകന (മിനാലാകന) നടി ഇന്തക്കാഡി; ഇരുമണിത്തട്ട് = ഇരുനീച്ചല്ലകൊണ്ടുള്ള രൂപരംഗം. ലാംബിച്ചു = വിള്ളാം. ജലദപ്രതാനം = മഴ കൊറിന്ന നിര. മഴക്കാറിന് നിരകൾ ഭ്രാഹണാലക്ക് ഒരു നീല മേൽക്കട്ടിപ്പോലെയും ആകാശമാകന ഉള്ളാനതി ലെ സസ്യവത്താഡികൾ പോലെയും മിനാലാകന നത്തകി ക്ക് രൂപരംഗാണാളി ഇരുനീലം കൊണ്ടുള്ള മണിവേദി പോലെയും പരിവഹിച്ചു.

7. വേഴാവൽ = ചാതകം അല്ലെങ്കിൽ കട്ടാടങ്ങ്യാത്തൻ എന്ന പറയപ്പെട്ടെന്ന ഒരു പക്ഷി. (ഇതു് മഴ പെയ്യു ദോഡി തല ഉയർത്തി .വായ് പൊളിച്ചുകൊണ്ട നില്ക്കു് എന്ന കവി സങ്കേതം. ഇതിനു് ആകാശത്രാം നിന്നു് വീഴുന്ന മഴവെളിച്ചി മാത്രമേ കടിപ്പാൻ കഴികയുള്ള വരതു.) ഉള്ളവൻ = മേലേപ്പാട്ട് നോക്കേന്നവൻ. കൂഷിവലൻ = കു ഷിക്കാരൻ. സുവാഞ്ഞന്നുത്തു് = സുവഠംകന അഞ്ഞന്നുത്തു്. ത്രുപ്പകൾ. സെറഡാമിനിത്രുപ്പരുതലാക = മിന്നൽപ്പിന്റെ കൂന വെള്ളിറ്റുവാക. ത്രുപ്പകൾ. ത്രുപ്പ = വെള്ളികൊണ്ടുള്ളതി. ശലാക = കുന്നും ത്രാകോൽ. മേച്ചവത്ത കണ്ണിട്ടു് കമ്പ്പതനു കമ്പി, കുളി, കുളിത്രു എന്ന സാരം.

8. പഴയാദം = പയസ്സിനെ (വൈള്ളി.എത) ദാനം ചെയ്യുന്ന തു്. (= മേധം.) പേലവഗജ്ജിതം = മുട്ടവായ ഇടി മുഴിക്കും. കണ്ണപറയം = രണ്ട് ചെവികളിൽ. അഭിംഗം = തെവില്ല്യാത്തതു്. മംഗലപ്ര മുദംനോദം = മംഗളമുചക മായ മുദംഗാഞ്ചിൻറെ ശബ്ദം. ഇടിമുഴിക്കും കഷ്ടകന്നു് മു ദംഗശബ്ദം പൊലെ ആനദേശത ഉള്ളവാക്കി.
9. അബ്ദം = മേധം. വാനത്തു് = അരുകാശത്തു്. ചരി പ്പത്ര = നടക്കുന്നതു്. ഇംക്കിള്ളു് = ഓനാക്കിയിട്ടു്; കണ്ടിട്ടു്. ആളുട്ടാദം = സന്ദേശം. ഉത്തരാർഥം മുതൽ അന്യാഴിട ആളുട്ടാദത്തിനു കാരണമായ വിചാരങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഇത് .വിചാരം ഒരു തൃശ്യിക്കാരന്മാചിത്തമായ തന്റെ അന്താണിതിലെ പ്രത്യേക സ്പാരസ്യം.
10. സന്ധ്യാരഞ്ഞായകരമായ നെൽത്തണ്ടു് = അംഗിസ്സം ത്രാന്നർ രഘീകളിട സന്മാനമാക്കുന്ന നെൽത്തണ്ടു്—അപകം. വാനു് = അരുകാശം. അംഗിവാരിദം = നിരനിരയായ (മനോഹരമായ) മേധം.
11. ജൗംഗിഡ്സ = വർലിക്കുക. വേന്തുക്കാശത്തു് അരുകാശത്തു മേധം നീരനാം ചുട്ട വർലിക്കമല്ലോ. സംപ്രാപ്തമായു് = അട്ടത്തുവന്നു. മുകിയക്കരിഞ്ഞാലുറ = കാമേംഡിമാക്കുന്ന കുറതെ വാഴിറ. മിന്നായതെത്താലീവാദം = മിന്നലാക്കുന്ന തിള്ളങ്ങളും വാദം. മഹേപ്പുൻ = ദേവേപ്പുൻ. (ദേവേപ്പുനാണു് മഴ പെയ്യിക്കുന്നതെന്നാൽ വിശപാസ ഇണ്ടു്.)
12. ധരിതി = ഭ്രമി. പോങം = മതി. പരിതാപം = വ്യസനം. (ചുട്ടു എന്നം.) അമൃതം = അമൃത; വൈള്ളം: നീംവായ്ക്കംഞ്ഞാദം = ഇന്ത്രനീലക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള കുടങ്ങാദം. മേധംജാലിക്കുന്ന നീലവായ്ക്കംഞ്ഞാദം. (അപകാരിശയോക്കി.)

13. വിലുനഹാലക്ഷ്മി = വിലുന്തം (മിനാൽ) കന തീരെവയ തി; വലാറിവിലു് = ഇത്രക്കുറ ചാപാ. (ഒഴിവിലു്.) താപാത്തരക്ഷ = താപം (ചുട്ട്; വൃസനം) കൊണ്ട് വല ഞതവരെ രാശിയ്ക്കും. താപിത്തേവണ്ണം = പത്രിലക്ഷ എ നിനം. ഇടിട മേധാത്ത വിജ്ഞവായി കളിച്ചിരി ക്കുന്ന. (ഒവരശ്ശും മേഘ തിരുന്നുയും പത്രായമാണ്.)
14. ആമോദത്രാവു് = ആമോദത്തിരുന്ന (ആനന്ദത്തിരുന്ന എന്നും സുഗന്ധത്തിരുന്ന എന്നും.) ആധിക്രൂം, പത്ര ശ ചെയ്യാതു മന്ത്രിയും നിന്നു് തെ മനും പുരപ്പടാരണ ഷ്ടോ. നീരംട്ടിക്കു = കളിപ്പിക്കു. അജായൈ = ഭ്രാഡൈ. (കഷ്ടകൾ ഭ്രാഡൈക്കന മാതാവിനോടു പറയുന്നു.) നീരം = മേധാ. ചൊന്തിമാലവാള്ളം = (വിത്ര വിത്യുള്ളും എന്നത്മം.) അഴകാറ = ഭൗമിവല്ലിച്ച.
15. വിത്ര വിതച്ച മുളച്ചാൽ ഭ്രാഡൈ ഉപരിഭാഗത്തു് തെ പച്ചപ്പട്ട വിരിച്ച റാതിരി തോനുമണ്ണോ “അന്തല്ലം പൊലരയിൽ കീടക്കും” എന്നി വാക്കുങ്ങൾ കവിക്കു മേഖാസന്ത്രായങ്ങരാട്ടിള വെളുപ്പിനെ കാണിക്കുന്നു.
16. ധാതീപസാദാൽ = ഭ്രാഡൈ (മാതാവിരുന്ന എന്നും) പ്രസാദം നിനിത്തം. അലുംയം = ഉച്ചച്ച്. തേ = നീണക്ക്. (കഷ്ടകൾ വിത്തിനോടു പറയുന്നു.) സപമാത്ര സേവാവിധി = തിരുന്ന അമമയെ സേവിയ്ക്കു. യാനം = വാഹനം. കവി മാത്രസേവനത്തിരുന്ന മഹത്പര തെ പുകൾത്തുനം.
17. മനോരമം = മനോരാജ്യം. (എന്നും കന തേരെനും.) അതിൻ = മനോരമത്തിരുന്ന. ഭാസ്പരം = ഭാഗാഭാഗ മാനും. കഷ്ടകൾ സുവകരമായ മനോരാജ്യം തുടന്നുകൊണ്ട് പോകവെ ഭിവത്തിനുള്ള കാരണം വന്നു. അവ നും മനോരമം പെട്ടുനു നിന്നു. (നും ഇത്തടാകിത്രതു

ക്കുറയതും ധനനിക്കന്നു. ഇങ്കളിൽ രഥം റാടിക്കന്നതും പ്രധാനമാണെല്ലോ.)

18. കയർത്തുകാണ്ട് = കോപത്രാടക്കുടി. ചീറ്റം = ഒരു കത്തിയോടെ അടച്ചിക്കന്നു. കാററിഞ്ഞിരുന്നതാൽ ആ കാശത്തിലുജ്ജ കരിയുണ്ടാകും (കാർമ്മമുണ്ടാകും) ദുരേ പോയിത്തുടങ്ങി. ‘കരിയുറഞ്ഞാൽ’ 9-ാംപദ്രാശിൽ പറഞ്ഞ ഷ്ടാറ്റുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കഴുറു കൊണ്ടാൽ അവ കത്തിച്ചേണ്ടം എല്ലാ.
19. പലാഹകങ്ങൾ = മേഘങ്ങൾ. ബാഞ്ചുംകബിന്തു = കണ്ണനീർത്തുള്ളി. (ബാഞ്ചുരതിൽ നിന്നാണെല്ലാ മഴ ഉണ്ടാകുന്നത്.) മേഘങ്ങൾ തെള്ളു ചാറിയ ശേഷം പോയുമരഞ്ഞതു. അതിനെ അവരുടെ ഉള്ളേശ്യം (മഴ പെറ്റും) സാധിക്കാത്തതിനാലുണ്ടായ കണ്ണനീർത്തുള്ളിയായുൽ ലേപ ക്കുച്ചിരിക്കുന്നു.
20. കലച്ച = ഞാൻപുറ്റിയ; അസു, തൊട്ടണ. നവര തവില്ലും = നവരത്താജ്ഞം പതിച്ച വില്ലും. (മഴവില്ലും) റഹം = അസു. (വെള്ളി മെന്നം.) സംഗരം = യുലം.
21. മെനി = ദാരിദ്രം; (മേരു എന്നം.) തടവററ = തടസ്യമം ഇല്ലാതായ. കാര നീജിയപ്പോറി കാണാക്ക നക്കത്ര അഴിക്കു പ്രകാശത്തെ ചിരിക്കായുള്ളപ്രക്കുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവന്തംഗഥിവം = ജീവനം (ജീവിതോപകരണം; വെള്ളി മെന്നം) നശിച്ചതിലുള്ള ഭിംബ. ഗണികക = വിലവൈക്കക. തുംഗചദ്രസ്ഥർ = ഉയൻ പദവിയില്ല കിക്കനാവർ. (ഉയരത്തിലിരിക്കുന്നവരെന്നം.)
22. പെത്തരും = വള്ളം. (ദേശ്യം.) തകനാസ്യം = പൊന്നനാസ്യം. (ഇവിടെ നക്കത്രം) നിസ്യമലി = വാനിടം; ആകാശം. ചെന്നുതുട്ടി = ചെന്നുനാസ്യം. രജ യാവാന്നാർ സുവശഭാഗങ്ങളിൽവിക്കുംവാറം എത്ത

അംഗാ സാധുക്കൾ ഉപജീവനത്തിനും പാലും മാർത്ത്യമില്ലാതെ
സങ്കരപ്പേട്ടനാതിനെ ഇവിടെ സുചിപ്പിച്ചിരിക്കും.

രൂത്തം—മന മുതൽ 21 വരെ—ശ്രദ്ധയ്ക്കും ഉപേക്ഷയും
അഞ്ചും ചേര്ന്ന് ഉപജാതി.

22—വസ്ത്രത്തിലകൾ.

ലംബിക്കണം—ചോല്ലാം വസ്ത്രത്തിലകംതണ്ണം ഇഗംഗം.

റാമീണകന്നുക.

ഈ നൂതിയുടെ കത്താവു ശ്രീമാൻ കരിപ്പുരാത്രു കേശവൻ നാരാഞ്ചിം. “ഭാഷാകവനരതാപ്രാഖാരംകാണ്ട യദ്ദോധന സന്ധാരനം ചെയ്തുവരുന്ന ‘വള്ളിത്തോറം കമ്പനി’യിലെ പ്രധാനാംഗമാണ് കരിപ്പുരാത്രു കേശവൻനായരെന്ന്” കവിക്കണ്ണരു നായിൽനാ ഭേദവിൽ കാത്തിക്കൂദ്ദമേനാനവർക്കളുംപ്രാബല്യ സഹപ്രദയഭോക്കവും സമമതിജ്ഞനാ കാത്തുമാണ്. എന്നിനും കൊ ണ്ണലൈക്കിലും വള്ളിനും കൊണ്ട് മഹാകവി പദ്ധതിനും അപ്പനു ഒ ശ്രീമാൻ നായർ ഇന്നും അനുഭവിയുള്ളകവികൾക്ക് ‘ആരംഭം’ നായി പിഡിന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ണയുള്ളതികരം ചേത്തു് കാഞ്ചുപ്പാപമാരം, നബ്രൂപമാരം, ഏന്ന രണ്ട് പ്രസ്തുക്കങ്ങൾ മുമ്പ് ലഘുപ്പട്ടംരിച്ചണ്ട്. ഇതു ക്രൂരതെ പ്രതിമാനാടകമം (താഴ്ച) മുന്നു ഭാഷാ കാവ്യങ്ങൾ (പില ഭാഗങ്ങൾ) ഇവയും കേശവൻനായരുടെ തുതികളായിട്ടുണ്ട്. തെരംനാട്ടിലെ പ്രഭാത ദോധും അവിടേയുള്ള പ്രതിശസ്തനുംതും ശ്രീമാൻ ഇതിൽ പിവരിന്നാതു്.

1. പ്രദോഷദിപംവലി = സന്ധ്യാസമയത്തുള്ള ദിപങ്ങളിൽ കൂടുതലും. ചാമുഖത്രംഭാഗം = പടിഞ്ഞാറഭാഗം. പെരുവസ്തു = കിഴക്കുഭാഗം.
2. അമലം = നിമ്മലം; മുലം. അഞ്ചുനം = മധ്യി. തമ സ്ഥം = ഇരുട്ടു. അനാഡി = ആദി (ശ്രൂരംഭം)യില്ലാത്തതു്. കാലതെര ഒരു സാമ്രാജ്യപീംഭാഗി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.—അ പകം.
3. അയഞ്ഞാദയം = സുഖ്യാദയം; പ്രഭാതം. അലാറം = മണിയച്ചിക്കൽ. (ഇന്ത്യീഷ്യപദം.) പുഷ്ടിലം = പരി പൂണിനും. തുഷിവചനാർ = തുഷിശാർ.

4. പാംസുചം = പൊടിയണിഞ്ഞ; മലിനംഡായ. പാദചോരി = പാദം കൊണ്ട് ചരിക്കുന്നവൻ. സോത്യാധം = ഉത്യാധം എതാട്ടകുടി. താഴുസ്പാം = ഉച്ചതിലുള്ള ശബ്ദം.
5. നിശാനം = നിശ (രാത്രി)യുടെ അനന്തം (അവസാനം)= പ്രഭാതം. നില്ലാത്രം = ഇന്ന ദിക്കിലുണ്ടാണ നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്നുള്ളൂ. നികേതനം = ഭവനം. ബാഖാരണാരജി തങ്ങൾ = സൃഷ്ടിപ്രകാശം തട്ടി പ്രകാശിക്കുന്നവ. രജി തങ്ങൾ = മായമിട്ടു. രൂക്ഷാന്തരാളം വഴി = രൂക്ഷാദി ഭക്തിയിൽ കുടി. അനന്തരാളം = ഇടപ്പേരും.
6. കനം = തുളി. ആ തവിഹമംഗനാദം = പക്ഷികളുടെ ശബ്ദങ്ങളാട്ടകുടി. ആത്രം = സ്പീകരിച്ച. വിഹംഗം = പക്ഷി. വിഭാതവാദം = പ്രഭാതവാദം. മരജാളിലെ പ്ലാം മന്ത്രിന്റെ തുളിച്ചു്, പക്ഷികളുടെ കൂട്ടനാദം വഹിച്ചു് കൊണ്ടു് വരുന്ന പ്രഭാതവാദും ഒരു കിടാവിനോട് പമിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ചെറുപെപ്പ തല്ലും മന്ത്രിന്റെകനം (പ്രഭാതമായതിനാൽ) ചാത്തിയും (മരത്തു കൊണ്ടു് കൊണ്ടു്) കിളികരം ചിലകുന്ന പോലെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിയും അധികവിക്രിയ തട്ടിന്തുന്തു കൊണ്ടു് നടക്കുന്നു.
7. നിഘ്നപ്പവിത്രാമവശായ = സന്ധുശ്രീവിത്രമം നിമിത്തം ചെവഞ്ഞും = ഉണ്ടു്. ഇരന്മം = ഇരച്ചുൽ. കന്മം = ഇളംകം. രജും = മനോഹരം.
8. സസ്പ്രലതാസ്യമായ = സസ്യം, ലത ഏനാവകളാൽ നിരഞ്ഞ.
9. രൂക്ഷ ഫ്ലേം = രൂക്ഷാജാളിനട ശ്വാസ.
10. കഡളീകദംബം = വംശക്രൂരും.

11. മരി = പരിപൂർണ്ണമായി. അശ്വരാത്രേചിന്താപരനായോ = ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തകളോടുകൂടി. (ഇഷ്യപ്രവിചാരങ്ങാട്.)
12. ഗ്രഹാശി = വിച്ഛകാരി. പേത്രം = പിന്നോയും വാനോയും.
13. ഗ്രഹസാന്ത്വഭേദം = ഗ്രഹനാമം; ഗ്രഹംഡഃ: വാലോകനം = ദോച്ച. സംഭാവനം = ബഹുമാനം.
14. നിഞ്ജലോഹകായം = തജ (രോഗം)യില്ലാത്തതും ഇരിവുപോലെ ദ്രവ്യംഭായതും ശായ ശരീരം. ഉദ്ദംശമായ = ദില്ലായ. ഉല്ലതം = ധീരമായ.
15. കരംാരം = കരിനമായ; മാർദ്ദവമില്ലാത്ത. പരിത്രജ്ഞം = നല്ലപോലെ ഉണ്ടാക്കിയ; സ്ഥിരതയില്ലാത്ത. മുഖസ്പാഡരസാനവിലും = മാർദ്ദവമുള്ളതും നല്ലതും ആചം രസങ്ങാടക്കുടിയതും. (മധുരശുഖിതെന്നാം നാളികേരപക്ഷത്തിൽ.) ഇതു വിശ്രദിപ്പണണം തൃഷ്ണികാക്ഷം നാളികേരത്തിനും ഒരപോലെ ചേരുന്നതാണ്. പുരഭാഗം വളരെ പാരമ്പര്യത്തും കരിനവുമകിലും ഉജ്ജിൽ വളരെ സ്പാഡിക്കുതും മുഖവുമായ വെള്ളിവും കാന്തും ഉള്ള നാളികേരത്തേപ്പാലെയാണും നമ്മുടെ നാട്ടും തൃഷ്ണികാർമ്മിക്കുവാറും വായിക്കുവാറും പരിപൂർണ്ണമായി പറയാം. പുരമേഖം അവർ തക്കശയം അപവർഷ്ണം തുതയമായി തോന്നമെകിലും അവയുടെ അഭ്യർത്ഥനം ഏതുയും നിമ്മലവും വിശിഷ്ടവുമായിരിക്കും.
16. സമമാജ്ജനം = അടിച്ചുത്തളിക്കൽ. അയാസം = അലപ്പാനം. കരാംബുജാ = ചൂപോലെയുള്ളിട്ടു കൈക്. അംബുജം = താംര.
17. സുഖ്യോദയായോ = പുണ്യിരിഞ്ഞാടക്കുടി. ഓപ്പമലവക്ഷം = വിയപ്പുത്തളിക്കൽ. സംധു = നല്ലപോലെ; വ

അപോലേ. ചിത്രം = ചിത്രനാ.

ഉപമാലക്കാരം.

18. വ്യാലംഖി = ചിതറി സിടക്കിനാ. നിലാച്ചകം = കുട്ടികൾ. തഞ്ചൽ = പെൺകിടാവ്. ചാൽ = അനോ ഹരമായ. ആരോഹ്യലക്ഷ്മിമണിപ്പ്രസാദം = ആരോഹ്യമാകനാ ലക്ഷ്മിയുടെ മനോഹരമായ ക്ലാടികൾ.
19. അങ്ങംഗം = ഭാഗമില്ലാത്ത; ബാളമില്ലാത്ത. നിർവ്വാജം = കളിക്കമററ. ഭവ്യം = സുന്ദരം.

അപകാലക്കാരം.

20. അഗധിതം = നിലിക്കപ്പെട്ടാൽ. ആഹാരവിഹാരജ ന്റു = ആഹാരഞ്ചിൽനിന്നും വിഹാര (കളി) ഞിൽനിന്നും ജനിച്ചു. സൗഖ്യാഗ്രം = സൗഖ്യം. അതിതിരം = മുതിമമല്ലാത്ത ശോഭയോടുകൂടി. വിലോചനം സേചനക്കം = ക്ലീന്° കളിർച്ച (കൈതുകം) വരുത്തുന്നതു്.
21. മംഗാനിലാഞ്ചാളിതം = മനമാക്കതനാൽ ചവിപ്പിയ്ക്കപ്പെട്ട്. തദംഗം = അവളുടെ ശ്രീരം.
22. തദാനീം = അഴപ്പാർ. കനീയസികൈഗിക നിവ്വിശയ ഷം = കനീയസി (അനംജനി) യുടെ കൈഗികം (തലമട്ടി) ഫോഡി.
24. സസ്യലതാവിതാനം = സസ്യങ്ങളിടെയും ലതകളിടെയും ക്രിട്ടം. ഇന്ധക്ഷബ്ദിനം = പിറന്നാർ. ഔക്ഷം = നക്ഷത്രം.
25. ആവലി = ക്രിട്ടം. സേചനം = നന്നയ്ക്കൽ. ദിവംഗ്യജനഃ = വലിയ യാഗം. (വള്ളരേ നേരമായുള്ള പ്രവൃത്തി.) മുനാഭികാകോമളം = താമരവല്ലയംപോലെ സുന്ദരവും മാർപ്പഡി വധിജിത്തമായ. മുഖം = കൈക്. അദീക്കം = അവളുടെ.
26. പ്രത്രംഗം = അംഗംതോദ്ദുഡിക്കി. തഢിരപ്രദേശം = അവളിടെ വക്ഷ്യമലം. നിംഠാനം = പെരുക്കിയ. നിംപാസം = ദിവംഗ്രഹപ്രാശം.

27. தெதற்றன்று = ஹஸ்கார். கிசால்கட்டுப்பி = கரு
தை கடுகிரகஜ்ஜெ குடு. நிரீஸ்ரம் = மரண்பேர்க்.
ருமாங்கு = அலப்பாங் நிமித்தமுந்த வியப்பு. வேறு
இரண் = துத்திகர்.
28. நிர்க்காணம் = வெசூல் நிருத்த. வாந்காண்டல் =
ஊரியதை மேய்வ. ஹாட்டல் = டிவு. நிவிரிசாம் =
நடத்தின்போய். தங்கேஶவேலா = அவழகெ வல்லித் த
லழடி. நிதங்கும் = அநகெட்டிளென்ற பின்னாலா.
29. வியி ரதாமஸ்பாம் காட்டினகதெரா கநவினகஞ்சா கா
ட்டிஃநானம் என்னப்பய. ஹதாஸ்⁹ ஹா கவிதயிலெ
ழுயாந ததபு.
வுதா—ஹரவஜ்ஜூம் உபேரவஜ்ஜூம் குடுக்கலத்திய உ
பஜாதி வுதாம்.
ஹரவஜு-லக்ஷ்மன்—கேளிருவஜு சுக ததம் ஜரங்கா.
உபேரவஜு-லக்ஷ்மன்— உபேரவஜு சுக ஜதம் ஜரங்கா.

ബാലഗ്രോഹാലൻ.

ഈ കവിതാവണ്ണയ്ക്കിന്റെ കർത്താവും ശ്രീമാൻ വി. ഉള്ളിക്കുളൻ നായർ അവർക്കളാണ്. ഇദ്ദേഹം അനവധി ടാഗാർ കമകൾ മലയാള ത്തിലേക്ക് പരിഭ്രാഞ്ചപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. “ടാഗാർ പ്രസ്ഥാനം” മലയാളത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുവരിൽ ശ്രീമാൻ നായക്ക് അറുസ്ഥാനമെന്നുണ്ട്. ചെറുകമകൾക്ക് എറ്റു മെ വിനോദിനി, മാലതീമാല, രജനി, മൃംഖിനി, ഏന്നീ നോ വലുകളും അദ്ദേഹം തജ്ജം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഗഭ്രത്തികളാണ ഡിക്കുളിൽത്തെക്കിലും പദ്മത്തികളിലും ഒരു കരവല്ല. ഗഭ്രവും പദ്മവും ഒരപോലെ സപാധിനഭജ്ഞ ഒരു പുതിയ ‘സവൃശാ ചി’യാണുംമെമനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റു കുതിയും വ്യ കത്തമംക്കനാതാണ്. പദ്മവണ്ണയജ്ഞം ചെത്തും വനമാല, വനക്കുമം, എന്ന രണ്ട് പുറുക്കങ്ങളിലും രാജഭയാഗിനി, മാതാ വും, ഏന്നീ ഒന്ന് വണ്ണകാവ്യങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയിട്ടുണ്ട്. ഗഭ്രത്തികളിൽ അധികവും തർജ്ജമയാണെങ്കിലും പദ്മത്തികൾ മിക്കതും സപതന്ത്രഭാണം: സുവകരമായ ഒരു ‘ശത്രു’ സപാധിനഭാഗിട്ടുണ്ട് ശ്രീമാൻ ഉള്ളിക്കുളൻ നായക്കുടെ ത്തികളിൽ ഒപ്പാബെഡ്യൂച്ചവും രസചുജ്ജിയും സപ്രത കഴിയാട്ടനായിക്കാണാവുന്നതാണും.

ശ്രീകുള്ളേന താരങ്ങാട് കുടി കളിക്കാനയക്കേണമെന്ന ഗോപബാഹനാർ യദ്യാദയോട് ചേന്ന ധരിയുന്ന ഒരു സദ ത്താണും ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടതും.

1. ഇംഗ്രീ = ഉണ്ണാക്കി. ആ നായർക്കെപ്പെട്ടതാജ്ഞം = ഗേഡ പാലബ്രാലന്നാർ. വാച്ചിത്ര = വർഖിത്ര. സുനാം നു = ചുഴിപൊലെ മുടിവായ ശരീരങ്ങരാട് ക്രമിയവനു. (കുള്ളും) ബഹുല്പീഡി സമാസം.

3. വാർഡ് = മന്ദിരമായ തലമുടി. വാൻ = ഫീകി. ഹെച്ചിൽ = ഓഗിയിൽ. ത്രാനററി = മനോഹരമായ നെററി. മണ്ണീരം = കാൽച്ചിലസ്യ്. ചെക്ഷിൽ = ചുവന്ന കാൽ. കഷണം = വള്ള. പുലിനവേഴ്സാഴി = പുലിനവും കൈട്ടിയ ഒക്കാതിരി അള്ളണം. ചെങ്ങേ = വേണ്ടതുപോലെ.
  4. എടലർ = സുന്ദരമായ, മനോഹരമായ. സമുദ്രം = സൗന്ദര്യം. തണ്ടലർ = തണ്ടായ്, താമര.
  5. കൊണ്ടക്കേരവല്ലിൾ = കാമേംജുത്തിനു നേരായ നിറ മുളിവൻ. (ചുള്ളിൾ) ഷൈത്യമി.
  6. അക്കരിച്ച = മുളച്ച; ഉണ്ടായി.
  7. നൃംജാല = മനോഹരമായ (ചതുരായ) മാല. തെനാൽ = ഇളക്കാറു്.
  8. തിന്റും = ചെട്ടും.
  9. അന്ധ്രത = മഹരാരേതത്രു്. ഉള്ള താിൽ = എന്തും. വൈദ്വേം = മാഹാത്മ്യം. ദുര്ത്തു—മണ്ണരി.
-

മനസ്സുക്കതി.

(വിചാരവും റഹിരസമിതിയും)

ജേംസ് ആവൻ എന്ന മഹാൻ ഹംഗ്രീഷിൽ എഴുതിട്ടിരുന്ന
'As a man Thinketh' എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഷാത്തരമാ
കന്ന "മനസ്സുക്കതി." ഇതിൽനിന്ന് എന്ന അല്ലെങ്കിൽ
ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇതിൽനിന്ന് എന്ന അല്ലെങ്കിൽ
ഒരു പുസ്തകത്തിൽ ഉള്ളതാണ്. മനസ്സുക്കതി
നാം, ദോഷവിക്ഷാം, ഉൽക്കുള്ളിത്തക്കാം, നിത്യുള്ളിത്തക്കാം, സുഖശാരി
നാം ഭിംബിക്കാം ആല്ലോ അവശ്യമാണ് വിചാരണാദി
ഭിംബിക്കാം അവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്ന താന്ന
നിലയിൽനിന്നും ഒരു തന്നെ ഉയർന്ന് സപ്രദയത്താം കൊണ്ട്
എന്ന് ഉയർന്ന സ്ഥാനാന്തരയും പ്രാചിക്കാമെന്നുള്ള വിശിഷ്ട ത
ത്രപ്രാന്തയാണ് ഈ പാഠ്യാട്രുകവി സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

- ഭാഗം 38. പത്രംഗാവധികരം = ചുറവാടുമുള്ള സ്ഥിതിത്തി
കൾ.** തന്റെ സംബന്ധം അനുസരിച്ച് സംബന്ധിച്ചു.
സ്വിഡാബന്ധിക്കരം = ദൈവന്യക്കളുടെ കൈക്കരി. ദൈവമി
ല്ലാം=ദിമിലത; അരവു്. ഓഫൗട്ടിക്കനു=പ്രവർത്തിക്കനാ.
39. വിഷദ്വാഷിതം = വിഷദ്വാഷ മാനസാക്ഷേപ്തു്. ആ
ക്ഷത = കട്ടപ്പും; പരാശത.
**40. നിജ്ഞപടം = കപടത (കളക്കം) ഇല്ലാത. ശരീരഭാർ
ഡാം = ദേഹത്തിന്റെ ദ്രോഹ (ഉറപ്പ്.) പരഹിതമു
ണി = അനുസ്ഥാനം നന്ന വരേണ്ണമെന്ന വിചാരം. രാഗ
ദേപജ്ഞാഡം = ദ്രോഹവും വിദേപജ്ഞാഡം ധർമ്മനിജ്ഞർ =
ധർമ്മത്തിൽ ദ്രോഹത്തുള്ളവർ. മാനസശ്വാസം = മന
സ്ഥിതിന്റെ സന്ദേശം.
**41. പരഹിത കാംക്ഷി = അനുസ്ഥാനം നില്ക്കു വരുത്തുവാനുള്ള
ആഗ്രഹം. സപ്രയംകുതം = തന്നാൽ ചെയ്യേണ്ടത്.
ജാസ്പാത്മം = സ്വന്തമാല്ലാത; പരാത്മഭായ.****
-

വിചാരവും സങ്കലനവും.

---

42. പാടിപ്പിക്കു = കുടിച്ചേക്കിക്കു; നീറ്റുഹനം = ചെയ്യുതീ ക്കു. തുച്ഛനത = പിത്ര കാന്തര അവസ്ഥ. മനിച്ചു റ്റും = മനസ്സിനെ മുൻനിന്തിക്കൊണ്ട്; മനസ്സാലെ. ആ വിജ്ഞാരിക്കു = പ്രകടിപ്പിക്കുക. ഒക്രും = മലപ്പും. നി യു = ഉറയ്ക്കും.
43. കത്തബ്ദം = ചെയ്യുണ്ടതും. വിഭാവനകൾ = സങ്കലനം. ബലംഗ്രൂരുൾ = ഗ്രലുഫോട്ടക്രീയവർ. യത്തി ക്കു = പരിശുഖിക്കുക. ശ്രൂതമസംയമനം = ആത്മാവി നെ അടക്കി നിത്തൽ. മനോനിയമനം = മനസ്സിനെ കീഴടക്കി ചെയ്യുക. കാശാണാന്തരം = മരുന്താ കാര നം. നിന്മന്ത്രംമായി = ഇടവിടാതെ.
44. കായികം = കായത്തെ (ശരീരത്തെ)സംബന്ധിച്ച (ശാരിരികം) ചോദ്യോധന = നേരായ; ശൈശ്വായ. പ്രതി ബന്ധങ്ങൾ = തടസ്യം. കിഞ്ചിത്ക്ക്രമം = നിസ്സാ രം. നിങ്ങളും = ഉപയോഗമീല്ലാതെ.
45. ധനംസിക്കു = നിലിപ്പിക്കു. മേരുഗതി = മേലുംടിജ്ഞ ഗതി; ഉയർത്തു. വിപത്തും = അപഹരണും. കൂപ്പുകാലം = കിഞ്ചിതകാലം. മനസ്യാഖ്യല്ലം = ഉന്നസ്ഥിന്തര ഇളക്കി കളിക്കൽ. സന്നദ്ധം = ഒരുജിയ; തയാരായ. വിനി യോഗിക്കുക = ചെലവഴിക്കുക. നിങ്ങാക്കായും = നി യോഗിക്കുന്നവൻ.
-
-

വിചാരവും കാൺസിലിയും.

---

46. ആവിർഭവിക്കക = ഉണ്ടാക്ക.
  47. ഭ്രംഗിയോഗംചെയ്യു = ചിന്ത വഴിക്കു് ചെച്ചവഴിക്കുക.
  48. ഭോഗേത്തു = സുവശ്ലാഗത്തിലുള്ള ആസക്കി. വണ്ണി തമായി = ക്രുപ്പക്ഷമായി; ചൂണ്ടിമായി. നിഞ്ചമനനവെയ്യു = ഒരുക്കിനിത്തുക. താണി = ശക്തി; പ്രാണി. സപ്പ മേധായായി = തന്നെതാൻ; സപ്പനം ബുല്ലിശക്തി ഉപയോഗിച്ചിട്ടു്. തലയിട്ടു് = (ഹൈ റേഖവി) ഫ്രേഡ്ഹിച്ചു്. പ്രതിജ്വലനം = തന്നെമാം. ഏറ്റിക്കൊള്ളുവാൻ = മുഹമ്മദുകാശിലുകൾ കാഞ്ഞുവാൻ. ഓട്ടും = ലാംബം. രാഗദേപാജ സമ്മിശ്രം = രാഗദേപാജനോട്ടുകൂടിച്ചതു്. ഉള്ളിഞ്ഞസംഗതി = ഉണ്ടാക്കിച്ചു കാഞ്ഞു. എകാഗ്രപ്പുട്ടുക = ഒരു വിഷയത്തിൽത്തന്നെ ഗ്രംമചെലുത്തുക.
  49. ഭാഗയുടുക്കതം = ഭാഗ്രതോട്ടുടക്കിയതു്.
  50. സംഗരമിതം = പാറിപ്പാത. അശ്വസത = മടി. ഒരു ദയമാലിന്യം = മനസ്സിന്റെ കച്ചടക. (കളിക്കം.) നിശ്ചില്ലാചരണം = ചെങ്ങും പാടിപ്പാതത്തു് ചെങ്ങുക. നിഞ്ചന്തും = തച്ചക്കൈപ്പുട്ടു.
-

ആര്യാദാ നായി.

பூஷுதரலூப் கவிதிலுக்கு கொடுக்கத்திற் கையளிப் போன்ற முற்கர் ஏழதிட்சுத் தெருதியேமால வி-ாலோரத்திற் நீணாக தந்தாக்கார். ஒரு கவியுங்க நிலக்கும் ஒரு ரத்துக்காரன்ற நிலக்கும் கையளிப் போன்ற ஸாமித்ருலோகத்திற் ஸமிரபுதி யீ எடுத்து ஒரு மஹாங்காஸ்^०. ஹாடுவத்தின்ற ரத்ரூப்காசூ படிய ரிதியை அராமாஸிற்குதான்கீலுப், பெறுவதுப் போக்கு கர்க்கு குடு ஸுருமமாகத்துவியும் அருடுயும் லகுதவுக்காக ஸ. விஜ்ஞானப்ரபாஷாஷ் விணோக்கரங்காஷ் அறுய பலே ஏடு திமூரங்கேருயு குடுதேஷுத்து^१, “தெருதியூறுமாவ” என பேரி கு அநுபவம் அப்புதேயும் அடிக்காண்டும் பூஸிலுப்பூது குதிடுங்கு^२. ஹு ஏடு திமூரமாலகர் கேரல்லாஷாதோஷயுங் கல்லுத்திற் எடுங்க விழுக்கு அந்துவூறுமமாககர் தனை யாஸ்^३. ஹு குடுதை விகுமோற்றியை, மாலதி மாயவும் ஏடுங்கி பரிலாஷக்கும் கேறவதானான் முதலாயி அநங்வயி பூதுதிக்கும் கையளிப் போன்ற கையையுள்ளு^४. ஹபூஷாஷ் ஹு வுலகவி கேரத்திலை ஏதுதிமூரங்கும் ஶேவுரிக்காதி வும் லாஷாபோஷங்காம் செறுத்திலும் வெல்லாரும்காயி அருடு நைபரிதும் செறுத்துக்கொள்கிறிக்கொடு^५ கேகரல்லியுங்காயும் கேர குதித்தெயும் கொற்றும் தனை.

52. ஸ்த்ரீஸ்பானமாயி = ஏஸ்டிராஸ்பிற்கும் கொட்டறைகளேஇ. கிம்மாதாவு = உள்ளாக்கிய அரூப்.

53. ஸந்தான பாரவூர் = மகரி, மகாநிதி மகரி முதலாய் பின்றாமிகரி. அங்கிதமங்களையாரளன் = ஹதர் ஸாயாரளனமில்லைத்; மரியாதை வக்கில்லைத்.

54. கஸ்டி = விதுதி. ஶாஸ்விக்கை = ஶிவாக்கிக்கை.

55. മദ്ദുമാർജ്ജു = വഴിയുടെ മല്ലു ത്തിൽ. (അലു കുസമാസം.)
56. യമാപുഷ്ടം = മുഖ്യത്തപ്പോലെ. (അച്ചുയീഡാവൻ.)
അക്കണം = മററം. പിരിട്ട് = പണി.
57. അന്നയാത്ര = പിന്നാലെ ഫോക്ക്.
58. തിവേണി സംഗമസ്ഥാനം = തിവേണി സംഗമത്തിലെ സ്ഥാനം. തിവേണി = ഗംഗ. സ്ഥാനം = കൂളി. തിവേണിസംഗമം = ഗംഗ, യമൻ, സരസപ്തി ഇവ തമ്മിൽ ചേരുന്ന റധമാണ്: അട്ടിന്ത്രൻ = കാഞ്ഞാത്തവൻ. അന്ത ലംബം ചെയ്തു = മറയുക.
59. ഉഭരഘാഗം = വയററിൽ വേദന.
60. ദംശിക്കക = കടിക്കക. സപ്പംഭും = കോങ്ങളും; ചരി ത്തനേംടം.
61. വെടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്ക = (ഒരു ഏലും) നേരനേം കൂടി പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കക്കു. അവലംബിച്ചും = കൈ കൊണ്ടും.
63. ദ്രോകം. അരയവി = പോഷകനഡി. പേരാവും = ഭാര ത്തുച്ചു. വടക്കര = വടക്കേക്കരക്കും. മയ്തും = ഒരു മു ക്ഷയ്തിഭൻറ പെൻ. അമരകൾ = ഭേദകൾ. ശാസ്ത്രവും = അച്ചുപ്പൻ. സ്വാധ്യാരീരൻ = അരോഗ്യാത്മകൻ (പീനാമാനമില്ലാത്തവൻ.) അന്തരം = പിന്നീട്; അതിനരേഖം.
64. തണ്ണീർഭാഹം = ഭവത്തിനും ഭാവം:
66. കമ്പമുഖായ = (ഭദ്രം) നൊസ്ത്രും.
67. ശകലം = കഷണം. മല്ലുവന്നം = ഉച്ച. (അഹസ്തി നേര (പകലിനേര) ഉല്ലും.)
68. ഒരുവരത്രും = ഇരുപ്പരാധിനിന്ത്യാൽ; ഇരുപ്പരേഷ്ഠയാൽ. ബഡിരൻ = ചേച്ചി കേരംക്കാത്തവൻ. പുത്രാധികാർജ്ജുവാനി = ശ്രദ്ധവരതകാം അധികം. വിക്രാം = (ഭദ്രം) അടി.

69. അസാല്യം = (ഇവിടെ, മാറ്റാൻ വയ്ക്കാത്തതും) പ്രതി ദിനം = ദിനങ്ങോടും.
71. നോക്കിട്ടായിരുന്നു = പറിച്ചിട്ടായിരുന്നു. ജനത്ര തി = ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. വിത്തസവുന്നതും = ധന സമ്പത്തും. പരേതനായ = മരിച്ചപോയ.
72. തഴ്ത്തുകണ്ണ പിഞ്ഞുകണ്ണ = (ദേശ്യം) അമ്മക്കണ്ണ കൃഷ്ണക്കണ്ണ. വീര ഫുംവല = ദേഹത്തെ കാണിക്കണ്ണ ചഞ്ചല, സമാനം.
-

യമ്പത്തு.

അറുയുനിക ഭാഷാപോഷണതല്പരങ്ങാരിൽ അറുഗണ്യസ്ഥം രസികക്കണ്ണിനി എന്ന വിശിഷ്ട മാസികയുടെ ജനക്കിതാവും കുഞ്ഞുമ്പുഡിയുമായ കൊച്ചി 8-ാംകുട്ട് അപ്പുൾ തന്മുരാൻ സാഹിത്യത്തിൽ നിലയും വിലയുമാജ്ഞ ഒരു സമ്മനാത സ്ഥാനത്തിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭ്രതരായർ, ഭാസ്യരമേഖലാൻ എന്നീ വിശിഷ്ട നോവലുകൾ കേരളീയക്കുടിക്കും സുപരിചിതമായിരിക്കും. ഇവക്ക് പുരാജീവനാവശ്യകം, 'ഭാഷാവുന്നതങ്ങളും അവയുടെ ഭാഷാപരിശാമങ്ങളും' എന്നീ പ്രസ്തുക്കങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വകയായി കൈരളിക്കും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ. രാജരാജവമ്മതന്മുരാൻ ശ്രേഷ്ഠം നേന്നാമതായി ഒരു ചട്ടങ്ങളും ഏഴുതിയതു് അപ്പുൾ തന്മുരാനാക്കന്നു. കേ, രാജത്തിന്റെ പഴയ ചരിത്രമെഴുതുന്നതിൽ ബഖാറുലംനായ ഈ ദ്രോഹം ഭാഷക്ക് ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്ദകൾ അവാച്ചുണ്ടാരെ.

സാഹിത്യം, ചരിത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ 'ചന്ദ്രമാല' എന്ന പേരിൽ നാലു പ്രസ്തുക്കങ്ങൾ ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധ പ്രൗഢ്യത്തിയിട്ടുണ്ടോ. പ്രസ്തുതാപന്നാസം മംഗളമാല പ-ംഡാഗത്തിൽ നിന്നെടുത്താക്കന്നു.

73. സുന്ത = ദോഷം; കരവു്.

74. അനല്പ്യാധി = ദശിവിവസം; കല്പനിവസം. ഉൽക്ക ഷ്ടം = ഉന്നതി; മേര. പ്രതിവത്തി = സ്നേഹം; വാസല്പ്യം. ആക്ഷിസ്റ്റും = പയ.

75. പ്രതിബന്ധകം = തന്മുരാന്ത ചെയ്യുന്നതു്. ജീവദാനി = ജീവനാധം. നിമിത്തം = കാരണം. വക്കി = തീ. അപ്പുൾ സമ്മാനം = വേഷം മാറി സമ്മരിക്കൽ.

യുപം = യജത്തെന്നുംം. (തുണ്ട്) റഹ്മ = കയർ. നി
ഷിലം = വിരോധിച്ചതും.

76. വേട്ടതും = കല്പാണം കഴിച്ചതും. പ്രവേതസ്സുകൾ =
മരിമി, വസിജ്ഞൻ, അംഗിരസ്സ്, അതി, ഘലസ്സ്, ഷഡ
ഹൻ, കുത, തിരു, നാരഭൻ, പ്രവേതസ്സ് അല്ലെങ്കിൽ ഒ^o
ക്ഷൻ എന്നീ ഫോറികൾ. ഭാദ്യം കകമ്മശാല = കു ഭക്താ
രാലയം.

ജമഗണി തന്റെ പത്തിയുടെ ചാരിത്ര്യത്തിൽ ശങ്ക
തോന്നി പുത്രനായ പരമ്പരാമനോടും അവളുടെ തല വെ
ട്ടവാൻ പറഞ്ഞു. പരമ്പരാമൻ യാതൊരു ചാമ്പലിപ്പും
കുടാതെ ഉടനേ മാതാവിശൻറെ തല വെട്ടി. സത്ത്രജ്ഞനാ
ണ ജമഗണി പുത്രനോടും ഏറ്റു വരമാൻ വേണ്ടംതന്നെ
ചോദിച്ചുപോരി ഉടനേ അമ്മയെ ജീവിപ്പിക്കണമെന്നു
പരമ്പരാമൻ പറഞ്ഞു. ജമഗണി അപ്രകാരം ചെയ്യും
ചെയ്യു.

“തുരോദ്ദേശതുണം മാതാ
മാത്രദ്ദേശതുണം പിതാ”

= തുരവിനേക്കാടം പത്തിരട്ടി അതഭരണീയങ്ങാണും മാതാ
യും; മാതാവിനേക്കാടം പത്തിരട്ടി ഷുജനീയങ്ങാണും
പിരാവും.

“ദൈവവേദജ്ഞശ്ശു തുരസ്സാതാ-
തുരമ്യദശ്ശുന ക്ഷയന”

= ദൈവകോപത്തിൽ തുര രക്ഷിക്കം; തുരകോപത്തിൽ
ആരും രക്ഷിക്കണമെന്നും.

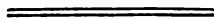
77. മെഴും = മുഖത; വിസ്തൃതം. വസ്ത്രാഫ്പം = വ
സ്ത്രം അഴിക്കൽ.

“അതുമ്പ്രതോന നിവഞ്ഞത
പ്രതായച നണാജച”

= ചുതിനോ യുലതിനോ വിളിച്ചാൽ അതിന പോകാതെ പിൻതിരിയങ്ങളും. (മടങ്ങയതും.) ജഡാപജയങ്ങൾ = ജയവും അപജയവും. അപജയം = തോർമ. ലൂതം = ചുതുകളി. ചുമ്പസപ്പത്തും = മനുഷ്ഠ സപ്പത്തും.

78. അന്തിമി = ന്രായമല്ലാത്തതും. ‘യമ്മസ്യ ഗമനാഗതി’ = ധമ്മത്തിന്റെ പോക്കും വളരേ കറിനശായ മാർത്തില്ല ടെയാണ്. (ഇന്നവിധമെന്ന് ആക്ഷം തീച്ചുരാജാന്മാവു) അജയ്യത = ജയിപ്പാൻ സാധിക്കാത ഹരിക്കൽ. സയുക്കിക്കം = യുക്തിയോടുകൂടി. മുഴ്ചാനാം = വെടിപ്പായ ഭക്ഷണം; മതിയാക്കവോളം ഭക്ഷണം. കാഞ്ചനം = സപ്പണം.
79. സന്നാഹം = ദൈവാട്ടും. റൂബാ = വൈശന്വ ഔദിഷ ഓരോമാതിരി തുക്കി കിര്ത്തനാതിന്റെ ക്രമം. അതാരായികൾ = യുലതിനെന്നാൽങ്ങിരിക്കുന്നവർ; രാത്രുകൾ.
80. പരേതനാർ മരിച്ചവർ. ഒറ്റസൻ = സപ്പന്തപ്പത്തൻ. ക്ഷേത്രജൻ = പിരശാത്ത മകൻ.
81. പിതാമഹൻ = അച്ചുവൻറെ അച്ചുവൻ, ധനംസനം ചെയ്യു = നശിപ്പിക്കുക. രാജാധിനാജൻ = ചക്രവർത്തി.
82. അപ്പജനങ്ങൾ = മിത്രങ്ങൾ; ബന്ധുക്കൾ. ശാന്തി = സമാധാനം. പുരസ്തുവിച്ചും = മുൻനിത്തി. സംഗ്രഹനിജന്ദ്രാഖിതങ്ങൾ = എല്ലാ മനിജനങ്ങളാലും പുകൾംതുപ്പെട്ടുവ.
83. സർവ്വപാപപ്രശ്നം = എല്ലാ പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു.
84. മേല്പുാശപവിസശജനം = ധാരതത്തിനുള്ള ക്രതിരയെ വിച്ചും. അസിധാരാഗ്രതം = വാളിന്റെ വായ് തലചോലെ അതു നിശ്ചിതമായ ശ്രദ്ധാലും പ്രാഥര്മ്മം. അസിധാര = വാളിന്റെ വായ് നശില.

85. അരുമുവമചണ്യാലം = മുഖമന്ത്രം മുതൽ ചണ്യാലം വരെ. സമസ്തം = ഏല്ലാം. ദോഹക്ക്രമം = സുവ സ്ഥിതി. നിദ്രഭം = വിരക്തി.
86. ദോഹക്ക്രമം = ദോഹാശ്രാസത്തിന്റെ ശക്തി. “ഇ ദോഹാശ്രാസത്തിന്റെ പിശയം” = വിപ്പും ദോഹ നേരപ്പൊലെയും പിശാചിനേരപ്പൊലെയും. വിഷയവിരക്ത നം=സംസാരസുഖങ്ങളിൽ വിരക്തി വന്നവൻ. സർവ്വസ്വം= എല്ലാ സ്വത്തും.
88. കംബീചാകം = ഒരു നശകത്തിന്റെ ഫേർ.

സുന്ദരിയും വില്ലാല്ലാസവും.

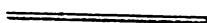

(ചീല ചിന്തകർ)

ആധുനികഭാഷാസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിലിട്ടെങ്കിലും അതുവന്ന വള്ളം പ്രയതിച്ചു് പേരം പെയഡയും നേടിയ ഒരു മഹാകിയ തെ ശ്രീമതി ബി. കല്പാണി അമ്മ. സപ്രാജ്ഞരണ്ടുമിയും തിരുപ്പിതാംകുറിലെ സാഹിത്യപ്രശ്നയികളിൽ പ്രസിദ്ധനം ആയിരുന്ന ശ്രീമാൻ രാമതൃപ്പിള്ളിയുടെ പത്തിജും, ഏരേതയായ തഹവത്തമാളി അനുഭവിച്ച ദാത്തപ്രതിയിൽ ആരു ഇള മഹാതി, ഭർത്താവിന്റെ അകാലമരണത്തിനാശേഷം സ്വപ്നദമായ തിരുപ്പിതാംകുറിവിട്ടു് കഴിഞ്ഞെത്തു പത്തിരുപത്രങ്ങൾ കൊല്ലുമായി ഗ്രീട്ടി ചു ലഭ്യാറിൽ സക്കാർ ജോലിയിൽ (കള്ളു കുറഞ്ഞു് ഗരിംസു് ടെയി നിഞ്ചു് സുപ്പരിശീലനിക്ഷയാണു് : ‘വൃാഴവട സുരണാകരം’, ‘താമരശ്രൂരി’ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾാട്ടും സാഹിത്യത്തിൽ ചിരപ്രസിദ്ധി സ്വീകരിച്ചു ഇള മഹാതി, ‘ജീവി തം ആത്മതന്ന ദ്രോശങ്ക്രയിപ്പുമായിരുന്നാലും അവനവൻ്റെ കടമയെ ശരിക്കാംവള്ളു, നിരവേറുന്നതിനു് ഉള്ളമിക്കനുപ ക്ഷണം ഭിമമല്ലെ സംതൃപ്പിയും അല്ലെങ്കിലും പരിസ്ഥിതിലുംസുവരും അനഭ്യവിക്കനാതിനു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രകാരം സ്വീകാര്യത്താണെന്നും’ ദ്രോശമായി വിശ്രസിച്ചുകൊണ്ടു്, കേരളയും സുന്ദരി ആശാം സീയമായ ഒരു മാതൃകാജീവിതമാണു് നയിച്ചുവരുന്നതു്.

ഈ ഉപസ്രാസം 1105-ലെ ‘ലക്ഷ്മീഭാഗി’ എന്ന മാസി കയിൽ നിന്നെടുത്തതാക്കണ. ഗ്രന്ഥകർത്തിയുടെ മഹാമനസ്സും തയ്യാറായിരുന്ന ഭാഷാഭിമാനവും സമ്പാദനാനുഷ്ഠാനത്താണെന്നും ക്ഷയും സുന്ദരിവില്ലാല്ലാസ പരിപ്പും തത്ത്വിലുള്ളതിൽ തുല്യയും ഇതിൽ തെളിവാരു കാണണണ്ടു്.

90. ஸ்ரீதாந்தவாய் = ஏஸ்வரியனிலும்போன்ற காங்கா
ஆகி = அருமைக்காகி. நூதநாஜநாம = (Renaissance)
ராஜ்புண்ணிகரி = ராஜ்பேரிகரி; ஸபாநேரேயிக
கரி. பூங்களம் = பரதத்து. அலாவம் = ஹஸ்தி.
91. விழுவம் = வர்லிடி. ஒட்டு = நிலைம். சோவர் =
பயனியம். அறாயுக = ஈனேப்பிக்கை. விகுகி =
திரந்தது எனக்கை. ராந்தியம் = நினிக்கைக்கை. அ
மேசிகள் துரிமதி = மிஸ் மேயோ. கள்ளநேகம் =
வெவியெய் துஷ்கந. (கள்ளக்கரோம்.) உட்டமம் = வ
ரிஞ்சம். ஹாதமமிகு = ஹாதஞ்சி; ஹந்தயிலெயுவதி.
92. நூதநகரி = காரணம்; ஓங்கலம். பரிமிதம் =
கள்கொக்கைத்தக்கது. (Limited.) அநாம் = அந
வு; விச கள்கொக்கைவான் கஷியாத்தக்கது.
93. அவஜத = நினி. அபஶம்புணம் = சிசிடி ஶம்பு
ணம். அலீயாம் = பேர்.
94. பரிசும் = சுருபாந்த. விதலைகரி = விதலம்
(title) கோட்க்கநாவர். புஷ்புபாவநாய = புஷ்ப
வு (கெல்விபூட்டுத்) பாவந (பரிதூல)வு; அதுய.
ஹாதநாகி = ஹாதமாதாவு. புத்தி = ரோமாநு
நிதி வரி. ஸாந்தநாஸமேக்கும் = ஸல; யோகம்.
95. அபிரான = தாநஸி மாதை. பாரிதாம்புகம் =
பாரிதாம்பத (துத துறுத) உங்கங்காதும். ஶிரு
தியித் = வேரத்தித். வெகல்வும் = மாநி; நூதந.
துக்ரஸால்வும் = வழிர பளிபூட்டு (வழிர சித்திவந)
ஸாயிக்காவுக்காதும்.
96. அநாதரீக்கம் = அதுகாரம். (atmosphere) விகாபமம் =
விசிடி வசி. வநிதகரி = ஸூரிகரி.

கிடியுக் கீ.

എ. அற்ற. கெ. ஸி. என்^o ஸாஹித்ரவோகத்தில் ஸுப்புஸிலங்காய செகலுறுத் கள்திராமமேரங்கானவர்கர் ஸா ஹிதிவை ஸமுக்காகவுள்ளு ஸேவிக்கெயு போக்கிழுக்கெயு செய்க கெதால்கெதாஸ்^o. ஹங்காத ரழக்காரங்காலி லு, செநுக்மாக்காரங்காலி, மி. மேஙோங் மேலேக்கிடயித் தி ஷூங் ராஜாஸ்^o. ரஷ்வங்கெரிது, கவராமாய்ஸ், டோ ஸ்ரீவராமன் என்னி புஸ்கணங்கால் ஹஞ்சேந்திரெந்த பேர் ஸாஹித்ரத்தில் ஸமிரபதிஷுதமாயித்தீந்திட்டுள்ளத் தெரும் ஹஞ்சும் எடுத்திர செநுகமக்கால்லூங் மேற்று^o ரஷ்ட டோக்காஜங்காயி “எ. அற்ற. கெ. ஸி. யுட செநுகமக்கால்” என பேரித் தெரு ஸிலாபுத்திட்டுள்ளது^o. செநுகமக்கால்காலிலும் தத்துமா வோவிழுத் தூவ “வலிய கம”யிலுத்துவதங்காயாஸ்^o. கேரளத்திரெந்த பாய சுதித்துத ஸுப்பிக்காவயாஸவமிக்க து^o. ஹபிட சேத்திரிக்கென ரஷ்ட செநுகமக்கால் புஸ்த புஸ்கத்தித்திரெந்தாக்காத தாஸ்^o.

97. தய்^oசூயம் = காரமாஸத்திலே சூயம். கிணவித்தேஷ் = கிரஷ் ஸுவாகி. பாவேந்மார் = ஜெ, அலைக்கிட்ட மா ஸ், என்ன புதியதென்றோட் யுலுத்தின் போக்காவர். கடிப்புக் = கட்டங்வைதொடக்குட்கியதை ஶஸ்ரூ. (வெறா.)

98. புதியத = ஸத்ரு; வார்த்தா.

99. ஸயின் = கீஷ்^oபெட்டுத்; கீஷ்க்கைத்து. ஏநுஸ்பந்து^o = யாஸவுறுத். மேயாவி = தலவன்.

101. முக்கிமார்த் = மோக்கத்தினாதை வசி.

102. கேஷ் துவாஸி = ஸாப்புலத்தில் தெஜிக்காவன்; கெதா.

106. ஒட்டுங்கி = உஸாகா.

മലബാറിലെ ഭ്രംബ.

---

109. പേരാറുവിമി = ഭാരതപ്പുഴയുടെ തടസ്സമേം.
  110. ഉയന് = (ഡൈപ്പുട്ടി എന്ന പരിധിം.) ഗതിവേഗം = നടക്കന്തിന്റെ വേഗത. ഗതി = പ്രോക്ഷ്; ഗമനം. അല്പത്രസ്ഥമായി = കാണാതായി.
  111. പ്രച്ചിക്ക് അന്താഹരം = കള്ളിൻ്റെ ഫേതാൻ കഴിയാത്ത; കാണ്മാൻ കഴിയാത്ത. സപ്രഗ്രഹം = സപ്രതം വീട്.
  114. സപ്രദീപം = യദേശ്വരം; സപന്തഖ്യാപ്രകാരം. ദേവാംഗന = ദേവലോകത്തിലെ സ്ത്രീ. ചേഷ്ടകരം = പ്രവൃത്തികൾ.
  117. നില്പന = ധനം ഇല്ലാത്തവർ. യമാവസരം = സമയാവിത്തമായി; തങ്ക അവസരത്തിൽ.
  119. വസതി = ഗ്രഹം; താമസസ്ഥലം.
  120. വ്യാമ്രം = പുലി. കാപതാമ്രാക്ഷൻ = കോപം കൊണ്ടു ചുവന്ന കള്ളുകളോടുകൂടിയവൻ.
  121. നംനാസ്ത്രം = കള്ളാക്കന്ന അസ്ത്രം (കടക്കിവിക്കിയാമാക്കന്ന അസ്ത്രം); അന്നഗാലിക്ക = പിന്നാം പോക. വിത്രേം = സ്രീജിത്തരം. പ്രതിശാനി = പകവീട്ടുകളാക്കിക്കാരം. സ്ത്രോം = വികാരം. സമേരുന്നം = ഒന്നിച്ചു ചേരൽ.
  122. ദന്താപഹാരം = ഭാനം ചെയ്തു മഞ്ചി വാങ്ങുക. മാതകൻ = കൊലക്കരം ചെയ്യുവൻ.
  123. സകാരനം = കാരണസ്ഥിതം.
-

കേരള വം വലിയ കോയിത്തന്ത്രാം.

ഈ റദ്ദം “സാഹിത്യപ്രണയികൾ” എന്ന പുസ്തകപറയായിലെ മുന്നാം സമ്പ്രവികയിൽനിന്നൊട്ടിത്തരാക്കണ.

- 126.** ത്രക്കണകാലം = ഭാഗ്യമുഖികാലം. മാതൃനിശ്ചിശ്വാസം = മാതാവിനന്ദ്രപ്രാലൈ. സാമീത്രപ്രണയികൾ = സാമീത്രപ്രണ്ഡികൾ. മുക്തഹസ്യം = കഞ്ചിച്ചട്ടം; ധാരാളമായി. സമജസമാധി = യുക്തബാധി; ഉചിതബാധി; ദേഹജിച്ചി. സമേരളം = ക്രടിച്ചേരൽ. ആശാസ്യം = ആശാസിക്കത്തക്ക; പുകൾത്തത്തക്ക. സർവ്വമാ = ഏപ്പിം പ്രകാരത്തിലും. സംസ്ഥാനീയൻ = സമ്പ്രകാശംവണ്ണം (ബേണ്ണത്രപോലെ) സൗരിക്കത്തക്കവൻ. സംക്ഷിപം = ചുക്കം. അവരാഭിയാനം = മരറായ ഘേർ.
- 127.** നെച്ചൻസ്രൂം = നിച്ചപ്പെടാത്; സാമത്ത്രൂം. പരിപക്കം = നല്ലപോലെ വാകം ചന്നതു്. പാണ്ടിത്രൂം = അരിവു്. അഗാധം = ആഴ്ചമരിയ. പ്രശസ്തസാശാലികൾ = ആശംസിക്കത്തക്ക (പുകൾത്തത്തക്ക) ത്രണങ്ങളുള്ളവർ. കാലാന്തരത്തിൽ = പിൽക്കാലത്തിൽ. കലാക്രമവൻ = കലാവിദഭ്യവൻ. സപ്രഭാവവൈശിഷ്ടം = സപ്രഭാവത്തിന്റെ വിശിഷ്ടത. (അനുഭൂതി.) ബാലചരിചരണം = ബാലഗ്രൂഹം. മുക്കുട്ടം = മുക്കാമൻ. പ്രാവിംസ്രൂം = ബുലിസാമത്ത്രൂം. മേധാശക്തി = ബുലിശക്തി.
- 128.** ഉചരിപ്പും = മീതെ പോകുന്ന; അവഗാഹമില്ലാത്ത. പ്രമമഗണനീയ = നന്നാമതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവർം. അഭിരംഗി = അഭിനിവേശം; അസക്തി; ഇഷ്ടം. സപ്രയം = തന്നാതാം.

129. വിശ്വവിത്രതൻ = ലോകത്തിലെല്ലാം കീർത്തിപ്പേട്ടവൻ. അല്ലെങ്കിൽ = അലിപ്പുലി; ദത്യസ്സ്. നിഭാനം = അഞ്ചി കാരനം. മാതൃല = അമാഹൻ. ഭാഗിനേയൻ = ഒരു മുകളൻ. ആച്ചിവനാനം = ജീവാവസാനം വരെ. മീ മാംസ = അതു ശാസ്യം അല്ലിലെവാന് (തക്കശാസ്യം.) നി ഷ്ടീജ്ഞം = പൂണ്ടിമായ.

130. കണ്ണധാരത്പാം = കണ്ണധാരന്റെ നിബാ. കണ്ണധാരൻ = ചുഡാൻ പിടിക്കുവൻ; അമരകാരൻ. പ്രശസ്തി = കീർത്തി. ഭാഗിനേയിവസ്വച്ചൻ = മയമകളിൽ വളരുവാസവ്യഥാത്തിലും ഉപനയനം = പൂണ്ടികളുണ്ടാണെന്നും. പദ്ധതിക്കൊട്ട് = (ബഹുഖന്ധപക്കം) = വിവാഹം.

131. ഉത്തുകൻ = തുംബയോടുകൂടിയവൻ; ഉത്സാഹഭരണാട്ടക്കിടയവൻ. ചതുര്ജ്ജാസ്യുചണ്യിതൻ = നാലുശാസ്യം അല്ലെങ്കിൽ പറിച്ച വിഭാഗം. നിങ്കത്തു, പ്രാകരണം, തക്കം, മീ മാംസ എന്നിവയാണ് നാല് ശാസ്യം അല്ലെങ്കിൽ ശാസ്യം. (ജോതി ജ്ഞാസ്യം, വേദാന്തശാസ്യം, ധർമ്മശാസ്യം, ശില്പിശാസ്യം എന്ന നാലാണ്ടം പറയാറണ്ടു്.) വ്യാതി = കീർത്തി. വർഖമാനമായ് = വർഖിച്ചുവകാണ്ടു്. വിഭ്രാവ്യസനിത്പാം = വിഭ്രാവിലുള്ള അതിയാജ ആസക്തി; പ്രഭോഗക്ഷമം = പ്രായോഗികം; പ്രഭോഗിക്കവാൻ യോഗ്യമായ. അചിംഗന = താമസിയാതെ. പണ്ണിത സാർപ്പാഞ്ചൗൾ = വിഭ്രാവക്കുവത്തി. വൈശിക കേസരി = വീണവായനയിൽ ഏററവും സമത്വമാണ്. കേസരി = സിംഹം.

132. മുഗയാ = നായാട്ടു്. മാസ്തംകം = വഴി കാട്ടുന്നതു്; അതസ്യം = മടക്കിപ്പുാതെ. (തസ്യി മടി.) കനാിയുടീടം = വല്പിക്കുന്ന. അയനാം = ബുദ്ധിമുട്ടുകുടാതെ.

133. ഫ്രോകം. ലിച്ചാരണ്ടേർ = ക്രീഡ്യാഭ്രാന്തിൽ; വിനോ ദത്തിനിള്ള കാട്ടിൽ. വിഹഗമുദ്ധരയാലോലൻ = പക്ഷി കലെ വേട്ടുംഡനാതിൽ ആറുചും ഉണ്ടായവൻ. എക്ക് ദാ = ഒരിക്കൽ: നീലാപാംഗി = നീലനിറമായ കടക്കണ്ണ് കളിഞ്ഞ വർണ്ണം. (സുഖം) കമപി = ഒരു. നീഹനിച്ചു = കൊന്ന. നീഡിജം = പക്ഷിയെ. (നീഡം = പശ്ചിമു ട്.) മാലാന്റം = വ്രാന്തം മഴുത്തു. അതാൽ = അ മഴുത്തു. (മുരേ എന്നും ആരാൽ ശമ്പുതിനത്തുമുണ്ട്.) താം ച = അതിനന്തരമുണ്ടി. നേത്രം = കൊണ്ടുപോവാൻ. കാലാഗാരം = കാലൻറ വിട്ടു. കാലാഗാരംനേത്രം = കൊല്ലുവാൻ. സപാടി = പെട്ടുനേരം. കാതര = വിരധ ഭിക്ഷ. അരചിപ്പണാനവാക്കും = അടയാളവാക്കും. പാട വം = സാമത്മ്യം.

134. സദപ്പവസാധം = നല്ല വ്യവസായം. സിംഹാവലോകനം = (Retrospect.) അപരിഹരണീയം ഷണിച്ചുകുട്ടവാൻ വയ്യാൽ. അതിശയിക്ക = അത്രത്തെപ്പുടക്ക (രഹിയായ അതും അതിനുമിക്കുക എന്നാക്കണ.) അല്ലാവനരിതി = പരിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലായം. ആമാന്ത്രം = പ്രധാന സ്ഥാനം. പരിത്രിസ്മിതികൾ = ചുറുചാട്ടുള്ള അവസ്ഥകൾ.

135. സാമാജികൻ = സഭാംഗം. വ്യവസ്ഥാപിതം ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഉണിത്രുകൾ = (ഒഡ്യും) കേമനെന്നാഭിമാനിക്കുന്നവർ.

136. ഭ്രാഹ്മാകാജാതം = ഭ്രാഹ്മാകത്തിൽ ജനിച്ചതു. അഗ്രാചരം = ഏതുവാൻ കഴിയാതെത്തു. വൈദാകരണൻ = വാകരണം പരിച്ചവൻ.

137. വിസ്തൃയപരതന്ത്രം = അത്രത്തന്തിന കീഴ്ചാഫ്പുട്ടവർ.

138. വെവകല്ലും = കാധു്; ശേഷിയില്ലായ്ക്കുന്നത്. ഉദി
ഷ്ടാത്മം = ഉദ്ദേശിച്ച അത്മം. വെമുഖ്യം = വെറ
പ്പു്; ഇഷ്ടാശില്ലായ്ക്കുന്നത്.
139. അന്തരം = വ്രത്രാസം. മാനസാന്തരം = മനസ്സിന്റെ
മാറ്റം. സമർപ്പം = മർപ്പനം; തികയെ. അവിഭാവം =
ഉത്തരവം; ഉണ്ടാവൽ. നിഭാനം = അതികാരണം. സ
ന്നിധി = സമീചം. (അട്ടക്കം.) എഴയംഗമം = മന
സ്ഥിനിണഞ്ചിയ. ഭാഷാന്തരിക്കരിക്ക = അനൃഭാഷയിലേ
ക്കാക്ക. (താഴെ ചെയ്യുക.)
140. ഭോസപാസ്യം = ശരീരത്തിന്റെ സുഖക്കേട്.
141. അസംഗതം = കാരണം ക്രിഡാശത്തു്; അസംഖ്യന്മാം
വള്ളപ്രചാരം = പ്രചാരം കാശത്തതു്. പ്രചുരപ്രചാ
രം = ധാരാളം (വർദ്ധിച്ച) പ്രചാരംജിളിക്കു്. സ്പൂഖ
ണിക്കം = അതുമുക്കിക്കണ്ടതക്കു്. കവനം = കവിത എ
ഴുതൽ. സംസ്കൃതപ്രക്രമ്പനാർ = സംസ്കൃതം അറിയ
നാവർ; (വൃത്തപ്രഥമി = അറിവു്.) ഗഹ്യം = നിജി
ക്കണ്ടക്കു്. വിനിയോഗിക്ക = ചെലവഴിക്കക.
142. ഗതാനന്തരതിന്റൊന്നായം = ഒരാൾ പോയ വഴിക്കു് മററു
അത്തിനു പോക. ഉന്നുലനം ചെയ്യു = വേരോടെ പറിച്ച
കളയ്ക്ക. ക്രോഹം = പ്രശംസ.
143. പത്രാഫ്ഫും = മതിയായതു. അസിധാരാനുതം = ('യന്മ
പത്രം' എന്ന ഉപന്യാസത്തിൽ നോക്ക.) ക്രമാര
സാഭ്യം = പ്രയാസരഹ്യമുള്ള സാധിക്കാവുന്നതു്.
144. സപാദ്ധുന്ത്രവിഘാതം = സപാദ്ധുന്ത്രമായി (യമേഷ്യം) പ്ര
വത്തിക്കുന്നതിനുള്ള തടവു്. വിധിവെവപരിത്രം = കാല
ക്കേട്. (ഒദ്ദേപ്രാതിക്രിയാം.) സമിരക്കവം = തലയാ
ടിക്കൊണ്ടു്. ഇണവെഴുപ്പും = വലിച്ച ഇണം. അ
സ്ത്രീജീവന്മാരഃ = ദ്രോശമില്ലാത്തതും സുന്ദരവുംായ. ചേത

സ്ഥാകഷ്ഠം = മനസ്സിനെ സമൃക്ഷാക്കിവണ്ണം (വേണ്ടതു പോലെ) ആകഷ്ഠിക്കുന്നത്.

145. ജനങ്ങാഹിനി = ജനത്തിനെ (ലോകത്തെ, ജനത്തെ) മോഹിപ്പിക്കുവാൻ.

ദ്രോകം. ക്രീഡം = വൈജ്ഞം കെട്ടിനില്ലെന താഴ്ന്ന ശ്രദ്ധ. വജ്രം = വണ്ണി; തോണി. തീരമാദ്ദേശം = കരയില്ലട. വണ്ണിക്ക്ഷാണി = തിരുവിതാംകൂർ. തിലകം = പൊട്ട്.

146. അരയർ = മുഖവർ. നാവികക്കയ്യർ = തോണി തുച്ഛയും നാവർ. മല്ലി = ഇല്ല. ജാതി = ചിത്രകം. പ്രഭ്രിതി = തുച്ഛജാതിയ; മുതലായ. കുനുമം = ഘുവു്. സൈരം = ചുന്നവിരി. സ്വീലാഭിഃ = നല്ല ലീചകളോടുകൂടി. കിംഗലയകരം = തളിരാക്കുന്ന ഒക്ക. വല്ലിനാം = വജ്രികളടക്ക. ഉല്ലിഡ്രുതം = മുഴുവനം ലയിച്ച മനസ്സോടുകൂടിയവൻ. കാവുചുങ്കതി = കാവുനിര; കാവുചുങ്കളടക്ക ക്രീഡം. ശബ്ദാധിംബാലകാരം = ശബ്ദാലക്കാരവും അധിംബാലകാരവും. ഗത്രുതാരംഭം = മരറായ ഗതികളും; വേറെ നിറുത്തിക്കില്ല.

147. ശത്രുനീഡിപിപ്പിച്ചിച്ചു = തുറിട്ടി വർലിപിപ്പിച്ചു.

148. പ്രതിക്ഷ = ആരു. അനന്തരഗാമികൾ = പിന്നഗാമികൾ.

ദ്രോകം. അരാഞ്ഞാബിന്ദി = ഏവിളിത്തുത്തി. തുച്ഛാരം = ശിതക്കം. മദമതതാ = മദമാതതനാൽ. ദേഹക്കുമ്പേരബി = ദേഹത്തിന്റെ തജ്ജ്വലയുംപുതാതാക്കന്ന. അംഗോജചനം = താമരയില. താലവുന്നം = വിശ്രി. റംജാരം = സുരഭി. പ്രചുരാദരം = വർലിച്ച ആദരവോടുകൂടി. ഇഷ്ടാനംരോധ്യന = ഇഷ്ടത്തിനാനസരിച്ചു്. അരാഞ്ഞാജാനണം = താമരപോലെ ചുവന്ന നിരുചിച്ച. (സുരംഭായ.) ഇന്ദ്രം = രസം; ആരുന്ദം.

149. സപക്ഷപാഖകളിൽ = സപാതം ഉണ്ടാക്കുന്നു്; ബലി ലിഭിഷൻ = അധികമായി തിരികെ.
150. സമരം = യുദ്ധം. ഒറുക്കത്രപ്പം = എക്കത്രപ്പം (രേഖ ആ തുടി) ഉണ്ടായിരിക്കു. ഏതാല്ലോ = ഇപ്രകാരമുള്ളി. വൈകല്യം = റാനി; നൃത്യം. സാർത്തികം = എസ്റ്റാട്ടാരും ഉള്ളി.
151. വിട്ടചരം = പന്നി. പ്രാഥിനം = പുരാതനം; പണ്ടിഷ്ഠി. അറപ്പിലിച്ചുണ്ടു് = നിരുഥായിട്ടു്; തെററകുകാതെ.
152. ഇംഗ്ലീഷനന്മാർ = ഇക്കാലത്തുള്ളിവർ; ഇന്നുള്ളവർ. ചാരിതാർമ്മം = തുകാത്മക. യട്ടാശക്തി = ശക്തി ക്രമസരിപ്പു്. വ്യക്തിചരം = ഒരാളു മുത്തേക്കുംകാക്കി കൊണ്ടുള്ളി. (ഒപ്പക്തി = (Individual) രജിസ്ട്രിക്കണ = സന്ദേശപ്പിക്കിക്കുക. സപത്രിലും = തന്ത്രാം ഉള്ളി; ജനനാലുള്ളി. സെതജസ്തു് = സുജനതു്; മഹാശന നൃത്യം. വാസന്തി ദയ = പുന്തേൻ. വാസന്തി = വസനകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ഘഷ്ടം. (ഇപ്പ.) കൈരളീയഹിളി = കൈരളിലാഡയാകുന്ന നൃത്യി. മംഗലപ്പം = ശ്രദ്ധേയകമായ കണ്ണാഭരണം.
153. സംശയം = സഭ. പഴി = ആരുക്കേശപ്പം; ഭേദപ്പം. സരത്തുകൾ = സജജനങ്ങൾ. ഏകതാനന്മാർ = ഏകാഗ്രചിത്തന്മാർ; ഒരു കാഞ്ഞതിൽ സ്ഥിരമായി മനസ്സു വെച്ചിരിക്കുന്നവർ. ഗൈമില്യം = ശിമിലത; അയവു്. ആത്തരാത്മം = ഉള്ളിലുള്ള അത്മം; ഗ്രഹാത്മം. കേരളപാണിനി = മലയാളത്തിൽ വ്രാകരണമെഴുതിയ ആരം. (രാജരാജവമ്മ.) പാണിനി കുസ്തുചിന്ന മുന്ന തുറരാണ്ണ മുന്നു് ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു സംസ്കൃതവൈഖ്യാക്കരണനായിരുന്നു. വൈമനസ്യം = മനസ്സില്ലായ്ക്കു.

154. ഉപയമം = വിവാഹം. ഉപേരുതല്ലം = വിള്ളുവിൻറെ കീടക്ക. (ജനനതന്ന്.) രസന = നാഡു. ഇന്നാന്തരജ ന്റു = മരീറാൽ ഇന്നത്തെ കമ്മ്പാലംകാണ്ടിനായതു്.
155. വ്യവസായം = പരിഗ്രാഹം; ഉത്സാഹശീലം. നിർബ്ബഹിക്ക ക = (Define.) യുക്തിയുക്കു = യുക്തിയോടുകൂടിയതു്.
156. “കവിതാ ജായത്തെക്കുറ്റം
വല്ലതെല്ലാസ്ഥാനത്തു്”
= കവിത റക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന. അല്ലാസ്ഥാനകൊണ്ടു വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യുന്ന. മതം = അഭിപ്രായം; വിശപാസം. സിലിന്റം = അഭിപ്രായം, ടെക്നിക്കൾ തീപ്പു്. അസാധ്യത്വം = തെററ; റീഴ്ച. അപദാനങ്ങൾ = യോഗ്യതകൾ; മാഹാത്മ്യം.
157. അപരാധം = കററം. വിശതി = 20 ദ്രോക്കണ്ടുടങ്ങിയ ഒരു വണ്ണം. (ഒഡക്കം, രതകം ഇവയെപ്പോലെ.) ജിജ്ഞാസുകൾ = അറിവാൻ ആത്മരഹിഷ്കരണവർ. മാർക്കറ്റം = ഹഫികാട്ടൽ. സാക്ഷ്യപത്രം = (Certificate.)
158. അസ്ഥാനം = പീശ്ചു സ്ഥാനം. (അകാണ്യം.) ദോഷക്ക്രമം = ദോഷം (കററം മാത്രം) കാണന്ന ശീലം; ഭണ്ണാഗാരം = വജാനമുറി. ഫ്രീയാവിൽ = ഫ്രീയകരമായി സംസാരിക്കുന്നവർ. തുണ്ണുക്കുടക്ക് = തുണ്ണം മാത്രം കാണുന്നവർ.
159. മുദ്രാലഭം = അച്ചക്രിയ, പ്രസ്തു. ആധുനികം = ഇപ്പോഴിലെ. അപരനാഭം = മരീറാൽ പേരു. സൗഖ്യസിലന്റ് = നല്ലപോലെ കേരിവിപ്പുട്ടുവൻ. ആചാനരപ്പുട്ട് = മരീറായ ആപത്തെ കൈക്കൊണ്ട്. (ആത്തിപ്പുതാസപ്പുട്ട്) സാകലകലാവല്ലിൻ = എല്ലാ കലകൾക്കും നാമൻ; തിക്കന്തു വിഭപാൻ. അധിനോഹനം

ചെയ്യ = കയറക. ഉൽപ്പത്തിപ്പേശരം = ഉയർത്തിയിൽ അതു ഗഹമുള്ള വർ. യാമാസമിതികനാർ = മുദ്രുള്ള തിരുനിന്നും മാറ്റം വരുത്താനിഷ്ടമില്ലാത്തവർ. (മാനുഞ്ഞിയ നാർ.) സൗന്ദര്യം = (ഇവിടെ സംഗീതവും സാഹിത്യവും.) സർവ്വതാമുഖം = എല്ലാ പ്രകാരങ്ങളിലും ഉള്ള സർവ്വജനീയം = പ്രശംസിക്കേണ്ടക്കു; കീത്തിയേറിയ. മനത = ഫ്ലോഡം. പന്മാവു് = മാറ്റും; വഴി.

160. സുതമം = സുവഭ്രതാട ഗമിഷ്ടാവുന്നതു്. പെതരാവലി = പുരവാസികളുടെ ക്രതം. തദ്ദോരാ = അതു വഴിയായി. ഭക്താഗ്രേസരൻ = ഭക്തന്മാരിൽ അഞ്ചലാണ്ട് നീ. കാലയവനിക = കാലമാകന തിരുന്നീല.
161. സഹകാരികാരനാജരം = സഹായമായിട്ടുള്ള മരദ കാരണങ്ങൾ.

ഡ്രോകം. മികവു് = പൂണ്ടി. പാരായണാദ്യാഗ്രം = വായിക്കാൻ കൊണ്ടുംവുന്ന. ഭാക്ഷിണ്യം = ഒപ്പാത്മം; ദയ. സൈറ്റും = സുഹൃത്തിന്നും അവസ്ഥ; ഫ്ലോഡം. പസ്പാധിരൻ = പരപ്പുനാട്ട് രാജകുട്ടംബവന്തിലെ അംഗം. ചരമം = മരണം. ലേതിക്കശരിരം = പണ്ണുത്തണ്ണല്ലാത്തനിമ്മിതമായ ബാഹ്യശരീരം. ചിരംജീവികൾ = ഏ നീന്നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ.

